...PIS
...ACZNY
...RYCH

Oprawiono w r. 1937.

Spis

dygnitarzy, urzędników państwowych, nadwornych itd.

Arcybiskupi gniezn. 1
" lwowscy 6
" mohilewscy 8
" warszawscy 10
Biskupi chełmińscy 11
" chełmscy 15
" Kamienieccy 18
" Krakowscy 23
" Kujawscy 28
" warmińscy 32
Marszałkowie wielcy Kor. 34
Kanclerze wielcy Kor. 39
Podkanclerze w. Kor. 46
Podskarbiowie wielcy Kor. 56
Marszałkowie nadw. Kor. 62
Hetmani wielcy Koronni 68
Hetmani polni Koronni 73
Cześnicy Koronni 77
Generał starosta małopolski 81
Generał starosta wielkop. 83
Generał. ziem podolskich 89
Łowczowie Koronni 91
Oboźni wielcy koronni 95
Podczaszowie wielcy koronni 98
Krajczowie Koronni 101
Podkomorzowie Koronni 102
Podskarbiowie nadw. kor. 106
Podstoli Koronny 110
Referendarze koronni 114
Sekretarze Koronni 122
Starostowie żmudzcy 128
Stolnicy koronni 132
Strażnicy koronni 134
Wojewodowie bełzcy 138
Wojewodowie bracławscy 144
" brzesko-kuj. 148
" chełmińscy 156
" czernichowscy 160
" dobrzyńscy 163
" dorpaccy 164
" gdańscy 165
" gnieźnieńscy 166
" inowrocławscy 169
" kaliscy 176

Wojewodowie Kijowscy 184
" Krakowscy 188
" Tęczyccy 198
wojewodowie malborscy 207
" mazowieccy 211

Gaudentius czyli Radzym h. Porąj, towarzysz pielgrzymek Wojciecha, pierwszy Arcbp Gniezn. 1000 +1009. — +1006 (Encykl. p. t. II Arcbp. gniezn.) 5/1

Gembicki Wawrzyniec h. Nałęcz, ur. 1560; bp chełmiń. 1600; podkancl. 1607, kanclerz 1609–1613, oraz bp kujaws. 1610; Arcbp Gniezn. 1615; synod piotrkowski 1621 +1624. – syn Piotra i Anny z Mnina Łanieckiej; ur. 8 wrześ 1559, sekretarz królewski za Stefana, poseł do Rzymu 1595, sekret. w. kor. już 1598 (Wójcicki Słown. Nar. II, 108); bp chełmiński od 1600; podkancl. kor. od 1607; kancl. kor. od 1609 na sejmie warsz.; bp kujaws 1610, złożył pieczęć 1614 (Szujski Opowiad. II, 478); Arcbp gniezn 1616; +10 lut. 1624 (Encykl. p. t. 9 str. 845) 56)

Gruszczyński h. Poraj Jan VII (bp kujaw. razem kancl. 1455; krakowski po śmierci [illegible] 1462; wreszcie 1464 Arcbp gniezn. synod w Łęczycy 1466 złożył; pieczęć 1467 opuścił; + 1473. – patrz kanclerz w kor 39)

Fryderyk Jagiellończyk ur. 1468, bp krakow. 1488, Arcbp gniezn 1493, kardynał + 1503; koronował brata Aleksandra. – syn Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki, ur. 27 kwiet 1468 biskupem krak. mian. w lutym 1488 po Janie Rzeszowskim, a razem i Arcbp gniezn 1493, kardynałem został 20 wrześ 1493, kapelusz mu wręczono 20 kwiet. 1495. + 14 marca 1503. (Encykl. p. t. 9 str. 379) 42)

Jakób ze Żnina Arcbp gniezn 1118, za niego 1117 czy 1127 znaleziona głowa św. Wojciecha i zwłoki od czasu łupiezy zaniedbane przez niego podniesione. + 1144. – t. II str. 123 11)

Jan, Janik, Janisław gryf z Brzeźnicy, bp wrocław. 1146, Arcbp Gniezn 1152 +1167. 13)

Jarosław h. Bogorja (Skotnicki) rektor univers. bonon. Arcbp gniezn 1342. zakładał kościoły dziesięcin w dyecezji krak.; Ludwika 17 listop 1370 w Krak. koronował; Arcybiskupa w Haliczu 1364 ordynował; wiele kościołów i gmachów wystawił + 1376. – Kanonikiem katedr. krak. został w 1322, Arcbp 1342, złożył Arcbpstwo 1373, +1376 28)

1342 +1376

Karnkowski Junosza Stanisł. (synowiec Jana bpa kujaw. +1538) ur. 1522, bp kujaw. 1567, Henryka na papieża i wita 1573, 1574; na zjeździe jędrzejowskim 1576 za Batorym staje; kujawskim pierwszeństwo przed arcbpami zapewnia; Gdańszczanom prawa 1578 określa; Arcbp gniez. 1582; Annę austryjacką koronuje 1587; w Kaliszu jezuitów osadza + 1603, trzymał synod – pisał wiele. – 52)

17) Kietlicz. Henryk Teodoryk (bremensis) margr. Landsbergu i Dobrogery Eudoksyi krzywoustego córki syn, powiernik Mieczysława III; od Kazim. 1191 na wygnanie na Ruś zesłany; wrócił 1194, na Arcbpa gnieźn 1199 przez Miecz. III-go osadzony; w Rzymie 1200, wyjednał dla Arcbpów gniez. tytuł legati nati; zwołał 1210 synod względem małżeństwa księży; zaprowadził sądownictwo kościelne; +1219. — Henryk z Bremen h. Kietlicz +1219

24) Kietlicz Henryk, franciszkanin Arcbp gnieźn 1280. +1283 —

72) Komorowski Korczak Adam Arcbp gniezn 1749. +1759. mianowany bpem inflanckim 7 marca 1739, ale nie przyjął; poświęcony na bpa 28 październ. 1748, objął prymasostwo + 2 marca 1759
syn Jana i Katarzyny z Suliwirskich, ur. 1699, kanclerz kated. krak.; stronnik Sasa, za co proboszcz katedralny krak. od 1736; opat lubuski 1738; mianow. arcbpem 8 lipca wprost z proboszcza i opata a przez papieża zatwierdzony w 1749. +1759

1437 +1448 30) Kot Wincenty II dolwa, Arcbp gnieźn 1436; poseł do ces. Alb. 1438; koronuje Kazim. Jagiell. 1447; pierwszy w polsce kardynalski kapelusz od Feliksa V-go przyjął, który potem Mikołajowi V-temu oddał, +1448. — profesor akademii krak., kustosz gnieźn., kantor krak., wychowywał synów Jagiełły, Władysława i Kazimierza; podkanclerzy kor. 1434, Arcbpem gnieźn potwierdzany przez papieża 1437, +14 sierpnia 1448 (Encykl. XV 707 T. II. 5)

27) h. Kotwicz Stanisław [Janisław], w Awinionie 1318 na Arcbpa gnieźn wyświęcony; w za kardz z Krzyżak; Łokietka 1319 koronował, +1341; brat jego Jakób kant. łęczycki 1339. —

77) Krasicki rogala Ignacy (syn Jana Kant. chełmsk. i Anny Starzechowskiej) ur. 1735. 4 lutego [1 lutego], bp warmiń. 1767, Arcbp gniezn 1795 +14 Marca 1801.

31) Kropidło, Jan Hold, z polskiej książąt Władysława synowiec a Roberta [illegible], wybrany 1382 z [illegible] Mikołaja [illegible] na Kujawski 1384 z [illegible] Trojana; udał się 1389 na Arcbp gnieźn [illegible] Nowodworskiego; [illegible] obejmował 1394 bisk. kamińskie; +1421; sprawił książki [illegible] papieżkiej. — ustąpił 1394 (Encykl. II 124.

II h. Kotwicz
Krzycki Andrzej ur. 1483, poeta łaciń. teolog, polityk; bp przemys 1524, z legacyi do Węgier 1524, do Brandenb. 1525; bp płocki 1527; do cesarza Ferdynanda 1527, do Mazowsza 1529, zmawia małżeństwo Zygmunta z królową 1536 – Arcbp gniezn 1535 + 1537 — ur. 1483 czy też 1477 z ojca Mikołaja i matki Tomickiej chorążanki pozn. i kanonik katedral. pozn. 1504, kanclerz katedr. 1507, scholast. pozn. 1511, Sekretarz królews. i kanclerz królowej, kanonik krak. 1516, bp przemyski 1524, + 10 maja 1537 (Encykl XVI 242 F.M.S.) — 46)

Szreniawa
Kurowski Mikołaj (bp pozn. 1394, kujaw. 1398, kanclerz i Arcbp gniez 1402 + 1411 — kanclerzował, okrzyk za mocą wyprawiał, wielkie pieniądze zebrał, które każdo stały brata Piotrowi Nabolalja (Kamedułów?) wysłanie chorągiew Szreniawitów — 33)

VIII)
Łaski herbu Korab Jan, ur. 1456, kanclerz 1503, ogłasza drukiem zbiory praw, statutów 1506, 1512, 1525; Arcbp gniez 1510, na sobor lateran. 1512 legatus natus; synod Łęczycki 1523 + 1531 — patrz Kanclerz — 44)

IX)
Latalski prawdzic Jan, ur. 1463, sekr. królew. Kazimierzowej Jakubczanki kanclerz królowej; bp pozn 1525, krak 1535, Arcbp gniezn 1537, złożył synod + 1540. — prokurator gniezn od 1511–1519, jednocześnie krak., pozn. i łęczyck. od 1514–1519, bp pozn 1525 (kupił od Bony), krak 1535, Arcbp 1537 + 1540 (Encykl XVI 728 F.M.S.) — 47)

Leszczyński wieniawa Wacław (syn Andrzeja wdy brzes-kuj + 1606 i Zofii Opalińskiej) a bliźniak Rafała wojewody dorpt. ~~a bliźniak Arcbpa gnieźn~~) ur. 1605, bp nominat warmiński 1643, w legacyi po Marię Ludwikę 1646, również też z Brandenb; Arcbp gniez 1658 + 1658. — V + 1666 Encykl. p. XII 179. — 62)

III
Leszczyński wieniawa Andrzej (syn Wacława kanclerza kor + 1628) bp chełmiński 1640, kamieniec 1641, podkancl kor. 1644, bp chełmiń 1647, kancl. 1651. Arcbp gniezn 1652 + 1658. — 61)

Lipski Łada Jan bp chełmiń. 1635, z legacyi o Cecylię Renatę 1637, pozyskał dla imienia szwedzk. tytuł hrabi imper.; Arcbp gniezn 1639 + 1641. — Referend. kor. — patrz Referendarz — 59)

Łubieński pomian Maciej (Świętosława syn) ur. 1571, bp kamieniec 1614, chełmiń 1622; poznań 1626, kujaw. 1631, złożył synod 1641, Arcbp gniez 1642, złożył synod w Uniejowie, koronował Marię Ludwikę 1646; interrex 1648; koronuje Jana Kazim. 1649 cf Alyrz, + 1652. — patrz bp chełmiński — 69)

~~Władysław~~ ~~Bogusław~~ Władysław
Łubieński pomian Aleksander ur. 1703, Arcbp lwow. 1737, gniezn 1758, interrex 1764 + 1766; jego jest herbarz w 4ch częściach. Wars. 1740. — Arcbp gniez od 1759 po Komorowskim + 21 czerwca 1767 syn Macieja Łowczego sieradz. ur. 1703, wyświęcony na księdza 1727 kanonik katedral. krak, gniezn, proboszcz infułat w Łasku, scholastyk krak 1730, pisarz w kor 1742 dziekan gniezn 1742, opat paradyski 1748, kustosz sandom 1752, Arcbp lwows 1758, Arcbp gniezn 1759 + 1767 (Encykl XVII 664 F.M.S.) — 73) 1759

54 Maciejowski ciołek Bernard, ur. 1539; na polu boju do 1582, w Krzymu; bp łucki 1588 na wileńską dyecezyę 1591 Litwa niedopuszcza, w legacyi do Krzymu 1591; 1605, bp krak. 1600. kardynał 1604 21 czerwca, 27 listop. zaczem Arcbp. gniezn., daje ślub Maryanie z Zygmuntem 1605, Konstancyi z Zygm. III 11 listop.; synod 1607 + 1608. — + 1607 Encykl. I II 124

10) Marcin (Wistawa h. Łakawa z Łabany syn) Arcbp. gniezn. 1094, jedna świeckie bracię panujących 1102, napadnięty od pomorzan 1108 ocalał, że arcybpów uzyskał prawo konfirmowania biskupów, + 1118. — Encykl. I II 123)

1394–1402 37) Nowodworski natus h. Dobragost, Jamisława syn, Arcbp. gniezn. 1382 obrany, kierownika miarom do ustępu z pod tkacza sułtanie; z. archid. na sąd Kropidło od króla Ludwika uzyskany; w Treviso 1384 przytrzymany, u net. w Neapolu koronowany, zrobił, do Krzymu wysłany 1394 uzyskał za twierdzenie fundacyi bisk. wileńskiego i żmudzkiego; sam tamże arcbpem ogłoszony. Annę cillejską 1401 koronował, + 1402. — w 1369 był już proboszczem krak., w 1377 już dziekan krak., w 1378 poseł z bpem Floryanem Mokrskim do Węgier do króla Ludwika, Kapelan króla Ludwika; w 1382 obrany przez Kapitułę Arcbpem gniezn., król nie zgodził się, za to bp poznański 1384 po śmierci króla, pełnomocny w Krzymie 3 czerwca 1385, Arcbpem gniezn. mianowany 1389, ale papież uznał go dopiero 27 marca 1394, + 14 września 1402 (Encykl. VII 172) (Bartoszewicz)

41) Oleśnicki dębno Zbigniew bp kujawski 1473 i podkancl. a daje pieczęć 1475. Arcbp. gniezn. 1480, synod złożył, Zygmunta do tronu strzeże 1492, Jana Albrechta 17 sierp. ogłasza i koronuje + 1493. — syn Jana sędzi sandom. + 1457 a synowiec kardynała, pełn. podkanclerzy kor.

65) Olszowski prus Jędrzej, ur. 1613, sekret. królew.; poseł do Wiednia 1657, bp chełmiński 1661, podkancl. kor. 1666; oparł się Kondeuszowi elekcyi za życia; budował kościoły, protestantom odbierał; wyjednał arcyks. Eleonorę dla Michała 1670; Arcbp. gniezn. 1674, złożył pieczęć 1676, Sobies. króla 1676 z żoną koronował, + 1677. —

37 Oporowski sulima Władysław, podkancl. kor. 1427 do 1434, bp kujaw. 1433, Arcbp. gniezn. 1449 + 1454. — + 1453 Encykl. Arcbp. gn.

Uchański Jakub VI ze Stężcowa Radwan, ma zaufanie u Bony przez lat 12, Referendarz kor. bp chełmiński 1551, kujaw. 1557, podejrzany w Rzymie z tendencyj ku herezyi, ale ostrzega, że Arcbp gnieźn. 1562, za przyjęciem ustaw soboru trydenckiego 1564 nie obstaje, interrex 1572, oświadcza się przeciw konfed. w obronie wyznań, Henryka koronuje 1573 21 lutego, powtóre interrex 1576, austryjaka do tronu prowadzi, składa synod w Piotrkowie 1578. + 1581. — 51)

Wężyk Jan XII (Hieronima syn i Doroty Zaleskiej) bp przemyski 1619, trzyma synod 1621, bp poznań 1624, Arcbp gnieźn 1626, opiera się 1637 zamachom naruszenia tronu następcy; kilka składa synodów, z piotrkowskiego zbiór synodalnych ustaw wydał w Krakowie 1630, interrex 1632; Władysława 1633 6 lutego koronuje, o zniszczenie kościołów 1632 w Gdańsku dysponowanej zabiegi czyni + 1638. ; ur. 1575 najprzód kanclerz przy Janie Tarnowskim bpie kuj., kanonik krak., sekret. królewski, opat mogilski, bp przemyski od 1619, pozn. 1624, Arcbp gnieźn. 1626, + 25 Maja 1638 (Enzyk. XXVI 810 T. M. S.) 58)

Włościbórz pomian, obrany Arcbp gnieźn. 1279, 1281 niedopuszczony ustąpił (1281) przed Henrykiem wrocławskim. patrz słownik pomian i Enzykl. 23)

Wojciech Jastrzębiec (Dersława syn) bp poznan 1399, ruszyje z Krakowa 1412 Piotra ... się przeciwnie go przesadzić, stronę ... do soboru konstancjenskiego, przekazał go Arcbp gnieźn 1423 + 1436 z września ... przez krewnych, którzy potomstwo Rytwiańskich otrzymało. — Kanclerzem kor. został 1405 bp krak 1412, oddaje pieczęć 1423

Wydżga Jan XIV Stefan, herbu Jastrzębiec nadworny kanclerz królowej, Referendarz kor., bp łucki 1655, warmiński 1660, razem podkanclerz kor. 1676, kanclerz 1677, mianowany Arcbp. gnieźn. 1678, objął 1680 + 1684 — sekret. w. kor., bp warm. mian 1659, złożył pieczęć 1678 + 1685 (Enzykl. p. l. 28) || + 1687 (Enzykl. XII 124) 66)

Bodzanta (?) Marcin II Arcbp gnieźn. od Mikołaja III wyniesiony na tę godność około 1278, pisał kronikę papieżów i kronikę polską, którą cytuje Baronius || + 1279 Enzykl. Arcbp gn. 22)

Doliwczyk Wincenty h. Doliwa, Arcbp gnieźn. Kazimierza Jagiell. koronował

Jastrzębiec Wojciech II (Żurawczyc?) bp poznań, następnie Rytwiański, bp krak., miasto Jastrząb założył około 1399. + 1406. Arcbp gnieźn || + 1436 Enzykl. XII str. 124) 35)

Łęczycki (?) Bożuta h. Wieniawa na Lesznie i Gnachowie Arcbp gnieźn około 1207.

12) Ś. Piotr II Szreniawa Arcbp gniezn około 1144 || +1152 Encykl. t II

20) Jan h/ Tarnawa arcbp gniezn. wyniesiony na archikatedrę 1258 z dziekana Gnieznen. według Damalewicza, +1271 || +1272, Encykl. t II Arcbp

8) Stefan Tajowczyk arcbp gniezn., ostatki bałwochwalstwa w Polsce około 1038 wyniszczył. || +1059 h. ~~[illegible]~~ pobóg.

34) h. Trąba Mikołaj h. trąba, proboszcz św. Florjana na Kleparzu i Podkanclerzy kor 1404 r osiadł na katedrze kaliskiej 1411. z Arcbp gniezn 1412 +1422 4 grudnia patrz Święcki. patrz podkanclerzy kor

Trzyporony (herb) Aaron, Święcki mówi że mianowany bpem pozn 1041 i rządził tą dyecezyą lat 30, a Bartosz mówi że był Arcbpem i po nim nastąpił Lambert Zula.–

67) Wierzbowski Stefan Jastrzębiec, (syn Mikołaja kasztelana(?) +1620) bp poznań 1665, Referendarz kor, +1687 jako Arcbp gniezn lubo tylko był nominatem. – umarł nim potwierdzenie przyszło z Rzymu; ur. 1620. patrz Referendarz kor

Arcbp -Warsz.

Woronicz Jan Paweł pawęża, syn Piotra stolnika i Marjanny z Iacnowiczów(?) 3 marca 1784 zostaje proboszczem w Liwie w dyecezyi pozn.; 23 marca 1794 kanonik kielecki(?) bp krak 1815, poświęcony w Warszawie 8 maja; Arcbpem warsz i prymasem mianowany 1827, + w Wiedniu 6 grudnia 1829.–

1) Willibald. francuz, herbu Krucyni, pierwszy Arcbp gniezn + 970

Hatto czyli Hanno, her. kolumna arcbp gniezn. +972. — 2)

Robert, włoch, h. ciołek Arcbp gniezn. +996 — 3)

S. Wojciech h. poraj Arcbp gniezn. zabity 997 — 4)

Hipolit Ursinus h. poraj. arcbp gniezn. +1027 — 6)

Bossuta h. wieniawa Arcbp gniezn. +1038 — 7)

Piotr I h. Leszczyc albo Bróg +1092 — 9)

Piotr III ci Arcbp gniezn. +1182 — 15)

Zdzisław h. koźlerogi Arcbp gniezn. +1199. — 16)

Henryk II z Brenn +1283 Arcbp gniezn. — 24)

Bogusław h. belina Arcbp gniezn. +1307 — 26)

Gorzeński Tymoteusz h. nałęcz syn Franciszka pułkownika wojsk kor. i Anny Drzęgowskiej, kanonik pozn. 1763, krak. 1767. Po Macieju Garnyszu Referendarz duchowny kor. od 31 grud. 1781 r. (Sygil. nr 35; Gaz. warsz. 1782, suplement N 2); w 1788 został kanclerzem siewierskim; bpem smoleńskim mian. 1790, a Michał Sołtyk wziął po nim Referendaryę. Pre w 1810 mianow. bpem poznańskim, w 1815 przeszedł pod rząd pruski; w 1821 został pierwszym Arcbpem gnieźnieńskim i poznańskim; + 20 Grudnia 1825, żył lat 84

Przyłuski Leon, ur. 5 paźdz. 1789, syn Stanisława i Anny, wyświęcony na księdza 1814, proboszcz w Tarnowie, szremski od 1823, kanonik gnieźn., proboszcz katedralny gnieźn., po śmierci Dunina administrator dyecezyi gnieźn. i pozn. 1842, Arcybp. gnieźn. i pozn. obrany 1844 prekonizowany 20 Stycz. 1845, + 12 marca 1865 (Encykl. XXI 701 Bartoszewicz)

Ostrowski prymata, Antoni Kazimierz bp inflanc. 1751, kujaw. 1763, prezydent delegacyi sejmowej od 1773 15 kwietnia do 1775. Arcbp gniezn 1776 + 1783; syn Ludwika chorążego pomorskiego i Katarzyny Stuzewskiej; ur. 31 marca 1713, bp inflancki od 1753; koadjutor Dembowskiego bpa kuj. i sam wreszcie bp kujawski od r. 1763. Został prymasem 1777. + 26 sierpnia 1784 w Paryżu. najprzód na dworze kardynała Lipskiego, kanonik łucki od 1736, pozn. 1738, gniezn 1739, kanonik i kustosz warsz 1743, kanonik katedr. krak 1747, officyjał warsz. bp inflancki 1752, wyświęcony 1753. Należał do delegacyi 1767 do ułożenia nowego prawodawstwa i prezydował na delegacyi 1773–75; w radzie nieustającej Arcbp gniezn 1777 + 1784 (Encykl XX 177 F.M.S) — 75/

Podoski Gabryel Arcbp gniezn 1767 + 1777. (syn Mikołaja mdy płockiego) z Referendarza kor i prałata krak. wyniesiony od razu na Arcbpa gniezn., + w Marsylii 3 Kwiet. mając lat 56. — Z Kanonika gnieźnieńskiego mianowany Kustoszem kor 22 listop. 1756 (Sygillaty Kuryjer pols N 180) Kustosz krakowski od 1756. Postąpił na pisarza w. kor 1757 (Sygil. ks. 29) Encykl XXI 526 ob. Kustosz kor. Bartoszewicz patrz Referendarz — 74/

Poniatowski Michał Jerzy, brat króla, a syn Stanisława kaszt. krak. + 1762) ur. 1736 12 październ. Arcbp gniezn 1784 + 1793. — najprzód opat czerwiński, bp płocki od 1773, prymas, + 12 sierpnia 1794 w Warszawie; kanonik krak, wyświęcony na księdza 1761, koadjutorem dziekana gniezn. i kustoszem tamże; deputat krak na tryb. kor 1761–62; bawił potem na dworze Mich. Czartoryskiego kanclerza; opat czerwiński od 1764; sekret. w. kor. od 1768, bp płocki 1773; po Massalskim objął przewodnictwo w komisyi edukac.; deputat na sejmie do konstytucyi 1778, stronnik Rosyi. Członek Rady nieustaj. 1776–78, Administrator biskupstwa krak., Arcbp 1784; + z trucizny podanej przez króla 12 sierp. 1794 (Encykl XX 312 F.M.S) — 76/ 1784–1794

Potocki pilawa Teodor syn Pawła kaszt. kamieniec. + 1674 (i Eleonory Łoś Kobyłkowny) bp chełmiński 1694, warmiński 1711, Arcbp gniezn 1722 królem Leszczyńskiego ogłosił. + 1738. — ur. w lutym 1663 w Moskwie w czasie niewoli ojca; od Jana III kanonię krak i probostwo miechowskie otrzymał w 1687; a dopiero w 1688 na księdza ... wyświęcony; ... po śmierci Kardynała Szczuki bpem chełmińskim w 1699 wyniesiony; po śmierci Andrzeja Załuskiego, w 1712 mianowany bpem warmińskim, a po śmierci Stanisł. Szembeka 1722 prymasem; ... stronnik Leszczyńskiego poddaje się w Gdańsku 1 lipca 1734, więziony w Elblągu i Toruniu, uwolniony 1735, ... stronnik Augusta III, + 12 listopad. 1738 — 70/ 1722–

Prażmowski Mikołaj III h. Belina (Wojciecha kaszt. warsz. syn) ur. 1617, kancl. w. kor. 1658, bp łucki, Arcbp gniezn 1666, interrex 1669 + 15 Kwiet. 1673. patrz Kancl. w. kor. Referend. kor — 63/

Przerębski Jan X Jana syn, podkancl. kor. 1550 do 1559, bp chełmiński 1557, Arcbp gniezn 1559 + 1562. — h. Nowina ur. 1514 syn Jana kszt. sieradz. proboszcz u Św. Jadwigi w Krakowie 1534; rejent kancellaryi mniejszej kor., kanonik krak 1547 i gnieźnieński, proboszcz chrząstowski, u św. Floryjana; kanonik wileński; sekretarz w. kor i dziekan krak 1550, podkanclerz 1552, bp chełmiński 1557, Arcbp gniezn 1559, + 1562 (Encykl XXI 685 F.M.S) — 50/

78 Raczyński Ignacy, nałęcz, ur. 1741, bp poznań 1792, Arcbp gniezn 1805, złożył go po 1820 + w Galicyi 1823. — najprzód scholastyk poznański, po śmierci Okęckiego w 1793 pierwszy pierwszy raz prałat mianowany bp poznański, i od r. 1801 po Krasickim Arcbp gnieznieński w 1818 złożył pasterstwo i schronił się do Jezuitów w Galicyi, + 19 lut. 1823, miał lat 82. —

48) Radziejowski (Junosza) Michał Stefan, syn Hieronima podkancl. kor. + 1666 zdrajcy) bp warmiń 1681 oraz podkancl. kor., kardynał Sᵗᵉʲ Praksedy 1686, i Arcbp gnieźnień 1681, wichrzyciel, interrex 1697, popiera Contiego, zjazd w Łowiczu 1698 8 lutego; uznaje Augusta II, 8 maja ogłasza 1704 12 lutego bezkrólewie; usunął się do Gdańska gdzie + 1706 13 paźdz.; na nim dom ten wygasł. —
+ 1705 (Encykl. XXII 124) ur. 1645, kanonik gniezn., warsz., bp Warmiń 1677, podkancl. 1685 przybrał nazw. kardynał 1686, prymas 1687, + 1705 (Encykl. XXI 888 F.M.S.)
+ 13 paźdz. 1705 w Gdańsku (Encykl. XXVI 461 al. Warszaw. F.M.S. pochowany w kościele św. Krzyża w Warsz.)

40) Sieniński z Sienna Jakób (brat Ruda kancl. wojew 1441-1443) — z legacyi do Rzymu 1459 stosownie do woli umierającego bpa na krakowskie od papieża podniesiony; kapituły głosy rozerwały się między Łuską i Gruszczyńskiego którego król uporczywie popierał; ustąpił 1461, później po Łusce bp kujawski 1464, a po Gruszczyńskim Arcbp gniezn. 1474 + 1480 pałac święcił 4 paźdz., miał lat 60 ...

38) Jan VII ze Sprowy Odrowąż (Janasz) Arcbp gniezn 1454, synody składał, mianowicie łęczycki 1459, Elżbietę 1454 koronował + 1464. —

29) Suchywilk Jan ze Strzelec, kancl. 1370, Arcbp gniezn. 1376, synod w Uniejowie 1376, w Kaliszu, potym podatkom też opłatę ... nad dobra + 1382. —

25) b. Świnka Jakób Arcbp gniezn (mian. 30 lipca) 1283 klątwę rzucał wrocł. i synody Łęczycy 1285 przeciw niemcom składał; biskupstwo chełmińskie w swej archidyecezyi utrzymał; koronuje 26 czerwca 1295 Przemysława, a 1300 Wacława + 1313 4 marca, a inni że 1306 (Encykl 24, 412 F.M.S.)

1706 + 1721. 69) Szembek Stanisław, (syn Franciszka kaszt. kamieniecki + 1693 z Zofii Pieniążkówny) bp kujaws. 1699, Arcbp gniezn 1706 + 1724 + 1721 Encykl. XII 124), ur. 1650, kanonik przemyski, krak. od 1676 archidyjakon zawichostski, bp dyoneński i sufragan oficyał krak od 1690; opatem mogilskim mian 16 wrześ. 1697, bp kujaws 1699; Arcbpem gniezn mian 3 listop 1705 i zarazem opatem tynieckim. Leszczyński opactwo wakującem bo Szembek protestował przeciw jego wyborowi pieczęć trou + 3 sierp 1721 (Encykl XXIV 608 F.M.S.).

1739 + 1748 71) Szembek Krzysztof, syn Stanisława burgrab. krak. z Krystyny Katzenej) bp inflan 1712, pozn. 1716, kujaws. 1720, i Arcbp gniezn 1738 + 1747. + 6 lipca 1748, miał lat 85; ur. 25 marca 1663, kanonik kujaws, kustosz łowicki, kanonik przemyski 1699; archidyjakon pomorski i offycyał. Opatem mogilskim mian 1708; Referendarzem w. kor zostal 1709, kanonik warsz 1711, bp inflan. 1711 posł do Budzia 1713, bp poznań 1717, bp kujaws 1719. Arcbpem gniezn prekonizowany 4 maja 1739 z dodaniem opactwa tynieckiego. + 6 lipca 1748 (Encykl XXIV 612 F.M.S.)

53) Tarnowski (XXI) Rolicz Jan, referendarz kor., towarzysz króla w Szwecyi; bp poznań 1597, kujaws. 1600, i Arcbp gniezn 1603 + 1604. — pozn 1600, podkancl. kor. — arcbpem był tylko 5 miesięcy — || + 1606 Encykl. III str. 129, ur. 1550 patrz podkanclerzy kor.

Arcybiskupi Lwowscy 6

Boryszewski Andrzej Arcbp lw. potaj 1490, przeniesiony na Arcybiskupstwo Gnieźnieńskie 1503; bp. Przemyski 1489; wysłany 1501 do wybranego kr. Aleksandra; Zygmunta 24 stycznia 1507 w Krakowie koronował, + 1510. Jako Arcbp lwows. podpisany w. 1502 31 Styczn. na przywileju Aleksandra potwierdzającym prawa Miasta Sieradza. – Wejcicki Bib. Staroż. t. II 344. – Z koadjutora i bpa cu[...] kus arcbp lwowski, razem i bp przemyski, został prymasem 1503. (Eucyal II 127) 13)

Grochowski Stanisław Junosza, poeta, Arcbp lwow 1634, +1644, synod archidyec. 1641 zwołył. Starzewski mówi że Arcbpem lwowskim nie był potaj go. || +1645 (Eucyal II 127) 23)

Koryciński Topor Wojciech (kaszt. oświęcim. Jana syn) sekr. król. bp kamieniec. 1666, Arcbp lwows 1669 + 1677 +1675 (Eucyal II 128) 26)

Ligęza Półtorzec Feliks, Arcbp lwows 1555 + 1560. – Syn Piotra kasztelana czechowskiego; był kanonikiem krak. i kanonikiem proszowskim, koadjutor arbpa lwowskiego. arcbp lwowski 1555, + 1560 (Eucyal XVII 41 T. M. S.) 16)

Lipski Łada Konstanty I) (syn Franciszka Feliksa kaszt. raws + 1643) Arcbp lwow 1675 +1692. – był arcbpem lwows. do 1698 (Kryżan. Daw. Pol. II 243) +1698 Eucyal II 128 27)

Lubieński Pomian Władysław Aleksander ur. 1703, Arcbp lwow 1737, gnieźnieński 1758, interrex 1764 + 1766; jego jest świat w 4ch częściach Kraków 1740. – syn Macieja kasztelana sieradz. i Maryanny Skotnowskiej i pisarz ko. kor. 1742 - 1757 || został prymasem 1759 (Eucyal II 128) 34)

Próchnicki Jan IIII) Andrzej z korab w legacyi do Persyi 1598 lat osm; bp kamieniecki 1607, Arcbp lwows 1614 + 1633, wydał: brevis descript. provinciar. ac magistratuum Polon. Romae 1600. – Kanonik krak 1594, prob. kated. lwow. 1600; bp kamieniecki 1607 + 1633 (Eucyal XXI 583) 22)

Rzeszowski Jan Arcbp lwows 1411, katedrę z Halicza do Lwowa przenosi 1414, bpa Wileńskiego w Miednikach 1417 ordynuje; ślub daje, i koronuje Elżbietę Granowską 1417 + 1436. został arcbpem po Mikołaju Trąbie. – h. Półkozic, pierwszy Arcbp lwowski (pierwej halicki) –. 7)

Sieniński Jan V) z Gardzienic h. Dębno Jana kasztel. na Gołogórach, kasztel. halicki 1563, 1569, owdowiawszy Arcbp lwows 1577 +1582. – Święcił dwie[...] Stanisław. 19)

9) - - - - - Odrowąż ze Sprowy Jan II (brat Piotra, wdy rusk. +1450) Arcbp lwows 1436 przeciw Sylwestrowi Sięcichowskiemu narzucony +1450. -

17/ - - - - - Tarło Łopot Paweł (dziekan przemyskiego, kanonika krak.) Arcbp lwows 1561, synod 1564 trydenckie ustawy przyjmuje +1565. (21 stycz.)
syn Andrzeja skarbnego lwowskiego i Katarzyny Michowskiej; prekonizowany na Arcbpstwo przez Piusa IV 1561

25/ - - - - - Tarnowski Jan IX, Arcbp lwows 1654 +1669

21/ - - - - - Zamojski przymalec Jan VII, w legacyi do papieża 1577 do cesarzowy 1587, do Stanów batk. 1592-1595, do papieża 1598, Arcbp lwows 1603 +1614. 5 Kościoła, miał lat 71.
arcbpem został po Dymitrze Solikowskim

28) - - - - - Zieliński świnka czyli ciołek Konstanty II, syn Ludwika kasztel. sierps. 1674) Arcbp lwows 1698, trzymał stronę Leszczyńskiego, porwany 1707 +1709, więziony w Moskwie. - został porwany za Stan. Leszczyńskiego (Encykl. II 128)

24/ - - - - - Krosnowski Mikołaj II janosza Arcbp lwows do 1654 (Dyar. J. An. Chrapow. przedm. wyd.) z bpa inflanckiego Arcbp lwow. +1654 (Encykl. II 128

30) Popławski Mikołaj trąsna z popław na Podlasiu, arcbp lwowski. bp inflancki 1679 do 1709 arcbp lwow. +1711 (Encykl II 128); dziekan warsz.: bp inflancki 1685, arcbp lwowski 1709 +1711 (Encykl XXI 934 Feliks)

31/ - - - - - Skarbek Jan X, abdank, (syn Krzysztofa kasztel. halic. +1706) Arcbp lwowski +1733 10 grudnia Kuryer pols. № 209, mianowany przez króla arcbpem 15 kwietnia 1712, wyjechał na stolicę 16 sierpnia 1713. - B. -

18/ - - - - - Słomowski Stanisław abdank arcbp lwowski wstąpił na katedrę 1565 +1575 (Encykl. II 127)

20/ - - - - - Solikowski Jan Dymitr bończa, ur. 1510. Arcbp lwowski po Janie Sieniańskim, +1603 ur. 1539
sekret. króla..... +1603 (Encykl. 23, 813. K. 1Of. K)

Starzechowski Piotr bełina Arcbp lwows mianow. przez Zyg. I, +1554. -

15/ - - - - -

7

Strzelecki Jan IV oszta? Arcbp lwowski, + w 1493 albo w krótce potem || + 1491 Encykl. II 127 — 12)

Strzemińczyk Grzegorz z Sanoka h. Strzemię arcbp lwowski, ur. 1403, mianow. 1451, był um. lat 26, i + 29 stycznia 1477. — || Grzegorz z Sanoka h. Strzemię + 1479 (Encykl. t. II 127) proboszcz wielicki, ~~..~~ Arcybiskupstwo lwowskie objął r. 1451, acz święcony (Encykl. IX 911 Bartoszewicz) — 1451 + 1477 — 10)

Wilczek Bernard Poraj arcbp lwowski 1503 wstąpił na tę katedrę, + po 1514 || + 1540 (Encykl. pow. t. II 127) — 14)

Wyżycki Mikołaj IV Ignacy h. Ostoja albo Gozdawa, (synowiec Mikołaja bp Chełmińs. + 1704) od Augusta III na Arcbpa lwows. wyniesiony 1736, umarł w Kielcach w samym wieku czwartek 1757. — 32.

Dembowski Mikołaj V Jelita, syn Florjana sędziego ziems. Łęczyc., a brat Antoniego Sebastjana z Ewy Grochowskiej bpa kujaws. + 1763) bp kamieniecki 1741 został, arcbp lwowskim wyjeżdża na objęcia ale umiera tylko nominatem 17 listop. 1757. — pisarz w kor. 1737–1742; sekret. królews. kanonik warsz., płock., krak. od 1731; bpem kamienieckim mian. 1 listop. 1741, prekonizowany 25 maja 1742; arcbpem lwow. mian. w kwiet. 1757 (Encykl. VI 952 Bartoszewicz) — 1757 — 33)

Sierakowski Wacław, z kustosza koronnego i proboszcza w Zawadach bp kamieniecki mianow. 7 marca 1739, już w r. 1740 przeniesiony na przemyskie, w r. 1759 został Arcbpem lwowskim, + 25 paździer. 1780 r. h. Ogończyk, ur. 1699, kanonik krak. 1725 wnet kustosz kor.; w 1737 mianowany bpem inflanckim, postąpił na kamienieckie 1739 (Encykl. 23, 436) — 35)

Szymonowicz Jan Janów, syn Krzysztofa, ur. 29 grudnia 1740, 11 sierpnia 1764 wyświęcony na kapłana misjonarza, w r. 1783 mianował go Kamp.? Arcy.? proboszczem łuckim od 1785 wikarjusz jeneralny; Cesarz Franciszek II mianował go Arcbpem lwowskim 7 stycznia 1799; otrzymał bullę konsekracyjną od papieża 26 lutego 1800. Konsekrowany 1 marca ~~X~~ 1801, 9 marca 1810 mian. Radcą tajnym Franciszka II, + 3 paździer. 1816. — ~~Arcyb. lw...~~ Ormiański

Tumanowicz Jakób Walerjan, ur. 14 lipca 1714. Arcbp lwowski ~~1772~~ 1783. + kwietnia 1798. Arcbp ormiański.

Ferdynand ~~Gozdawa~~ Kicki (h. Gozdawa) z sufragana lwowskiego Arcbp lwowski ~~był mian. 1798 jako Tumanowicz~~ + 1797 — 36)

41. - - - - - Baraniecki Łukasz ur. 14 paźdz. 1798, kanonik katedralny lwowski 1836, biskup lwowski 1841, Arcybpem lwows. mianow. 10 marca 1849, wyświęcony 13 lipca 1850 + 30 czerwca 1858.

1) - Krystyjan z Ostrowa h. Gozdawa, Franciszkanin, Arcbp halicki, + 1364 (Encykl. II. 127)

2) - Maciej, obrany 1374, + 1377 (Encykl. II 127)

3. - - Antoni, arcbp halicki, + 1375. (Encykl. II 127)

4. - - Bernard h. Pilawa, Franciszkanin, arcbp halicki + 1391 (Encykl. II, 127), arcbp od r. 1377

5. - - Piotr, arcbp halicki, + 1406 (Encykl. II 127)

6. - - - - Ruchem Jakób z Władowy h. Strzemię, Franciszkanin, arcbp halicki + 1411 (Encykl. II 127)

7. - - - Mikołaj Trąba h. Trąby, arcbp halicki, został arcbpem gnieźn. 1411. (Encykl. II 127)

11. - - - Jan III Długosz h. Wieniawa, arcbp lwows. + 1480 (Encykl. II 127)

29) - - - - Jan Pokrzywnicki, referend. ko[ro]n., nominat królewski od 10 listop. 1709

37) - - - - Kajetan Kicki h. Gozdawa z sufragana lwowskiego Arcbp lwowski + 1812 (Encykl. p. II 128)

38) - - - - Andrzej II Alojzy z Postawic Ankwicz, został Arcybpem praskim 1833 (Encykl. II 128) syn Józefa kasztel. sądeck. powieszonego 1794; ur. 1774, sufragan lwows. od 1814, arcybp lwows. i prymas galicy. od 1815. Polakom niechętny, otaczał się Niemcami, + 26 Marca 1838 (Encykl. II. 900)

39) - - - - Franciszek Ksawery Luschin został arcbpem Gorycyi 1835. (Encykl. II 128

40) - - - - Franciszek II a Paulo Pischtek, + 1846. Encykl. (II 128)

Białoruś za czasów Rpltej stanowiła osobny archidyakonat w biskupstwie wileńskiem, i w połowie 17 w. dostała nawet bpów sufraganów, którym zwykle bp wileński powierzał nawet juryzdykcyę duchowną w tych stronach. Tak trwało aż do pierwszego podziału, w skutek którego ten archidyakonat dostał się za kordon ros. Sufragan białoruski Feliks Tu-rzański wolał zostać w ówczesnej Polsce, więc rządy objął z sufraganją nad katolikami w Rosyi Bohusz Siestrzeńcewicz i wyświęciwszy się zaczął się zaraz starać by oderwać się od Wilna. Ukazem 17 Stycz. 1782 ustanowione więc zostało to Arcybpstwo, a której stolicą został Mohilew, bo tam była rezydencya Bohusza. Nuncyusz Archetti 29 Stycz. 1784 włożył palium na pierwszego Arcbpa Siestrzeńcewicza. Później archid. powiększyła się w skutek nowych podziałów. —

Obecnie Arcbp mieszka zwykle w Petersb., odbywa tylko wizytacyę wyjazd do katedry mohil. Sufraganów ma trzech w dyecezyi, mohilewskiego, połockiego i inflanckiego, według konkordatu z r. 1847 gdy sufragan kijowski odszedł do bpstwa Łucko-żytomirskiego. Biskupów dyecezjalnych ma pod sobą Metropolita sześciu

Arcybiskupi Mohilewscy

1. Stanisław Bohusz Siestrzeńcewicz, z kanonika wileńskiego bp mallenski wyświęcony 1 listop 1773; ogłasza się bpem białoruskim w początkach 1774; – Arcbp Mohilewsk. od Stycz. 1784, + 1 Grudnia 1826 r. – (Encykl II 128)

2) Kacper Kazimierz Kolumna Cieciszowski, z bpa łuckiego Arcbp mohilew. 1827 – 1827 – 1831.
+ 28 Kwietnia 1831. – (Encykl II 128) Syn Dominika podczaszego lit. i Sufferyańskiej, h. Kolumna kanonik warsz. 12 Grudnia 1748 był jeszcze wtedy klerykiem, koadjutor Franciszka Załuskiego bpa kijow. od 21 list. i 13 marca 1775, dwie nominacye (Vygil 32 f. 332 etc.), w 1780 po Aleksandrowiczu oficjałem warsz., w 1781 23 marca miam. proboszczem miechowskim, a także był i kuczyńskim (pod Siedlcami) po Ossolińskim bp kijowski 1784; w lutym 1791 obrany razem z księciem Naruszewiczem kijowskim komisarzem cywilno-wojskowym w żytomierskim, został prezesem tej komisyi; w 1798 biskupstwo kijowskie połączone zostało z łuckiem i jedynym bpem został Cieciszowski. Mianowany Arcbpem metropolitą przez ukaz do Senatu 12 marca 1827, + 28 Kwiet 1831, Bpem był przez lat 56, z tych, dyecezjalnym kijows. 43, łuckim lat 29, w mohil. lat 4 (Encykl V 616

3) Ignacy Ludwik Korwin Pawłowski, z bpa Megary, sufragana i koadjutora kamienieckiego, Arcbp mohil. od r. 1841, + 2 Lipca 1842 (Encykl II 128)

4) Kazimierz Roch Dmochowski, z bpa Milty, sufragana kurlandzkiego, Arcybp. 1848, + 23 Stycznia 1851. (Encykl II 128) ur. 24 Czerwca 1772, kanonik wileńs., dziekan wileński od 1823, assessor kollegium Rzymsko-Katol. w Petersburgu. Bpem mileta 1841. w r. 1848 3 lipca w skutek konkordatu prekonizowany na Arcbpa mohilewskiego, metropolitę, wziął palium 10 grudnia 1848, ingres do katedry odbył 29 lipca 1849 – 1848 + 1851.

5) Ignacy Hołowiński, z bpa karysteńskiego, sufragana i koadjutora mohilewskiego, rektora akademii, Arcbp mohil od 1851, †19 paździer 1855 (Encykl II 129)

6) Wacław Żyliński z bpa wileńskiego. Arcbp mohil od 1856.

Arcybiskupi warszawscy

a Archidyakonat czerski, a później warszawski, za czasów dawnej Rplitej, należał do władzy bpa poznańskiego. Stolica była w Czersku przy kollegiacie, którą nieby książe Jan przeniósł zupełnie do Warszawy w r. 1406, odtąd nowa kollegiata t. j. Ś-go Jana był ogniskiem życia duchowego archidyakonatu; już od początków 15 w. byli przy niej ciągle prałaci i kanonicy. Za czasów późniejszych kapituła Św. Jana składała się z najznakomitszych członków duchowieństwa polskiego, a za króla Michała była porównana, w godności z kapitułami katedralnemi. Tak więc Warszawa z całym obwodem swym miewała jakby odrębne bpstwo, kanonicznie włączone do poznańskiego, a raczej połączone z niem. Ten stan rzeczy (dyecezyi) chciał poprawić sejm 4-letni i uchwalił bpstwo warszawskie, ale dopiero w 1793 utworzył to bpstwo, i administracyę tej nowej dyecezyi przyjął chwilowo ks. Michał Poniatowski, prymas, jako bp, który pozostał bez dyecezyi (w lutym 1794); później byli i inni administratorowie i dopiero rząd pruski 20 lut. 1797 mianował bpem ks. Miaskowskiego. Erekcya kanoniczna stanęła 15 listop. 1798.— Miaskowski umiera 10 listop. 1804, następują wypadki wojenne. Pius VII. zarząd tą dyecezyą prymasowi Raczyńskiemu i Arcbpi gnieźn. są administratorami dyecezyi warsz. Nareszcie bullą 12 marca 1817 r. Pius VII podnosi katedrę warsz. do stopnia kościoła metropolitalnego i odtąd są Arcybiskupi. Tak więc

1) Józef Borzcza Miaskowski bp warszawski od 1798 do 1804 pierwszy i ostatni bp warszawski; ur. 1741, będąc proboszczem katedralnym poznańskim, kiedy za rządu pruskiego utworzono nowe bpstwo warszawskie, król Fryderyk Wilhelm mianował go biskupem 20 lutego 1797, które to obowiązki objął w r. 1799 i wykonywał do śmierci. + w Warszawie 1804. (Encykl. XVIII 456

2) Ignacy Nałęcz Raczyński arcbp gnieźn. i razem administrator warsz. 1804–1818.

3) Franciszek Skarbek Habdank Malczewski z bpa kujaws. pierwszy Arcbp i prymas królestwa, wstąpił na katedrę 2 paździer. 1818, + 18 kwiet. 1819 ur. 4 października 1759 kanonikiem gnieźn. mianowany w Rzymie 1782, wrócił do kraju 1784 do dworu Michała Poniatowskiego surrogat konsystorza gnieźn.: proboszcz mokronowski 1789, kanonik włoc. 25 styczn. 1790. Referendarz prymasowski był już w 1793; po 1795 złożył kanonię wieluńską. proboszcz gnieźn. i Bp nominat kujawski od 1806 przez lat 11.; prekonizowany 1815, wyświęcony 5 listop. 1815; bullą z 30 czerwca 1818 mianowany delegatem do urządzenia Kościoła polskiego. Mianowany pierwszym Arcbpem warszawskim, prymasem 31 lipca 1818, prekonizowany 2 paźdz. 1818. + 18 kwiet. 1819. (Encykl. XVII 853 Lud. Bartoszewicz)

4) Szczepan z Hołłowczyc Hołłowczyc, z bpa sandom. Arcbp war. prymas, wstąpił 17 grud. 1819, + 27 sierp. 1823. (Administrator Wojciech Skarszewski bp lubelski przez miesięcy 11.)

5) Wojciech Leszczyc Skarszewski, z bpa lubels. trzeci Arcbp prymas, wstąpił 12 lipca 1824, + 12 czerwca 1827 (Administrator ks. Kasimerz Szaniawski scholastyk metropolitalny przez miesięcy 7). potem bp chełmski i podkanclerz

6) Jan Paweł Pawęza Woronicz, z bpa krak. Arcbp., wstąpił 28 styczn. 1828 + 6 grud. 1829 (Administr. ks. Edward Czarnecki, później Adam Paszkowicz)

7) Stanisław Kostka Łubicz Choromański z bpa adrazyjskiego Arcbp. wstąpił 15 stycz. 1837, + 21 lut. 1838 r. – Adminis. Tomasz Chmielowski do 1844, potem Ant. Melch. Fijałkowski ur. 1767; proboszczem w Kamieńcu już w 1813 i razem kanonikiem katedralnym płockim, 20 Grudnia 1827 mian. sufraganem augustowskim, prekonizowany w Rzymie w końcu 1828 na bpa adrazyjskiego in partibus, wyświęcony 9 lut. 1829; w kwiet. 1829 mian. dziekanem katedralnym augustowskim przez Radę Administracyjną. Arcbpem warsz. mian. 15 sierp. 1836, prekonizowany 21 listop. – (Encykl. X 486)

8) Antoni Melchijor Korwin Fijałkowski, z sufragana płockiego Arcbp. wstąpił 11 stycz. 185?

Biskupi Chełmińscy II

Dantiszek, Jan Flaschbinder, ur. 1485, podróżował po Azyi, Grecyi, od Zygmunta wiedeń. 1515 posłował, zjechał w Małżeństwo Bony 1518, z Karolem V w Hiszpanii; posłował do Klemensa VII 1530. Bp Chełmińs. 1530, warmińs. 1537, + 1548, patrz Kurzeski patrz bp warmiński

Działyński Kasper ogólnego bp. Chełmiń. 1639, + 1646. (syn Michała wdy Brzesko-kujaw. Kasper ur. 1595. syn Michała wdy kujawskiego i Chemiowny nad... pomorskiej, ur. 1597, ... gdzie wymawiany dekretem na tryb. radomski (Vol. leg. III str. 611) w 1633 został wdą chełmińskim, zostaje księdzem w 1635 w końcu lub następnego roku, bpem chełmińskim mian. w 1638, wyświęcony 19 czerwca 1639, + 1646 (Encykl. VII 854 Bartosz

1639 +1646; 42)

Gembicki Wawrzyniec sratza ur. 1560, bp chełmiń 1600; w Krzymie 1607, kanclerz 1609–1613. oraz bp kujawski 1610; Arcbp gniez. 1615; synod Piotrkowski 1621 + 1624. syn Piotra i Anny z Niwina Łomickiej, ur. 8 sierp. 1559; sekretarz królews. za Stefana; posł do Krymu 1595; sekret. kancl. już 1598 (Niesiecki Starość Warsz. II 106); bp chełmiński 1600, podkancl. kor. 1607, kancl. kor. 1609, składa pieczęć 1614 (Szujs. Spom II 478); bp kujawski 1610. Arcbp gnieźn. 1616, + 10 lut. 1624 (Encykl. p. t. 9 str. 845)

1601. –1610 37)

Gembicki Jan (Jan II syn a brat kanclerza, bpa krak. + 1657) i bpa łuckiego) bp Chełmiń. 1653, płocki 1656, kujaws. 1674 + 1676. kanonik krak. od 1620, sekret. królews.; sekretarz w. kor. 1641 Ad. patrz bp kujawski; h. nałęcz

(podczas pospol. Katarz. Czeleny)

–1655 44)

Gisse, Gize, Tideman, ur. w Gdańsku 1480, sekretarz królów; bp chełmińs 1537, warmiń. 1548 + 1550. przyjaciel Melanchtona, Erazma Rotterd. Kopernika. Gize Tydeman, otrzymał nobilitacyę 1519, w r. 1538 po Dantyszku bp chełmińskim, warmiński zaraz po Dantyszku prekonizowany w Krzymie 26 maja 1549, + 23 paźdz. 1550 (Encykl. p. t. 9 str. 943). – został bpem warmiń. 1549.

–1549 28)

Grabowski Adam (Stanisław) II z Ogłoba, zhicswicz, posłany do Krzymu, bpem chełmińs. został 1733, kujaws. 1739, warmińs. 1740, + 1767. syn Andrzeja Stadora, kasztelana Chełmiń. + 1737. kujawskim od 1738, warmińs. od 1741, + 13 grudnia 1766. – patrz bp warmiński

1736–1739 58)

Hosjus, Stanisław, Ulryka prokuratora wileńskiego syn, ur. 1503, bp chełmińs 1549, warmińs 1551. – patrz o nim w bpach warmińskich obszernej. + 1579 5 sierpnia

–1551 29)

Konopacki Jan III, podstarości ... pres. po tym 1514 bp chełmińs, podejrzany w więzieniu palił jednak 1521 heretyckie księgi + 1530. – h. mur, bp chełm. 1510, + 1530

26) 1510 +1530.

38) +1613 Konopacki Maciej (b. Nieć) synowiec bpa chełmiń. +1530), Szkoły nauki Chełmno. Jerzego syn podkomorzy, potym woda chełmiński. spłodził my trzy córki a sześciu synów, został 1610 bpem Chełmińs. +1613;–

46) 1658 +1661 Kos Adam bp. chełmiński 1657 +1661. – bp chełmiński od 1658, ~~koadjutor~~ archidyakon warm., koadju. opactwa mogilnickiego (Encykl XV. 781)

34) 1574 +1595) Kostka dzbanowa Piotr (Macieja syn) ur. 1533, uczeń jezuitów w Paryżu. bp chełmiń. 1571, Maksymilianowi sprzyja 1576, złożył synod 1583 +1595. – ur. 1543 z ojca Macieja i Barbary Komorowskiej, kanonik warm., sekretarz król. Zyg. Aug., kanonik katedral. krak. kanclerz kurji biskupiej, wyświęcony na bpa chełmińskiego 1574, za Maksymilianem przeciw Batoremu, +1595 (Encykl. XV 686 T. M. S.)

43) –1652 Leszczyński Wacława Andrzej bp. Inflan 1640, kanclerz 1641, podkanc. 1644, bp chełmiń. 1647, kanclerz 1651, Arcbp. gnieźn. 1652 +1658.–

45) +1657 Leszczyński Wacława Jan XII (syn Wacława kanclerza kor. +1628) bp kijowski 1648, chełmiń. 1656, w legacji do Rzeszy, +1657 –

41) –1639 Lipski Jada Jan X, bp chełmiński 1635; w legacyi do Cesarza i Rzymu 1637, przyznał dla imienia swego tytuł hrabi imperii; Arcbp gnieźn. 1639 +1641.– patrz Referend. kor.

49) –1682 Małachowski nałęcz Jan XIII (Aleksandra Teodora chorążego sieradz. syn) owdowiawszy, Referend. kor. 1655, bp chełmiń. 1676, podkancl. kor. 1678 do 1680, bp krak. 1682 +1697 21 sierpn.

47) –1676 Olszowski prus Andrzej II ur. 1613, sekret. królew., poseł do Rzeszy 1657, bp chełmiński 1661, podkancl. kor. 1666, oparł się zamachom Francyi za życia, budował kościoły protestantom odbierał, wyjednał Arcyks. Eleonorę dla Michała 1670, postąpił na Arcbpa gnieźn. 1674, złożył pieczęć 1676; Sobieskiego 1676 koronował +1677.– został prymasem 1676

Opaliński Teodor Kazimierz (syn Piotra wojewody kalis. +1661) bp chełmiń. 1683 +1693. — +1693; 50)

Szczuka Kazimierz II Jan, Szwedów 1655 z różnych miejsc z wojska wypędzał; wysłany 1656 do Chmielnickiego jedna Kozaki; w stanie duchownym administrator opactwa paradyz. — bp chełmiński 1693 +1694. h. grabie — 1693+1694; 51)

Potocki pilawa Teodor syn Pawła kaszt. kamienieckiego +1674 i Eleonory Sołtykówny bp chełmiński 1694, warmiń. 1711, arcybp gnieźn. 1722 królem Leszczyńskiego ogłosił +1738. — bp chełmiński 1699, warmiński 1712 patrz Arcybpi gnieźn. i ur. w lutym 1662. — 1) bp chełmiński od 1698 do 1712 Encykl. III 605 bpstwo chełmińskie) — 1698 – 1712 — 53)

Przerębski Jan (Jana syn) podkancl. 1550 do 1559, bp chełmiński 1557, arcybp gnieźn. 1559 + 1562. —

~~Piotrkowski [illegible] Stanisław (kanclerz [illegible] Jana syn [illegible] synowiec)~~
~~bp chełmiński 1644 [illegible] +1657~~ to samo co Święcki?

Tylicki Piotr II, syn Andrzeja i Jadwigi Brudzewskiej, ur. 1543, Referend. bp chełmiński 1595, podkancl. kor. 1593. razem bp warmiński 1600, bp kujaw. 1603 +13 lipca 1616. — bp krak, koronował 1605 królowę Konstancyę, h. Lubicz — -1600. 35)

Uchański Jakób Radwan, Reformator, bp chełmiński 1551, kujaw. 1557, arcybp gnieź. 1562, +1581 patrz Arcybpi

Żadzik Jakób II bp chełmiński od 1624, podkancl. kor. od 1627, kanclerz od 1629, wyjeżdżał negocjować kilkakrotnie z Wilna; bp krak. od 1635 +1642. 17 marca. — syn Jana Sobieszczański w Encykl. t. 28 mówi że był bpem chełmińskim od 1624. — później został 1634 lub 35. — h. Korab — -1635. 40)

Załuski Andrzej Stanisław Kostka, (syn Aleksandra wojewody rawsk. +1726) bp płocki 1722, łucki 1731, warm. 1736 kanclerz w. kor. 5 lipca 1735 bp chełmiński 1739, z którego i z kanclerstwa na krak 1747 przeszedł +1757 — bpem krak został 1746, +16 grudnia 1758. ustąpił z kanclerstwa wstępując na krak (Encykl. pow. t. 28. — 1739 – 1747 — 59)

Chrapicki Mikołaj III, h. ~~rola~~ pom., bp chełmiński ~~1511~~ w r. 1504 zrezygnował | h. rola, rolica, biskup od r. 1495, na zjeździe w Toruniu 1504 w Kwietniu, zrezygnował biskupstwo i poszedł do swojego klasztoru w Lubawie 1515 (Encykl. V. 499) — 25) 1495 – 1504)

38) ~~1614~~ – 1624 Kuczborski (Jan IV) bp chełmiński, (płocki) ~~…~~ +1623., h. ogończyk, został bpem płockim 1624 scholastyk gnieźn., archidjakon warsz., kanonik krak., proboszcz krak. od 1608, bp chełmiń. ~~1614~~ (Encykl. XVI 406 F. M. I)

32) +1571 Żelisławski Stanisław II bp chełmiński +1571 h. pilawa

57) 1730 +1733. Czapski Tomasz Franciszek leliwa, najprzód opat pelpliński i koadjutor chełmiński Kretkowskiego bp dioneński, wreszcie bp chełmiński od r. 1730, +1733 syn Mirosława podkomorzego Malborskiego i Zofii Holtzówny, bp chełmiński przyjechał na miesto 21 lut. 1731 (Kurjer polski), rządy objął we wrześniu 1731 (Janota N 104) (Encykl. II 144)
Józef Jędrzej h. junosza Załuski mianowany przez króla Leszczyńskiego 1733, nie utrzymał się.

52) +1696 Święcicki Stanisław III h. jastrzębiec bp chełmiński + 1699 jako nominat chełmiński: ?? nominat w r. 1695 +1696 (Encykl. III 605 Bpstwo chełmińskie)

17) +1416 Arnold bp chełmiński po Janie Kropidle ks. opolskim, nie wiadomo w którym roku objął bpstwo, +1416 (wybrany był już bpem w r. 1404, Encykl. t. II str. 205).

20) 1454 Arnold bp chełmiński w czerwcu 1454 (wykryto go Akt. Małeckiego, w wydaniu Naruszewskiego t. III str 240) Encykl. Bpstwo chełmińskie III, 604)

61) +1784 Bajer Jędrzej Ignacy ur. 12 stycz. 1712 r. z Wadzickiej podczaszanki warsz., kanonik gnieźn., deputat na tryb. 1744–5, potem kanclerz gnieźn. i proboszcz kruświcki, prezydent tryb. koronnego 1757 i lubels. 1758, po śmierci Wojciecha Leskiego został bpem chełmiń. 17 październ. 1758, prekonizowany w Rzymie 12 lut. 1759 r. – wyświęcony w Łowiczu 1 kwiet. 1759, – +1784, żył lat 72. –

55) +1721 Bokum Jan XIV Kazimierz de Alten sekret. w kor. 1698) bp przemyski 1700, podkancl. kor. 1711, bp chełmiński 1719 + 1721 pałał podkanclerzyńskim h. paprzyca

Chrystyjan, bp pruski od r. 1212, chełmiński od r. 1243. . . . 1) 1212, 1243.

Henryk, dominikanin, arcbp armakański, Armagh, między latami 1246 – 1263 . . . 2) 1246 – 1263.

Jan, dominikanin, w 1265 bp chełmiński, zabity przez prusaków . . . 3) 1265.

Fryderyk ab Husen, krzyżak, + 1274 . . . 4) + 1274.

Werner de Orsele, krzyżak, + 1291 . . . 5) + 1291.

Henryk II, bp chełmiński, + 1301 . . . 6) + 1301.

Herman z Pryzny, brat Gerwarda bpa kujaws. (cod. Rzysz.) + 1311 . . . 7) + 1311.

Mikołaj Afri, dominikanin, h. pawęża, + 1325 . . . 8) + 1325

Otto, podobno krzyżak, 1330, + 1349 . . . 9) 1330 + 1349

Jakób Bischoff de Culmsche, + 1359 . . . 10) + 1359

Jan II Schadeland, Schadtlanus, dominikanin, (h. bończa), + 1363 . . . 11) + 1363.

Wigbold, wstąpił do zakonu dominikańskiego około 1370 r. . . . 12) 1370.

Mikołaj dominikanin, + 1 paźdz. 1375 . . . 13) + 1375

Reinhard hrabia de Zeicz, + 1390 . . . 14) + 1390.

Mikołaj II z Buku, Schipenpiel, krzyżak, przeniósł się na kamińskie 1398 . . . 15) do 1398.

Jan III Kropidło, książe opolski, razem bp kujawski, potem był i chełmiński, wreszcie kamiński. 16)

Jan IV dominikanin, electus confirmatus, w kwietniu 1418 (Rzysz. II) 1424, 1427 – 1431 . . . 18) 1418 – 1431.

Rainaudus Rajnold + 1432 . . . 19) + 1432

Andrzej Stantberg, electus; Metr. kor. ks 2, fol 328 . . . 21)

Jan V Marcaenero, Margenar + 1462 . . . 22) + 1462)

23) +1489 Wincenty Gorławski Kiełbasa, h. natsa, już w 1475, bp pomezański i administrator warmiński +1489

24) +1495. Stefan de Neidenburg, +1495

27) 1530 – 1538. Jan VII de Curiis Flaschbinder, Gdańszczanin od r. 1530, koadjutor warmiński od 1536, został bpem warmińskim 1538

30) +1562. Jan VIII Lubodzieyski, h. natsa +1562

31) 1562 / Wojciech Skrzatkowski, z kanonika krak. nominat bp chełmiński, w r. 1562

33) Bartłomiej Pleniński, obrany w bezkrólewiu przez Prusaków, nieprzyjęty przez Henryka.

36) +1610 Mikołaj IV Dąbrowa Kostka, z opata pelplińskiego, nominat 1600 i 1610 kiedy umarł.

48) Piotr z Piley Korycinski, z proboszcza miechowskiego nominat

54) 1713 +1717 Jakób Koss, nominat bp chełmiń., z wojewody ~~[illegible]~~ inflanckiego w 1713 r. +1717

56) 1723 +1730 Feliks Jan h. dołęga Kretkowski, w r. 1723 +1730 najprzód archidjakon chełmiński, kanclerz kujawski, administrator bpstwa chełmiń. sede vacante, proboszcz gnieźn. i prezydent trybunał. kor. po kilka razy, bp chełm. 1723, +1730 (Engel XVI 55 J. Błeszyński)

60) +1758) Wojciech Stanisław Leski h. swego +1758

62) +1795 Karol de Hohenzollern, +1795, koadjutor chełmiński i opat pelpliński już w 1781, bp chełmiński ~~[illegible]~~ od 1784 po śmierci Bayera (Engel XII 25 Bartowina)

63 od 1795 – Franciszek Ksawery Rydzyński z sufragana poznań. bpa nikopolitańskiego od 1795, senator Księstwa Warszawskiego

64) 1810 Baltazar Wilxycki, bp nominat 1810.

65) od 1824. Niewiadomy nam z imienia, Mathy, od 1824

Anastazy Sedlag, Sedlag, od r. 1834, + 1856 — od 1834 + 1856 — 66)

Jan Nepomucen Marcinowicz z prałata katedralnego chełmińskiego od 1857 — od 1857 — 67)

Biskupi Chełmscy

(następnie do 1680)

Dąbski Stanisław godziemba 1672 do 1676, bo przechodzi na łuckiego, pełnił do 1676, z tego bp kujawski 1691, koronował i koronował Augusta II 1697, bp krak 1699, +1700. nie wyjechawszy. patrz bp krak. — 36) — 1676.

Skarszewski Wojciech, Leliwa, z proboszcza kujaws. mian. pisarzem kor 8 kwiet. 1786, postąpił na biskupstwo chełmskie 1786, które zmieniało się w diecezję lubelską 1800., potem Arcbp warszawski prymas królestwa polskiego od 1824. || proboszcz kujaws od 1782 do 1791, pisarzem w. kor od 1786, bpem chełmskim 15 października 1790; podkanclerzy kor 1792, arcbpem mian 18 maja 1824, +12 czerwca 1827 — 1790.–1824 — 50)

Dzierzgowski Mikołaj II bp kamieniecki 1540, chełmski 1542, kujaw. 1543, arcbp gniezn 1546, +1559. mimo przeciwności niż nauki; słabszy swym tytuł przywłaszczył, koronował Barbarę i Katarzynę 1549, 1553; synod piotrkow 1551 atrynał; arcbyłkapituły kurowiczy torów i radów wyprowadzenia. — b. jastrzębiec patrz Arcbp gniezn — 1541–1543. — 13)

Drohojowski Jan V bp chełmski na sejmie Piotrkow. 1548 zgadzał się aby Zygm. Aug. żył z Barbarą przeciw Tenczyńskiemu wdowie sandom i innym (Orzechowski Kronika 30) kanonikiem, został bpem kujaws. 1550. — pierwej kasztelan przemyski 1540–1544, został następnie bp kamieniecki 1544, ~~kamieniecki~~ chełmski 1546, kujawski 1550 +1557 (Engal VII 415 Bartoszewicz) — 1546–1550. — 16)

Kazimierski, Liberstein, Jan III bp chełmski 1479, przemys. 1484 +1487 — –1484. — 6)

Garnysz Maciej Grzegorz, pozaj. Referend. kor od 1778, bp chełmski od 1781 po śmierci Aleksandrowicza podkancl. kor od 29 grud. 1786, + 6 października 1790 (patrz podkancl. kor) pierwszy bp chełmski i lubelski. — +1790 — 49)

Koniecpolski Pobóg Remigjan bp chełmski 1626, +1640. – (syn Aleksandra wdy sieradzkiego brat Stanisława hetm. w. kor i kaszt. krak +1646) — +1640; — 29)

Łubieński pomian Maciej (Stanisława syn, a brat Stanisława bpa płockiego +1640) ur. 1571, bp kamieniecki 1614, chełmski 1622, pozn. 1626, kujaw. 1631, z tego synod 1641; Arcbp gniezn 1642, z tego synod w Łowiczu, koronował Marję Ludwikę 1646; interrex 1648; koronuje Jana Kazim. 1649 17 styczn, +1652, kanonik pozn., Sekretarz Zygmunta III i regent kancellaryi kor, proboszcz łęczycki od 1607, kanonik krak 1612, gniezn 1613, kustosz sandom 1614, proboszcz miechowski 1617, przyjął święcenia kapłańskie; bp chełmski 1620. Arcbp gniezn 1641 (Engal XVII 659 T.M.S.) — 1620–1626; — 28)

Łubieński pomian Kazimierz (synowiec Arcbpa Macieja +1652) bp chełmski 1704, krak 1711 +1720. +1731. mianowany dwa razy 1702 i 1705 — 1702–1711 — 39)

Maciejowski ciołek Samuel (syn Bernarda kaszt. lubel +1542) ur. 1498, bp chełmski 1538, płocki 1541, krak 1545, kanclerz kor 1547 +1550. — –1541. — 12)

Ostroróg [?] Stanisław III kasztelana mielnick. Jana syn, a kanclerza kor, bpa kujaws. Macieja +1609, synowiec) bp chełmski 1644 +1657 — +1657. — 32)

O tytułowaniu się biskupa chełmskiego raz lubelskiego patrz Garnysz bp chełm. podkanclerzy kor

4/ +1462 Tarnowski (?) helena, Jan II Kraska, bp chełmski + 1462.

19/ -1565. Wolski, potomek Mikołaja (syn Mikołaja kast. sandom. † po 1548) bp chełmski 1559, kujawski 1565 + 1570 ?

27) +1620 ... Zamojski [illegible] Jerzy (Krzysztofa syn) ojciec synów i córek, co stanie duchownym bp chełmski 1600 + 1620

14) -1546 (Zebrzydowski radwan Andrzej, syn Wojciecha z Krzyżowej [illegible]) ur. 1496, bp kamieniecki 1542, chełmski 1544, kujawski 1546, krak. 1551, zatrzymany ze swoją [illegible] + 1560. —

35) 1669 – 1673 Żegocki godziemba Krzysztof, syn Marcina kast. przemysk. + 1634) [illegible] 1655 pod Koniecpolem, 1658 w Danii, [illegible] 1660, [illegible] 1667, bp chełmski 1669, + 1672. — Niesiecki: obdarzony [illegible] stan duchowny 1671 biskupem chełmskim mianowany; a Bartosz: że [illegible] jako bp nominat kujawski w sierpniu 1673. — dokazuje pod Gołębiem 1672 z Wierzbowskim bpem pozn. i na sejmie 1673. — mian. bpem chełmskim 24 paźdz. 1669.

8) +1505 Maciej bp chełmski podpisany na akcie Aleksandra potwierdzającym przywilej miasta Sieradza 1502 31 stycz. Wojcicki Bib. staroż. pis. pol. ~~N 49~~ N 29. t. II 344. — Maciej ze Starej Łomży +1505

18) -1559 Przerembski Jan III świeżo nominowany bp chełmski także podpisany 27 lipca 1558 na przywileju Zygm. Aug. Wojcicki Bib. Staroż. pis. pol. N 39 archiw. sieradz. t. II 361) h. nowina został prymasem 1559

Sobiejski ? Wojciech Starozrebrzski bp chełmski podpisał się w 1569 31 marca na przywileju Zygm. Augusta danym miastu Sieradzowi. N przywileju 43 archiw. sieradz. Wojcicki Bib. Staroż. pis. pol. t. II 369 — podpisał i unię Litwy z Polską na sejmie lubel. 4 lipca 1569. Wojc. t. VI

~~Jan z Opatowic, chełmski, sprawozdawca Wład. Jagiełły a potem bp chełmski~~ Opalkowski

25/ 1587 – 1591 ~~1589~~ Goślicki grzymała Wawrzyniec, bp kamieniecki, chełmski, przemyski (1591), poznański + 1607 nominat pierw. 1589, potem bp poznański

1/ 1395 Tomasz bp chełmski, sufragan Bodzanty bpa krak.; wprzódy 1395

2/ +1417 Stefan ze Lwowa dominikanin, ormianin po r. 1394. był (Skrobiszewski) +1417

/ +1440 Jan z Opatowic, dominikanin, episcopellus, biskupek, +1440

10/ 1518. –1538. Jakób abdank Buczacki, z bpa kamienieckiego, poszedł na stolicę płocką 1538 r. || bpem kamienieckim był już w styczniu albo lutym 1517, w 1518 został bpem chełmskim, a w 1538 po Gamracie został bpem płockim +1541 (Encykl. IV. 539)

15/ –1546 Jan IV jelita Dziaduski, został bpem przemyskim 1546, syn Stanisława z Sykomińskiego, bp chełmski już w maju 1544; bpem przemyskim zostaje 1545, +1559 (Encykl VII 833 Bartoszewicz)

17/ –1557 Jakób II radwan Uchański z referendarza kor. i dziekana płockiego, został bpem kujaw. 1557

21/ +1575. Jan stępowron Młodziejowski, opat koprzywnicki, nominat tylko, +1575

24/ +1586 Stanisław gryf Ossowski z referendarza kor. i kantora gnieźn. nominat +1586

26/ 1591 –1600 Stanisław II jelita Gomoliński, został bpem łuckim 1600, syn Mikołaja kasztelana sieradzkiego a Agnieszki z Rzeszowa, bp kamieniecki 1587, chełmski 1591, łucki 1600, +1604 (Encykl X 178 Bartosz.)

31/ 1644 – Szymon pomian Kołudzki, mianow. bpem chełmskim 1644, nominat tylko

33/ –1666 Tomasz Leżeński nałęcz, został bpem łuckim 1666. – Po nim mianowany jest Tomasz Ujejski bp kijowski 1667 na sejmie

34/ +1667 Jan VIII doliwa Korycki, + 26 maja 1667 syn Stanisława podwojewodziego łęczyckiego, sekretarz królewski, opat mogilski i proboszcz gnieźnieński, bp chełmski od 1667 +1669 (Encykl XXII 440 F.M.S.)

47/ –1780 Antoni Onufry radwan Okęcki bp chełmski, został bpem poznańskim 1780

51/ 1825 +1839 Józef II Marcellin Dzięcielski, z sufragana kujawskiego +1839 ur. 2 kwiet. 1768 syn Bartłomieja i Jadwigi, wyświęcony na księdza w kwietniu 1792, kanonik kujawski, proboszcz w Trzebiczy potem w Piotrkowie, w 1819 mianow. sufraganem kujawskim; bpem lubelskim mian. w kwietniu 21 grud. 1825, wjechał na stolicę 20 maja 1826, jest z kolei trzecim lubelskim; zasiadał na sejmach 1830 i 1831, przeniósł katedrę z Krasnegostawu do Lublina w 1832, +14 lutego 1839 (Encykl VII 934 Bartoszewicz)

52/ od 1853. – Wincenty a Paulo Pieńkowski h. sachonowaty od r. 1853

Kościelecki Mikołaj bp chełmski (przedtem Mazowsza) h. ogończyk, +1518 — +1518. 9)

Piasecki junosza Paweł, II bp kamieniecki, chełmski, przemyski 1644 + 1649. autor kronik. — -1644. 30)

Pilichowski rogala Adam, sekretarz królowej Bony, Referend. kor., kanonik bp chełmski +1585 — +1585 23)

Pawat ogończyk Paweł z Grabowy, bp chełmski pod Warną w niewolę wzięty, +1479 — +1479 5)

Sobiejuski dołęga Wojciech, wprzód bp chełmski, potem przemyski (od 1577) (podpisał Unię Podlasia z Koroną, +1581. — -1577 - 20)

Święcicki Stanisław II ~~Jacek~~ jastrzębiec, bp chełmski +1696 święcony a Bartosz: bpem chełmińskim mianowany 10 maja 1695 r., umarł tylko nominatem 1696. — według Sobieszczańskiego Encykl. 24, 387, był bpem chełmińskim, a nie chełmskim — +1696 37)

Szaniawski Feliks Ignacy junosza, sufragan lwowski, potem bp chełmski (od r. 1724-33), miał narażenie przy rozpoczęciu Sesji 1733. — + 1733 — + 1733 43)

Szembek Krzysztof II Referendarz kor., potem bp chełmski 1718, przemyski, warmiński, + 16 marca 1740 pałac Sroczeni — -1718 41)

Szembek Józef wstąpił na katedrę 1737 po Janie Feliksie Szaniawskim, od r. 1752 płocki, + 1 kwietnia 1759. — -1752. 44)

Zadzik Jakub h. Korab syn Jana, ur. 1582, kanonik krak. od 1608, sekretarz w. kor. przez lat 13, bp chełmski od 1624 podkanclerzy od 1627, kanclerz od 1629, zasiadał 1634, bp krak. 1635, +17 marca 1642.

7) –1488: Targowicki Jan IV tarnawa, najpierw bp chełmski potem 1487 przemyski. – (1488)

40) 1712 +1712 Wolf Teodor, syn Fryderyka [illegible], Anny Denhoffówny), w 1704 proboszcz miechowski, bp inflancki od 1709, potem chełmski od 1712, +1712. – umarł [illegible]

38) +1704. Wyżycki Mikołaj IV h. Ośmioróg albo Gerald, syn Stanisława +1680, opat czerwieński, [illegible] kor., a potem bp chełmski 1698; mianowany był bpem przemyskim 1702 ale do tego nie przyszło. +1704 w chełmskiem

22) +1577 Zakrzewski Jan VIII [illegible], regent kancellaryi kor. a potem bp chełmski, + przed konsekracyą, w r. 1577.

48) +1781 Aleksandrowicz Jan X Marcin [illegible], rodzony brat Tomasza wdy podlask. + 1794), kanonik [illegible] i deputat na tryb. kor. [illegible] przesz. w r. 1769; pleban [illegible]; do tego officjał warsz. 1773–1780; [illegible] chełmskim został 1775 i poświęcony na bpa dardaneńskiego, bp chełmski 20 marca 1780 po [illegible] który został poznańskim. +10 września 1781. syn Marcina chorążego [illegible] i Heleny Bachminskiej (po nim [illegible])

11) –1539 Branicki Sebastjan, [illegible], bp chełmski, a potem poznański, + 6 maja 1544, ur. 1484. Branecki, poszedł na bpstwo poznańskie 1539. (Encykl.)

42) –1724. Fredro Aleksander Antoni bp chełmski 1718–24, a potem przemyski (od 1724), +1734, 26 kwietnia; syn Stanisława kasztel. czernichows. z Katarzyny Bełżeckiej, [illegible]; Kanonik gniezn. na tryb. kor. 1710–11, kustosz kantor gniezn.; [illegible] 1712, proboszcz międzyrzecki i gostyński (Encykl. pow. t. 9 str. 300). –

46) –1770 Turski II Feliks Paweł [illegible], ur. 14 stycz. 1728, officjał warsz. za Aug. III; proboszcz międzyrzecki na Podlasiu, bp chełmski 24 lipca 1765 mianowany [illegible], bp łucki 1770 po Załuskim 1769; bp krak. 2 czerwca 1790 +1800.

45) –1764 Wężyk Walenty, ur. 24 lutego 1705, z kanonika kustosza gnieźn., potem prezes tryb. kor. 1750, bp chełmski od 1752; w r. 1765 22 stycz. mianow. bpem przemyskim, + 10 paźdz. 1766.

~~Wołodkowicz Felicjan Filip, ur. 6 czerwca 1697 opat [illegible], bp chełmski 4 maja 1730 + 2 lutego 1788~~ ruski

Biskupi Kamienieccy

Drzewicki? — Dziergowski Mikołaj IV bp kamieniecki 1540, chełmski 1542, kujaw. 1543, arcbp gnieźnieński 1546, + 1559; mąż zasłużony nie nauki, krajowi swemu był przywiązany; koronował Barbarę i Katarzynę 1549, 1553; synod piotrkowski 1551 ułożył, arcybiskupiów inkwizytorów i sądów wprowadzenie. — h. Jastrzębiec patrz Arcbp gnieźn. — 1540 – 1542, 20)

Gamrat Piotr h. Sulima bp kamieniec. 1533, przemyski 1535, podkanclerstwo chybitego; płocki 1537; krak. 1538; Katarzyna Kolichowa, zalotnica, 80letnia baba, Jadwiga, jego siostra, spalił — arcbp gniezn. 1540; proboszcz w Łaszczowie nad Bugiem, archidjakon pułtuski i dziekan warsz. Piotr Kmita zaleca go Bonie; bp kamien. po 1522, przemyski od 1535. + 27 paździer. 1545, miał lat 58 (Encykl. pow. t. 9 str. 596) — 1535 17)

Koryciński topór Wojciech (kanl. ostrożam Jana syn), sekr. król. bp kamien. 1666, arcbp lwows. 1669 + 1677. — 1669 39)

Krasiński korwin Adam II Stanisław, ur. 1720; bp kamieniec. 1759 + 1800; uszedł z Warszawy 1767; kołacze po obcych dworach aż do zawiązania konfederacji barsk. + 1800. Złożył biskupstwo 1795 + 1800 ~~syn Jana kasztel. wiskiego i Teresy Potockiej~~ patrz Dodatki str. 75 — 1795 52)

Leszczyński wieniawa Andrzej III (syn Wacława kanclerza kor. + 1628) bp inflanc. 1640, kamieniec. 1641, podkancl. kor. 1644, bp chełmiński 1646 (1647), kanclerz 1651, arcbp gniezn. 1652 + 1658. — 1646 34)

Łubieński pomian Maciej III (Świętosława syn, a brat bpa płockiego + 1640) bp kamieniec. 1614, chełmski 1622, poznań. 1626, kujaw. 1631, złożył synod 1641; arcbp gnieźn. 1642; złożył synod w Uniejowie, koronował i Marję Ludwikę 1646; interrex 1648, koronuje Jana Kazim. 1649 17 styczn.; + 1652; postąpił na biskupstwo chełmskie 1620. — 1620, 31)

Nowodworski nałęcz Adam, bp kamieniec. 1620, przemyski 1628 (1627), pozn. 1632 + 1634 — 1627 32)

Próchnicki Jan Andrzej, w legacyi do Hiszp. 1598 lat 8.; bp kamieniec. 1607, arcbp lwowski 1614 + 1633 pisał — h. Korczak — 1614 30)

47) +1735 Wessel Augustyn Antoni, syn Stanisława i Maryi (Baltazary Stemborżanno?) bp inflanc. 1722, kamieniecki 1733 +1735 — h. rogala

19) +1540 Wilamowski Jan II bp kamieniecki od 1538, wysłany do [illegible] i ces. 1539 +1540 poprzednio kantor krak., kanonik płocki 1535; posłał do Pawła III w celu uproszenia zwołania koncylium dla przytłumienia reformacji; i do Ferdynanda w 1539 względem królestwa Węgier; — gdy wybierał się od Zygmunta I do córki Izabelli królowej węgierskiej +1540. — akta posła w Tomicjanach — także jego listy i elegje. — (Encykl. powsz. Orgelbr. t. 27) h. Szeszor (orla)

21) —1544 Żebrzydowski Andrzej II ur. 1496, bp kamieniecki 1542, chełmski 1544, kujaws. 1546, krak. 1551, +1560 —

26) od 1577 +1586 Białobrzeski Marcin [illegible], bp kamieniecki, miał mowę (11 lutego 1574) na pogrzebie Zygm. Aug., ur. 1522 z ojca Jana i Anny Janikowskiej; w r. 1576 wysłany z Kryst. Lanckorońskim do Wiednia do [illegible] Maksym., aby przestał się starać o koronę polską; bp kamieniecki 1577, +1586. Tyg. ilustr. 1864 N 259 art. Marcin Białobrzeski. —

43) —1687 Dönhoff Jerzy Albrecht, bp kamieniecki, krak. kancl. w kor. +1701 postąpił na biskupstwo przemyskie 1687

27) —1587 Goślicki Grzymała Wawrzyniec II bp kamieniecki, chełmski (1587), przemyski, poznański +1607 patrz bp poznański

46) —1733. Hosius Stanisław III bp kamieniecki około 1714, później poznański (od 1733) +13 października 1738

33) —1640. Piasecki [illegible] Paweł IV bp kamieniecki, chełmski (1640), przemyski +1649 autor kroniki — [illegible] h. Janina

10) 1473. Próchnicki Mikołaj III bp kamieniecki, „Władysława syna Kazimierza Jagiellończyka, na tron czeski wezwanego, do Pragi odprowadzał" h. Korczak, 1471 żył jeszcze 1473

2) 1398 Rokosz z Brzezin, bp kamieniecki 1390 r. || Rokositas [illegible] 1398

45) 1716—1722 Rupniewski Szreniawa Stefan, bp kamieniecki, później łucki (1722) +1731. następca? po [illegible] syn Wojciecha kasztelana sandeckiego, kanonik pozn. krak. sandom., sufragan lwowski; bp kamieniecki od 1716, łucki 1722, +1731 (Encykl. XXII 504 J.M.S.). —

16) 1522. Wawrzyniec Międzyleski h. jastrzębiec, z proboszcza wileńskiego, był bp 1522

18) — 1538 Sebastjan Branecki h. korczak, został bpem chełmskim 1538.

22) 1544 — 1546 Jan III Drohojowski h. korczak, został bpem chełmskim 1546, najpierw kasztelan przemyski od 1540 do 1544, zostaje księżem; sekretarz królewski, bp kamieniecki 1544, bp chełmski 1546; kujawski 1550 + 1557 (Encykl. XIII 415 Bartoszewicz)

23) 1545 — 1547 Benedykt Izdbieński h. poraj został bpem pozn. 1547 potem bp poznański.

25) +1569 Dyonizy Secygniowski h. jelita +1569

28) 1587 — 1591 Stanisław Gomoliński h. jelita, postąpił na biskupstwo chełmskie 1591 syn Mikołaja kasztelana śpiczyńskiego z Katarzyny Leżańskiej malinskiej, córki Macieja; bp kamieniecki 1587, łucki 1600, + 1604 (Encykl. X 178 Bartosz.)

35) 1646 Opaliński sufragan warmiński, mianowany 17 marca 1646, nominat tylko

36) 1646—1648. Michał Erazm Działyński h. ogończyk, 1648 syn Stanisława radcy chełmińskiego i Heleny Piwnickiej; kanonik krak. i warmiński 1621; sekretarz królewski, opat mogilski, w 1646 mian. bpem kamienieckim

38) 1663. +1664. Zygmunt Czyżowski h. pobóg + 1664, kanonik płocki i warsz. 1643, sekretarz królewski proboszcz pułtuski, dziekan płocki; warszawski 1661; bpem kamienieckim mian. w 1663 + 1664 (Encykl. VI 641 Bartoszewicz)

40) +1677 Kasparjan Lanckoroński h. zadora + 1677

41) 1677 — 1685 Jan VI Czarnecki h. łodzia 3ᶜⁱ z opata czerwińskiego, syn Stefana pułkownika (Encykl. VI 159)

48) — 1739 Franciszek Kobielski h. poraj, postąpił na biskupstwo łuckie 1739.

51) — 1759 Hieronim Szeptycki z sufragana łuckiego, postąpił na biskupstwo płockie 1759

54) 1809 — 1842 Franciszek II Borgjasz Łukasz Maćkiewicz od 1809 do 1842. h. Machwic, sekretarz bpa łatyczowskiego Kossakowskiego, kanonik kapituły kamienieckiej; bpem kamienieckim wybrany przez kapitułę 12 paźdz. 1809 i w tymże zdaje tyż roku utwierdzony, + 15 stycznia 1842 (Encykl. XVII 748 Zak. Bartoszewicz)

Mikołaj II Gorski, mianowany w sierpniu 1853 + 1855
Po nim administratorem Paweł Budzyński do 1859, a odtąd Fijałkowski —

Fijałkowski Antoni, ur. 1798, po wypadkach 1831 profesor akademii duchownej w Wilnie, rektor Akademii, administrator dyecezyi wileń. od grud. 1846 do 1848, od zaś 1855 administrator Archidyecezyi po śmierci Hołowińskiego, sufragan kamieniecki, administrator dyecezyi kamienieckiej od 1858, biskupem kamienieckim mianowany 18 maja 1860

Sierakowski ogończyk Wacław (bp kamieniecki, z bpa cuj. chełmskiego) mian. 7 marca 1739, przen. r. 1740 (1741) przeniesiony na przemyskie, w r. 1759 został Arcybpem lwows. † 25 paźdz. 1780, żył lat 81. — 1739 – 1741 — 49)

Słonczewski Leonard Kościesza bp kamieniecki † 1563. B. Bpem kamienieckim od 1546, na sejmie 1549 obstaje za małżeństwem króla z Barbarą. (Encykl. 23, 610 F. M. S.) — 1546 † 1563. — 24)

Stempkowski Jan II Ludwik h. Suchekomnaty. bp kamieniecki † 1660. — 15— † 1660. — 37)

Wojeński Stanisław z Adora, archidjakon pilecki i kanonik krak., potem bp kamieniecki 1679 i opat sulejowski, w poselstwie do Francyi, † 1685 — † 1685 — 42)

Wołucki Paweł II sekretarz królewski, opat mogilski, bp kamieniecki 1591, łucki 1607, po Stanisławie Gomolińskim lit. i Łucku pomknął, bp kujawski (1616), † 1622 h. Rawicz — –1607. — 29)

Tu tej i Mikołaj Taranowski nie chce przyjąć

Zajerski Rokosz ostaje bp kamieniecki według Niesieckiego, ale ksiądz Kalecki temu zaprzecza

Dembowski Mikołaj jelita (syn Floryana sędziego ziems. łęczyckiego i Eleonory z Cieciszewskich, brat Antoniego Sebastyana bpa kujaws. † 1763) bp kamieniecki 1741, ~~bp~~ arcbp lwowski ale tylko nominat … † 17 listop. 1757 – pisarz w r. 1737 – 1742 patrz Arcbp lwowski — 1741 – 1757 — 50)

Dembowski Jan VIII jelita, koadjutor Krasińskiego bpa kamienieckiego od r. 1775, i po nim na tę katedrę wstąpił † 1809 — † 1809 — 33)

Gniński bp kamieniecki, pierwszy bp po przyłączeniu Podola od Turków, w sukcesji Krasińskiego Karłowskiego (po nim Rupniewski) Jan Chryzostom Benedykt, h. Trach † 1715 syn Jana podkancl. kor. i Doroty Jasnówna, Referendarz kor. 1676, w 1678 delegowany z innymi do słuchania rachunków z dochodów i rozchodów miasta Gdańska, w 1683 wysłany do nabożeństwa z cesarzem względem przyjęcia wyprawy pod Wiedeń, bp kamieniecki od 1687, opat tyniecki 1689, chce bp referendaryi nie zrzekł ~~przed opuszczeniem~~ 1689, Referendarzem po nim w 1690 Mikołaj Święcicki, ale zrzekł się bo Gniński arkapię nie chciał, i jako taki podpisał oznajmienie o elekcyi Augusta II (Vol. leg V 984) ~~† 1715~~ (Encykl. X 105 Fel. Bartoszewicz) — 1687 † 1715 — 94)

Leonard bp kamieniecki na sejmie Piotrkows. 1548 zgadza się na małż. Zygm. Aug. z Barba
(Orzechow. Kroniki 30)

4/ - - +1413 Andrzej bp kamieniecki, czwarty z kolei, następca Aleksandra +1411. Dwa lata zaledwie tylko kościołem podolskim, gdyż w r. 1413 umarł jeszcze przed sejmem horodelskim. Za następcę miał Zbigniewa (Encykl. I 792)

3/ +1411 Aleksander, bp kamieniecki, rządził tym kościołem umiejętnie od 1398 do +1411 (Encykl. I 410.)

1/ od 1375 Wilhelm dominikanin, od r. 1375

5/ 1413 Zbigniew był w Horodle, więc 1413.

6/ +1427 Maciej; +1427.

7/ 1436 +1453 Paweł był 1436, +1453

8/ +1467 Mikołaj Łabuński h. Zagłoba, +1467

9/ +1469 Mikołaj II Gołębek h. Gryf, zabity 1469...

11/ 1473 Mikołaj z Tungen 1473, przeniesiony tutaj z biskupstwa warmińskiego, ale dyecezyi nie objął.

12/ -1488. Maciej z Starej Łomży, został bpem chełmskim 1488

13/ + 1493. Jan Pierzchnicki h. Korczak +1493...

14/ 1493 Piotr nominatem był 1493

15/ -1518 Jakób abdank Buczacki 1517, został bpem chełmskim 1518; w 1538 po Gamracie przeniósł się na Płockie, + 6 grudnia 1541 (Encykl IV 539).-

Biskupi kijowscy.

Kazimirski h. Jelita. Krzysztof, bp kijowski 1599 + 1618 nastąpił po Wereszczyńskim

Leszczyński h. Wieniawa Jan III (syn Wacława kanclerza kor. + 1628) bp kijow. 1648, chełmiński 1656, w legacyi do Szwecyi, + 1657. — 1656 25)

Pac, gozdawa Mikołaj, Mikołaja syn, bp kijow. 1564, nie wymagając Papieża Piusa V-go 1566 25 Marca ustąpił; potym kasztelanem mścisławskim + 1588 — (wyjść konsekracyi i w skutek Piusa V listem do Zygmunta 25 marca (aby dał ustąpić niegodziwego) (Kryg. D. P. II 352) został kasztelanem mścisławskim 1572. — 1554, 1563, — 1572 16)

Sanotowski h. Poraj Aleksander, wysłany do Rzymu 1636, tam wyświęcony na bpa kijowskiego wnet zmarł + ~~1644~~ + 9 maja 1645 B. — + 1645 22)

Sołtyk Kajetan, syn Józefa kaszt. lubelsk. + 1735) bp kijows. 1756, krak. 1758, więziony w Kałudze 1767, wrócił 1773 + 1788 30 lipca. — 1758 37)

Załuski h. Junosza Jan V (brat Bartłomieja bpa pozn. + 1716) bp kijow. 1717, poznań 1722 + 1732. — wyjechał na bpstwo pozn. w sierpniu 1724, + w Warszawie 13 sierp. 1732. — 35)

Ujejski h. Śreniawa Tomasz ur. 1613, bp kijow. 1636 jechał schizmę do unii, wstąpił do jezuitów 1677. + 1689 1 sierpnia. bp kijows. od 1655 do 1677 Krzyżanowski Dawna Polska t. II 240; bpem kijows. został 1656 po Wesparzyjanie Leszczyńskim, zrzekł się bpstwa, wstąpił do jezuitów 1677; zmarł domem professów w Wilnie + 1 sierp. 1689 (Encykl. XXV 957 F. M. S.) — 1656 — 1677 27)

Załuski h. Junosza Andrzej Chryzostom syn Aleksandra woj. rawsk. + 1693) ur. 1655, bp kij. 1680, płocki 1691, warmiński 1696, kancl. kor. 1702 + 1711 12 maja pełen kanclerz — sekret. kor. (bp warm. 1698) ur. około 1650, w r. 1678 już sekret. w. kor., bp kij. 1679, warmiński 1698, chrzcił proces, Encykl. p. t. 28. — 1691, 30)

Załuski h. Junosza Józef Andrzej (syn Aleks. Józefa woj. rawsk. + 1726 (12 sierp.)) ur. 1701, referend. kor. od 19 czerw. 1728 (Sygil. 22, 2) w 1733 z kraju wyparty, w Lotaryngii 1737 opat Fontenailles, twórcy biblioteki, bp kijows. 1758, w r. wywieziony 1767 do 1773, biblioteka. Załuskich przeszła + 1774 9 stycznia przez wieki, referendarzem był lat 31, mianow. bpem kij. po Kajetanie Sołtyku 20 grud. 1758, prekonizowany w Rzymie 24 kwiet. 1759, wyświęcony w Warsz. 4 listop. 1759, + 7 stycz. 1774 Encykl. powsz. t. 28 — + 1774 38)

10/ +1506 Narbutt (h. Topor) Wojciech, bp kijowski +1506.

32/ 1697–1698 Święcicki Mikołaj jachtzkiec, bp kijowski 14 kwietnia 1697. Poznańskim mianowany w końcu kwietnia 1698, + 4 grudnia 1707 ? patrz Święcicki

21/ –1636. Szołdrski Andrzej (1636) Łodzia, kanclerz królewicza Władysł. IV, bp kijows. przemyski poznańs + 1 kwiet. 165[illegible]

18/ +1599 Wereszczyński Józef Korczak bp kijowski +1599

29/ –1680 Witwicki Stanisław Sas bp kijowski – Łucki 1680, odbył synod w Brześciu Lit. 1688. bp poznański
bp kijows. od 1677 do 1681, Łucki 1681–1687 (Krzyżan. Dzy. tol. II 244); syn Łukasza i Anny z Korczewskich, kanonik gnieźn. opat płocki, poseł do Cez. Leopolda od króla Michała; za Korybuta regentem kor. i sekretarzem objętym, bp kijow. 1679. Łucki od 1681–1688. poznański 1689 + 1697. Wymieniony się winien przeniesienia, grał główną rolę w sprawie Łyszczyńskiego. (Encykl. powsz. T. M. S. 127 str. 320). – Ta mianowany ranni [illegible] 20 [illegible] Prażmowski Franciszek, ale ustąpił Załuskiemu

17/ +1588 Woroniecki Jakób książę, kapelan króla Stefana Bat., mianowany bpem kijow. +1588. – patrz Genealogję

Zaremba Stanisław opat sulejowski, bp kijowski 1648, poprzednio walczył pod Chocimem i przeciw Szwedom w Prusach. – bp kijow. od 1645 po Aleksandrze Sokołowskim, +1648 (Łobeczkiewicz Encykl. p. 128)

40/ 1784–1798 Cieciszowski Kasper Kazimierz, z ojca Kazimierza, syn Dominika) oficjał warsz. proboszcz miechowski od r. 1781, wreszcie bp kijowski od r. 1784, bp łucki od 1798, a w r. 1827 mianowany arcybpem mohylews., + 28 kwiet. 1831 patrz Arcbp. mohilewski

39/ 1774 +1784. Ossoliński Franciszek Kandyd Topór, bp bakoński, koadjutor kijow. i bp kijowski od r. 1774 + w Lublinie 7 sierpnia 1784, ur. 1730. – franciszkanin, poświęcony na biskupa dardanelskiego 1765; w 1767 był koadjutorem bakońskim, w 1771 koadjutorem kijows. w 1774 bp kijowski (Encykl. XIX 134 T. M. S.

Rybiński Józef wojski, syn podkomorzego kijows. i Kobielskiej ... koadjutor kijowski Ostrowskiego, w końcu ostatni w Rzpltej bp kijowski od 1776

Andruszewicz Jan II bp kijowski, z rodu drobnej szlachty, wstąpił na katedrę w 1545 po Macieju Ostykowiczu Radziwile; po 10 latach, będąc w Kijowie, przeniesiony na biskupstwo Łuckie i Brzeskie 1555 po Walerjanie Protaszewiczu, + 1579. (Eugub. t. I str. 782) — 1555. 12)

Andrzej, piąty bp kijowski; ~~był ...~~ piastował to biskupstwo po r. 1426 do 1434, w którym to r. umarł. Należał do zakonu kaznodziejskiego. Nastąpił po Michale, po nim zaś wziął katedrę Michał II, także Dominikanin + 1436 — +1434. 5)

Henryk, dominikanin, od 1321, + około 1350 — od 1321 — 1)

Jakób, dominikanin +1377 — +1377. 2)

Filip, Dominikanin +1387 — +1387 — 3)

Michał Trestka, dominikanin, mianowany 19 lutego 1410, żył jeszcze 1424 — 1410 — 4)

Michał II Dominikanin +1439 — +1439 — 6)

Jan, Dominikanin +1451 — +1451 — 7)

Mojżesz, dominikanin mianowany przez Zygmunta I 1514 — od 1514 — 8)

Klemens +1473 — +1473. 9)

Mikołaj w Kocatkin 1422 — 1422. — 11)

Jan Filipowicz + 9 lutego 1524 — +1524 — 12)

13/ 1527 – 1529 Mikołaj Wiżgajło, obrany 1527, został bpem żmudzkim 1529

14/ +1545 Maciej Radziwiłł Ościkowicz, +1545

19/ +1618 Krzysztof Kazimierz ~~Bert~~ Biberstejn +1618

20/ –1633. Bogusław Radoszewski ostoja, – został bpem łuckim 1633

23/ 1645 Mikołaj Dunin Sulgostowski [illegible] Nominat 1645

24/ +1648 Stanisław Zaremba Sulejowski +1648

26/ Marcin Skapski mianow., lecz nie przyjął.

Po Wespazjan Lanckoroński został mianowany w r. 1677.

28/ Adryan Pikarski (sic) mian. [illegible], + nominatem [illegible]

31/ –1696 Franciszek Prażmowski Belina powtórnie mianowany został bpem łuckim 1696.

33/ +1711 Jan Gomoliński Jelita mianow. bpem pozn. za Stan. Leszczyń., nie utrzymał się i umarł na Kijowskim 1711. Sekretarz królewski, nominat kijowski w 1698 posłem nadzwyczajnym do Wiednia, ~~podkanclerz~~ mianow. 1702; przez Leszczyńskiego mian. bpem pozn. w 1705, nominatem jeszcze w 1709, +1711 (Enzykl X 178 Bartoszew.)

34/ +1717 Walenty Arcemberski +1717

36/ 1722 +1756 Samuel z Ossy Ożga h. Rawicz +1756 syn Jerzego podczaszego lwowskiego, scholastyk chełmski, prałat lwowski, bp kijowski 1722, przybył do Żytomierza 1724, poczem tam stale ~~osiadł~~ +1756 (Enzykl XX 235. T.M.S).

Po roku 1798 mniejsza część dyecezyi łuckiej mianowicie Wołyń ~~[illegible]~~ połączona z dawnem biskupstwem kijowskiem, które nazwę Żytomirskiego przybrało. ~~Innych więc następujących pasterzy biskupstwo łuckie~~.

Biskupi Krakowscy

Gedko czyli Gedeon z domu Gryfów, około r. 1137 założył pierwsze fundamenta katedry kieleckiej ([illegible] N 368 r. 1872 Kłosy. Lipiec) Czy nie ten sam także: Gedeon, Getko, gryf, bp krak. 1166 + 1186: ciało S. Floryana z Rzymu 1184 sprowadził; niechciwiłów opatrzył, cystersów w Jędrzejowie, w Sulejowie 1179 fundował; wespół z bratem Stefanem, Mieczysława starego 1177 wyrzucał, Kazimierza sprawiedl. wprowadzał; Stefana po duchownemu gromił. — drugi syn Klemensa, wnuk Wincentego Żarny z Brzeżnicy, synowiec Janika czyli Jana Stanisława Arcbpa gniezn.; wyświęcony na bpa krak w Rzymie 1166, + 20 kwietnia 1186 (Encykl. p. t. 9 str 716). —

+1186. 17/

Konarski Jan — Białaczewski Jan herbu Odrowąż w r. 1523 przebudował katedrę kielecką, Prandota, z Białaczewa, bp krak; przy Konrad Mazow odebrał mu dobra za to że wierny był Bolesławowi. Wszystkie tego wyklął, a Iwo tylko arbp Wizbung na synodzie potwierdził Srogie. || syn Saula z Końskich, lub Radosława wyświęcony na bpa krak 25 maja 1239, + 20 kwietnia 1266 || Prandota z Białaczewa h. odrowąż

+1266 23/

Chołewa Mateusz bp krak z woli księcia Władysława 1144. — +1166. scholastyk stopnicki, bp krak 1143, + 18 października 1166, autor Kroniki (Encykl XVIII 177 F. M. S.)

1143 +1166, 16/

Myszkowski Piotr (po Janie Konarskim)

Jankowski Bodzanta bp. krakowski, Bożęcin miasto założył, Kazimierza W. za ukaranie Baryczki [illegible] wyklął. + 1366 w Kielcach — h. [illegible] z Drzewiana mianowany przez papieża Klemensa VI bpem krak i wyświęcony 1348, + 12 grudnia 1366, wyklął Kazimierza W. (Encykl XIII 37. K. Wł. Wojcicki)

1348 + 1366, 30/

Chojeński Jan h. abdank 1537 razem kancl. kor. + 23 marca 1538. — a przedtem bp. [illegible] kat. bpem przemyskim 1531, podkancl. 1535, bpem płockim 1536. + 1538 || ur. 1487, kanonik krak i kielecki, sekret. królews., archidjakon krak już w 1527; sekretarz kor. w r. 1529, w 1531 mianowany bpem przemyskim, bp płocki 1535, podkanclerzy kor. 1535, a w r. 1537 wziął kanclerstwo wakujące przez lat 5 po Szydłowieckim, bp. krakowski 1537, + 1538 (Encykl V 426)

1537 +1538 47/

Dąbski Stanisław II h. godziemba, bp chełmski 1672, łucki 1676, płocki 1680, kujaw. 1691. — mianował i koronował Augusta II 1697. bp krak 1699 + 1700 15 grudnia w Wojciechowskie — w wojciechowie + 1700. Syn Adama kaszt. stolcbeego i Elżbiety Gemielskiej, najpierw archidjakon płocki, bp chełmski 1673, bpstwo łuckie obejmuje 1676, bp płocki 1680, kujawski 1691, intrygant, rozdwoił elekcyę i ogłosił królem Augusta II za przyrzeczone bpstwo krak, bp krakowski 1699, + w Wojciechowie 1700 (Encykl. VI 858 Zul. Bartoszewicz)

1699 +1700 64/

Fulko, Pełka, lis, bp krak 1186, + 1207, co Mieczysławem starym i Leszkiem białym pomiatał. — od Urbana III na bpa krak wyświęcony 1187

+1207 18/

48) +1545 Gamrat Piotr IV bp kamieniec. 1533, przemyski 1536, płocki 1537, krak. 1538, razem Arcbp gniezn. 1540; Nakazuje Melchiorowi Zalenowskiemu 80 lat bez żadnej podstawy spalić. patrz Arcbp gniezn. h. Sulima +1545

61) +1657 Gembicki Piotr III nalęcz (syn Jana a synowiec Wawrzyńca Arcbp gn. +1624) ur. 1585, poseł do Ces. 1633, podkanc. 1635, bp przemys. 1637 oraz Kancl. 1638, bp krak 1642 +1657, dwa synody przemyskie 1641, krak. 1643. +1657 patrz Kanclerz kor

28) 1326 +1347 Grot Jan II z Sławic przez papieża 1328 na biskupstwie krak. utrzymany, postępuje z Łokietkiem 1336, gdzie dla krakowskiej patrjasów pozyskuje, +1347. 5 sierpnia; mianow. przez papieża bpem krak 1 paździer 1326, wyświęcony 18 czerwca 1327, + 5 Sierpnia 1348 (Encykl. X 778 Bartosz)

40) -1464 Gruszczyński herbu poraj Jan I bp kujaw. razem Kanclerz 1455; krakowski po nie małych trudnościach Sienińskiego uzyskuje 1462; nast. 1464 Arcbp gniezn. synod w Łęczycy 1466 złożył, pierwszy 1467 opuścił, +1473.

43) od 1488 +1503 Fryderyk Jagiellończyk ur. 1468, bp krak 1488 Arcbp gniezn 1493, kardynał +1503; koronował brata Aleksandra. syn Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki, ur. 27 Kwiet 1468, bpem krak mian. w lutym 1488 po Janie Rzeszowskim, razem i Arcbp gniezn 1493, kardynałem ogłoszony 1493 20 września, na prałacie uroczyście 20 Kwiet 1495, +14 marca 1503. (Encykl. p. 1 9 str 379) h. pogonia

20) 1218 +1229 Iwo z Końskie odrowąż po ustąpieniu Wincentego Kadłubka bp krak 1218, liczne fundacye czyni, w r. 1226 a pierwszeństwo z bpem wrocławi. jedzie do Rzymu, w Burgu pod Madena. +1229 nie przyjął Arcbpstwa gniezn. 1219, +1229
syn Sawla komesa z Końskie, w Sandomierskiem, kanonik krakowski, Kanclerz Leszka Białego, bpem krak obrany 1218, mianowany Arcbpem gniezn. 4 listop 1219 (Theiner Vet. Mon. n 20) ale nie przyjął, rzucił nawet bpstwo krak i został mnichem, +21 lipca 1229 (Encykl XII 742 Bartoszewicz)

Kadłubek Wincenty
19) 1207 +1218 Wincenty syn Kadłubka, bp krak, historjograf znakomity, potym zakonnik, Kronikarz między 6 kraterskimi ur. około 1160, ojciec jego nazywał się Bogusław, a matka Bogna czyli Benigna, magister nauk wyzwolonych, stąd magister Vicentius; proboszcz Kollegjaty w Sandomierzu 1186-94; w 1207 obrany bpem krak, wyświęcony w 1208; w 1218 złożył bpstwo i wstąpił w Jędrzejowie do cystersów, +8 marca 1223

44) -1523 Konarski, z Kobylina. Jan VIII ur. 1447, bp krak 1503, ustąpił 1523 + 1525.

22) +1242 z Kościelca Wisław, bp krak od 1229, przetrwał 1231 zawady wspólubiegającego się Iwo z Jeż… gryf; +1242. — po Iwonie Odrowążu h. rabawa

Krasiński Ślepowron, h. Korwin, Franciszek, w legacyi do Wiednia 1563 gdzie wyjednał uwolnienie z więzienia Stefana Batorego; i z nowu 1566 jur podkanclerzy; bp krak 1572, podpisuje konfederacyę warsz. uznaje 1573 +1577. Mianowany bpem krak 24 kwiet 1572 po ostatniej to nominacyi Zygm. Augusta. patrz podkanclerzy kor — 1572 +1577 32)

z Kurozwęk poraj Zawisza (syn Dobiesława sędzi krak +1387) z Archidiak. i kanclerz królowej w Strzygoniu 1380 na bisk krak święcony; jeden z trzech kandydatów Ludwika 1381, mocno, ciężko zapisy spraw + 1382. — prez w 1380.; Został w 1364 kanonik. katedral. krak.; 1368 archidjakon łanczyc.; Kustosz wiślicki 1370, wice-kanclerz a następnie kanclerz królowej Elżbiety węgierskiej, bpem krak został 1380 +1382 (Encykl. XVI 497 F. M. S) — 1380 +1382 37)

Latalski prawdzic Jan IX ur. 1463, sekr. królew. kanclerz królowej; bp poznań. 1525. krak 1535. i Arcbp gniezn 1537, złożył synod. +1540. po — -1537 46)

Lipski grabie Jędrzej w legacyi do Rzeszy; bp łucki 1617; podkan. kor. 1618, kancl. 1620, bp kujaw. 1622; zgubiwszy teraz Chełm 1626, synod Piotrkow 1628, bp krak 1631 +1631. Zebrane pieniądze przekazał królom i książętom. Niesiecki mówi że bpem krak został 1620 i w tymże roku umarł. — patrz kanclerz — +1631 58)

Lipski grabie Jan XIII i Aleksandra ur. 1696; podkancl kor. 1722, prezes tryb. 1724, bp łucki 1731; krak 1732; wjeżdża nań 1734 i Aug III-go koronuje, kardynał 1738, arcybpstwa odmawia, +1745. — +20 lutego 1746 patrz podkancl — +1747 68)

Lubieński pomian Kazimierz (synowiec Arcbpa gniezn +1652) bp chełm. 1704; krak 1711 + 1720. — syn Zygmunta chorążego sieradzkiego, ur. 1642; kanonik katedralny krak 1675, sufragan krak 1701. Mianowany dwa razy 1702 i 1705 bpem chełmskim i opatem czerwieńskim; bp krak 1711, +1719 (Encykl. XVII 663 F. M. S. — 1711 +1720 66)

Łuba Jan II z Brzezia prałat aleksandryj. (1431), posłował 1454 do Rakuszan, podkancl. kor. 1455, stanął do Świdrygajły; umawia w Bytoniu z Czechami 1461; wysłany do Brzygu, bp kujaw. 1463, krak 1464; odpiera że zwłoka na zjeździe krak 1471 Dersława Rytwiańskiego, apopleksją nagle skończył. Prekonizowany bpem kujaws 8 czerwca 1462, wyświęcony w Marcu 1463. bp krak 1464 +24 maja 1471 (Encykl. IV 471) — 1464. +1471 41)

Albert (Wojciech) z Łabiszyna, syn Dersława i Krystyny, scholastyk gniezn i krak, kanclerz królowej Jadwigi; bp poznań 1399; wyrugował biskupa i sam osiadł na biskupstwie krak. 1412, kanclerzem kor. został po 1405, składa kanclerstwo 1423 i zostaje Arcbpem gniez, +2 lutego 1436. Uczony, wykazał rodzinę swą Kłobuckich i Rytwiańskich (Encykl. I 323)

49/ +1550

Maciejowski ciołek Samuel (syn Bernarda kaszt. lubel. +1542) bp. chełmski 1538, ~~lubels. 1536~~ płocki 1542, krak 1545, kanclerz kor. 1547 +1550.

Tu wianowany Radziwiłł kanclerz królowej Barbary, wytknął to pracowicie na stopniu.

55/ +1608

Maciejowski ciołek Bernard, (syn Bernarda kaszt. lubel 1550) ur. 1539 na polu boju do 1582, w Rzymie; bp łucki 1588; na wileńską dyecezyę 1591 Litwa nie dopuściła, w legacyi do Rzymu 1591–1605, bp krak 1600, kardynał 1604 21 czerwca, 27 listop. zarazem Arcbp gnieźn; dał ślub Maryni z Dymitrem 1605, Konstancyi z Zygm III 11 listop; synod 1607 +1608. — w 1548 za Zygmunta Augusta został chorążym kor, ale wróciwszy, godności złożył, został księdzem majątek oddał lubelskim jezuitom; kanonik krak, dziekan kollegjaty warsz. bp łucki 1588, Arcbp gniezn 1606, +1608 (Encykl XVII 744 F.M.S.

63/ +1699

Małachowski nałęcz Jan XII (Aleksandra Teodora chorążego sieradz. syn) z wdowca wdowy Referendarz kor. 1655, bp chełmiń 1676, podkancl. kor. 1678 do 1680, bp krak 1681 +1697 21 sierpnia +1699

15/ +1144

Robert bp krak 1142 +1144, syn Roberta kaszt. sieradz 1081, a wnuk Mieszka czyli Miessa, który przybył z Anglii około 1030. – bp wrocław 1126, powołany, przeniósł się 1141 na Krakowskie +1144. M. rocz.

31/ +1378

Mokrski Florjan (Piotra kaszt. sandom syn) bp krak 1367, kiedy kazimierz zamku kazał go wyprowadzać ze wsi Złotej należącą do zamku, i jeździł do Ludwika i koronował go w zastępstwie arcbpa 1370, wymagał folgi w podatkach, +1378. — + bliżej 1380 (Tyg. ilustr. N168 za. 1871 art. Florjan Mokrski) h. Jelita kanclerz łęczycki i proboszcz krak; bpem obrany 1367, +1380 (Encykl XVIII 781 F.M.S)

26/ +1320

Jan II Gerdawa
Muskata bp krak 1296 +1320, miał zajście z Wacławem czeskim, a sprzyjał mu; w stosunku do niemców; Bolesława opolskiego 1311 do Krakowa wpuścił; od tego porzucony został. Z archidyakona łęczyckiego postąpił na bpa krak 1291 r.

Myszkowski herbu Jastrzębiec Piotr (syn Jana z ks. Zakorskiej) ur. 1505, przyjmowany do dworu 1555, podkanc. kor. 1560–1566, bp płocki 1570, krak 1578, należy [illegible] + 1591 – patrz podkanclerzy — +1591 53

Nankier szlachcic opolski, bp krak 1320, z innymi bpami o pierwszeństwo się spierał: w zatargu z królem 1326, na wrocławską przenosi się dyecezyę; z Janem Czeskim w zwadzie klątwą go obkłada; + 1341. – h. Oksza przeniesiony na biskupstwo wrocławskie przez Wład. Łokietka 1326 — -1326. 27)

Oleśnicki herbu Dębno Zbigniew, (Jana sędziego krak. syn) ur. 1389, pod Grunwaldem 1410, w legacyi do ces. do Budy 1419; zostaje z pominięciem bpem krak 1423, na zjeździe w Łucku, w Wilnie 1429, 1430 niedopuszcza Witolda do królestwa; opiekun Wład. Warneń. jedna ponowną koronę 1434, kandydat; wojuje z Melsztyńskim 1438 i szlachtą; koronuje Śniewie 1443; jedna obiór Kazim. 1446 23 kwiet.; utwierdzony na kardynalstwo 1447, o pierwszeństwo z Arcbpem gnieźn. w zatargu, lubelskiego od swej dyecezyi oderwać niedopuścił; Jana Kapistrana zakonu Franciszkanów obserwantów 1454 sprowadził; i zakon jego pod tytułem św. Bernarda zakłada, stąd bernardyni, + 1455. 1 kwietnia. – to samo i F.M.S w Encykl XIX 855) — +1455 37)

Padniewski Filip, za granicą i na polu kaja; bp przemys 1559 oraz podkancl., wreszcie bp krak 1560 + 1572. 1 kwiet. po nim nastąpił Krasiński Franc. h. nawęza — +1572. 51)

Prandota Jan z Białaczewa odrowąż, bp krak 1242 + 1266 20 wrześ., za niego kanonizacya św. Stanisława. patrz to samo Białaczewski — +1266 23)

z Prandocina Paweł półkozic, Jacka syn, na bpstwie krak 1266 wjeżdżał w towarzystwie kardyn. legata Guidona; składa synody 1267 16 paźdz. w Dankowie, 1270 20 wrześ. w Sieradzu; na polowaniu łowczego zabił; żył z mniszką; przez Leszka czarnego 1271 uskarżony więziony w Sieradzu, pokuje, wichrzy; 1284 4 paźdz. do więzienia do Sieradza od Leszka znów porwany; ugoda 1284, na synodzie łęczyckim 1285, ugoda 1286, przyjmuje Łokietka; przez Henryka wrocław. 1289 więziony; + 1292 29 listop.— — od 1266 +1293. 24

35/ —1412 Radoliński, h. brog. Leszczyc, Piotr Wysz, radca Jadwigi 1392 na bpstwo krak. osadzony; otwiera kursa niedawno założ. Uniw. krak.; na sobora pisarstwa 1409; odwiedza Jerozolim, wraca 1410 oskarżony, z krak. 1412 na bpstwo pozn. wolą Jagiełły strącony i przerzucony; z sob. konstanckiego 1414 o pgo krzywdę upomina się + 1414. +1412.

54/ 1591+1600 Radziwiłł Jerzy syn Mikołaja Czarnego wdy wileń. i kancl. lit. +1567) ur. 1556, przez Skargę katolikowi zjednany, pielgrzym do Kompostelli; przybywa na bisk. wileńs. 1580; książę kościoła pan, kardynał 1582, wyświęcony 1583; namiestnik Infl., bp krak 1590 +1600
syn Mikołaja Czarnego; ur. 1556; koadjutor bpa wileń. 1574, nominowany bpem wileń. 1579, zarządca Inflant 1583 do 1587; opat tyniecki 1590, bp krak, +1600 (Encykl XXI 895) (T. M. I)

42/ +1488 Rzeszowski Jan III pod Warną 1445 w przewiadach o zgonie Wład. bp krak 1471 +1488.
h. półkozic prałat Podskarbi w kor

39/ —1462 Sieniawski Jakób, z legacyi do Rzymu 1459, stosownie do woli umierającego bpa od papieża na krakowskie podniesiony, kapituły głosy rozerwały się między Łutka i Gruszczyńskiego którego król uporczywie popierał; ustąpił 1461, później po Łutku bp kujawski 1464, a po Gruszczyńskim arcbp gnieźn 1474 +1480 — ustąpił 1462.

70/ +1788 Sołtyk prus Kajetan, syn Józefa kasz. lubel. +1735) bp kij. 1756, krak 1758 więzień w Kałudze 1767, wraca 1773. + 1788 30 do lipca — sam rządził do 1782. Dyecezja administrowana do 1788

4/ +1079 Szczepanowski Stanisław ur. 1030, został bpem krak. 1072, od Bolesława Śmiałego 1079 8 maja zabity; kanonizowany 1253

57 +1630 Szyszkowski ostoja Marcin, ur. 1554, bp łucki 1604, płocki 1607, krak 1617 +1630 ... bp płocki 1606, bp krak 1617

45/ +1535 Tomicki Łodzia Piotr III (syn Mikołaja kasz. pozn. i Anny siostry Maciej Drzewickiego) ... sekretarz królews. w różnych legacyach do papieża Juliusza 1509, do Maksymiliana 1510, do Węgier 1511, bp przemyśl. i podkancl. kor. 1513, na sejmie wiedeń. 1515, bp pozn. 1521, krak 1523 +1535 29 października

12/ +1679 Trzebicki Andrzej III syn Marcina kasztel. wieluń. +1657) ur. 1607, podkancl. kor. 1652, bp przemyś 1654, bp krakow 1658 +1679. prałat podkancl. ko

po podziale w dyecezyi krakowskiej

1) +1813. Andrzej Rawicz Gawroński kustosz krak., od 1805, senator mianowany marzec 1809 +1813

2) Jan Paweł III Woronicz, od 1815, z dziekana warsz. został arcybpem warsz., prymasem 1827 –

3) +1855 Karol Skórkowski, sufragan, 1830, +1855 ur. 1768 z Jana chorążego opoczyńskiego, pełnomocnika narodowej chorągwi i Magdaleny z Siemieńskich. Wstąpił na biskupstwo krak. 25 stycznia 1830, Na żądanie papieża opuścił Kraków i zamieszkał w Opawie, +1851 (Encykl. 23. 537 K. Wł. k.)

1/ 966 +986 Prochorus, włoch, h. Kruczyni od 966 +986

2/ +996 Prokulf włoch h. kolumna +996

33/ +1014. Lambert I h. poraj, włoch +1014

5/ 1022 +1032 Gompo, włoch h. radwan +1032, z dziekana wiślickiej obrany bpem krak. 5 maja 1022
+1033 / Encykl X 183 Bartoszewicz

6/ +1046 Rachelin włoch h. Kruczyni +1046

~~7/ +1059 Aaron, francuz, h. trzykorony, +1059~~

11/ Czesław polak bpem chmielowo, mianowany przez Wład. Hermana, ale oddalił go następnie gwałtem, że bez pozwolenia papieskiego zajął nakazy. Był jednakże bpem 3 lata.

12/ +1108 Baldwin francuz h. aichinger +1108

13/ +1118. Maurus francuz h. lewart +1118

14/ +1142. Radost albo Gaudencyusz, h. poraj +1142

21/ Jędrzej bp. przyt. mianowany przez papieża po śmierci Iwona, ale go Wiesław nie dopuścił, więc Jędrzej przeniósł się na biskupstwo płockie

25) +1295 Prokop rusin h. korczak +1295

29) 1347 +1348 Piotr Falkowski h. doliwa +1348, podkanclerzy kor. a króla ~~Władysł.~~ Łokietka już w grudniu 1322 (Kryg. 185), 1325 (Naniel Miech.), podkancl. za Kazimierza, prekonizowany na bpa krakow. 12 grud. 1347, +6 czerwca 1348

34/ +1392. Piotr h. topór, bp. nominat +1392

~~37/ Piotr II Wisz h. brog~~

59/ +1634. Jan Albrycht Królewicz, syn Zygmunta III, dawniej bp. warmiński, kardynał, h. snopek +1634

Wincenty syn Kadłubka, historjograf, kaznodzieja, proboszcz sandomierski, bp krak 1207, prowadzi Salomeę do Halicza 1219, z biskupstwa 1218 usunął się, w zakonie Jędrzejowskim + 8 marca 1223, z synodu warsz 1834 do kanonizacyi podany. – wstąpił do cystersów 1218 | -1218. 19)

Woronicz, Jan Paweł, syn Piotra stolnika i Maryanny z Jacowskich, wołyniak, ur. 1757, infułat proboszcz Kijowski do 1791; od 1795 [illegible] od 1784 [illegible], od 1808 w Warszawie, 1815 bp krak, restauruje bpi pałac, Arcybp warsz 28 stycznia 1828, koronuje Mikołaja, + 6 sierp 1829 r. + 4 grud 1829

(Encykl. pow. 127)

* Zadzik Jakub II, syn Jana [illegible], od 1624 bp chełmiński, od 1627 podkanclerzy kor., od 1629 kanclerz, [illegible] wania Kalwinów z Wilna; od 1635 bp krak + 1642 17 marca. Sobieszczański w Encyk. t. 28 mówi że był bpem chełmińskim od 1624, zaś pewnie 1634 lub 35. – | +1642 60)

Załuski junior, Andrzej Stanisław III Kostka, syn Aleksandra [illegible] wdy rawskiego 1720) bp płocki 1722, łucki 1731, razem 1736 kanclerz [illegible] 5 listop 1735, bp chełmiński 1739, z którego i z kanclerstwa na krak 1747 przeszedł, + 1757 – + 16 grudnia 1758, bpem krak został 1746 – pałka kanclerz | +1757 69)

Zebrzydowski Andrzej, syn Wojciecha z Krzywej Szczotki Arcybpa gniezn. ur. 1496, bp kamieniecki 1542, chełmiński 1544, kujaw. 1546, krak 1551, za tryumwiratu [illegible] antytrynitarskiej + 1560 bp krakowa 1550. – ~~[illegible]~~ | +1560 50)

Lambert III Zula syn Michała hrabi z Góry, objął katedrę krak po śmierci Szczepanowskiego, + 1101. | +1101. 10)

Dönhoff Jerzy Albrecht, albo Wojciech bp kamieniecki, przemyski, krakow. kanclerz w. kor. + 1701. || + 1702 | +1702 65)

Po nim August II mianował Jana Boguma bpa Chełmińskiego 1702, a Stanisław Leszczyński Teodora Potockiego. Wakans przez lat kilka aż do 1711

Jastrzębiec Wojciech (ze Zborowskich) bp krak założył miasto Laśnik [illegible] 1399, potem bp poznański, Arcybp gnieźn., + ~~1436~~ – || postąpił na gnieźnieński 1423, + 1 września 1436. Po nim obrany Jan Szafraniec, potym bp kujawski. | -1423 36)

Tomasz ze Strzempina prócz bp krak, podkanclerz, 1454 bibliotekę swoją nabożnie akademii krak podarował. || Tomasz ze Strzempina + 1460 | +1460. 38)

33/ +1392 Radlicki Jan II herbu z Radlicy bp krakow. Kanclerstwo wielkie otrzymał od króla Ludwika, a potem został bpem krak +1392
Tu obrany Sieciech Rożyc z Chmielnika w r. 1392, ustąpił dla następcy.

8/ +1071 Lambert Zula bp krak namówił do stanu duchownego Stanisława Szczepanowskiego, który na jego miejsce 1071 bpem i był wybrany ś. Stanisława, +1071.

67/ +1732 Szaniawski Felicyan Konstanty, ur. 1668, Referend. lit., bp kujawski 1705, krakowski 1719, +1732 (wbrew)
Tygodnik ilustr. 1864 N 258 art. Wojciecha Grabowskiego: Konst. Fel. Szaniawski ur. 24 listop. 1668 z Piotra klucznika wołkow. wilen. i Katarzyny z Chomskich, h. Junosza, kanonik wilen., scholast. warmiński, kanonik warsz. i opat węchocki. Referendarz lit. a potym otrzymał dyrekcyję Kancellaryi większej kor. - gorliwy stronnik Augusta II, bp kujawski 1705, bp krak 1719, +1732 (Encykl. XXIV 546 F.M.S.)

4/ +1023. Poppon h. Swienczyc bp krakowski w lat. 1014 r. + 1023

7/ +1059. Trzykorony (herb) Aaron, francuz rodem, benedyktyn kluniacki, Kazimierz Mnich sprowadził go z innymi i fundował im klasztor na Tyńcu, gdzie Aaron został pierwszym tam opatem. Na katedrę krak. podniesiony 1041, rządził tą dyecezyą lat trzydzieści. Balt. mówi że on był Arcybisk. i potem nastąpił Zula. -

56/ +1616 Tylicki Piotr IV Lubicz, (syn Andrzeja i Jadwigi Bielskiej) ur. 1543 - Referend. kor., w podróży z Zyg III do Szwecyi. bp chełmiński 1595 a zarazem podkancl. kor. 1598, po zejściu Batorego wpływem króla podniesiony na biskupstwo Warmińskie 1600; bp krak, był bpem kujaws. w r. 1605 i koronował królowę Konstancyę. + 1616 13 lipca. - patrz podkanclerzy kor.

Oborski Mikołaj bp krakowski był w r. 1680 (Krzyżan. Dawna Polska I 105)

71/ 1790 +1801 Turski Feliks Paweł II Rogala, ur. 14 stycz. 1729 otrzymał warsz. ... III, proboszcz międzyrzecki na Podlasiu. bpem chełmskim mian. przez króla 24 stycz. 1765, bp łucki po Wołłowiczu 1769; bp krak 2 czerwca 1790 + 1800 - 31 Marca (Encykl. XXV 765 F.M.S.)

Gawroński Andrzej Rawicz, syn Jana i Felicyi z Chrzanowskich, ur. 30 listop. 1740, wykształcony w Rzymie ... jezuita 1770, lektorem króla od 1777, proboszcz ... od 10 stycz. 1781 (Sygiel), kanonik krak., autor elementarzy dzieł matematycznych, w 1784 został kanclerzem krak. stronnik reformy na sejmie 4 letn. ... i Targowicy i był mianowany przez nią komisarzem edukac. dla korony w kwiet. 1793, po rozbiorze ... w Galicyi, bp krak mianowany 1804, odbył ingres 1805, senator Księstwa Warsz. + 10 Kwietnia 1813. (Encykl. p. t. 9 str. 669)

Baranowski Wojciech, pastrzębiec ur. 1549 + 1615 na bis. kujawskie postąpił 1606 i był do 1608 kiedy tego roku przeszedł na Arcybiskup. Gniezn. – przedtem był bpem płockim od 1590 do 1606. Kanonik kujaws. i gnieźnień., sekret. król., sekret. koron. mian. 29 listop. 1581, bp przemyski 1584, podkancl. kor. 1585, objąwszy płockie bpstwo zrzekł się pieczęci, bp kujawski od 1606, arcybp gniezn. mian. 17 maja 1608, + 1616 (Encykl. III str. 852.) — 1608. 54/

Z Bnina Łodzia Piotr Moszyński z bpa przemyskiego został kujawskim 1484, + 1493 ur. 1441 — + 1493. 39/

Czapski Walenty, Leliwa, opat pelpliński, bp przemyski od 1736, kujawskim mianow. 1740, obrany depocio 18 listopada 1741, odbył ingres we Włocławku 13 listop. 1743, + 1751. – 4 marca || syn Aleksandra i Katarzyny Białochowskiej, opat pelpliński, bpem przemyskim mian. 1734 prekonizowany 1736 bpem kujawskim prekonizowany 20 grudnia 1741 r. + 4 marca 1751... — 1741 + 1751. 71/

Czartoryski Florjan z bpa poznańs. został kujawskim 1654, kor. związek świdorski 1663. Arcbp. Gniezn. 1673, przewodniczył elekcyi 1674 umarł; sprowadził do Klewania 1642 z Rzymu ciało św. Bonifacego. – syn Mikołaja wdy wołyns. + 1662, i Anny Aleksandr. Koreckiej. Koronował przymasem 1674 + 15 maja 1674. patrz Arcbp. — 1654 – 1673. 61/

Dąbski Stanisław III podkancl., bp chełmiński 1672, łucki 1676, płocki 1680, kujaws. 1691 nominował i koronował Augusta II 1697; bp krak. 1699 + 1700 nie wyjechawszy. patrz bp krakowski — 1691. – 1699. 66/

Drzewicki Maciej II podkancl. kor. 1504, [skreślone] kujaws. 1513; postępuje do Warmiji do Bulgier 1517; nie ? kujawskie przed pozw. otrzymał. Arcbp Gniez 1531 + 1535. ? cieden patrz podkancl. kor. — 1513. – 1531. 42/

Dzierzgowski Mikołaj III bp kamieniecki 1540; chełmski 1542, kujaws. 1543, Arcbp Gniez 1546, + 1559. ? Zaliwotośnie nauki; hrabski nowieny był przyjętym; koronował Barbarę i Katarzynę 1549, 1553, synod piotrkowski otrzymał 1551; arcybiskupich ? i zgodzi nie porozumienia. – h. Jastrzębiec, koronował prymasem 1545 patrz Arcbp. gniezn. — 1543 – 1545. 45/

56) –1615 — (syn Piotra i Anny z Nirwina Łomieckej ur. 8 wrześ 1559) Sekret. w. kor. już 1598, posł do Rzymu 1595, podkanclerz od 1600
Gembicki Wawrzyniec nałęcz, ur. 1560; bp chełmiń. od 1600; w Rzymie 1607, (Kanclerz 1609–1613) oraz bp. kujaws. od 1610; Arcbp gniezn. 1616, synod Piotrkows. 1621 + 1624. 10 lutego; Encykl. p. t. 9, 845) Został prymasem 1615

13) 1673–1675. — Gembicki Jan X nałęcz (syn Jana a brat Kanclerza krak. [podcz. pozn. i Katarz. z Czelewskich] Piotra i bp. krak. + 1657) bp. chełmiń. 1653, płocki 1656; kujawsk. 1674 + 1676. kanonik krak. od 1620; regent kancler., sekret. królews.; sekretarz w. kor. po Mikołaju Gniewoszu (a który postąpił na biskup. kujaw.) w czerwcu 1641, dziekan krak. 1642; kanclerz królowej Maryi Ludwiki 1646, bp chełmiński od 1652, płocki 1655; kujaws. mianow. przed samą śmiercią króla Michała 1673, + 1675 (Encykl. p. t. 9 str. 853) mianow. we wrześniu 1673 + 1675

22) +1323 — Gerward bp kujawski 1301; w Avignonie od 1316 gdzie dla spraw krzyżackich, gdzie + 1323. [kustosz] h. Leszczyc, obrany bpem 1301 po śmierci Wisława; w 1306 pośrednicząc zgody sprawy W. Łokietkiem i Waltanem ... wysłany przez Łokietka do Avignionu do Jana XXII o uzyskanie korony. Encykl. pow. t. 9 str. 835). h. Leszczyc, już w 1303 + 1323

40) 1641 +1654 — Gniewosz Mikołaj Albrycht [Wojciech] rawicz (Krzysztofa syn 2) bp. kujaws. [od 1641] 1642 + 1654. — sekretarz królewski, kanonik krak. 1625, sekretarz w. kor. 1635, kanclerz Cecylii Renaty; biskupstwo kujawskie dostaje 1641 za prośbą królowej, objął rządy biskupstwa 1643, + 1654 (Encykl. X 92 Bartoszewicz)

23) +1368 — Golanczewski Maciej, w Avignonie na bpa kujaws. 1324 wyświęcony; z Kazimierzem do Węgrzech 1339, synowcowi biskupstwo ustępuje 1364 + 1368.

Golanczewski Zbiluk, synowiec poprzedniego, Złotola syn bp kujaw. 1364 + 1383

44) +1542 — Górka Łukasz Łodzia (Mikołaja kasztl. gniezn. syn) ur. 1482; kaszt. łęczycki, po tym 1501 poznań. razem Ger. w. p. prowadził Barbarę Zapolyę i Bonę 1512. 1517; w Niemczech tytuł hrabi otrzymał; zrzekł się dostojności 1530 na syna Andrzeja, sam został poznań.; owdowiawszy został bpem kujaws. 1538 + 1542

70) 1739 –1741 — Grabowski Adam Stanisław, z Zagłoba, z Wierzbowa, (syn Andrzeja Teodora kaszt. chełmiń. + 1737) posłany do Rzymu, bpem chełmiń. został 1733, kujaws. 1739, warmińs. 1741, + 1767 bpem kujawskim został 1738, warmińskim 1741, + 13 grudnia 1766 patrz bp warmiński

34) –1463. — Gruszczyński Jan(?) pozn. V bp kujaws. razem kanclerz 1455; krakowski (1463) po niemałych trudnościach Sienieńskiego 1462 zagarnięty ... 1464. Arcbp gniezn. synod w Łęczycy 1466 z ... 1467, + 1473. — patrz [illegible]

Karnkowski Janusza Jan VIII (synowiec kanl. gnieź. +1504) ~~…~~ bp przemysl 1527, kujaws 1531 + 1538. — | +1538 43)

Karnkowski junosza Stanisław (synowiec Jana bpa kujaw. +1538) ur. 1522, bp Kujaw 1567, Henryka papieża i wita 1573, 1574; i do Arcbpi Gniez 1581 - +1603. patrz w Arcbpach Gniez - Sekret. kor. referend. Arcbpi po Uchańskim | -1581 50)

Kropidło, Jan II H-ksiąz. opolskiego, Władysława synowiec, Bolesława syn; na bisk. poznań 1382 z przyczyny Mikołaja Kurowskiego wypromowany; na Kujawskie 1384 z przyczyny Trojana, wdziera się na Arcbpa gniez 1389. — patrz w Arcbpach +1421 | -1389 26) powtórnie od 1404 +1421. 29)

Kurowski Mikołaj bp pozn. 1394; kujaws 1398, kanl. i arcbp gnieźn 1402 +1411; handlował, chciał na morze wyprawiać i wielki pieniądz zebrał, który się dostał bratu Piotrowi. — Kujawy trzymał Kujawy razem z Arcbpstwem do 1404 | -1402 28)

Krzesław z Kurozwęk poraj kanl. kor. 1488; bp kujaw 1494, w legacyi do Stefana mołdaw 1497 +1503. — jako bp włocławski i kanclerz kor. podpisany w r. 1502 31 stycz. na przywileju Aleksandra potwierdzającym prawa Sieradza miasta. Trajecki bibl. staroż. t II 344 | +1503 40)

Lasocki dołęga Mikołaj, Michała syn, w Rzymie 1424 dla rozrzeszenia dyecezyi chełmińskiej; na soborze bazylej. 1434; do bisk. poznań 1439 przez Eugeniusza IV na dopuszczony; w Węgrzech od 1440 wierną radą Władysława; od Mikołaja V na kujawskiego bpa promowany 1449, ledwie nie ledwie od króla uzyskał +1450. — | +1450 33)

Lipski grabie Andrzej IV, w legacyi dawniej, bp łucki 1617, podkanc. kor. 1618; kanl. 1620; bp kujaws 1622, zyskał się dzieła 1626, synod Piotrkowski 1628; bp krak 1631 +1631; zebrane pieniądze pieczętarz królom i książętom. — | -1631 58)

Łubieński pomian Maciej (Świętosława syn) ur. 1571, bp kamieniec 1614, chełm. 1622; poznań 1626; kujaws 1631, złożył synod 1641, Arcbp gnieźn 1642, złożył synod w Uniejowie, koronował Maryę Ludwikę 1646; interrex 1648, koronuje Jana Kazim. 1649 17 stycz. + ~~1648~~ 1652. — został prymasem 1641 | -1641 59)

Po nim mianowany Mikołaj Szyszkowski bp warmiński

35) 1463 – 1467

Lutek Jan VI z Brzezia, doliwa, prałat wileń. dyecezyi, posłował 1454 do Ratyzbony; podkanclerzy kor. 1455, słany do Świdrygiełły 1431, umawia w Bytomiu z Czechami 1461, wysłany do Rzymu, bp kujawski 1463, krak. 1464, odpoczywa zwłoki na zjeździe krak. 1471. Dozbiera Rytwiańskiego, apopłocki, zmarły słonity. bp em. kujaws. prekonizowany 8 czerwca 1462; wyświęcony w marcu 1463, przeniesiony na biskupstwo krak. przez Piusa II 19 paźdz. 1464; +24 maja 1471 (Eubel II 271)

65) +1691

Madaliński Bonawentura, biskupom i Janowi Kazim. sekretarzował, bp płocki 1676, kujaws 1681 +1691. – h. Larysza, sekretarz królewski, proboszcz piotrkowski, kanonik gniezn., płocki, warszawski, od 1660 kanclerz u prymasa Wacł. Leszczyńskiego, archidjakon sieradzki, pisarz najwyższy albo inaczej wielki skarbu kor. proboszcz kujawski od 1663 (Tygod. nr 7, 204); koadjutor płocki Jana Gembickiego od 1672. bp płocki 1673, bp kujawski 1680 +1691 (Eubel XVII 757 Bartłomiej)

37) +1480

Oleśnicki Zbigniew bp kujaws. 1473 i podkancl. zdaje pieczęć 1475. Arcbp gniezn. 1480, synod złoży, Zygmunta do tronu sługą 1492, Jana Olbrachta 17 sierp. ogłasza koronuje +1493. –

32) –1449

Oporowski h. Sulima Władysław, podkanclerz 1427 do 1434, bp kujaw. 1433. Arcbp gniezn. 1449 +1454, już w 1432, electus 1434

38) +1483

Oporowski h. Sulima Jędrzej (Henryk) bp przemys. 1474, podkanclerz kor. 1479 do 1481, warmińskiej dyecezyi nie dopiął, kujawski 1481 +1483

73) –1776

Ostrowski Antoni prymas bp inflan. 1751, kujaws. 1763, prezyduje delegacyi sejmowej od 1773 15 września do 1775, z Arcbp gniezn. 1776 +1783. – syn Ludwika chorążego rawskiego i Katarzyny Skrzetuskiej; ur. 31 marca 1731, bp inflan. od 1753; koadjutor Dembowskiego bpa kuj. i sam również bp kujawski od 1763; prymas od 1777. +26 sierpnia 1784 w Paryżu.

41) 1513.

Krzesławski Wincenty (Jana syn), podkancl. 1497, bp płocki 1503, wraz kujaw. 1503 +1513. h. Nowina, 1513

Pstrokoński Poraj Maciej III ur. 1553, sekretarz w legacyach, bp przemys. 1601, stąd Drohojowskiego Mikołaja Daciszewskiego?, podkancl. kor. 1603, Kanclerz w. 1606, bp kujawski 1608 +1609. — kanl. Kanclerza także Macieja. | +1609 | 55)

Rozrażewski Hieronim bp (syn Stanisława kasztel. [illegible] z Myszkowskiej +1564). Hieronim, ur. 1543, sekret. w kor., mianowany przez Henryka Walezego; z [illegible] w legacyi do Francyi około 1570, w legacyi do Wiednia 1576, bp kujaw. 1581, odzyskuje kościoły, zaprowadza [illegible], fundacye jezuitów w Gdańsku, w Rzymie 1592 [illegible], + we Włoszech 1600 9 lutego; ur. 1544, patrz sekretarz kor. | +1600 | 51)

Sieniński, herbu Dębno, Jakub (brat [illegible] kasztel. [illegible] 1442, 1443) bp [illegible] 1459, [illegible] 1461, bp kujaw. 1464, a Arcbp gnieźn. 1473 +1480 — (patrz krak.) | 1464 -1473 | 36)

Szafraniec Szafraniec, Starykoń Jan VI, syn Piotra z Łuczyc, bp kujaw. 1427 +1433.
ur. 1363 z ojca Piotra z Łuczyc, profesor teologii w akad. krak. i rektor, w 1404 kustosz i wikary generalny krak., 1410 kanonik i dziekan tamże; bp kujawski od 1426, +28 lipca 1433 (Encykl. XXIV S. 29 F. M. S.) | +1431 | 31)

Szembek Stanisław IV (syn Franciszka kaszt. [illegible] +1698) bp kujawski 1699, Arcbp gnieźn. 1706 +1721. r. 1705 mianow. został po nim bpem kujaw. przez Augusta II Konst. Felicyan Szaniawski, Tyg. Ilustr. 1864 № 57 art. Konst. Felic. Szaniawski. +3 sierpnia 1721 B. Został prymasem 1705 patrz Arcbp | 1699 -1705 | 67)

Szembek Krzysztof (syn Stanisława burgr. krak.) bp infl. 1712, pozn. 1716, kujaw. 1720, Arcbp gnieźn. 1738 +1747. ~~[illegible]~~ +6 lipca 1748 członek Komisyi sądzącej sprawę toruńską 1724. — (Rzepn. [illegible] II 155) | -1738 | 69)

Tarnowski, Rola, Jan IV, referendarz kor., towarzysz Zygmuntowi do Szwecyi, bp pozn. 1597, kujaw. 1600, i Arcbp gnieźn. 1603 +1604. — patrz podkanclerz kor. | 1600 -1603 | 52)

Trojan, od kapituły na bpa ~~krak.~~ kujaw. wybrany 1383, przez księcia [illegible] Bodzantę [illegible], [illegible] 1384 [illegible]. — h. [illegible]
Po nim obrany Mikołaj [illegible] | 1384 | 25)

Tylicki Piotr (syn Łazarza i Jadwigi Bielskiej) ur. 1543, referend. bp chełmiński 1595, podkancl. kor. 1598, zarem bp warmiński 1600, bp kujaw. 1603 +1616 13 lipca, bp krak. 1608, koronował w 1605 królowę Konstancyę | -1608 | 53

Uchański Jakub Radwan, referendarz kor., bp chełmiński 1551, kujaw. 1557, Arcbp gnieźn. 1562, +1581. patrz Arcbpi gn. podpisał na prymasa 1565 | -1565 | 48)

49) +1570 Wolski poźniej Mikołaj IV (syn Mikołaja kaszt. sandom. + po 1543) bp chełmski 1559, kujaws. 1565 + 1570 II

46) -1550 Chwalczewski? Jędrzej III (syn Wojciecha i Konyckiej siostry arcbpa gnieźn.) ur. 1490, bp kamieniecki 1542, chełmski 1544, kujaw. 1546, krak. 1550 zatrzymany w swej godności antykatolickiej + 1550. bp krak. 1550

18) +1252 Godziemba Michał bp kujawski, z tej wsi z ziemi chełmińskiej; Krzyżakom dobra wziął dyecezyi około r. 1216 odstąpił. – II już w 1228, + w Koźmin 1252

Radoszewski alias Bogusław bp poznański, opat Święłokrzyski 1632

68) od 1705 – 1720 Szaniawski Konstanty Felicyan, Referend. lit., Bp kujawski mianowany 1705 przez Augusta II po Stanisławie Szembeku; bp krakow. 1719 po Kazimierzu Łubieńskim + 1732. – (Tyg. Illustr. 1864 № 258 art. Wojciecha Grochowskiego: Konst. Felic. Szaniawski)

57 +1622 Wołucki Paweł ~~bp kujawski~~ rawicz, sekretarz ~~królewski~~ koronny, opat mogilski, bp kamieniecki (1591), Łucki, fundował Bernardynów w Brześciu lit. Łucki bp kujawski (1616) + 1622

72) 1751 – +1762 Dembowski Antoni Sebastyan jelita, syn Floryana sędziego ziemi [illegible] Referendarz kor. owdowiawszy bp płocki 1737, kujawski 1751 18 grudnia, + 22 września 1763. –
ur. 2 lut. 1682; syn Floryana sędziego ziemskiego płockiego i Ewy z Ciechanowieckich, praktykował w Kancelaryi Kancl. Załuskiego, później Szembeka, na rezydencyi przy Królu; z Salomeą Zuzanną Rapniewską, w marcu 1726 został Regentem kanc. w. kor.; Referend. kor. mian. 15 kwiet. 1730 po Janie Dunin (Sygillata 22 f. 30); 2 wrześ. 1730 został sędzią grodowym płockim itd patrz Referend. kor.

76) od 1818 +1822 Mattawein? Andrzej Gregorja na Repty? Referendarz w. lit., a za królestwa bp kujawski mian. 11 sierp 1818, poświęcony 12 sierp 1819, + 9 lut. 1822. – patrz Referendarz

Zboiński (syn Janowa? kaszt. elbląg. + 1756) bp kujawski

21) +1300 Wisław (po śmierci Wisława bpa kujaws. w r. 1301 obrany bpem Gerward (Encykl. p. t. 9. str. 835) h. Zaręba?, już w r. 1284 +1300

Wojciech
Albert, z rodu Wieniawitów, dziekan kapituły kujaws., jako bp kujawski wzmiankowany pierwszy raz w kwiet. 1276, + 5 grudnia 1283 — Eubel I 321) +1283. 20)

Błocki Mikołaj IV syn Józefa i Marjanny z Wolskich, h. Leliwa, ur. 27 lutego 1785, wyświęcony na księdza 6 stycznia 1810, kanonik katedralny w Lipnicach 1829 prekonizowany na bpa kujaws. 17 lut 1851 w Rzymie, ale nie objął, + 28 lutego 1851 +1851 79)

Zbylut, tynawin Mamyja h. topór +1383 +1383 24)

~~Jan II Nałęcz Kropidło~~ Henryk ks. legnicki 1393, +1398 syn Wacława I księcia na Legnicy i Anny Kazimierzowny Cieszyńskiej, bp kujaws. mianow. 1389 przez papieża, a królowi przysiągł dopiero 7 stycz. 1393, + 12 grudnia 1398 (Eubel II 544) Bartoszewicz) 1389 +1398 27)

Jan III Pella de Niewiesz h. Wieniawa +1427 +1427 30)
Po nim mianowany Grzegorz Dominikanin przez Marcina V.

Jan VIII Drohojewski, h. Korczak, z bpa chełmskiego +1557 syn Jana Pawła na Drohojowie i Orzechowcach, sędziego ziemi przemyskiej; kanclerz przemyski od 1540 do 1544, został niejednokrotnie sekretarzem królewskim. W 1544 został bpem kamienieckim; w 1546 chełmińskim, w 1550 kujawskim, +1557 (Eubel III 415 Bartoszewicz 1550 +1557 47)

Krzysztof Żegocki, jastrzębiec bp chełmski, kujawski nominat, mianowany w kwiet. ..., umarł w sierpniu 1673. 1673. 62)

Stanisław II Sarnowski, jastrzębiec +1680 patrz Referendarz 1676 +1680 64)

Józef Rybiński h. Wydra z koadjutora kujaws. przeszedł Rplks. — 74)

Franciszek II Ksawery Malczewski od r. 180.. został prymasem Arcbpem warsz. 1818 —1818 75)

Józef II Szczepan Koźmian h. Nałęcz, bp sufragan lubelski, bp kujawski od 1823 +1831 1823 +1831 77)
syn Łucyi z Pruszczy(?) sędziego ziemskiego lubels. i Anny z Kiełczewskich ...; w r. 1807 już proboszcz Markuszowski, kanonik katedr. lubelski, scholastyk; sufraganem lubelskim mian. 31 lipca 1818; bpem kujaws. mian. 14 maja 1822, + 29 stycz. 1831 (Eubel XV 811. Bartosz.

Walenty II Maciej Tomaszewski, mianowany 1836 administratora dyecezyi i kanonika kujawskiego +1850 1836 +1850 78)

Michał Jan Marszewski h. Rogala, prekonizowany na prałata kujawskiego i administratora dyecezyi w 1856. od 1856 80)

Bpstwo kujawskie miało swoją katedrę od 966 do 1157 w Kruświcy nad Gopłem i w tym okresie nazywało się Kruświckie. Od r. 1157 dotąd ma swoją katedrę we Włocławku, (Vladislavia) nad Wisłą i od tej epoki nazywało się Władysławskiem lub Kujawskiem. —

1/	+993	Jasnach albo Lucydes h. alabanda, rzymianin, bp kruświcki + 993
2/	+1014	Maurycy bp kruświcki, +1014
3/	+1035	Marcellus herbu Wieniawa, bp kruświcki + 1035 lub 1033
4/	+1055	Wenuncyusz Wincenty, bp kruświcki h. nosa, +1055
5/	+1081	Izydor bp kruświcki, +1081, rzymianin
6/	+1097	Jan Baptista h. Sternberg bp kruświcki +1097, rzymianin
7/	+1111	Paulinus bp kruświcki, h. ciołek +1111
8/	+1122	Baldwin bp kruświcki h. rawicz + 1128
9/	1148 +	Warner w kwietniu 1148
10/	+1151	Świdger bp kruświcki h. gryzmała +1151

Odtąd Kujawscy, władysławscy, włocławscy:

11/	+1160	Onoldus h. oliwa +1160 pierwszy bp co przeniósł się do Włocławka 1156
12/	+1170	Rudger h. wieniawa +1170
13/	+1178	Werner h. wieniawa +1178
14/	+1190	Wunelf +1190
15	1187. +1197	Stefan już w r. 1187. +1197
16.	+1203	Ogerius +1203.
17/	1213 +1215	Bartha h. oksza, włoch przysłany od Innocent. III 1213, +1215
19/	+ po 1274	Wolimir h. pobog, już w latach 1253, + po 1274.

Biskupi Warmińscy

20) Dantyszek Jan Flachsbinder, ur. 1485, podróżował po Azyi i Grecyi; od... [illegible] ...1515 posłował; wysłany do... [illegible] ...1518, z ... [illegible] ...po... [illegible] ...Klemensa VII 1530; bp chełmiński 1530, Warmiński 1537 + 1548; ogłaszany 20 wrześnie — poeta łaciński. ...potwierdzony przez papieża bpem warmińs. 11 lipca 1538; + 27 paździer. 1548. (Encykl. VI 783) — 1537 + 1548

Gisse, Gize, Tideman ur. w Gdańsku 1480, sekretarz... [illegible]; bp chełmin. 1537, Warmiń 1548 + 1550. przyjaciel Melanchtona, Erazma Rotterd. Kopernika. Nobilitacyę otrzymał 1519, w r. 1538 został po Dantyszku bpem chełmińskim; bp Warmińs. mianowany po Dantyszku, prekonizowany w Rzymie 10 maja 1549, + 23 paździer. 1550 (Encykl. p. l. g. t. 6 str. 943) — + 1550 — 21)

Grabowski Adam Stanisław, z Grabowa herbu Zbierzchowa (syn Andrzeja i Barbary Zofii Klejstówny, Teodora Kasztel. chełmiń. + 1737) posłany do Rzymu, bpem chełmiń. został 1733; kujaw 1739; Warmiń 1740. + 1767. — kujawskim od 1738, Warmińskim 1741, + 13 grudnia 1766; ur. 3 września 1698, pisarz grodzki skarszewski, sekretarz mniejszej pieczęci kor. (bp. kuj.), kanonik łowicki w maju 1730, proboszcz skarszewski 1730, następnie proboszcz, sufragan pozn. 1733, bpem chełmińskim prekonizow. 1736, mian. bpem kujaws. w grudniu 1738, a prekoniz. 22 czerwca 1739; bpem warmińs. ogłoszony w Rzymie 18 lutego 1741 (Encykl. X 395 Bartoszewicz) — 1741 + 1766 — 37)

Hosjus Stanisław, Ulryka prokuratora wileńskiego syn, ur. 1503, bp chełmiń. 1549, 1550; wraz legat do Wiednia i Hiszpanii; bp Warmińs 1551, zwierzchnik synod Piotrkowski 1551; wydaje confessionem christianam; uniesiony... [illegible] ...do ... 1560 i Kardinał (od 1564); prezyduje na soborze trydenc. 1562–1563; w Parczowie 1564, sprowadza jezuitów do Braunsberga; niedopuszcza 1566 wywołania Aryanów; posłany do Rzymu 1571, penitencjarjusz 1572, tam + 5 sierpnia 1579, zostawiwszy koadjutorem na Warmińskie Kromera — + 1579 5 sierpnia — patrz Sarzew. — od 1550 + 1579 — 22)

Batory Jędrzej Andrzej syn ur. 1566, kardynał 1584; powadzony od Kromera na bpa Warmińskiego 1589; poległ na ks. siedmiogrodzkie 1599 poległ w boju. — synowiec króla koadjutor Kromera od 1587, zabity 1598 — + 1598 — 24)

Krasicki z Rogala Ignacy (kaszt. chełm. Jana syn i Anny Starzechowskiej (Słutzkiej)) ur. 1735. 4 lutego; bp Warmiń 1767, Arcbp. od 1766 gnieźn. 1795 + 14 marca 1801 h. Rogala — 38)

Potocki Pilawa Teodor syn Pawła kaszt. Warmoim... + 1674 (i Eleonory Sołtykówny) bp chełmiń. 1694, Warmiń. 1711, Arcbp gnieźn. 1722; królem... ogłosił + 1738 bp chełmiński 1699 Warmiński 1712. patrz Arcbp gniezn. — 1723 — 35)

Radziejowski Junosza Michał Stefan, (syn Hieronima podkancl. + 1666 zdrajcy) bp Warmiński 1681, oraz podkancl. kor. Arcbp gnieźn. 1681, + 1706 13 paździer. — patrz Arcbpi został prymasem 1687, kardynałem 1690. — od 1680 — 1687 — 32)

36/ +1740 Szembek (Jan) Krzysztof syn Franciszka kaszt. [illegible] +1693) bp chełm. 1712, przemyski 1718, warmiński 1723 +1740 (16 marca) Sekretarz w. kor. kanonik katedr. krak. 1703, scholastyk sandom. 1706. Sekretarzem kor. mian. 3 czerwca 1710, bp chełmski 1712, przemyski 1718, warmiński 1724, + 16 Marca 1740 (Encykl. XXIV 614 T. M. S.)

28/ od 1633 +1643 Szyszkowski Mikołaj, synowiec Marcina bpa krak. +1630) bp warmiń. (od którego) 1633 +1643 +1643. – +1642. Sekret. w. kor.

25/ –1603 Tylicki Piotr (syn Jerzego [i Jadwigi Bużeńskiej] ur. 1543, Referend. bp chełmiński 1595, podkanclerz. 1598, razem bp warmiń. 1600, bp kujaw. 1603 +1616 13 Maja, bp krak., koronował królowę Konstancyę. – b. lubicz

31/ –1680 Wyżga Jan Stefan [illegible] [illegible], Referendarz kor., kanonik [illegible], bp łucki 1655, warmiński 1660, razem podkanclerz kor. 1676, kanclerz 1677, nominowany Arcybp gnieźn. 1678, od r. 1680 +1686 – Sekretarz wielki kor. bp warmiń. 1659, [illegible] 1678, +1685 (Encykl. p. 1. 28) jastrzębiec

34/ ~~[illegible]~~ + 1711 Załuski Andrzej Chryzostom syn Aleksandra [illegible] +1693) ur. 1650, bp kijow. 1680, płock. 1691, warmiński 1696, Kanclerz kor. 1702 + 1711. 12 maja bpem warm. 1698, przy którem za dozwoleniem stolicy otrzymał kanclerstwo po ta kancl. kor. | ur. około 1650, w r. 1678 już Sekret. w. kor., bp kij. 1679, warm. 1698, [illegible] Encykl. p. 1. 28.

33/ +1696 Załuski Jan Stanisław, bp przemyski 1676, [illegible] do [illegible] bp warmiński 1687 +1693. – +1696.

19/ 1523. +1537 Ferber Maurycy bp warmiń. w Piotrkowie przysięgę uczynił przed Zygm. I 1523. +1537 prekonizowany w Krzyżu 17 lipca 1523, + 1 lipca 1537

14/ +1471. Legendorf Mikołaj Paweł bp warmiński, [illegible] poddał się 1464. +1471.

18/ +1523 Luziański Fabjan bp warmiński, Zygmuntowi I w imieniu [illegible] [illegible] [illegible] +1523

26/ +1621 Rudnicki Szymon (syn kaszt. rozpierskiego) bp warmiński sekretarz w. +1621 (4 lipca), otrzymał biskupstwo po pośr. piersi Tylickiego na kujawskie. M. Les

Waselrodt Łukasz, naprzód kanonik a potem bp. Warmiński, + w r. 1512, wuj Kopernika — +1512. 17)

Anzelm, franciszkanin w r. 1243, żył jeszcze w grudniu 1264 — 1243, 1264. 1)

Henryk +1300 — +1300 2)

Eberhard +1326 — +1326 3)

Jordan, +1328 — +1328 4)

Henryk II Wogenap +1334. Schizma przez lat 8, w czasie której ubiegali się o biskupstwo tutejsze, kanonik Jan ze Stromichtu Mistrza [illegible], Michał doktor i Henneman kanclerz mistrza, Michała strut [illegible] w Avignon — +1334 5)

Herman de Libenstein, czech z pragi +1350 — +1350 6)

Jan z Misnii były dziekan Warmiński +1355. Jan II Streitfrock +1372. — +1355 7)

Henryk III Heilsber de Vogelsang +1415 — +1415 9)

Henryk II Sorbohm +1401 — +1401 8)

Jan III Aberier +1424 — +1424 10)

Franciszek Kuchschmalz +1457. Kandydatem po nim na bpa Jan Lutek z Brzezia — +1457 11)

Eneasz Sylwjusz Piccolomini, kardynał S. Sabiny, nie przypuszczony przez króla Kazimierza Jagiellończyka, potem Papież Pius II

15/ od 1475 Jędrzej z Oporowa h. Sulima, mianowany przez króla 1473, uznany przez papieża [illegible] 1475. – przeniósł się na biskupstwo przemyskie

16/ +1489 Mikołaj z Tüngen, przeznaczony na biskupstwo kamienieckie, utrzymał się na Warmińskiem +1489

23/ od 1579 +1589 Marcin Kromer z Biecza, kanonik krak., koadjutor Hozjusza od 1568, bp warmiń. od 1579, +1589 ur. 1512; kanonik sandom. kielecki, w końcu krak. w ciągłych poselstwach i urzędach, Hozjusz robi go koadjutorem swej dyecezyi warm. 1574; bpem warmińskim został 1579 +23 Marca 1589 (Encykl. XVI 174 T. II. S.)

27/ –1633 Jan X Olbracht królewicz, syn Zygmunta III, kardynał, bp warmiń. został bpem krak. 1633
Henryk Firlej bp przemyski mianowany w lutym 1643, nie przyjął.

29/ +1643 Jan XI Karol Konopacki h. Mur, nominat +1643

30/ –1659 Wacław Leszczyński, Wieniawa, referendarz, bp warm. został prymasem 1659

39/ +1836 Józef Wilhelm książę Hohenzollern-Hechingen +1836, ur. 20 Marca 1776, opat oliwski, kanonik warmiński, bpem warmińskim mianow. w Kwiet. 1808, objął bpstwo przed wyświęceniem; +26 września 1836 wyświęcony 12 lipca 1818 i objął rządy (Encykl. XII 27 Bartoszewicz)

40/ 1837 +1841 Józef Stanisław Chateński, von Hatten +1841 r. ur. 23 sierp. 1763 syn majora wojsk koronnych. kapelan bpa Krasickiego, bpem warmińskim mianowany 1837, 3 stycznia 1841 zamordowany przez własnego sługę (Encykl. V, 185).

41/ od 1842 Józef Ambroży Geritz, został bpem warmińskim 1842.

Marszałkowie wielcy Koronni

Mielecki Jan gryf. syn Stanisława kaszt. zawichoj. + 1534), kaszt. wiślic. 1540, woda podols. 1547, Marsz. w. kor. 1551, naczelnyw. Inflantach 1557 + 1561.

Mniszech Józef z Wielkich Kończyc (syn Jerzego wdy wołyń. + 1693) Marsz. w. lit. 1704, w. kor. 1713, kaszt. krak. 1741 + 1747 Mar. w. kor. do 1742, i oddaje ją Franc. Bielińskiemu, a sam przechodzi na kaszt. krak. B. Jagiellońsk. 1863. N 184. Fran. Bieliń.) Marsz. w. kor. od 1713 patrz Dodatki 99 Z marszałka nadwor. lit. od r. 1713 Marsz. w. kor. Został 1739 kaszt. krak. (Bartoszewicz w Pam. Zawiszy ch. 316)

Mniszech Michał Jerzy (Jana [podkomorz. lit.] Marszałka syn) ur. 1748, marsz. nadw. lit. 1781, wiel. kor. 1784 do 1793. + 1806, pisał rozbiór czyli treść statutu wiślickiego. — Cześnik kor. Sekretarz w. lit. — Mar. w. kor. 1783 zdał laskę za Targowicy, + Rzeczywistym Radcą tajnym, ż. Urszula Zamojska wdzianka podolska siostrzenica króla. — Pułkownik pancernej chorągwi 1760; członek komisyi edukac. miał w zarządzie wydział szkół wołyńskich i podolskich. Cześnik w. kor. 1777; w następnym roku był Sekretarzem w. lit. i jednocześnie na sejmie obrany Sekretarzem Rady nieustającej zasiadał i w sądach assesorskich lit.; w 1780 zrobił go król szefem przybocznej swej kancellaryi, dalej Marsz. nad. lit. i prezesem komisyi ekonomicznej dochodów królewskich. 1782 konsyljarz rady nieustającej i przewodniczył w wydziale policyi; w sierp. 1783 marsz. w. kor.; od 1784 znowu przewodniczył w depart. policyi. w 1793 złożył laskę na sejmie grodz. + 1806 w kwietniu (Encykl. XVIII 701 F. M. S.)

1783.

Moszyński nałęcz Jan Kanty, podskar. nadw. kor.; potym 1736 marsz. kor. + 1737. — Czyż był Marszał. [w]iel.?

Moszyński nałęcz Fryderyk, syn Jana Kantego ~~mar.~~ [podsk.] w. kor. + 1737, pogrobek) ur. 1737, ~~urzędnik miejsca 1777 referen-~~ służy w Saksonii, potym wicekomendant Kadetów, ~~dar., sekret. wiel. lit. Marsz. w. kor. 1793, 1794.~~ Ślub grudzień Mazowieckiej ski — ze Korongiew miany 22 maja 1762; poseł sandom. na sejm 1762 i 1767; Generał major 1768; od 1766 zasiada w komisyi skarbowej kor. gdzie radzi przez lat kilkanaście; Oboźny w. lit. od 1770, Referend. lit. 1770; członek rady nieustającej od 1776 Sekretarz w. lit. mian. 27 maja 1781; poseł bracław. na sejm 1788: w Konfederacyi Targowickiej, Marsz. w. kor. 1793 ż. I Barbara Radziwiłłówna rozwiedziona z księciem, II Salomea Rzyszczewska, III Cosel. — w 1794 zakończył rolę gwałtem śmierci potem Rzeczywisty Radca tajny. —

Myszkowski jasthiewicz Jakób z Mirowa, kaszt. wiślicki 1493, rozpier 1496, wojew. łęczyc. 1501, mar. w. kor. 1505 + 1507 —

Myszkowski jasthiewicz Zygmunt (syn Zygmunta kaszt. oświęcim. tak. 1580) kaszt. oświęcim, oraz Marsz. w. kor. 1603 — z bratem Piotrem (woda rawskim 1601) tworzą 1601 ordynacyę, od księcia Mantuańskiego do herbu i imienia Gonzagów przyjęty, od papieża Klemensa VIII 1604 Margrabią na Mirowie (Pińczowie) uczyniony, jeździ 1605 w dziewosłęby Konstancyi do Austryi; był w pułku pod Smoleńsk 1611 + 1615. — o jego nominacyi na Mar. pisze Święcki. Po Zebrzydowskim Mikołaju który 1601 usunął się na województwo krak. laska wielka wakowała dwa lata, starali się o nią Mik. Wolski i Marek Sobieski; ale na sejmie 1603 otrzymał ją Zygm. Myszkowski. Bartoszewicz Mik. Wolski Tyg. Ilustr. 1863, № 95. Mar. kor. 1611 / Akta Skarb. VIII 900

Oleśnicki Jan Głowacz, broni Wilna 1390, marsz. w. kor. 1425, w legacyi do ces. 1435, jedna Mazowsze z Litwą 1440; woda Sandom. 1443 + 1457. — brat Zbigniewa kardynała bpa krak. (Encykl. XIX 858 F. M. S.)

Opaliński Łukasz Lodzia (syn Łukasza Mar. nad. kor. + 1593 z Kościeleckiej) ur. 1574, mając się ze Stadnickim zabił go 1608; kaszt. pozn. 1616, marsz. nad. kor. 1618, wielki 1630, składa 1649, woda rawski, + 1654. — pisze Święcki
Zabił Diabła Stadnickiego w bitwie 1610, kaszt. pozn. 1616, marsz. nadwor. 1620, marsz. w. kor. 163[illegible], posiadał wtedy 15 starostw, z których laskę 1649 a wziął województwo rawskie, + 1654 (Encykl. XIX 444 F. M. S.)

Przyjemski Stanisław, mar. sejm. 1581, nadw. kor. 1589, wiel. kor. 1593 + 1595. —
Marsz. w kor., kowalski i koniński starosta, + 1595 mając lat 63 (Tyg. Ilustr. N 118 r. 1861, art. Kościół Św. Bartłomieja w Koninie)

Marszałkowie Wielcy Kor.

Bieliński Kazimierz Ludwik, janowa, od 1703, + 1713. — nieodwołany nadwornym był od 1702 a przedtem Marsz. na sejmie elekcyjn. 1697. — (syn Franciszka pana wdy Malborskiego + 1685) marsz. wielki kor., starosta kocholski, + 1713 (Encykl. XXVI 447 art. Warszawa F. M. S.)

Bieliński Franciszek janowa, M. w. k. 1742, + 1766; stronnik Lenczyńskiego, za Augusta III sprawie urzędu policyi w stolicy, syn Kazimierza Ludwika także Marszał. w. kor. został z marsz. nadw. kor., mianowany 21 maja 1742 (Sygillaty 26, 137) pan wda chełmiński, mar. w. kor 1742, + 8 pazdz. 1766. pan wda chełmiński + 8 pazdz. 1766 (Star. pols. I 399)

z Brzezia radom. Mikołaj 1389. — Lanckoroński był Marsz. w kor od 1380 – 1390 (Encykl. IV. 471)

z Brzezia Zbigniew zadora 1413, + 1425. Zana Krzemło 1394 pojmał; Konrada Białego Kozielskiego, księcia, Piotra Szafrę, najstarszego przestępcy; Witołdowi wsparcie na Rusi 1401 towarzyszył; w pruskiej wojnie; zajścia z pomówioną królową Anną Lanckoroński Zbigniew Marszałek państwa tak podpisany w dokumencie danym przez Króla Władysława w dniu 10 trad. przed św. Małgorzatą 1414 r. (ks. Gacki Klasztor benedykt. na Łysejgórze 203)

z Brzezia Mikołaj zadora 1440, + 1458, posiadał Landskoronę. 1450 wymieniony na akcie Kazimierza Jagiellońskiego N 25 archiwum trockiego jako marszałek. Wojcicki bib. star. pis. pol. (II 340) Zadora z Brzezia byli to Lanckorońscy. || Marsz. w. kor. 1448 pożyczył dług króla Kazimierza Jagiellońskiego zaciągnięty w 1458 od Janusza księcia Oświęcimskiego w summie 35,000 Złp. + 1458. — (Encykl. IV 471) 1441 (ks. Gacki Klasztor bened. na Łysejgórze 207)

Wymienione daty

5

1507 + 1529

z Chodcza Hutiecki [?] poraj. Stanisław 1507, na Kongr. wiedeń 1515, + 1529; przedtem kastel. lwowski 1488. Syn Stanisława wdy ruskiego zmarłego 1468. — Kasztelanem lwowskim został 1496, a 1506 zrzekł się, Marsz. w. kor. został w 1507 + 1529 Lata marsz. lwowski.

Firlej Jan tewart [illegible] (syn Piotra wdy rusk + 1553), ur. około 1520; wysłany do [illegible] 1545, kast. bełz. wda bełzki 1545; lubels. i Marsz. w. kor. 1561 wda kra- kows. 1572; w bezkrólewiu i na koronacyi przy wolności wyznań obstaje, + 2 sierpnia 1574.

Kmita Sobieński [?] Piotr z Wiśnicza, kast. lubel. 1508, marsz. nadw. kor. 1518, kast. wojn. od 1526, Marsz. wiel. kor. od 1530, kast. sandom. od 1532, woda od 1535, krak. od 1536, + 1551. Laskę wielkiego marsz. dostał przed kast. lubel; + 31 paźdz. 1553.

1750 – 1664

Lubomirski Jerzy Sebastjan (syn Stanisł. wdy krak + 1649 i Zofii Ostrogskiej [?] wdziewki [illegible]) marsz. sejmu 1643, staje pod Zborowem, Beresteczk. Żwańcem, marsz. nadw. kor. 1649, wiel. kor; w konfeder. tyszowieckiej 1655, [illegible] Krakowa sprowadza króla, w Siedmiogrodzie, dowódca pod Międzyborzem Rakoczego 1657. 23 l. i pod Toruniem, rusza Szwedów z Prus 1659, w umawianiu w Oliwie 1660. 3 maja; pod Cudnowem 17 Listop. z Moskwą, pod Słobodyszczami kozakami prześladowany, zwycięzca pod Częstochową, z dostojności wyzuty 1665, z konfederatami zwycięża pod Montwami 1666, 19 lipca, ugoda; umiera we Wrocławiu; hetman polny kor. ur 20 Stycz. 1616, sta sądecki, marsz. sejmu 1643, sta krak 1646; marsz. nadw kor został 3 Stycz. 1650, a w kilka miesięcy potym marsz. w. kor; hetm. pol. kor został podczas swej wyprawy na Rakoczego; pozbawiony wszystkich urzędów i starostw 1664, + we Wrocławiu na wygnaniu 31 Stycznia albo 7 lutego 1667 (Enc[y]kl XVII 357 T. Bartoszewicz)

Lubomirski [illegible] Józef Karol (syn Aleksandra Michała wdy krak + 1676, i Heleny (Teofili) Ossolińskiej córki Jerzego (kanclerza) Marsz. nadw. kor. 1692, Wiel. kor 1702 + 1703. z Teofilą ordynatową Ostrogską, wdową po Wiśniowieckim, a dziedziczką Zasławszczyzny. — Koniuszy w. kor od 1683, następnie M. Nad. kor od 29 maja 1693, Mar. W. kor od 25 lutego 1702, + w grudniu 1702 (Sygil. [illegible] 15, Metr. 220, Epistolae Załuskiego) sta sandom. po ojcu od 1677 marsz. nadw. kor 29 maja 1692 po Hieronimie Lubomirskim. (Załuski Epist. I, 1261; Sygil. [illegible] 15 / 64)

Marsz. w. kor 25 lut. 1702 (Metr. 280 / 239) po Stanisł. Herakliu Lubomirskim, + 15 grud. 1702 (Encykl. XVII 366 Bartoszewicz

W 1626 jeszcze zachowywał się starożytny zwyczaj że marszałek dowodził wojskiem królewskiem nadwornem, służebnemi ludźmi. Od lat kilkudziesięciu podniosło się hetmaństwo, które sobie całą władzę wojskową przywłaszczyło, ale przy pamięci nadworne sprawy, to nie było ... hetmanów wojskiem dowodził Marszałek – (Dla tego Mik. Wolski m. w. kor. w 1626 towarzyszył Zygmuntowi III na wyprawie pruskiej przeciw Gustawowi Adolfowi) Bibl. ost. Mik. Wolski w Tygodniku 1863 N 95. Przywilej o władzy Marszałka patrz Zbiór pamiętników do dziejów polskich Platera II str 1.7.

Rafał z Melsztyna i Tarnowa na Jarosławiu lelicowa, kaszt. sandom. Marsz. w. kor 1391.

Gorajski Dymitr, marsz. wielki kor.: z Goraj. Gorajski herczak, Dymitr, Szczebrzeszynem od króla Ludwika obdarzony, marszałek; strzeże Jadwigę od zabiegów Wilhelma austryjackiego 1389, wysłany dla zjednania Krzyżaków (Lelewel Pols. dzieje i rzeczy t. I 416)

Lubomirski Stanisław szreniawa (syn Józefa wdy czerniechows. † 1732 i Teresy Mniszchówny Marsz. kor.) ze Strażnika w. kor. został nagle Marsz. w. kor 11 pazdzier. 1766, † 12 sierpnia 1783. z ~~Konstancyą~~ Izabellą Czartoryską zostawił rzeszka; ur. 1719 poseł sandom. na sejm 1746, inflanck. 1748; strażnikiem kor. od 1752 po bracie zadżonym, poseł na bardzo wiele sejmów; członek komisyi skarbowej 1764; starostą wiślickim czerwca 1765; (Encykl. XVII 362 Bartoszew.)

~~Zborowski Andrzej jastrzębiec (syn Marcina kaszt. krak. i Anny Stanisławówny z Góry Konarskiej h. abdank) Marszałek kor 1572, sta radomski~~

Mikołaj z Ossolina. Na dokumencie wileńskim z dnia 20 lut. 1387 (Działyński Zbiór Praw, str. 2) podpisał się: Nicolaus Castellanus Visliciensis Marschalcus curiae nostrae; w dwa dni później, potwierdzając dokumentowi wileńskiemu z dnia 22 lut. 1387 (Wapowski Dzieje korony pols. w przekł. Malinow. 1. 75) tenże sam Kasztelan wiślicki i Marszałek Mikołaj, nazywa się wyraźnie „Mikołajem z Ossolina", - a w dokumencie z r. 1388 (Rękp. Ossol. Series archivorum Regni p. 406 nr. rękp. CXXXV), wydanym Sandomierzu feria II ante festum S. Magdalenae, tenże sam Marszałek Ossoliński, mianuje się znowu Nicolaus de Ragoria Marschalcus Regni Poloniae. — O jego kasztelanii wiślickiej i Zawichojskiej, patrz Dodatki str. 13 (Szajnocha Jadw. i Jagiełło t. II 377)

Jasko Owca, syn Nawoja z Porzegini, wdy sandom, tajwi, – nazwany w Polsce Owca, na zniemczałym zaś dworze króla Ludwika Schaf lub Schof, i piastujący za tegoż króla urząd Marszałka koronnego, zbudował około połowy XIV w. Ossolin kolebkę domu tej nazwy (Pol. star. Bal. i Lip I. 280 – (Szajnocha Jad. i Jag. [II str. 7])

Rafał Jarosławski Leliwa, w 1469 kasztelan sandomierski, podskarbi w kor., około 1471 marszałek w kor., występuje w układach z Maciejem królem węg. o pokój 1479 (Engel XIII 119 Szap Hubert) Rafał z Jarosławia Marszałek, tak podpisał przywilej w 1485 we wtorek w dzień św. Pryski dla klasztoru Świętokrzyskiego Łysogórskiego, a natymże przywileju podskarbiem podpisany Piotr z Kurozwęk (w Gacki 220), a jako kaszt. sandom. i Marszałek Królestwa 1491 w piątek po św. Jadwidze na zjeździe Radomskim (tamże 221)

~~1682~~ niebył nim

~~Lubomirski Hieronim Augustyn wzmiankowany tu jako marsz. w kor. hetm. polit. ... i kornik. koronny ... od 20 marca 1678, marsz. nadw. kor. od 1682, podskarbi w kor. patrz kartki~~

1357 Przedbór marszałek kor. Pierwszy raz czytamy w źródłach marszałka Regni, wielkiego bez tego jednak przymiotnika pod r. 1357 (Źródła M. Gr. i Przeździeck. I, 143) patrz Dodatki str. 93.

z Rytwian Jastrzębiec Jan, ~~Mar~~ syn Marcina kaszt. zawichoj. 1422) Marsz. w. kor 1458, przywodzi wyprawie pod Wrocław 1474, kaszt. sandom. 1474, woda krak 1477 + 1480. — hetman, jako Marsz. podpisał 1463 przywilej dla klasztoru Łysogórskiego (ks Gacki 213), a jako kaszt. sandecki i Małopolskiego Marszałek podpisał 1474 (tamże 217)

Sieniawski Leliwa Prokop (syn Prokopa chorążego halickiego) podczaszy kor., zjednany dla rokoszu Marsz. w. kor 1595 + 1596 z Elżbietą Gostomską wdową Kurosza

Sobieski Janina Jan (syn Jakóba kaszt. krak. z Teofili Daniłowiczówny wdziaczki ruskiej ... + 1647), chorąży kor., Marsz. w. kor 1665, hetm. w. kor. 1667, pierwszy obrany z ... 1669, król 1674 21 maja. — polny hetman kor. według wydawcy Dyar. Chrapow. w przedmowie, był Marsz. w. kor do 1673. — chorąży kor 1658 — postąpił na marsz. w. kor 17 stycznia 1665 (Metr. ks 203 f. 379), ta miesiąc potem hetm. pol. kor, a w r. 1667 wielki po Rewerze Potockim (później król) Tabl. hist. chorągi N 5)

Wolski półkozic Mikołaj (syn Stanisława kaszt. sandom. + 1569 z Barbary Tarnowskiej wdziaczki sandomirs.) z cudzoziemskich krajów wrócił, Marsz. nadw. kor. 1595, w legacyi do Rzymu i ces. 1613 Marsz. w. kor 1615 + 1630 w Marcu (ur. 1550, wierny w kor. od marca 1574 po Jędrzeju Zborowskim, który posunął na Marsz. nadw. kor.; mianowicie był pierw. 1597, napewno w 1599 został nadwor. marszałkiem, po ~~[illegible]~~ M. w. kor. został 1615 po śmierci Myszkows. jest z ... i ... ~~[illegible]~~ szeryński, olsztyński; syn Stanisł. Marsz. nadw. kor. kaszt. sandom. + 1570) Mar. nadw. kor od 1599

Zebrzydowski radwan Mikołaj, syn Floryana Kasprowicza kaszt. lubel. z Dzikowny + 1565) woda lubel. 1588, Marsz. w. kor 1597, woda krak 1601, przodkiem rokoszu sandom. 1606, rozbity pod Guzowem 1607 + 1620. z Herbur[illegible] — ustępuje od laski 1601, która po nim mające zedwa lata to i na sejmie dopiero 1603 mianowany został ~~[illegible]~~ Bart. od Nobrui w Tyg. Ilustr. 1883 N. 95 | ur. 1553, pod Toropcem, sta. ... kołczatowski 17 sierp 1587 (Metr. ks 129 fol. 29); sta krak 1585, sta ... hetm. nadwor. a przed samem odprowadzeniem Maxymiliana mian. wdą lubelskim (Ambr. Grabow. Staroż. Pol. II 414); przed samym sejmem marcowym 1596 marsz. w. kor, złożył wtedy wdztwo lubels, a zakupował stwo krak (Biel. 261, Heid. 379); zrzeka się laski i bierze 1601 wdztwo krak; podnosi rokosz, bitwa pod Guzowem 6 lipca 1607, + 17 czerwca 1620 (Emyut. p. 128) złożył wdztwo lubels 1597 a wziął Marszałk. w. kor (Metr. Kor. 141 f 86 (Monagr. ... III 88)

1597

Opaliński Andrzej z Bnina był [m. w. kor.] w r. 1583. (autograf Stef. Batorego przepisujący porządek i dozór służby dworskiej, wydany przez An. Op. i podpisany przez króla. — M. w. kor. gener. wlkp. za Zygmunta Aug. marsz. przemyskim mianowany i marsz. nadwornym. Henryk miał nawet go Mar. w. kor. 1574 (Niemc. Zbiór Pam. o d. Pol. I 271) wolny przeciw gdańs. [illegible] swoje i marsz. nadw. kor. —; † 2 Marca 1593 (Rękopism Opalińskich w bibliotece głównej w Warszawie) Encyd. XV 646 art. Kosiński-Bartosz.

Lubomirski Stanisław Heraklius [illegible] Marsz. wiel. kor. do 1702 (według wydawcy Dyar. Krapow. Rusieckiego, przedmowa syn Jerzego Sebastjana Marsz. w. kor. i het. pol. kor. — rokoszanina) sta spiski, a tego podstoli w. kor. w 25 listop. 1669 (Sygill. as II str. 67); marsz. nadw. został na Sejmie [illegible], † 1702 jako Marsz. wiel. kor. I z Zofją Opalińską; II Sieniawska, III Elżbieta Denhoffówna, siostra [illegible] kochającej [illegible]; syn tego ost. i Konstancji z Bobrka Ligęzianki kasztelanki sandomierskiej sta spiski; marsz. nadw. kor. został podczas konfed. gołąbskiej niby to w trzy lata tylko, ale został; marsz. w. kor. 19 lutego 1676 po Sobieskim, otrzymał od Rpltej [illegible]; † 16 lub 17 Stycznia 1702 (Encyd. XVII 359 Jul. Bartoszewicz)

hist. w. Z.

Fredro Bolesław, bończa, był pierwszym za Kazimierza W. marszałkiem kor., pisał się z Pleszowic w ruskiem województwie - Lwów

Kmita Piotr z Wiśnicza, sta na Spiżu 1491, 1494 (patrz Święc. dod. Bart.) Marsz. w. kor. od 1493, i sta sądecki; w r. 1500 po Spytku Jarosławskim został wdą krak. † 10 Kwiet. 1505.

Kanclerz W. Kor.

Kanclerstwa w Polsce nie inaczej jak tylko na walnych sejmach, nadawane bywają. Jedno z nich oddają zwykle osobistościom duchownym, pospolicie któremu z biskupów mniejszych, jako to: kamienieckiemu, chełmskiemu, przemyskiemu, lub też jakiemu z kanoników, byle człowiekowi uczonemu, roztropnemu, wymownemu, doświadczonej wiary i uczciwości, drugi zaś kanclerz wybiera się z osób świeckich, najczęściej z wdów i kasztelanów większych, którego by pilność, roztropność, wiara i poczciwość również były znane i doświadczone.

Patz Świeżeni II 91.

Kanclerze wiel. koronni

Chojeński Jan wydana 1537 w tymże roku bp krak., + 23 marca 1538; a przedtem był kanc. kor. bp przemyski 1531, podkancl. 1535; bp płocki 1535. — 1537 + 1538 — 19)
patrz dodatki str. 2. — Kancl. 1537 + 1538 patrz Podkanclerzy kor.
kanclerzem kor. z podkanclerzego i bpa krak. płockiego 1537, wkrótce bp krak. i + mianowany
11 marca 1538 (Engel XIII 888 Bart.)

patrz Dodatki

Dębiński (Dębski) rawicz, Jakób z Dębna (podówczas ze Strzeszowa ?) księgi do Czech 1460; walczy Niemców pod Walczem 1461; uspakaja kraków zajścia z zabójstwa Tęczyńskiego 1462; podskarbi 1462; wysłany do Rzymu 1466, do Czech 1467; Kanclerz; znowu do Czech 1468 i do Rzymu; woda Sandom. 1472; potem kasztelan krak. 1479 + 1490. — 1468 — 11)
patrz kaszt. małopolski. — Kanclerem kor. zastał najpóźniej w 1468. Łaprawski u Łukaszewicza Historya Szkół III, 74, wymieniony jest pod r. 1452, ale to pomyłka z postąpił na województwo sandomierskie 1472 (Engel XIII 887)

Gembicki Wawrzyniec nałęcz, ur. 1560; bp chełmiński 1600; w Rzymie 1607; Kanclerz 1609–1613 oraz bp kujaws. 1610; Arcybp gnieźn. 1615; synod piotrkows. 1621 + 1624 — 1609–1613 — 28)
sekretarz kor. Kanclerzem był przez 3 lata. Syn Piotra i Anny z Niviny Łomieckiej; ur. 8 lonca. 1559; sekretarz królewski za Stefana; posel do Rzymu 1595; sekretarz kor. już 1598 (Wojciech Historya kar. II 108); bp chełmiński od 1600; podkancl. kor. od 1607, kanclerz wiel. kor. 1609, na sejmie warsz.; bp kujawski 1609, złożył (pieczęć 1614 lub 1613 (Ojczyste Spominki II 478); Arcybp gniezn. 1616, + 10 lut. 1624 (Engel l. 9. str. 845)

Gembicki Piotr nałęcz, Janusza, podkancl. pozn. z Katarzyny Karsbianki Celeckiej, synowiec Wawrz. (Prymasa); ur. 1585, poseł do ces. 1633; podkancl. 1635; bp przemys. 1637, oraz Kanclerz 1638, bp krak. 1642 + 1657; dwa synody przemyskie 1641, krak. 1643. — ur. w pazdzier. 1584; sekretarz królewski Zygmunta III; kanonik krak. od 1613. Regent kancellaryi kor. mniejszej; potem wielkiej; dziekan krak. od 1625; sekretarz w. kor. od 8 lut. 1633 (Ojczyst. spom. I 3); poseł do ces. Ferdyn. jako pośrednik pokoju za wojny 30 let.; podkancl. kor. od 2 grud. 1635, a przysięga 5 grud. (Akta 181, 138) Radzin. I 277); bp przemys. 10 grud. 1635 (Radzin. 287) ale wyświęcony 1637 22 lutego przez prymasa Jana Węzyka (Radz. 336) Kanclerz w. kor. 18 marca 1638; bp krak. 17 marca 1642, złożył pieczęć 23 lut. 1643 + 1657 w Władysławiu (Engel. pow. l. 9 str. 848) — 1638–1643 — 35)

Gruszczyński porąj Jan bp kujaws. razem Kanclerz 1455; kraków z powodu Maciej Trądzicza Stanisławskiego 1462 najaje; woda 1464 Arcybp gnieźn. synod w Łęczycy 1466; przyjęte opuścił 1467, + 1473. — ur. 1467 1 marca jako Arcybp i kanclerz kor. podpisany na przywileju N27 archiwum sieradz. Wojciech Bibl. starożyt. pisarz. pol. t. II 342 — Syn Jana chorążego sieradz. i Elżbiety z Naramowic; pisarzem był króla Warneńczyka, kustosz krak.; bp kujaw. 1450; Kanclerzem kor. mianowany zaraz po śmierci Jana z Koniecpola, który + 26 marca 1455; król mianował go bpem krak. 1460, kapituła i papież — nie chcą, walczy, wyjechał na katedrę bez woli Rzymu Cezarem 1463; Arcybp gniezn. 1464, zatrzymuje i pieczęć, składa kanclerstwo 1468; + 8 lub 20 pazdziern. 1473 (Engel X 825 Bartoszewicz) — 1455–1468 — 10)
wziął Kanclerstwo będąc bpem kuj., oddał kanclerstwo 1468 (Engel XIII 887 Bart.)

Koniecpolski pobóg Jan Taszka, pomówiony 1427 o przeniesienie z królową Sofią; Kancl. 1433, + 1455 26 marca; tamże 1436 w Kieżmarku z Węgr. pokój; jedna przybycie Kazim. z Litwy; umacniał w Wielunie 1447 ugodę Wielkopol. [illegible] ze Szlązakami; odbiera 1448 kościół Piotra i kość. za niego 1454 Prusy do Korony wracają; 1450 27 marca podpisany na przywileju Kazim. Jagieł. nadającym miastu Sieradzowi prawo Magdeb. N25 archiwum sieradz. Wojciech Bibl. stor. t. II 340. — +1455 — 9)
w. kor. kanclerz około 1430. Jan z Koniecpola h. pobóg, z przydomku Taszka (Piesacii). Są ślady że od r. 1430 już pełnił obowiązki kanclerskie. Z pewnością zaś był już kanclerzem nie tylko w 1435, jak Niesiecki powiada, ale w początkach 1434, jak to widać z pam. rel. mor. 1862. I 391, i z Cod. Rzyk. 175), + 26 lutego 1455, jak świadczy Paprocki; 1434 jako kanclerz podpisany 1434 w sobotę w [illegible] przywileju na przywileje dla klasztoru Łysogórskiego danym przez króla Władysł. (Gacki, Klasztor benedykt. na Łysej gór. 205), 1445 (tamże 207) jako Kanclerz podpisany 1454 na dyplomie wcielenia Ziem pruskich do Polski (Kancl. Racz. Akta. Cod. Teki I 364) Monogr. Kozak III Dopeł. 96)

38) 1652+1658 Koryciński topór Stefan, (kaszt. sandom. Mikołaja syn) kaszt. oświęcim. 1643, podkancl. 1652 i kanclerz 1652 +1658. 14 marca (Encykl. XIII 889 Bart.)

29) 1613+1618 Kryski prawdzic Feliks, (Stanisł. woj. mazow. + po 1593. syn) ur. 1562, marsz. sejmu 1603, podkancl. kor. 1609, Kanclerz 1613+1617 – po nim na sejmie 1618 mianowany kanclerzem hetm. Żółkiewski z podkanclerzego kanclerz od 1613, + 10 lutego 1618 / Encykl. XVI 889 Bart.

5/(8) Kurowski Mikołaj, bp pozn. 1394, kujaw. 1398, Kanclerz i arcbp gniezn. 1402 +1411; handlował, okręta za morza wyprawiał i wielkie pieniądze zebrał, które się dostały bratu Piotrowi. Mikołaj z Kurowa h. Szreniawa, bp kujaw. wziął kanclerstwo i już w 1399 wspominany jest w dyplomatach z tym urzędem (Krzyż. 150). Jest Kanclerzem i 1400 i 1405, kiedy już został Arcbpem gniezn. Nie wiemy jak to pogodzić z kanclerstwem poprzedniego Zaklikl., bo lata jednego z drugiego zachodzą (1399–1401). Byłożby dwóch razem kanclerzów? Tego przypuścić nie podobna (Encykl. XIII 887 Bart.), +1411 (Encykl. XVI 495 F. M. S.)

15) +1503. Krzesław z Kurozwęk poraj. Kancl. kor. 1488; bp kujaw. 1494, w legacyi do Stefana mołd. ... 1497 +1503. jako bp włocławski; Kanclerz kor. razem podpisany 1502 31 stycz. na przywileju Aleksandra potwierdzającym prawa ziemskie, Wojcim. bibl. star. t. II 942. – Dziekan gnieźnieński, Kanclerz na miejscu Stefana, wdy ~~mołdawskiego~~ [illegible] ... ur. 1485 (Niemcewicz Zbiór I, 230, wydanie Lipskie). Bp kujawski przy pomocy od 1493, +1503 (Encykl. XIII 887 Bart.); Bpstwo otrzymał od króla Olbrachta 1493; Kanclerzem kor. został 1485, +1503 (Encykl. XVI 497 F. M. S. Jako Dziekan gniezn., kantor krak. i Kanclerz podpisał przywilej dla Żydów ... 1485 (ks. Gacki 220), jako kanclerz ... 1491 (tamże 221)

16) 1504–1511 Łaski korab Jan ur. 1456, Kanclerz 1503, wydawca drukiem całkowity praw, statutów 1506, 1512, 1525. Arcbp gniezn. 1510, na soborze later. 1512 legatus natus, synod łęczycki 1523 +1531. Kancl. od 1503 (Krzyż. D. p. II 921). Kanonik gnieźn. od 1504. Został Arcbpem prymasem i złożył pieczęć 1511 (Encykl. XIII 887); ur. 1456, proboszcz skalmierski i poznań., kanonik krak., kanclerz gnieźn. w 1501, jednocześnie dziekan kujawski i proboszcz krak. Sekretarzem kor. mian. ~~1503~~ 1502 Kanclerzem kor. został na sejmie w Brześciu 1505, wydał statut 1506. Arcbp gniezn. 1511 i wtedy złożył pieczęć. +1531 (Encykl. XVII 544 F. M. S.) ~~Jako dziekan~~

40) 1666–1677 Leszczyński wieniawa Jan (syn Andrzeja wdy brzes.-kuj. +1606), kaszt. szrem. 163, gniezn. 1640, na collegium ... 1645; woda łęczyc. 1655, w legacyi do Szwecyi i wda poznań. 1656, w legacyi do Wiednia; podkancl. kor. 1661 do Moskwy; Kanclerz kor. 1663 do Prus; marsz. tryb. kor. 1667, wda krak. 1677 +1678. Kancl. do 1677 (Strapow. w przedm.) Kanclerz od 1666 z podkanclerzego; został wdą krak. 1677 (Encykl. XVII 889 Bart.)

Leszczyński wiewiórka Wacław (wdy brzesk. kuj. Rafała syn) po naukach w Strasburgu 1597 powrócił na kalwinizm; kujaw. i warsz. kaszt. kalis., wda 1611, pod Kancl. kor. 1620, Kanclerz kor 1624 gener. w.p. 1627 + 1628. — 1625 + 1628 32)
Z podkanclerzego mianowany Kanclerzem 28 lutego 1625 (Metr. 173 f. 9), + 1628 (Encykl. XIII 889 Bart.)

..

Leszczyński wiewiórka Andrzej (syn Wacława kancl. kor. + 1628) bp chełm. 1640, Kamieniec 1641, podkancl. kor. 1644, bp chełmiń. 1647, Kanclerz 1651. Arcbp gniezn. 1652 + 1658. — Kanclerz do 1652 (Chrapow. dyar. wprzódy) Kanclerzem mian. 8 grudnia 1650, złożył 1654; Obrzęd wręczenia pieczęci kanclerskiej odbył się 8 grud. 1650 r. (Szajn. Szkice histor. t. IV 117. — 1650 – 1652. 37)

Lipski [illegible] Andrzej ze Lgoty [illegible] do [illegible]; bp łucki 1617, podkan. kor. 1618, kanclerz 1620 r. bp kujaws. 1622; [illegible] 1626, synod Piotrków 1628; bp krak. 1631 + 1631, zebrane pieniądze przekazał królowi i księżętom — Kanclerz od 1620, wziął bpstwo kujawskie 1621 i ustąpił z pieczęci 1624 (Encykl. XIII 889 Bart. — ur. 1572 z ojca Jana; kustosz gnieźn. i płocki, kanonik krak. od 1612, także scholastyk od 1616, sekret. królew. Zygmunta III pieczęć mniejszą dostał po Kryskim, potem był Kanclerzem królowej Konstancyi od 1618; bp. krak. 1630 + 1631 (Encykl. XVII 117 F. M. S. 1620 – 1624. 31)

Lubomirski Szreniawa Hieronim Augustyn (syn Jerzego Marsz. w. kor.) Marsz. sejmu 1681, marsz. nadw. kor. 1683, podskar. kor. 1692, wda krak. i hetm. pol. kor. 1702, kaszt. krak. i hetm. w. kor. 1702 + 1706. —

Maciejowski Ciołek Samuel (syn Bernarda kasztel. lubel. + 1542) ur. 1498, bp chełmski 1538, płocki 1542, krak. 1545, kanclerz kor. 1547 + 1550. — Z podkanclerzego i bpa krak. Kanclerzem mianowany w Krakowie na sejmie w Poniedziałek po niedzieli palmowej r. 1547 (Metr. kor. 73 f. 321). Kanclerstwa nie wziął po Kolskim, chociaż już wtedy miał mniejszą pieczęć i musiał ustąpić przed Boną. Może na bpstwo krak. nie mógł według prawa dzierżyć pieczęci, miał wszystkie tego powodu zajścia ze szlachtą. Już wreszcie miał oddać pieczęć, kiedy + 5 paźdz. 1550 patrz podkanclerzy kor. — 1547 + 1550. 22)

Małachowski Nałęcz Jan (syn Stanisława wdy poznań. + 1699) Kanclerz kor. 1746 – 1762. + 25 czerwca 1762; z Izabella Humiecka wdzianka podols. pieczęć po nim dwa lata wakowała patrz Moszyński Michał str. 537. — Kanclerz z podkanclerzego, od r. 1746 (Encykl. XIII 890 Bart. 1746 + 1762 48)
ur. 24 lutego 1698; deputat oświęcimski i zatorski na tryb. 1721 – 2 (Kojałowicz [illegible] str. 335); poseł na sejm 1726 i na następne, sta. spiski, potem Stolnik w. kor. w pierwszych dniach panowania Augusta III od 1734 – 5, protektor przeciw Leszczyń. i obieca Augusta III. Kato podkanclerzy kor. 1735 Kanclerz 1746 podkan. katolickim; z Izabella Humiecka wdzianka podol. Onto posiadł Sanguszce marszałkowi nadworn. lit. rozdaniem ordynacyi Ostrogskiej, co stało się w Kolbuszowej, + 25 czerwca 1762 w Końskich (Encykl. XVII 890 Juk. Bartoszewicz

53) 1786–1793

Małachowski nałęcz, Jacek (syn Jana kanclerza w kor. +1762 i Józefy Humieckiej wojewianki podolskiej; przekreślone: ~~Stanisława wojewody pozn. + 1699~~) podkancl. kor. 1780, kanclerz kor. 1790 do 1793. + 1821 z podkanclerzego kanclerz od 1786. Złożył pieczęć za Targowicy 1793 (Encykl. XVII 890 Bartosz.) ur. w sierpniu 1737 (data pra[illegible] niepewna). Ukończywszy szkoły, potem grodowy piotrkowski od 1758; deputat na tryb. 1761–2; marsz. sejmu koronac., jednocześnie mianowany 15 grud. 1764 podstolim w kor. i w tydzień Referendarzem 22 Grud. 1764; poseł do Petersb. 1765 z oznajmieniem koronacyi; z Antonina [illegible] starosty podols. Michała 1765; Komisarz skarbowy 1764–1768; delegat 1767–8 układ do owczesnej konstytucyi i gwarancyi. Podkancl. kor. od 17 listop. 1780, przysięgał 19 listop. (Gaz. war. N[illegible]) prezydył w Radzie Nieustającej w depart. sprawiedliwości od 1784 (Gaz. warsz. 101); z mocą 1786 na dawleniu; Kanclerz kor. w grudniu 1786 po Olszew.; Ustawę trzymano przed nim w tajemnicy i wtedy kiedy ją ogłoszono, zażalony że nie wiedział, oddał pieczęć Królowi ale wrócił znowu, nie zgodził się jak inni, wybrany był nawet w Straży Ministrem spraw wewnętrz., zagraniczne mu odebrano. Złożył pieczęć za Targowicy, wziął ją Sułkowski Antoni; kapowar przyprzed 1794.

\+ 21 marca 1821. – Encykl. XVII 882. Zuliję Bartoszew.

50) 1767 + 1780

Młodziejowski Andrzej Stanisław, ~~bp poznań. i kanclerz kor 1767 + 1780~~; zarab. był audytorem przy prymasie Łubieńskim w czasie ostatniego bezkrólewia i za protekcyą jego został Podkanclerzym 1764; biskupem przemyskim 1767; i w końcu tegoż samego roku po Andrzeju Zamojskim Kanclerzem kor. 1767, a w r. 1769 biskupem poznańskim + 10 marca 1780. Kanclerz od 19 października 1767 z podkanclerzego; bp poznański. Dla niego umyślnie napisano nowe prawo., + 29 Marca 1780 (Encykl. XIII 890 Bartosz.) ur. 1716 najprzód był kapelanem przy Nuncyjuszu papieskim w Polsce, z którym pojechał do Rzymu i tam został kanonikiem krak.; powróciwszy sprawowa[ł] urząd kanclerza przy prymasie Łubieńskim będąc oraz Kanclerzem katedralnym gnieźnień. i audytorem arcybiskupim; podkancl. 1764

23) 1552 + 1563.

Ocieski Jan, w różnych legacyach do Turek 1542, kanl. bieckow. 1548?, podkan. kor. 1548, Kanclerz 1550, jeden po Kmitu? 1553, + 1563 był 1556 [illegible] przywileje [illegible]. –
Kanclerz 1550, z podkanclerzego i stary krakowskiego, dopiero w 1552 kanclerz. Pieczęć jastrzębiec; z podkanclerzego i star. krakowskiego, dopiero w 1552 kanclerz. Pieczęć potem nie miał ani półtora roku, może więcej; + 12 maja 1563 (Encykl. XIII 888 Bart. ur. 1501. najprzód kanl. biecki, i sta sądecki, sekretarz króla Zygmunt, podkancl. kor., za zasługi otrzymał [illegible] krak. inne; Kanclerzem w kor. został 1552 (Encykl. XIX 696 T. M. S. patrz kanl. biecki

36) 1643 – 1650.

Ossoliński topór Jerzy, ur. 1595, w legacyi do Anglii 1621, komisarz do rozejmu Altmark. 1629, Marsz. sejmu 1631, 1635, poseł do Rzymu 1633, otrzymawszy od papieża wyniesienie 1634, woda sandom. 1635, w legacyi do Rzeszy 1636, tytuł księcia na Ossolinie od papieża Urbana VIII otrzymany, tc. Ferdynand II per principem imperii poczawszy; Cecylię Renatę 1637 witał; podskarb. kor. 1638; mowa krakowska [illegible] na sejmach 1638, 1641, Kanclerz 1642; colloquium charitativum w Toruniu 1645, wita Maryę Ludwikę 1646 + 1650 Kancl. 1642–1650 (Krapow.) syn Zbigniewa wdy sandomj. + 1660 podstolim kor. [illegible] mianowany 1631 r. (Bohom. Żywot Jerzego Ossolińskiego 114); podskarbim nadw. kor. mianowany 1632 przez Wład IV zaraz po koronacyi (tamże 117). Kanclerstwo dostał w 1643 podczas sejmu w Warszawie, (tamże 150) Kanclerz od 28 lut. 1643, + 11 lipca lub 9 sierp. 1650 (Encykl. XIII 889 Bart.)

najprzód podkomorzym nadwornym, podstoli kor. 1630; podskarbi nadw. kor., woda sandom, podkanclerzy kor. 1639, kanclerz 1643 (Encykl. XX 131 T. M. S.)

39) 1658 – 1666

Prażmowski Mikołaj (Andrzeja kanl. warsz. syn) ur. 1617, kancl. w. kor. 1658, bp łucki, podpisuje pokój w Oliwie 3 maja 1660, wjeżdża na swą katedrę 1664. Arcbp. gniezn. 1666, interrex 1669, koronował Eleonorę 1670; tworzy ligę dla posadzenia Longueville'a na tronie Michała; przeciw temu konfederacya gołąbkowska, przeciw której wajsnowa pod Lowiczem; jednanie wjazdowskie i sejm pacificationis, a prymas Prażmowski + 15 kwiet. 1673, zostawiwszy w druku wywód niewinności przeciwko wyrokowi konfed. pod Gołąbkiem 1672.
Kancl. do 1666 (Chrapow.) Referend. kor. [illegible] był łucki tylko co mianowany podkanclerzym, aż w kilka dni Kanclerz na początku sierpnia 1658 (Des Noyer 429. Dla tego pieczęć mniejszą został Kanclerzem, a sekretarz wiel. pieczęć odebrał na sejmie 18 sierp., złożył 1666 zostawszy prymasem (Encykl. XIII 889 Bart.); – Sekretarz, kanonik płocki i krak. 1649, regent Kancelaryi mniejszej kor. 1650, w krótce proboszcz krak., gniezn., Referend. w. kor. 1652; Sekret. w. kor. 1655; podkanclerzy kor. 1658, a w kilka dni Kanclerz w. kor. bp łucki i opat sieciechowski 1659, Arcbp 1666 + 1673. (Encykl. XXI 528 T. M. S.) Vol. leg. IV. 544

Piotrkowski [Piotrowski] Maciej, ur. 1553, sekretarz w legacyach, bp przemyski 1601, podkanclerz kor. 1603, kanclerz kor. 1606. bp kujaw. 1608 +1609. – podkanclerzy i bp przemyski, kanclerz od 1505, został bpem kuj. 1608 i umarł pierwsze 1609 (Encykl XIII 888 Bart); – ur. 1553 z ojca Zbigniewa, kanonik gniezn. proboszcz Łowicki; sekretarz królewski i dziekan kolle giaty warsz.; regent kancellaryi kor. mniejszej przy Janie Tarnowskim; towarzyszy królowi Zygm. III do Szwecyi, proboszcz łęczycki; Referendarz kor. proboszcz gniezn i wreszcie bp przemyski 1601 i podkanclerzy kor. 1603; kanclerz w kor. 1606, złożył to zostawszy bpem kujawskim 1608, +1609 (Encykl XXI 733 F.M.S.) — 1505 – 1609 — 27

Suchywilk Jan ze Strzelec, kanclerz 1370 Arcbp gniezn 1376, synod we Uniejowie 1376 w Kaliszu, potępił podatków tajopucia, z rządy mało dbały +1382. – syn Przecława sędzi kalis. i Bogoryi siostry Skotnickiego arcbpa gniezn.) mianowany Kanclerzem 1370, następnie mianowany przez Ludwika. – Kanclerz kor. od 1355, postąpił na arcbpa gniezn 1374 (Encykl XIII 886 Bart). Mianowany kanonikiem wrocławskim 1337, potem kanonik i proboszcz gnieźnieński. Kanclerz raski 1356. zamienił poprzednio probostwo na dziekanię krak. przy końcu panowania Kazimierza W. wyniesiony na godność Kanclerza kor. W 1370 wysłany przez sejm z Floryanem Mokrskim bpem krak. do króla Ludwika z wezwaniem na tron polski. Wkrótce potem złożył Kanclerstwo i wziął probostwo katedralne krak. W tymże samym roku mianowany Arcbpem gniezn., wyświęcony 24 maja 1370. Tegoż roku rozpoczął objął rządy Archidyecezyi, +1382 (Encykl XXIV 290 F.M.S.) — 1355 – 1374. — 1)

Sołtykowski [Sołtykowicz] Antoni syn Aleks. kasztel. ... lit., sędzia gniezn. 1776, kaliski 1786, kanclerz 1793, i księgi apelacyi 1794 + 1794 16 stycznia. z sędzy kaliskiego mianowany Kanclerzem kor. 4 maja 1793, + w Kwietniu 1794 (Encykl XIII 890 Bartoszewicz) — 1793 + 1794 — 54)

Szembek Jan, syn Franciszka kaszt. kamienieckiego (i Barbary Kupniewskiej wnuczki Ładeckiej) + 1693) marsz. sejmu 1701, podkancl. kor. 1703, kanclerz 1711 + 1731. 8 Kwietnia (Kuryer warsz. N 35 suppl.) najwierniejszy poddany Augusta II, działał w jego widokach; był przy królewiczu Aleksandrze dworzaninem, sta grodowy biecki mianowany przez Jana III przed samą śmiercią, w czerwcu 1696, po bracie starszym Przecławie który został biskupem warmińskim (Kat. Epis. his.-fam. III, 7). Za Augusta II najprzód Referend. kor. i poseł po hołd stanów pruskich, do Królewca 1701; marsz. sejmu 1701; sta gniedziński; podkanclerzym kor. mianow. w Malborgu 27 listop. 1703 i razem sta różańskim (Załuski III. 319. Sygill. 16, Otwinowski); Kanclerzem kor. został po Załuskim; z Ewa z Leszczyńskich, podkanclerzanka kaliska; + 8 Kwiet 1731 (Kuryer warsz. N 35 supplement) (Encyklop. XXIV 609 Jul. Bartoszewicz) — 1711 + 1731 — 46)

Szydłowiecki odrowąż Krzysztof syn Stanisława kaszt. radom. + 1492) kaszt. sandom. i podkancl. kor. 1510, Kanclerz 1513, tytułów nie przyjmuje tylko dziesięcin [illegible] 1515, sędzia krak. 1515, kaszt. 1526 nie opuszczając kanclerstwa + 1532. – 1519 sędzia krak. i sta. i Kanclerz. Wapowski, sędzia krak. i Kancl. kor. 1520 25 Kwiet. tamże N 32. – Kanclerzem z podkanclerzego i kasztelana sandom. został na sejmie krak. w marcu 1515; należała mu się pierwsze pieczęć z prawa następującego, ale mimo to jeszcze w jesieni 1514 zalecał go królowi brat Władysław węgierski do pieczęci (Tomiciana III, 309). Wkrótce potem wojewoda i sta krakowski, a od 1527 kasztelan, + 1532. Pozostawił kilka pieczęć [illegible] (Encykl XIII 888 Bart) patrz Dodatki str. 79 i kart. krak. i Monogr. Kossak III Dopełnienia 97) — 1515 + 1532 — 18)

42) 1679 – 1688.

Wielopolski, starykoń(?) Jan, syn Jana (wdy krak. +1668) podkancl. kor. 1677, Kanclerz 1678, +1687 (Kancl. do 1688 (Chrap. w przedm.) żony w Świętym [illegible]; +1688 z

I. Aniela Koniecpolska. II. Krystyna Komorowska, III. Marja d'Arquien siostra Marji Kazimiery. Z podkanclerzego Kanclerz od 7 marca 1679 / Swada Dwuj. komiwa str. 119; +15 lutego 1688 (d'Alayrac). / Encykl. XIII 889 Bart.). Został Kanclerzem 7 Marca 1679, po rezygnacji tego urzędu przez Arcbpa Ługdżego(?). Wprzódy zaś, w 1677 mając się żenić z siostrą królowej Marji Kazimiery, został podkanclerzym, skłoniwszy starego Jana Leszczyńskiego darem 12.000 dukatów do zrezygnowania Wydzielnej pieczęci większej, po którym znów mniejsza mu się dostała. Leszczyński został natomiast wdą Krak. Lengnich hist. prus. VIII, 163, 18[illegible] (Bibl. Ordyn. Myszkow. 1860, 328)

20) 1538 – 1544

Wolski Tabejż Paweł, Dunin, podkancl. kor. 1537, Kanclerz 1538, ojciec 11 gadzieci(?) potym bp poznań. 1544 + 1546. urodzony z Szydłowieckiej siostry Kancl. krak., z Wiewiecka, ~~urodzony z Szydłowieckiej, siostry kan~~ z kasztelana radomskiego i podkanclerzego. Kanclerz w 1538. Zmienił stan, został duchownym i wziąwszy biskupstwo pozn. złożył pieczęć 1544 / Encykl. XIII 888 Bart.)

25) 1576 – 1576

Wolski Tabejż Piotr Dunin (syn Pawła Kanclerza (a potem bpa pozn. +1546) z Wiewieckiej h. Jastrzębiec) pr. 1530, wysłany do Hiszp. 1560, wraca 1570, podkancl. kor. 1574, Kanclerz 1576, usunął się 1578; i został bp płocki 1577, wysłany do Krynu(?), +1590. – Kanclerzem po nim został Jan Zamojski. bp przemyski 1576. – Mianował bp przemyski, kanonik gnieźn. Z podkanclerzego Kanclerz w maju 1576. Przeszedł tylko przez Kanclerstwo, bo zostawszy bpem płockim ustąpił dla Zamojskiego 1576 / Encykl. XIII 888 Bart.

41) 1677

Wydżga Jan Stefan, pisarz(?) nadworny, kanclerz królowej, Referendarz kor., bp łucki 1655, warmiński 1660, razem podkancl. kor. ~~1677~~ 1676, Kanclerz 1677, nominowany arcbp gnieźn. +1678, objął 1680 +1685. – Kancl. do 1678 (Chrap. w przedm.) syn Jana podsędka lwows. +1653. i Kiełbiczówny(?)) pieczęć złożył 1678, bp warmiński 1659 (Encykl. p. 128. Wojcie.) Sarnehawa(?) – h. jastrzębiec, z podkanclerzego i bpa warmiń., mianowany Kanclerzem niezgodnie z prawem 28 pazdziernika 1677 (Metr. 213 f. 14 i Ks 212 f. 300). Został prymasem 1678, ale zatrzymał jeszcze nieco pieczęć (Encykl. XIII 889 Bart.)

33) 1629 – 1635

Zadzik Jakób, syn Jana, h. Korab, bp chełmiński od 1624, podkancl. kor. od 1627, kanclerz od 1629, wyjednał rozgraniczenie Kalwinów z Wilna; bp krak. od 1635 + 1642 17 marca Solemnizacja(?) w Encykl. 128 mówi że był bpem chełmskim a nie chełmińs. pieczęć złożył 1634 lub 35. – Kanclerz od 1629 postąpił na biskupstwo krak. i w niedługo złożył pieczęć 28 listopada 1635 / Encykl. XIII 889 Bart.

Zaklika Mikołaj kanclerz kor. 1378. — Zaklika z Międzygórza h. Topór, proboszcz sandomierski, kanclerzem kor. wskazywany w szeregu dyplomatów już od 1386 (Źródła do dziejów pol. M. Gr. I. 146) ciągle aż po rok 1401 (Cod. dyp. Kryn. 152). Niemcewicz musi się mylić sądząc dwa razy Zakliką wylicza, raz go zowie Mikołajem pod 1378 i potem po Janie z Radlicy, drugi raz przy tacza Zaklikę z Międzygórza. Z jednej osoby musiał dwóch zrobić, a co do 1378 musiał się pomylić. Drugiego Zaklikę przytacza pod latami 1389–92. Tymczasem czytamy go po różnych dyplomatach z lat 1386, 1389, 1392, 1393 i 1401. (Encykl. XIII 886 Bart.) — 5)

Załuski pomorza Andrzej Chryzostom, junosza, syn Aleksandra, wojew. rawsk. + 1693) ur. 1655, kanclerz dworowy Maryi Kazimiery, poseł do Hiszp. 1675, i do innych dworów, bp kijow. 1680, płocki 1691, warmiński 1696, kanclerz kor. 1702 + 1711 pisał wiele. bp warmiński 1698, przy którym za dozwoleniem stolicy otrzymał kanclerstwo kor. i piastował je do śmierci + 12 maja 1711. — | ur. około 1650, w r. 1678 już sekretarzem kor., bp kijows. 1679, bpem warmińskim został 1698, stracił pieczęć, + 12 maja 1711. Odrazu z bpa warmińskiego kanclerzem kor., bo ołówkiem przyjaźni nie było. Nominacyja w brzmieniu prawa. Odebrał pieczęć w Toruniu na zjeździe 22 listop. 1702. + 11 maja 1711 (Encykl. XIII 889 Bart.) — 1702 + 1711. — 44)

Załuski junosza Andrzej Stanisław Kostka, (syn Aleksandra Józefa wojew. rawsk. + 1726) ur. 1694, bp płocki 1722, łucki 1731, razem 1736 kanclerz w. kor., bp chełmiński 1739, z którego i z kanclerstwa na krak. przeszedł 1747 + 1758. bpem krak. został 1746. + 16 grudnia 1758. — | kanonik krak., dziekan gnieźn., proboszcz płocki, bp płocki mian. 10 lipca 1722, prezydent trybun. radom 1725, kancl. w. kor. 5 listop. 1735, bp chełmiński 1739 mian. 7 marca, a prekonizow. 22 lipca (Sygill.), pieczęć oddała i postąpił na bpstwo krak. Encykl. pow. t. 28) mianowany kanclerzem kor. po 4 letnim prawie wakansie, w czasie którego i druga pieczęć wakowała, z bpa płockiego. Musiał zmienić dla prawa to bpstwo na łuckie, potem chełmińskie. Wziął pieczęć 5 listop. 1735 (Swadek t. 53) złożył pieczęć 1746 (Encykl. XIII 890 Bart.) — 1735–1746. — 47)

Zamojski Jelita Jan Sarjusz (syn Stanisł. wojew. kaszt. chełmsk. + 1572) ur. 1541, ur. 1543, w stanie rycer. po zgonie Zygm. Augusta 1572 za Gdańskiem konfederacyą, Ze libertate et tranquillitate tuenda zasłaniał, kanclerz kor. 1576; wielki Zamojski 1580 został i buław hetmańską — 1580 posłożeniem przez Mieleckiego — objął. Inflanty odzyskał, Gryzeldę Batoriównę w trzecie małżeństwo w r. 1583 wziął. Samuela Zborowskiego 1584 pokarał ścięciem, Maksym. 1587 wyparł, pobił pod Byczyną 1588, do zdania się na łaskę zmusił; Zamość miasto i jego Akademię i wiele innych założył, w r. 1589 uspokoił napaść Tatarów, szlachty niektórej ukarał przy inkwizycyjnym 1592 powstańcy, w Inflantach 1601, 1602 przeciw Szwedom zyskał miasta, w tamtym wyprawie ... bitwę 1602 wygrał, ofiarowana sobie ... berło odrzucił, ... + 1605 3 czerwca. I z Anną Ossolińską, II Katarzyna Radziwiłłówna, III Gryzelda Batorówna, zaślub. 12 czerwca 1583, IV Tarnowska. podkanclerzy kor. 16 maja 1576, a w rok niespełna król, zamyślając nagrodzić, tak (gdy go nie pokusił biskupstwo płockie), żeby Zamojskiemu dać kanclerstwo. Encykl. p. t. 28). — 1578 + 1605 — 26)

Zamojski Jelita Sarjusz Tomasz, syn Jana kanclerza i hetm. + 1605 i Tarnowskiej Barbary ur. 1595, w. opadł 1617, od którego 1618; kijowski 1619; podkancl. kor. 1628, kancl. 28 listop. 1635 + 1638, 8 stycznia, założył Tomaszów, na rad... kijowskiego postąpił ..., podolskiego; z ks. Kataż. Ostrogską, Tomasz + 1648. — o nim art. Sewer. Gołębiowski w Bibl. Warsz. 1853. t. IV; ur. w kwietniu 1594. Kanclerzem krak. był mianowany 9 lat 1633, ale nie przyjął. | wojewodą 1619 po Żółkiewskim, który wziął pieczęć wielką, otrzymał wdztwo kijows. i wyjechał na nie w końcu paźdz. 1619; podkancl. kor. 13 lutego 1628, a w kilka dni został starostą generalnym krakowskim, na które wyjechał 22 lut.; kanclerz kor. 30 listop. 1635 r. (Encykl. p. t. 28). Kancl. kor. Starost. general. krak., ale Kryszyński i Sokalski nie żył już w 1639 (Akt. grod. Stężycki XV 101). — 1635 + 1638. — 34)

19) 1764 – 1767

Zamojski Jędrzej, syn Michała wojewody smoleńskiego +1735 i Anny Działyńskiej miecznikówny chełmińskiej, ur. 1716, zrazu w służbie saskiej generał, kanclerz kor. 1764 (w grudniu), pisze projekt prawa 1776 odrzucony 1778, objął ordynację 1789 + 1792 10 lutego, złożył pieczęć 1767. – i ur. 1719 wdz. inowrocławski został 21 sierp. 1757, i z Konstancyą Czartoryską wdową po synowcu Klemensie, sta. kalicki 9 grud. 1758 ale z córką ustąpił Ksaweremu Branickiemu; król dał mu pieczęć wielką w końcu listop. 1764 (Gaz. nar. i obca N 73); złożył pieczęć 14 paźdz. 1767 (Wybicki I – 61. starostwo grodowe chełmskie wziął od brata Jana wdy podols. 2 lut. 1773, (Zygiel 32); Ewyal pl. 28 Kanclerzem mian z wdy inowrocł. po dwuletnim wakansie (Enyal XIII 890 Bartl)

30) 1618 + 1620

Żółkiewski h. Lubicz Stanisław, syn Stanisława wdy rusk. + 1588, kszt. pol. kor. 1588, kaszt. lwow. 1593, wda kijow. 1608, het. w. kor. od 1613, rządzi wielkiem kanclerstwem 1618 kiedy + pod Cecorą 6 paźdz. 1620. – ur. 1547, z Reginą Herburtówną kancl. kor. 1618 (Aut. Steżyca Grad II 268) w sierpniu 8 dnia)

21) 1545 + 1547.

Tomasz z Soboty (Sobocki) jako kanclerz kor. podpisał się na przywileju Zygm. 1546 5 lutego (N 34 archiwum sieradz. Wapiński Bibl. Ossol. pis. pol. XII 250. – h. Doliwa, kancl. kor., sta rawski, poseł Zygm. I do Solimana 1539, + 1547 Tomasz Sobocki h. Doliwa, podczaszy królewski (Korony wojski łęczycki, odznaczał się prolekcyą Bony Kanclerz w 1545 (Załęski Górni stwo w Polsce II, przywilej 40); + 1547 patrz podczaszy kor.

24) 1564 – 1576

Dembiński Walenty kanclerz podpisał w r. 1569 31 marca przywilej dla Sieradza Zyg. Aug. N 43 archiwum sieradz. – w Bib. Ossol. pis. pol. Wapiński II 369. – podpisał Unię lit. z pol. 4 lip. 1569 na sej. lubel. Ław. XI 250. h. Rawicz, (synowiec Jakóba kaszt. krak. + 1490,) podstarości, potem kanclerz i kaszt. krak. – Orzechowski dla uczynności i wieku nazywa go Nestorem polskim. Dębiński Walenty h. Rawicz występuje jako w wojnie kokoszej 1537; w 1548 był Referend. kor.; w 1550 kasztelanem bieckim otrzymał wtedy stwo chęcińskie; w 1556 był kasztelan. sandeckim oraz burgrabią krak. trzymał nadto stwo czorsztyńskie; od 1562 był podskarbim kor.; w 1564 17 września mian. Kanclerzem kor.; zrzeka się pieczęci na rzecz Piotra Wolskiego podkanclerzego kor., a natomiast 9 maja otrzymał Kaszt. krak. wakującą po śmierci Hieronima Bieleckiego, + 1585 z Barbarą Gostomską. (Enyal VII 54 Leop. Hubert). Mianowany nie wedle porządku z kasztelana sądeckiego i podskar. w. kor. 17 kwiet. 1564, znowu po rocznym wakansie pieczęci (Metr. Listy Commendacyjne I 127) Pamiętny był podkanclerzy Piotr Myszkowski Dziekan Krak. Jednak że w maju 1563 miał zostać Kanclerzem, a podkanclerzym w jego miejsce Wapowski, wtedy krak. (Theiner Vet. mon. II. 705) Z tych wskazówek wnosimy że listy mowa o Stanisławie Wapowskim ... podkanclerzym ... Dembowskiego ... król Stefan na kaszt. krak. 9 maja 1576 (Enyal XIII 888 Bartl)

Denhof [Albrecht] Jerzy <u>kanclerz w. kor.</u> do 1702 (Chrapow. Dyar. w przedm.) bp kamieniecki, krak., kanclerz w. kor. + 1701. był i bpem przemyskim. Tygod. Ilustr. 1864 N° 57. art. Konstantego Felicyana Szaniawskiego. syn najstarszy Zygmunta sty bydgoskiego i sokalskiego, wnuk Kaspra wdy sieradzkiego; kanonik chełmiński, krakowski, deputat kilka razy na tryb. kor. Bp kamieniecki za panowania Turków we padolu. od 1685; Kanclerz Maryi Kazimiery od 1687: bp przemyski od 1687, ale objął pastorał w 1690, w ciągu tych trzech lat najprzód <u>podkanclerzy kor</u>, a potem od 1688 <u>kanclerz w. kor</u> mianow. 27 listop. 1688 (Załuski Epistolae I str. 1101; III. 319); oddano mu pieczęć publicznie w styczniu 1689; <u>bp krakowskim</u> mianow. w grudniu 1700 (Metr. kor. ks. 220 fol 143), wjechał na katedrę krak. 9 paździer. 1701; zatrzymał przez jakiś czas z biskupstwem pieczęć koronną + 16 marca 1702 (Encykl. VI 976 Lud. Bartoszewicz) w przededniu śmierci, a której pieczęć po nim miał być mianowany Karol Tarło, podkanclerzy, ale wprzódy umarł niż tej pieczęci doczekał 7 listop 1702. Starał się dalej o pieczęć wielką kor. Stanisław Szczuka podkancl. lit. (Otwinowski str 57)

1688 + 1702 43)

Radlicki Jan korab z Radlina, biegły w sztuce lekarskiej, król Ludwik wynagradzając wyleczenie go dał mu kanonię krak. i <u>pieczęć wielką kor</u>, a potem biskupstwo krak. Straty 1392. — Jan z Radlic h. korab, kanonik krak, postąpił na bpa krak 1382

—1382 3)

<u>Jabłonowski Jan Stanisław ks. (syn Stanisława kasztel. krak. het. w. kor + 1702 i Maryanny Kazanowskiej wdzianki trak.)</u>, ur. 1669, w 17 roku życia zostaje chorążym w. kor, stąd czehryński 10 maja 1702 mianow; 1705 Stanisł. Leszczyński mianuje go <u>Kanclerzem w. kor</u> po Szczuce za tamtym usuniętym nieprawnie, z którym jest zapewne do powrotu Augusta II 1709; księżnej w Saksonii wda wołyński 1693, ruski 1697, + 1731 23 kwietnia ...; <u>chorąży w kor</u> od 10 maja 1687 (Mirler Acta I. 20; Sygil ks 14). <u>Wojewoda wołyński</u> od 1693, <u>ruski</u> od 1697, <u>Kanclerz w kor.</u> od 1706–1709 za Stan. Leszczyńskiego. Potem wraca na <u>wdztwo ruskie</u>, na którym siedział do śmierci, + 28 Kwiet. 1731. Był star. biał., ... świecki, mościcki, a nadto jeszcze kobrecki i czehryński; z Joanną margrabianką de Bethune, rodzona siostrzenica Maryi Kazimiery. Życiorys jego w księdze Świata w zeszycie 22gim na rok 1859; komisarz do rozgraniczenia Turcyi 1701 (Załuski Epist III. 66); stwo czehryńskie wziął 10 maja 1702 (Sygil 15 f 192); za spiski przeciw Augustowi II dostał do więzienia w Königsteinie gdzie siedział 4 lata (Encykl XII 827 Bartoszew.

1706–1709 45)

Tarło herbu Topor Karol (syn Piotra Aleksandra wdy lubel + 1649), wda lubel 1684, podkanclerzy kor 1688, przed samą śmiercią otrzymał pieczęć wielką, + w Lublinie 4 września 1703. ż. z Sabina Przonczanka podkomorzanka lubelska. patrz Denhof

Zostawał na razie go tylko podkanc[lerzym] kor

Tomicki Piotr Łodzia ~~bp krak, kanclerz kor~~ syn Mikołaja chorążego poznań. i Anny Szamotulskiej, kanclerz królewicza Fryderyka kardynała bpa krak, sekret. kor, w r. 1520 po Lubrańskim bp poznań, a 1523 krakowski, poseł 1509 do papieża, 1510 do Rzeszy, 2 do Bohdana wołosk. do Władysł. króla węgier, 1515 na kongresie w Wiedniu, Kanclerz kor + 29 paźdz. 1535. żył lat 71 B. W spisie Kanclerzów Bartoszewicza (Encykl XIII, jego niema) Szydłowiecki Krzysztof Kanclerz od 1515, + 1532; po nim lat kilka pieczęć wakowała, aż ją w 1537 otrzymał Jan Chojeński

*51) 1780 + 1780

Borch, Jan Andrzej, podkomorzy inflant. poseł na sejm 1735; wdą inflancki został 9 lipca sierpnia 1765; podkancl kor w paźdz. 1767; a 10 marca 1780 Kanclerzem kor, + 3 paźdz. 1780. z Ludwika Tyzenhauzównej urodzony 1715 z ojca Jerzego pułkownika wojsk lit i szefa ziemskiego inflanc; podkomorzy inflan 20 listop 1744. (Encykl IV 71)

52) 1780 - 1786

Okęcki Antoni Onufry bp poznański, kanclerz w. kor. bywał w r. 1783 patrz Tamanowicz str. 496 Raczyński Tyszk. Antoni Onufry Okęcki h. Radwan, bp poznański, podkanclerzy, Kanclerz kor od 17 listopada 1780. złożył dobrowolnie pieczęć 1786 (Encykl XIII 890 Bartosz.) ur. 1729 z Ojca Jakuba stolnika warszawskiego, został księdzem, sekretarz księcia Teodora Czartoryskiego bpa pozn. Kanonikiem pozn mianow. 1757, kustoszem a następnie oficyałem warszawskim 1767 i prokuratorem kollegijaty kaliskiej. W r. 1767 został kanonikiem gnieźn, proboszczem pozn i krak.; bpem chełmskim 1771; na sejmie 1773 wyznaczony do delegacyi. Przez komisyi sądowniczej dóbr pijarskich 1774; w 1776 wzięty przez Młodziejowskiego na koadjutora; w 1780 bp poznan i warsz.; podkanclerzym kor 31 marca 1780, Kanclerzem kor 17 listop 1780, złożył pieczęć w grudniu 1786, + 15 czerwca 1793 (Encykl XIX 873 T. M. S) Życiorys jego przez Bartosz. jest w Pami. relig. moral t. 26 str. 150)

7/ - 1423

Albert (Wojciech) h. jastrzębiec, z Lubnicy, syn Dersława i Krystyny, scholastyk gniezn i krak. oraz kanclerz królowej Jadwigi, poseł do Rzymu do Bonifac. IX; bp poznański od 1399; Kanclerzem kor został po 1405, na wyprawie pod Grunwaldem 1410; Zaintrygował przeciw Mikołajowi i siadł na miejsce jego na bpstwo krakows 1412 a Mikołaja wsadził na poznań.; oddaje pieczęć 1423 i zostaje Arcbpem gnieźn; koronował królowę Sonkę 1424 12 lut; + 2 września 1436 - Łakomy, zebrał ogromne pieniądze - rodzinę swoją Zborowskich i Rytwiańskich wyprowadził z niczego i podniósł ich, kupił Rytwiany i zbudował tam zamek. (Encykl. t I str. 323). Wojciech h. jastrzębiec, bp krak., został Kanclerzem. Nieściśli, mając dopiero pod 1415. Był wcześniej już w lipcu 1414, jak to widać z przywileju drukowanego w treści (w Pamięt rel. moral 1862, I, 389) został arcbpem prymasem 1422 i rezygnował Kanclerstwo 1423. (Encykl XIII 887 Bart)

Drzewiecki Maciej h. Ciołek, syn Jana kaszt. żarnows.; ur. 1466, u króla Olbrachta podskarbi i sekretarz sygnetowy (annularis secretarius), jak go nazywają akta już w 1496; w 1501 więziony z przyczyny podejrzenia że przyczynił się do śmierci króla i zabrał jego skarby, uniewinniony, i zaraz w 1501 za króla Aleksandra, po ustąpieniu Wincentego Przerębskiego został podkanclerzym kor.; proboszcz skarbimirski i scholastyk krakowski zarazem 1501; poseł do Węgier 1502; bp przemyski 1503; po ustąpieniu Łaskiego Kanclerzem w. kor. mianowany 14 lutego 1511; (x) bp kujawski 1513 mian. 2 paźdz. Składa pieczęć na sejmie krak. 4 marca 1515; (xx) Arcbpem gnieźn. ~~mian~~ został w 1531, † 12 sierp. 1533. (Encykl. VII 574 Jul. Bart.). — (x (Tomiciana); (xx) Tomiciana III. 345) — 1511 – 1515. 1)

Zawisza z Kurozwęk, najprzód proboszcz potem archidjakon krak. Kanclerz kor. od 1374, postąpił na biskupstwo krak. nie zrzekając się urzędu jeszcze 1378 (Encykl. XIII 886 Bart.) † 12 stycznia 1382 (Archidiakon gnieźn. str. 129; Długosz X 71) Szajn. Jadwiga i Jagiełło I 192. patrz bp krak. — 1374 – 2)

Dersław proboszcz wielicki, kanonik krak., kanclerz koronny, † 1382 (Łętowski Katalog II, 176) Encykl. XIII 886 Bart. — † 1382 4)

6) Dyonizy proboszcz skarbimirski, Kanclerzem był pono w 1393, jak świadczy przywilej drukowany w Kodeks. M. Gr. I 152. Nazwa do rozwiązania trudności. Tenże Dyonizy jako protonotaryjusz nadworny, towarzyszył królowi w wojnie 1410, zamiast podkanclerzego Mikołaja Trąby (Codex Raczyńskiego 115; Wapowski str. 282 / Encykl. XIII 887 Bart.)

8) Jan Szafraniec h. Starykoń, z podkanclerzego koronny kanclerz kor.; dziekan krakowski, potem od r. 1427 bp kujawski, † 1433. « Na przywileju dla klasztoru Benedyktynów na Łysogórze z 1459 we wtorek przed nawróc. św. Pawła na sejmie w Piotrkowie, podpisano: „Dano przez Jana bpa Kujawskiego Kanclerza (czy ten sam?) Ks. Gacki Klasztor Benedykt. na Łysogórze 211) Na przywileju dla osadników wołoskich podpisany: datum per manus Ioannis episcopi Oladislaviensis Cancellarii. 1431. Monogr. Kaczak III Dopełnienia 96).

Urjel Górka, h. Łodzia, proboszcz poznański, Kanclerz w r. 1474; postąpił na bpa poznań. i złożył pieczęć 1479 (Encykl. XIII 887 Bart.) — 1479 13)

Jan z Koniecpola h. Pobóg. Czysta to zagadka. Niesiecki kładzie go z Paprockiego o Herbach rycerstwa. [illegible] o nim nic więcej i dalej Paprockiego 1499, otóż także niedbale Koniecpolski kanclerzem, z bija. Po dyplomatach go nie czytałeś nigdzie, a jest ich tyle. [illegible] go tutaj przez uszanowanie dla pamiątek, ale zanosi się na to że go zupełnie wymażemy ze spisów (Encykl. XIII 887 Bart.) 14)

7

poprawić numeracyję kolejną od 5 do 13, bo brak 12tego.—

1365)

Floryan kanclerz dworu królewskiego, stan podpisany na dokumencie wydanym przez króla Kazimierza, w Wkorcz w przeddzień ś. Jana Chrz. 1365 w sprawie między Marcinem plebanem ze Stężycy a Swiętosławem opatem Sieciechowskim (ks. Gacki Benedyktyński Klasztor w Sieciechowie 51.)

Chojeński Jan, abdank 1535; poźniej bp płocki 1536, krak. i Kanclerz 1537. + 23 marca 1538. – a przedtem był sekretarz, bpem przemys. 1531
ur. 1487, bakałarz w akadem. krak. 1505, doktor obojga praw, kanonik krak. i włocki, sekretarz królewski, archidjakon krak. już w 1523, z synodu łęczyckiego wyznaczony 1523 do układu statutów razem z Janem Myszkowskim kanclerzem arcybiskupim (Tochor III 372); sekretarz koronny od 1530, w 1531 mianowany bpem przemyskim, w 1535 bpem płockim, podkanclerzy kor. po Tomickim, 1535, w 1537 wziął Kanclerstwo wakujące przez 5 lat po Szydłowieckim, bp krak. 1537 + 1538 (Encykl. V 424)

1535 – 1537

Drzewicki Maciej, ciołek, podkancl. kor. 1504, bp poznań. 1505, kujaw. 1513; posłuje do Wenecyi, do Węgier 1517; pierwszeństwo bpów kujawskich przed poznań. uzyskał 1530; Arcbp gniez. 1531 + 1535.
jako podkancl. kor. podpisał 1509 19 paźdz. przywilej miasta Sieradza, ale tytułował się wtedy i bp przemyski. Wójcic. Bibl. star. pis. pol. t. II 345. razem bp przemyski i podkancl. kor. patrz Samuel Drzewiecki Maciej h. ciołek, syn Jana kasztel. rawskiego, ur. 1466, u króla Olbrachta podskarbi i sekretarz sygnetowy (annularis secretarius), jak go nazywają akta, już w 1496; podkanclerzy kor. zaraz w 1501 za rządu Aleksandra, po ustąpieniu Wincent. Przerębskiego; proboszcz skarbimierski i scholastyk krak. w grudniu 1501; posłał do Węgier w 1502, bp przemyski od 1503; po ustąpieniu Łaskiego Kanclerzem w kor. mian. 14 lutego 1511; bp kujaw. 1513 mian. 2 paźdz., prekonizow. 20 grudnia. Składa pieczęć na sejmie krak. 4 marca 1515; Arcbpem gnieźn. został w 1531, + 12 sierpnia 1535. (Encykl. VII 574 Zal. Bartoszewicz)

1501 – 1511.

Tiłlej Henryk lewart, ur. 1577, legat, do Klemensa VIII; i do podkancl. 1618 i łucki bp 1616; bp płocki 1618, Arcbp gniezn. 1624 + 1626. podkancl. kor. był już podobno 1616 – Bieniasz Żywot Jerzego Ossolińskiego ch. 14. / Referendarz duchowny kor. tamże. Referend. kor. od 1605 + podkancl. kor. od 23 marca 1613 (Metr. kor. ks 156 fol. 1) bp łucki od 1616, bp płocki od 1617 wtedy złożył pieczęć, Arcbp. od 1624, + 19 lutego 1626 (Encykl. VIII 433)

1613 – 1617

Gembicki Piotr, (Jana syn, a synowiec Wawrzyńca Arcbpa Gniezn. który + 1624) ur. 1585; podczaszy, poźn. z Katarzyny Zembrzuskiej Cieleckiej: pisarz do ... w. 1633; podkancl. 1635, bp przemyski 1637, oraz Kanclerz 1638, bp krak. 1642 + 1657; dwa synody przemyski 1641, krak. 1643; ur. w paździer. 1584 ido patrz Kanclerz kor. –

Gniński, Trach, Jan, poseł do Francyi 1640, po Maryę Gonzagę, marsz. sejmu 1654, 1664; woda chełmiński 1669, odprawia mnogie legacye; obrawszy stan duchowny podkancl. kor. 1680 + 1685. – podskarbi nadw. kor.
w 1647 otrzymał starostwo gniewskie (Metr. kor. 189 f. 673); w 1648 podpisał sufragija na Jana Kaźm., walczył przeciw Szwedom; 1653 poseł na sejm zaraz wybrany deputatem na tryb. radomski, gdzie został marszałkiem; w 1659 będąc już podkomorzym pomorskim został marsz. sejmu; na tymże sejmie komisarz do rozgraniczenia ... poznańs. i kaliskiego od Szląska; otrzymał po tym sejmie starostwo malborskie; z sejmu 1662 deputat na tryb. skarbowy w Radom. i na nim marszałkiem; po tym sejmie został Regentem kancellaryi nadworn. marsz. sejmu 1664 na którym sądzono Lubomirskiego, zaś został podskarbim kor., a w 1668 wdą chełmińskim; z sejmu 1670 wyzn. z senatu na tryb. skarb.; a w 1673 do boku przydany podczas bezkrol., do traktowania o pokój z Turkami i układania paktów conventów; w 1677 wypr. do Konstantynopola z ratyfikacyą traktatu żurawińskiego; w 1678 poseł do zawarcia pokoju z Moskwą, owdowiawszy składa wdztwo i zostaje księżem 1679 podkancl. kor. 1681 (Metr. kor. 213 f. 604) + 1685 (Encykl. X 102, Leop. Hubert)

1681 + 1685.

Kołłontaj Hugo, ur. Kraj 1750 r. + 28 lut. 1812; kanonik 1774; rektor uniw. krak. 1777; podkancl. kor. 1790; uchodzi do Drezna 1792; w radzie narodowej 1794, więzień austr. do 1803; pisał wiele.. Referendarz lit. od 1787 i więzy katol

Koryciński topor Stefan, (kaszt. sandec. Mikołaja syn), kaszt. oświecim 1643, podkancl. 1652, i kanclerz 1652 + 1658...

Krasiński Ślepowron herbu, Franciszek, uczył się pod Melanchtonem w Krakowie, archidjak. kaliski, w legacyi do Niemiec 1563 gdzie wyzwolił z więzienia Stefana Batorego; i znowu 1566 już podkancl.; bp krak. 1572; podpisując konf. według nie wyznania 1573 + 1577. — w r. 1569 31 marca jako proboszcz płocki i podkancl. kor. podpisuje przywilej dla sieradza N43 archiw. sieradz. w Bib. Ossol. pis. pol. II 369; podpisał Unię 1569 4 lipca. Lit. z pol. w Lublinie — II syn Jana stolnika ciechanowskiego, ur. 1522 w Krasnem; archidjak. kaliski, kanonik Łowicki i łucki, a w r. 1555 krak.; 2 razy posł do Krymu, posł do Wiedenia, w nagrodę tych zasług otrzymał probostwo płockie i został podkanclerzym kor. 12 Styczn. 1569 po ustąpieniu Piotra Myszkowskiego; bp krakows. po Padniowskim 1572, + 1577 (Encykl. XV 968 F. M. S.)

Kryski Feliks prawdzic (Stanisł. wdy mazow. + po 1593. syn) ur. 1562, marsz. sejmu 1603; podkancl. kor. 1609, kanclerz 1613 + 1617. — po nim mianowany na sejmie 1618 ~~Andrzej~~ ~~Lipski~~ podkanclerzym Andrzej Lipski

Stanisław z Kurozwęk poraj, Grzymalczyków poprzez 1462, w legacyi do ces. 1473; podkanclerzy kor. 1475, biskup poznański do przył. + 1479. — Stanisł. z Kurozwęk, kanonik gnieźn. krak. i kujawski, kantor sandomirski, podkanclerzy królestwa, tak podpisał się na przywileju dla klasztoru świętokrzyskiego o na tygodnie w Gachi 21 1479 w niedzielę przed św. Janem Chr.

Leszczyński wieniawa Jan (syn Andrzeja wdy brzes.-kuj. + 1606) kaszt. sierecki 1633, gnieź. 1640, wda łęczyc. 1655; poznań. 1656; podkancl. kor. 1661; kanclerz 1663; marsz. tryb. kor. 1667; wda krak. 1677 + 1678; —

Leszczyński wieniawa Bogusław, marsz. sejmu 1641, 1648, 1650, podskarb. kor. 1650 podkancl. kor. 1658 do + 1660, (syn Rafała wdy bełz. + 1636)

Leszczyński wieniawa Wacław (syn Rafała wdy brzes.-kuj., ślij radziejowskiego) kaszt. kalis., wda 1611, podkancl. kor. 1620; kanclerz 1624. gen. w.p. 1627 + 1628. — podkancl. kor. i sta Brzeski 1622 / Acta Stoczyn XI 232

Leszczyński wieniawa Andrzej, (syn Wacława kanclerza + 1628); bp inflan. 1640, kamieniecki 1641, podkancl. kor. 1644, bp chełmiński 1647; kanclerz 1651. Arcbp. gnieźn. 1652 + 1658. — podkancl. do 1651 (Chrop. dyar. w proda); obrzęd wręczenia pieczęci kanclerskiej odbył się 8 Grudnia 1650. Szajn. Dzieje hist. t. IV 117. —

Lipski graf Jędrzej, w legacyi do Rzymu; bp łucki 1617; podkancl. kor. 1618; kancl. (dotąd) 1620, bp kujaw. 1622; otwiera zwierzchnia 1626; synod Piotrków 1628. bp krak 1631 + 1631. – patrz Kanclerz kor.

Lipski graf Jan Aleksander, ur. 1696. podkancl. kor. 1722; prezes tryb. 1724; bp łucki 1731, krak 1732; koronuje Aug III 1734; Aug III koronuje, kardynał 1738; arcybiskupstwa odmawia + 1745. – syn Warszawa, ur. 1690; kanonik gnieźn. i krak. proboszcz poznań, kantor gnieźn. prezydent tryb. kor. 1724; August II mianował go podkancl. kor. a zarazem opatem mogilskim i proboszczem miechowskim; bp łucki 1731 krak 1732, kardynał 1737; arcybp gniezn. 1738, ale zrzekł się 7 Stycz. 1739 (Kuryer pol.) bo wolał zostać bpem krak; prezydent tryb. 1738, + 1746 (Encykl. XVII 120 F. M. S.)

(1481)
z Lubrańca gadliński, Grzegorz Deitarus, w legacyi do Ces. 1469, podkancl. kor. 1481, Krzymień 1488 + 1496. archidjakon krakowski, proboszcz kaliński, + 1500 (Encykl. XVII 375 F. M. S.) jako podkancl. i proboszcz [illegible] podpisał się na przywileju dla klasztoru Łysogórskiego 1485 (ks Gacki) także 1491 (tamże 221)

Lutek Jan z Brzezia, prałat wielu dyecezyi, posłował 1454 do Ratyzbony; podkancl. kor 1455, słany do Swidrygiełły; umawia w Bytomiu z Czechami 1461, wysłany do Krzyżaków, bp kujaw. 1463, krak. 1464; odprawiając zwawo na zjeździe krak. 1471 Dersława Rytwiańskiego, apopleksja nagle skończył. – h. Doliwa syn Latka [illegible] kaliskiego i Doroty. Sekretarz królewski, kanonik krak. potem pozn. i płocki; posł do Swidrygiełły 1431 i według samych [illegible], do Ratyzbony 1454. Archidjakon gnieźn. 1455-60 (Krzyż II, 519, 522, 906, 908, 920) i jeszcze 1461 (Bibl. Warsz. 1854 t. IV str. 14) scholastyk krak. podkanclerzy kor od 1455 po Tomaszu ze Strzępina, bp kujaw. prekonizowany 8 czerwca 1462, wyświęcony w Ołtarzu 1463, bp krak przeniesiony przez Piusa II 19 paźdz. 1464, wjechał 26 maja 1465 + 24 maja 1471 (Encykl. IV 471) podkanclerzy 1459 (Gacki Klasztor Łysogorski 211); 1463 (tamże 212)

1455

Małachowski nałęcz Jan (Aleksandra Teodora chorążego sieradz. syn) powołany Referend. kor 1655, bp chełmiński 1676; podkancl. kor 1678 do 1780, bp krak 1681 + 1697 21 sierpnia 1676 bpem chełmińs. i podkanclerzym kor, a 1681 bpem krak. mianowany. – patrz Referendarz

Małachowski nałęcz, Jacek (syn Jana kanclerza kor 1736 + 1762 i Izabelli Humieckiej, wdziankni podolskiej) podkancl. kor. 1780, kanclerz 1790 do 1793 + 1821. – patrz Kanclerz kor

1780 – 1786

Moskorzewski pitawa Mirosław, podkancl. kor. 1387, wysłany do obrony Kamieńca (?) ...

Moskorzewski Klemens podkancl. kor. 1392, kard. wiśl. +1408 –

Myszkowski jastrzębiec Piotr (syn Jana z księżniczki Zatorskiej lub oświęcimskiej) ur. 1505, przyzwany do dworu 1555, podkancl. kor. 1560–1566, bp płocki 1570, krak. 1578, osiadł Pińczów +1591. za namową Przerębskiego podkancl. kor. przyjął urząd sekretarza. kanonik krak., proboszcz gnieźn. i płocki, dziekan krak.; wezwany do dworu 1550, został najpierw sekretarzem królewskim, a potem podkancl. kor. od 1560 do 1569, bp płocki 1568, krak. 1577, +1591 (Encykl. XIX 135 F. M. S). Mianowany podkanclerzym kor. w początkach 1564 patrz Padniewski podkanclerzy. był w 1563 Akta Hozjusza I. 2).

1550–1552 Ociesski Jan, w różnych legacyach, do Turek 1542, kard. krakow. 1548 ? podkanc. kor. 1548, kanclerz 1550, poseł po Radziwiłłównę 1553, +1563. patrz Kanclerz i patrz Kard. krak.

1472 – Oleśnicki Zbigniew bp kujaw. 1473 i podkancl. kor. zdaje pieczęć 1475, Arcybp gnieźn. 1480, synod złożył; Zygmunta do tronu skłaniał 1492, Jana Alberta 17 sierpnia ogłasza i koronuje +1493. – syn Jana, wdy sandom. +1457 a synowiec Zbigniewa kardynała i bpa krak. – scholastyk gnieźn. i krak. 1471, kanonik kujawski i sandomierski; podkanclerzym kor. mianowany 1472, na zjeździe w Opawie z Długoszem i innemi gdzie narada o Władysławie którego Czesi obrali królem; bp kujawski 1473; złożył pieczęć 1457 (sic) (chyba 1475); gubernatorem Prus uczyniony 1478; Arcbp gnieźn. 1480 +1493 (Encykl. XIX 858 F. M. S) podkanclerz 1474 (ks. Gacki 217)

68

Łubieński Stanisław podkancl. kor. był w r. 1625 (Dyar. Jakuba Tyszkiew. Wojsk Bel. stępil pot. I V) postąpił na biskupstwo łuckie 1624; bp płocki +1640. Jego Opera posthuma. — syn Stanisława Łubieńskiego a brat Arcbpa gnieźn. Macieja), ur. 1573, wyświęcony na księdza 1600, kanonik płocki, proboszcz katedralny gnieźnieński, regent kancellaryi królewskiej od 1614 i sprawował ją przez 3 lata; dostał opactwo tynieckie 1618, bp łucki 1622; podkanclerzy kor. od 1625 po Zadzice a w 1627 bp płocki, + 1640 (Encykl. XVII 660 F. M. S.)

Miński Stanisław woda łęczycki, podkancl. kor. + w Sadowie 1607; umowę będzińską podpisał

Tomasz pruss ze Strzempina bp krak, podkancl. kor., 1454 biblio[illegible] swoją ... i akademij krak. podkielił. — podkanclerzym kor. był do 1455 bo, ... wstępuje Lutek z Brzezia później bp kuj. i krak. (Encykl. IX 471 art. Lutek) Mianowany podkanclerzym po śmierci Piotra Wody Odrowąża, ale był podkanclerzym kilka tylko miesięcy aż ... (Encykl. X 826 art. Grzegorz ... Arcbp gniezn. Bartoszewicz), + we ... bpstwo krak. (Encykl. X 826 art. ... 1460 (tamże str. 827)) ur. 1398, kanonik gnieźn. później kanonik katedralny krakows. następnie scholastyk, a w krótce podkanclerzy kor. 1454; 1455 obrany od kapituły bpem krak, 25 Maja 1455 potwierdzony przez Kaliksta III, wyświęcony w 1456, ... 1450 + 22 września 1460 (Encykl. XXIV 251 F. M. S.) —1455.

Tarnowski Jan rola zalecony do dworu przez prymasa Karnkowskiego, sekretarz, Regent, Referendarz kor., pomimo niezadowolenia Zamojskiego, otrzymuje pieczęć mniejszą, towarzyszy Zygm. III do Szwecyi, bp pozn. 1600, bp kujaw., Arcbp gniezn. 1603 + 1604 prymasem był tylko 5 miesięcy — Referend. kor. ... na podkanclerstwo na sejmie warsz. który trwał od 3 Grud. 1590 do 15 Styczn. 1591 (Bohom. Życie Jana Zamoj. 132); ur. 1550, syn Piotra chorążego łęczyckiego, sekretarz królewski Batorego i regent kancellaryi kor.; proboszcz kujawski, kruszwicki, kanonik krak, wreszcie Referendarz w. kor. 18 Stycznia 1581. Na sejmie warsz. 1587 wyznaczony delegatem do poprawy konstytucyi o trybunałach, za to dostał probostwo łęczyckie i katedralne krak. i jako taki obrany 1591 administratorem dyecezyi po śmierci Piotra Myszkowskiego bpa krak. podkanclerzym kor. mianow. 1591, ... Jana Zamojskiego, stronnik Austryi; oddalono go od pieczęci a dano mu bpstwo poznań 1598, bp kujawski 1600, Arcbpem gnieźn. został po śmierci Karnkowskiego 1603, + 1604 (Encykl. XXV, 8. F. M. S.) jako podkancl. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. d. T. II 93), podkanclerzy kor. 1596 (... Styczyń. VI 854) 1591—1598

1404 Trąba Mikołaj h. Trąba, proboszcz św. Floryana na Kleparzu, podkanclerzy kor. 1404, wsiadł na katedrę halicką 1411. Arcbp gniezn. 1412, posłował do Rzymu, wybierano go na papieża, nie chciał + 4 grudnia 1422 B. pełen świętości. Syn Wilhelma i Elżbiety, kanonik katedralny krak. już 1386, posłał do papieża Urbana dla objaśnienia o prawości małżeństwa z Jadwigą, ale nie zastał go, w Rzymie siedział 4 lata; zaraz po powrocie mianow. proboszczem u św. Floryana w Krakowie; w 1404 otrzymał podkanclerstwo kor., arcbp. halicki 1411, arcbp. gnieźnień. 1412; posłował na sobór do Konstancy 1414, + 4 Grud. 1422 (Encykl. XXV 515 F. M. S.)

Trzebiński Aleksander, jastrzębiec, najpierw pisarz ziemski, a potem podkom. lwows. poseł na sejmy 1623, 1626, 1633, gdy dwaj synowie Piotr i Marcin umarli i żona, został księdzem, mianow. od Wład. IV Referendarzem kor., otrzymał opactwo jędrzejowskie, mianow. podkancl. kor. i bpem przemyskim, + 1644 wałaszy pod Smoleńskiem; żona Ożdżanka Sowizranka lwowska; zostawszy księdzem, był kanonik krak., kustosz i dziekan sandom. 1636, Referendarz kor., kanclerz królowej, w końcu podkanclerzy kor.; ~~nominatem~~ ~~bpem~~ bpem przemyskim został 1642, + 1644 (Encykl. XXV 658 F. M. S.)

Zamojski Jan, jelita, syn Stanisława kasztelana chełm. + 1572 i Anny Herburtówny, ur. 1543, w Padwie Rektor, wraca do kraju 1565, sekretarz królewski do pomocy Krasińskiemu Myszkowskiemu podkancl. kor. dany - i do pałacu święcić; z Lelewel. opuścił, że był podkanclerzym kor., Kanclerz wiel. kor. 1576, hetman w. kor. 1580 po zdarzeniu przez Mieleckiego + 3 czerwca 1605. - podkancl. 16 maja 1576, w rok niespełna Kanclerz w. kor. potem hetmanem kor. i kanclerz.

1591-1598 Zgękliński Wojciech, podkanclerzym koronnym, kanonikiem gniezn. i krak. a mistrza Kazim. Jagiellończyka pod Warną, był podobno wzięty w niewolę, a z nim i metryka kor. dostała się Turkom. -

Bogufał od 1240 – 1246 był podkanclerzym koronnym (Encykl. IV 881)

Bokum Jan Kazimierz de Alten, h. papryca, syn Jana Henryka Cześnika lit., kanonik krak., gnieźn., warsz. i po śmierci Jana III goniec do cesarza Leop., Wenetów i papieża Innocent XI z wiadomością o śmierci; Sekretarz w. kor. mian. w 1698 po Mikołaju Załuskim, który wziął biskupstwo chełmskie; bpem przemyskim został po Olbrachcie Denhofie 1700, i podkancl. kor. 1711 po Janie Szembeku, bp chełmiński 1719, +1721 Wywyższenie swe winien swej siostrze Teresie kochance Augusta II, a która była za Lubomirskim podstolim a później podkomorzym kor. została później księżną Cieszyńską (Encykl. III 924)

Fałkowski (Piotr z Fałkowa), a nazywany także Petrus Zirik, Scheryk, Syrzyk, Syrzykon) h. Doliwa kanonik krak., podkanclerzy krakowski u króla Wład. Łokietka już w grud. 1322 (Kod. I 185), 1324 (188 także), w lutym 1325 (Naruć), pisze się i podkanclerzym nadwornym (Kod. I 189; III 185) u Lelewela Polska wieków średnich 1327-1331) jest podkancl. ~~w 1334~~ i za Kazimierza; na bpa krak. prekonizowany 12 grud. 1347, + w Awinionie 6 czerwca 1348 (Encykl. 8, 637)

Sięgniew proboszcz św. Michała, 1339 vicecancellarius curiae nostrae (Encykl 8, 637 art. Fałkowski

Andrzej z Brzezia h. Zadora, w r. 1438 będąc podsędkiem lwowskim podpisał pokój brzeski; potym był podskarbim w. kor., a w r. 1441 podkanclerzym w. kor. (Encykl. IV 471)

Skarszewski Wojciech, urodz. w r. 1742, kanonik katedralny kamieniecki, wyświęcony na księdza 1776, proboszczem kujawskim był od 1782 do 1791; administratorem dyecezyi kujawskiej po ks. Antonim Ostrowskim który przeszedł na Arcbpstwo, i proboszczem gdańskim. Mianowany pisarzem w. kor. 1786, koadjutorem opata Sulejowskiego 1790, wreszcie bpem chełmskim 15 paźdz. 1790. Kiedy z tego utworzyło też bpstwo lubelskie, zasiadł w senacie. podkanclerzym kor. został 1792 po Kołłątaju, oraz konsyljarzem przywróconej Rady Nieustającej mianowany w Grodnie. W 1794 został prezesem komisyi likwidacyjnej, ale wnet zrzekł się tej czynności. po Hollowczyku administrator archidyecezyi 1823, Arcbpem prymasem mian. 18 Maja 1824, + 12 czerwca 1827 (Encykl. 23, 515. F. M.)

Szafraniec Jan podkanclerzy kor. do 1423 (po nim Ciołek Jędrzej) Encykl. V 686 art. Ciołek)

Dobiesław w 1251 był podkanclerzym kor. (Encykl. VII 161)

Gomoliński Jan Paweł. Ojciec jego posłował na sejm 1672. Jan został księdzem i wkrótce prałatem. Archidjakon płocki. Officyjał generalny gdański, sekretarz królewski. Wziął biskupstwo Kijowskie po Mikołaju Święcickim, nominatem w 1698 i w tym roku wyznaczony posłem nadzwyczajnym do Wiednia kiedy się zanosiło na pokój Karłowicki. proboszcz płocki po Dunkopie Kanclerzu, który poszedł na biskupstwo krak. Podkanclerzym kor. mianowany na sejmie w styczniu 1702 i otrzymał przywilej, mimo to Bokum bp przemyski najprzyjmował się królowi i otrzymał obietnicę, i Gomoliński ustąpił dobrowolnie pieczęci, którą tenże dostał. przez Stan. Leszczyńskiego mianowany bpem poznańskim w r. 1705 lub na początku 1706. Nominat poznański jeszcze w 1709, +1711 (Encykl X 178 Bartoszewicz)   1702.

Kot Wincenty, urodził się w ziemi Kaliskiej we wsi Dembno nad Wartą pod Pyzdrami, bakałarzem po akad. krak został 1414, mistrzem razem z Janem Kantym 1417, dalej professorem akademii, kustoszem gniezn. i kantorem krak. Uchwałą sejmową w Warszawie 1430 miał poruczone wychowanie synów Jagiełły, Władysława i Kazimierza. Podkanclerzym kor. został 1434, a po śmierci Wojciecha Jastrzębca wyniesiony na Arcybiskupstwo gnieźnieńskie, potwierdzony przez papieża 1437. Posel do Zygmunta w. ks. lit. — w których innych poselstwach i naradach, koronuje Kazimierza 1447, +14 sierp 1448 (Encykl XV 707 F. M. S.)

Maciejowski Samuel, syn Bernarda kaszt. czechow. i lubels. ur. 1498. — Sekretarz królewski kanonik gniezn. i krak., proboszcz w Gołębiu. Mian. Sekretarzem w. kor. 1537, dziekan krak 1538, w 1539 dostał pieczęć mniejszą, a w 1540 biskupstwo chełmskie dostał, w 1541 łuckie, a w 1542 płockie, w 1545 krakowski, Kanclerzem w. kor. 1547 +1550 (Encykl XVII 742 F. M. S.) podkanclerzym 1543 (Klasz. Żyt. ogr. w. Gacki 226)   1539–1547

Okęcki Antoni Onufry. bp chełmski 1771, bp poznań. i warszawski 178; podkanclerzy kor. 31 Marca 1780; Kanclerz w. kor. 17 listop 178 . pak. Kanclerz   1780

Sefrid podkanclerzy naszego dworu; był podpisany na przywileju danym przez Leszka księcia krak., sandom. i sieradzkiego. 26 lutego 1286, Klasztorowi Łysogorskiemu / Ks. Gacki Klasztor benedykt. na Łysejgórze 192, a także Jul. Bartoszewicz Kodex dyplom. III

Klemens podkanclerzy dworu królewskiego 1393. tak podpisany na przywileju dla klasztoru Łysogórskiego danym z zezwolenia króla Władysława przez Krzesława dziedzica Wronowic, w oktawę św. Szczepana 1393 (ks. Gacki klasztor benedykt. na Łysejgórze 201)

Władysław elekt kujawski, podkanclerzy królestwa 1434; tak podpisany na przywileju danym przez króla Władysława w sobotę przed trzecią niedzielą postu 1434 dla klasztoru Łysogórskiego (ks. Gacki klasztor benedykt. na Łysejgórze 205) patrz Oporowski Władysław

Borch Jan Józef, podkomorzy inflanc. poseł na sejm 1735, wdz. inflanc. został w lipcu 1765 r. podkanclerzym kor. w grudniu 1767 i a 10 marca 1780 kanclerzem koron., + 3 paźdz. 1780. ur. 1715. – z Ludwiką Zybergówną p Kanclerz

~~[illegible]~~ Borukowski Jan, junosza (syn Bogdana, i Elżbiety Gołyńskiej) podkomorzy ~~[illegible]~~ w Łękach, nanowik krak. i warsz. – z tem i kąkutami podpisał unię Podlasia z Koroną, o czém konstyt. z 1569 r., w tymże roku deputowany na lustracyę dóbr królewskich na Mazowszu, potem został bpem przemyskim, podkanclerzy kor., + 1584. || Podkanclerzy po Zamojskim w r. 1578, bp. przemyski od 1583 (z marty. 25 stycz. 1583) ~~[illegible]~~ pierwszy nie czuał, + 13 kwiet. 1584 (Encykl. IV 121)

Młodziejowski Andrzej Stanisław, korab, audytor przy prymasie Łubieńskim w czasie ostatniego bezkrólewia; przez protekcyę jego został podkanclerzym w r. 1764; bpem przemyskim od 1767, i w tymże roku po Andrzeju Zamojskim kanclerzem, a w r. 1769 bpem poznańskim, + 10 marca 1780. patrz Kanclerz

Wodzicki Mikołaj, leliwa, syn Wawrzyńca Jana podczaszego warsz. a administratora żup wielickiej i bocheńskiej około 1701), ur. 3 paźdz. 1687, z kanonika krak. dziekan (żył 1730) od 1735, podkanclerzy kor. od 1759 (raczej ~~1759~~) bp. przemyski od kwietnia 1760, + 31 grud 1763. – F. i Anny Maryi Grotówny Kawiecki [illegible] w r. 1723 deputat na tryb. kor. Official krak. za Szaniawskiego, – z tego obrany administratorem po śmierci Szaniawskiego; deputatem na tryb. kor. 1741, administratorem krak. drugi raz obrany w lutym 1746 po śmierci kardynała Lipskiego, na sejmie 1746 bierze pierwszy mniej. [illegible] kor.; po Załuskim opactwo czerwińskie pod Warszawą (21 paźdz. Kurjer polski N. 543); bpem przemyskim mianowany 11 paźdz. 1759 po Wacławie Sierakowskim; prekonizowany bpem w Rzymie 23 kwietnia 1760 (z kalendarzyków), + 1 stycz. 1764. Encyklop. powsz. t. 27. str. 598 (Bod.)

Nie dopisywać daty z Dodatków str 112. bo nie wpisane

1735 – 1746 Małachowski Jan, stolnik kor., zostaje 5 listop. 1735 podkanclerzym kor. (Tabl. hist. Kuczkow.) kanclerz 1746, +1762 patrz Kanclerz kor.

Gębicki Wawrzyniec, ..., syn Piotra i Anny z Niniwa Łonieckiej; ur. 8 września 1559; sekretarz królew. za Stefana; poseł do Rzymu 1595; sekretarz w. kor. już 1598 (Wyjazd staroż. warsz. II 106); bp chełmiński od 1600; podkancl. kor. od 1607, kanclerz kor. od 1609 na sejmie warsz.; bp kujaws. 1610; złożył pieczęć 1613 lub 1614 (Ojczyzn. spom. II 478), Arcbp gniezn. 1616, + 10 lutego 1624. (Encykl. pow. T. 9 str. 845). —

Garnysz Maciej Grzegorz, porąj. ur. 1740, kanonik kujaws. posuwał się za łaską bpa Antoniego Ostrowskiego; proboszcz w Inowracławiu i dziekan kujawski; w 1774 deputatem na trybunał z kapituły kuj.; pierwszym prałatem kuj. mian. 23 maja 1775, wyświęcony na sufragana i bpstwo 10 marca 1776, bpem był laradeńskim; Referendarzem w. kor. zostaje 4 marca 1778 po ks. Michale Lipskim (Sygil. 34 fol. 69); koadjutor chełmski od 1781 przy bpie Aleksandrowiczu od 7 wrześ. (Sygil. fol. 35). Referendarję 31 grud. 1781 wziął po nim ks. Tymoteusz Gorzeński kanonik krak.; Aleksandrowicz + 10 wrześ. 1781 w Krasnymstawie, a Garnysz 1 lutego 1782 przysięgę na krzesło senatorskie, więc bp chełmski od 1782; w 1782 obrany konsyljarzem rady nieustającej, zasiadał w depart. skarbowym; 8 maja 1783 mian. członkiem kom. eduk. (Sygil. 35, 116). wychodzi z Rady 1784; Podkancl. kor. mian. 29 grud. 1786, a przysiągł na ten urząd 31 grudn. (Gazeta warsz. 1787 N 1). Po śmierci Sołtyka, gdy Turski został bpem krak., Lublin oderwano od djecezji krak. a do Chełmskiej przyłączono. postanowienie sejmowe zapadło 11 czerw. 1790, bulla papieska 20 lipca zatwierdziła to, i tak powstało nowe z chełmskiego bpstwo lubelskie, bo katedrę postanowiono przenieść z Krasnegostawu do Lublina, + 6 paźdz. 1790

Dobrosław w 1277 r. był podkanclerzym koronnym (Encykl. XVI 175)

Olszowski prus Andrzej, ur. 1613, sekret. królew. pos. do Rzeszy 1657[8]; bp chełmiński 1661; podkancl. kor. 1666; oparł się zamachowi elekcyi za życia; prześladował rostroby, protestantom odbierał; wyjednał Krzysz. Eleonory dla Michała 1670; Arcbp gnieźn. 1674, koronował Jana III 1676, Sobieskiego 1676 2 lutego koronował, + 1677 — ur. 1621 z ojca Walerjana kasztelana śpicymirskiego; pracuje najprzód w kancelaryi prymasa Macieja Łubieńskiego, archidyakon kaliski, proboszcz kruświcki; kanonik krak. 1659, proboszcz poznański i kanonik warsz. Dziekanem krak. i jednocześnie Referend. kor. został 1660; bp chełmiński 1661; podkanclerzy kor. 1666, Arcbp gnieźnień. 1674, + 20 sierpnia 1677 (Encykl. XIX 892 T. M. S.)

Oporowski Sulima Władysław podkancl. kor. 1427 do 1434, bp. kujaw. 1433, Arcbp gniezn. 1449 + 1454 — syn Mikołaja, protonotaryjusz apostolski, kanonik kujawski, proboszcz łęczycki, dziekan krak., rektor akademii krak. 1426, podkancl. kor. 1427 do 1434, bp kujawski 1434, Arcbp gniezn. 1449, + 1453 (Encykl. XIX 977 T. M. S.), jako jako proboszcz łęczycki i podkanclerzy podpisany 1431 na przywileju dla akademii krakowskiej (Monum. Lonak III Dąbrowski 96)

1427 – 1434

Oporowski Sulima Andrzej (Henryk) bp przemys. 1474 podkancl. kor. 1479 do 1481, warmiński nie dostąpił, kujaw. 1481 + 1483. —

Ossoliński Topor Jerzy ur. 1595, (podstoli kor. 1631) marsz. sejmu 1631, 1635, woda sandom. ~~1636~~ 1635 podkancl. kor. 1638; kanclerz 1642 + 1650 patrz kanclerz. — podskarbim nadw. kor. mianow 1632 przez Władysł. IV zaraz po koronacyi (Bohom. Żywot Jerzego Ossolińs. 117) patrz Kanclerz podkancl. kor. Bydgoski Lubaczowski Sba 1639 (Akta Skyr. XV 32), 1641 (XV 362)

Ossoliński Topor Franciszek Maksymiljan, marsz. sejmu 1722, podkancl. kor. 1726 do 1736

–1563

Padniewski Filip za granicą, i na polu boju; bp przemys. 1559, oraz podkanclerzy, wraz bp. krak. 1560 +1572. — syn Wojciecha i Małgorzaty z Żernik kasztelanki kaliskiej; proboszcz gnieźn. i łęczycki, archidyakon krak. podkancl. kor; bp krak. z zachowaniem pieczęci mniejszej, którą złożył dopiero 1563, +12 Kwietnia 1572 (Encykl. XX 248 Filk.). po nim podkanclerzym Myszkowski; — podkanclerstwo złożył w 1562, a już w początku 1564 mianowany był podkanclerzym Piotr Myszkowski. (Niwa N 36 ark. Wydawnictwa Komisyi historycznej towarzystwa naukowego krak. przez Wincent. Zakrzewskiego). —

Przerębski Wincenty, Jana syn, podkancl 1497, bp płocki 1503, wraz kujaw. 1503, +1513. —

Przerębski Jan, Jana syn podkancl kor 1550 do 1559, bp chełmiński 1557, Arcybp gnieźn. 1559 +1562 1557 Wojcicki Bibl. star. II 355, 1558 [illegible] Orzechow 99
patrz Arcybp gnieźn.

Pstrokoński Maciej, ur. 1553. bp przemys. 1601, starosta drohojowskiego, [illegible]: podkancl kor 1603, kanclerz 1606, bp kujaw 1608 + 1609. → patrz podkanclerzy kor

Radziejowski junosza Hieronim, marsz. sejmu 1645, podkancl kor. 1655; owdowiawszy po żonie Eufrozynie Działyń z Tarnowskich, Wiśniowieckiej poślubił wdowę Elżbietę, z Słuszków Kazanowską; z tej wywodzie, napadł na nią z końcem 1651 i na brata Słuszkę; gdy marszał. sądu wyrok bezecenstwa nań napadł, usunął się do Szwecyi; w czerwcu 1652 podniesiono na sejmie zmowę z Kozakami, pisze obronę, a napaścią Szwedów w lipcu prowadząc, Marja Ludwika wyjednała dlań 1662 wyroków uchylenie; wysłany w poselstwie do Turek +1666. — podkancl kor do 1652 (Ogól. Encyklop. w przedmowie) patrz Srogości o przyczynie zdrady; 8 sierpnia 1667 w Adryanopolu; syn Stanisława wdy łęczyckiego i Katarzyny Sobieskiej; ur. 1632; krajczy królowej; podkanclerzy kor od 1651 (Encyklop. XXI 887 Kwt. W.). Obrzęd wręczenia pieczęci podkanclerskiej odbył się 9 Grudnia 1650. (Szajn. Szkice hist. IV 117

54

Radziejowski junosza Michał Stefan, syn Hieronima podkancl. kor. +1666 (i Eufrozyny Parnowskiej) z drugiej) bp warmiński 1681 oraz podkancl. kor., kardynał tejże Stolicy 1686; Arcbp gnieźn. 1687, ... interrex 1697, popiera Contiego, zjazd w Łowiczu 1698 8 lutego; uznaje Augusta II, 8 maja ogłasza 1704 12 lutego bezkrólewie, usunął się do Gdańska, gdzie +1705 13 paździer. (12), urodzony był ... 3 grudnia 1645 patrz Arcbpi gnieźn.

Ze Szczekocina odrowąż Piotr Woda, podkancl. kor. 1438, zginął pod Chojnicami 1454 — (czynie Dzbański podskarbi i kanclerz, z patrz ... i woda sandom. i krak.) jako podkanclerzy kor. podpisany w 1450 27 marca na przywileju Kazim. Jagiellońs. nadającym miastu Sieradzowi prawo Magdeb. N 25 archiwum sieradz. Wojcicki Bib. starož. t II 340. — Ii po nim nastąpił Tomasz ze Strzempna, ale był nim tylko miesiąc, bo poszedł na bpstwo krak. (Długosz IX 826 ost. Gradeński Jan Arcbp gnież. Bartosz jako podkancl. podpisany 1454 na dyplomacie wcielenia ziem pruskich do Polski (Niemc. Zbiór pam. o dz. P. I 364) jako podkanclerzy podpisany na przywileju dla osadników wołoskich w 1444 (Maciejo... Kodeks III Dopełnienia 96)

Szembek Jan, (syn Franciszka kaszt. kamieniec. +1693), Mar. sejmu 1701, podkancl. kor. 1703, kanclerz 1711. +1731. patrz Kanclerzów kor. 1703 – 1711

Szydłowiecki odrowąż Krysztof, syn Stanisława (kaszt. radom. +1492) kaszt. sandom. podkancl. kor. 1510, kanclerz 1513, tytułów od ces. nie przyjmuje, tylko dekoracyę smoka 1515, woda krak. 1515, kaszt. 1526 nie spuszcza się kanclerstwa +1532. — patrz Dodatki str. 79

Tarło topór Karol, (syn Piotra i Aleksandry ... lubel. +1649), woda lubel. 1684, podkanclerzy kor. 1688 +1703. dot. podkan. do 1702 (Chrap.-Dyar. co ...) + w Lublinie 4 września 1703 Jaroszewicza: Matka świętych polskich str. 424. Przed samą śmiercią otrzymał ... o tej śmierci u Jaroszewicza; ... Mat. pierwszą wielką — z Babina Brzozowska podkomorzanka lubelska

1515 Tomicki Łaszcz Piotr; syn Mikołaja chorążego pozn. i Anny Szarby wdy Jędrzeja z Szamotuł, sekret. królew., w różnych legacyjach do papieża i Rzeszy 1509 do Mołdawii 1510, do Węgier 1511, bp przemyski i podkancl. kor. 1513, na zjeździe Wiedeńs. 1515, bp poznań 1521, krak 1523 + 1535. – podkanclerzy 1533 w Bel. H. Wojcickiego. – Syn Mikołaja chorążego pozn. i Anny z Szamotuł, ur. 1464; kanclerz kardynała Fryder. Jagiellończyka bpa krak. od 1501, oraz Archidjakon krak.; sekretarz królewski Zygmunta I; kanonik kujaw., kustosz sandom., kantor gnieźn., kanonik kamie. itd. posłował do książąt pomorskich, do Saksonii 1509, do Kozaków w Rzymie 1510, do Węgier, do Wrocławia 1511, znowu do Węgier 1512; wyświęcony na księdza 20 Kwiet. 1511; bp przemyski 1513; podkanclerzym kor. mianowany 4 Marca 1515; na zjeździe w Preszburgu i Wiedniu 1515; bp poznański 1520; krakowski 1523 a ustąpił mu Jan Konarski, objął rządy 6 kwiet. 1524; + 29 paździer. 1535 (Encykl. 25, 354 F. M. S.) Piotr bp krak. podkanclerzy królewski podpisał 1530 przywilej dla Żytogory (z Gacki 223) bp kujawski także samo podpisał 1530 w Piątek po św. Jadwiga (tamże 224), podpisał jako podkanclerzy 1519 (Monogr. Kozs. III D. 97)

Trzebicki Jędrzej (syn Marcina kast. wieluńs + 1657) ur. 1607, podkancl. kor. 1652, bp przemys. 1654, w legacyi do Rzeszy 1653, uznawał ustęp Szwedów z Warszawy 1656, bp krak 1658, łagodził niepokoje 1666, (lubomirskie) niewdzięczny elekcyi Sobieskiego 1674, prowadzi Jana koronacyją 1675 + 1679. (podkancl. do 1658 Dyaryjusz) scholastyk i proboszcz płocki, kantor gnieźn., kanonik krak 1644; za wpływem prymasa Macieja Łubieńskiego dostaje urząd Regenta kor., dalej podkanclerzego kor. 1654, jednocześnie został opatem trzemeszeńskim, czerwińskim, wreszcie koadjutorem i następnie biskupem przemyskim 1655; za układ o ustąpieniu Szwedów dostał biskupstwo krak 1657. – + + 27 grudnia 1679 (Encykl XXV 655 F. M. S.)

1598 – Tylicki Piotr, syn Jędrzeja i Jadwigi Bielskiej, ur. 1543, Referendarz, bp chełmiński 1595, podkanclerzy kor. 1598 razem bp warmińs 1600, bp kujaw 1603 i krak. 13 Maja, bp krak. koronował 1605 królową Konstancyę; h. Lubicz, syn Andrzeja z Tylic i Jadwigi Bielskiej, ur. 1543, kanonik płocki i sekretarzem królewskim uczyniony przez Stef. Batorego; Zygm. III dał mu kanonię gnieźn. i mianował Referendarzem kor., bp chełmski 1595, podkanclerzym kor. 1598, bp warmiński 1598 z zatrzymaniem podkanclerstwa, bp kujawski 1603 wreszcie krakowski 1608, + 13 lipca 1613 (Encykl XXV 834 F. M. S.)

1677 – 1678 Wielopolski starszy Jan, syn Jana wdy krak + 1668) podkancl. kor. 1677, kancl. 1678, + 1687. – najpierw Stolnik kor., krajczy, patrz Stolnik

Denhof Jerzy Albrecht syn Zygmunta stol. bydgoskiego i scholastyka i Teresy Anny Kalinowskiej kanclerzanki kor. – bp kamieniecki, przemyski od 1687, podkanclerzy kor. kanclerz od 1688, bp krak 1700; patrz Kanclerz w kor

Wolski tak[że] Paweł, podkancl. kor. 1537, [illegible] 1538, ~~potym~~ ojciec [illegible] córek, [illegible] synów, potym bp poznań. 1544 + 1546 — patrz dodatki Choiński str. 2
urodzony z Szydłowieckiej siostry kaszt. krak. z Wielowiecka.

Wolski Piotr Dunin syn Pawła kanclerza (Wieniawickiej) kor., a potem bpa pozn. + 1546) ur. 1530 wyświęcony do [illegible] 1560, [illegible] 1570, podkancl. kor. 1574, kanclerz 1576 usunął się 1578, bp płock. 1577, wyświęcony do [illegible] + 1590. — Bp[em] przemyślskim został 1576 (Engel. pam. t. 2 str. 727); Zamojski Jan mian[owany] podkanclerzym kor. 16 maja 1576, a w rok niespełna umyślnie król usunął Wolskiego na biskupstwo płockie, żeby Zamojskiemu dać kanclerstwo. Engel. p. t. 28 art. Zamojski. Podkancl. mianował go Henryk Walezy 1574 (Orzelski w Zbiorze pam. od. Pol. Niemcewicza I 271)

Wydżga Jan Stefan, syn Jana i Kiełbiczowej, [illegible] nadworny, Referendarz kor., kanclerz królowej, bp łucki 1655, warmiński 1660, razem podkancl. kor. 1670, kanclerz 1678, nominowany arcybp. gnieźn. 1678, objął 1680 + 1686. — syn Jana pisarza lwowsk. + 1653) kanclerz 1678, sekretarz wielki; bp warmiński 1659, złożył pieczęć 1678, + 1685 Engel. p. t. 28 Wójcicki)

Zadzik Jakób, Korab, syn Jana, bp chełmiński od 1624, podkancl. kor. od 1627, kanclerz od 1629, [illegible] [illegible] w Wilnie; bp krak. od 1635 + 1642 17 marca. — Sobieszczański w Engel. pisze że był bpem chełmskim a nie chełmińskim, pieczęć wielką złożył 1634 lub 35.

Zamojski Jelita Tomasz (syn Jana kanclerza kor. i hetmana i Barbary Tarnowskiej + 1605) ur. 1593, [illegible] podolski 1617, podkancl. kor. 1628, kanclerz 1635 + 1638, założył Tomaszów. — z [illegible] podol. woda kijowski, + 1648, z ks. Katarzyną Ostrogską. — o nim art. w Bibl. Warsz. Lewoc. Gołębiowski, 1853 t. IV; ur 1594 w [illegible], woda podolski od 1618 (lutego), kijows. 1619, podkancl. 1628 (3 lutego), [illegible] krak. 1628 (w lutym); kanclerz 28 listop. 1635, + 8 stycznia 1638. Podkancl. kor. Krak. Knyszyn. Sokalski, Rapatyński [illegible] (Acta gr. [illegible] XIV 167)

1547 +1548 **Mikołaj Grabia**, kasztel. chełmski, **podkanclerzy kor.** jako taki podpisał 1547 14 Października na przywilej Zygmunta I (Wapow. Bibl. hr. Dzików pod poz. t. II 351 archiw. sieradz.) — h. grabie, dworzanin królewski, w 1534 mianow. podkomorzym sieradzkim, w r. 1547 postąpił na **kasztelanię chełmińską** i jednocześnie otrzymał **pieczęć mniejszą koronną** + 1548 (Encykl. X 382)

Baranowski Wojciech, jurysta, kantor gnieźn., sekretarz koronny, w 29 listop. 1581 Stefan Batory podniósł go na urząd **podkancl. kor.** 1585 za wstawieniem się Jana Zamojskiego, pod którego po śmierci Stefana z urzędu usunięty i wyzuty na sejmie konwokac. cierpiał; Arcybpem gnieźn. mianow. 1607 + 1615. Swoje || rozległe bpstwo własne znacznie się pieczęci, był także bpem przemyskim od 1584, Arcybpem gnieźn. mian. 17 maja 1608, objął 10 paźdz. t. r. (Encykl. p. t. II str. 852). bp kujaws. od 1606 (także) jako **podkanclerz** zasiadał 1585 na sądzie sprawy Zborowskiego (pam. do dz. Pol. Platera II 186)

1423 – 1428 Ciołek Stanisław, bp poznań. (syn Stanisława z Ostrołęki nad Pilicą wdy mazow.) od króla Jagiełły **pieczęć mniejszą kor.** otrzymał, + 1438. || Stanisław z Żelechowa h. Ciołek, dawniej podkancl. kor., bp pozn. + 1437 18 listop. (Encykl. III 676 bpstwo pozn.) || Najprzód pisarz królewski, kantor krak., kustosz gnieźn., kanonik sandomierski, na sejmie Horodelskim redagował układ Litwy z Koroną w formie przywileju 2 paźd. 1413; sekretarz królewski, oddalony od dworu za paszkwil na małżeństwo króla z Elżbietą Granowską, ale później wrócił, **podkanclerzym kor.** był od 1423 po Janie Szafrańcu. Komisarz ze Zbign. Oleśnickim do rozgraniczenia ziemi od Krzyżaków w 1423, w 1427 mianowany bpem poznańskim, Rzym uznać nie chciał, bo ma wiadomości o niemoralnem jego życiu, ale nareszcie prekonizuje go 8 kwiet. 1428, wyświęcony na bpa 29 sierpnia 1428 (Wapowski, Malinowskiego II, 42). Złożył wtedy pieczęć. Posel do Litwy z bpem chełmskim i wdami pozn. i kujaw. w 1431 do Świdrygiełły, posel na sobór Bazylejski 1434, wygnał Abrahama Zbąskiego, + 18 listopada 1437 (Łukaszewicz Obraz miasta poznania) (Encykl. V 687)

Czarnkowski Jan, **podkanclerzy kor.** dzielił się z bratem Czaplą (majątek) i wiele majętności w margrabstwie brandenb. posiadał. Jan z Czarnkowa h. Natęcz, najprzód sędzia poznański, później **podkanclerzy kor.** w r. 1368 podpisał przywilej dany przez Kazimierza W. dla klasztorów trzemeszyńskiego, mogilnickiego i sandomierskiego (Encykl. VI 169); 1369, 1370; — w r. 1383 archidjakon gnieźn. i kanonik kujawski, + przed 1389, autor roczników (także)

Podskarbiowie wielcy koronni

56

Szydłowiecki Stanisław odrowąż, syn Stanisława kaszt. żarnowskiego) podskarbi kor 1478, 1480, kaszt. radomski + 1492 [illegible] kaszt. żarnowski

Tarnowski Jan Spytek syn Jana Feliksa sędz. lubelskiego + 1488; pisze się z Piemiążkowa, kaszt. żarnowski 1530, radomski oraz podskarbi kor 1532; kasztel. wojnicki 1541, z powodu [illegible] dwór u niego gości 1542, woda sieradzki 1550 + 1556 (Lelewel Pols. dz. i rz. jej I 538) kaszt. zawichost. i podskarbi Królestwa Spytek podpisał 1535 przywilej dla Żyragory (Gacki 224)

Jan (Rzeszowski) bp krakowski. Podskarbi w kor. W akcie Rewizyi skarbu kor odbytej w 1669, komisarze mówią, że Jan Sasko woda sandom. oddał inwentarz skarbu kor. dawny, w którym powiedziano: „Paweł z Jasienicy podskarbi kor. [illegible] chełmski, oznajmujemy, że w obecności Zandbora z Dębna wody sandom., wielebny w Chrystusie ojciec, Jan z Różej Laski, bp krak. i między tegoż Królestwa podskarbi, klejnoty i rzeczy niżej opisane, nam oddał, zwrócił i okazał. Dokument ten datowany jest w Krakowie w poniedziałek po niedzieli r. 1475. – A że w tym czasie bpem krak. był Rzeszowski, on więc to musiał być tym podskarbim (Samuel [illegible] Haberla t. I str. 126, 130.)

Czarnkowski Władysław podskarbi w. kor. + 1708 r. (Zawisza Pam. 135). Wojewoda Stanisława Leszczyńskiego, ztąd przez niego mianowany podskarbim kor przeciw Janowi Przebendowskiemu (Załuski Epistolae IV str. 796). Rodził się z Adama Uriela [illegible] sty międzyrzeckiego i Osieckiego. Ostatni to potomek domu Czarnkowskich + 1727 zostawiwszy tylko dwie córki (Bartosz. w Pam. Zawiszy str. 135)

Daniłowicz Mikołaj herbu Sas (brat Jana woj. rus. 1614+1624) Marsz. sejmu 1592, kaszt. lwow. 1614, podskarbi kor. 1616 + 1624. podskarbi nadw. kor. około 1613 – patrz podskarbi nadw. kor.

Daniłowicz Jan Mikołaj (syn Mikołaja podskarbiego kor. 1616+1624) podskarbi kor. 1632+1650. 1632+1650. przedtem podskarbi nadw. kor. patrz podskarbi nadw. kor.

Dębiński (Dębski) rawicz, Jakób z Dębna (rodowa ze Szczekocina?) [illegible] Czecha 1460; walczy niemców pod Walczem 1461; uspakaja krakowskie zajścia o zabójstwo Tenczyńskiego 1462; podskarbi 1462; wysłany do Krzyżaków 1466, do Czech 1467; kanclerz; woj. sandom. 1472 [illegible] Komorowskiego znowu do Czech 1468 i do Krzyżaków; woj. krak. 1479+1490. kaszt. krak., kancl. małogoski na stronie węgrów stojącego; Jan z Dębna podskarbi królestwa pols. podpisał 1463 przywilej dla klasztoru Tyńca? [illegible] (w Gacki 213).. patrz kancl. małogoski

sprawdzić czy nie był on może nadwornym, bo Lelewel nazywa go tylko podskarbim.

Jordan Wawrzyniec Spytek z Zakliczyna, Jana syn, kaszt. sądeck. 1549 oraz podskar. kor.; woj. sandom. 1556, krak. 1563, kaszt. 1563 + 1568. patrz woj. sandom.

Kościelecki Andrzej Ogończyk [illegible] kaszt. bydg. 1508; podskar. kor. 1510 [illegible] żup solnych administrator; kaszt. wojnic. 1512 był na kongr. wiedeń. 1515 gdzie [illegible], + 1515. [illegible]: z żoną jego Katarz. Telniczówna król Zygm. [illegible] prowadził, stąd Beata córka poszła za Ilję Ostrogskiego. –

Krasiński korwin Jan Kazimierz (syn Stanisł. woj. płock. + 1614) kaszt. warsz. 1638, płocki 1644, woj. 1648. podskar. 1658 do 1668. – syn Stanisława woj. płockiego + 1601: najprzód kasztelan ciechanowski od 21 stycznia 1637, dalej warszawski od października tegoż roku, w końcu płocki od r. 1643, postąpił na województwo płockie w 1648 po Walentym Zielińskim, a + 1668 podskarbim w. kor. objąwszy tę godność w 1658 po Bogusławie Leszczyńskim. (Encykl. XV 965 F. M. S.), ur. 7 Sierp. 1602 + 28 Marca 1669 Gawarecki Pamiętnik hist. płocki – nagrobek str. 108). – ż. Amata Arnold, hrab. de Langeron + 13 lutego 1663. (tamże 110)

Piotr z Kurozwęk porajczyk (syn Krzesława wdy lubels. + 1458) Marsz. nadw. kor. 1475, 1479; podskar. kor i sta krak 1485, 1495; kaszt. sandom. 1495, 1496. – jako podskarbi podpisał się na przywileju dla Żydów z 1485 (Akt Gacki 220), także 1491 (tamże 221) i był posłem na Węgry, Czechy i Niemców. Zbiór Pam. I, 220

Leszczyński z Leszna Bogusław (syn Rafała wdy bełz. + 1636) marsz. sejm. 1641, 1648, 1650. podskar. kor. 1650, podkancl. kor. 1658 + 1660. – (podsk. do 1658 Chrapow.)

Leszczyński Rafał z Leszna (syn Bogusława podkancl. + 1660 i Anny Dönhoffówny wdówki Sieradzkiej) marsz. sejm. 1683, wda kalisz. 1685, poznań 1687, gener. w.p. 1690, schodził na wdztwo łęczyckie 1692, w poselstwie do Turek 1700, wreszcie podskarbi kor. 1702 + 31 Stycz 1703. – Z podstolego wschowsk. krajczy kor. jest był w 1678. sta wschowski, chorąży w. kor. od 1683, wda kaliski od 1685 aż do ojca króla (Tab. hist. ojciec króla – generał wielkopolski od r. 1692; podskarbi kor. od 9 maja 1702, + 13 Stycz 1703 (Bartosz. Pam. Zawiszy I, 113)

Ligęza półkozic Hermolaus, marsz. tryb. kor. 1620 i kaszt. zawichoj. sandom. 1622; podskar. kor. 1629 + 1632. – Tylko jako podskarbi kor. podpisał się na laudum województwa sandom. 3 Stycz. 1628 r. (Acta grodz. Str. XIII 544)

z Lubienia doliwa Jakób (syn Marka wdy brz.-kuj. 1440 + 1441); podskarbi kor. 1448. –

Lubomirski szreniawa Hieronim Augustyn (syn Jerzego Marsz. w. kor.), marsz. sejm. 1681, marsz. nadw. kor. 1683 podskar. 1692, wda krak. i hetm. poln. kor. 1702; kaszt. krak. i hetm. w. kor. 1702 + 1706. – podskar. do 1702 (Chrapow. Dyar. w przedm.) patrz kaszt. krak. i hetm

Morsztyn Jan Andrzej, wyprawiony 1667 do traktowania z Moskwą, podskar. kor. 1668, ustąpił czyli umknął do Francyi 1684. — podskar. do 1684 (Arop. w przedm.) Ustanowienie Tob. Morsztynostowe, kor. w r. 1664 nazywany Referend. kor. Wojcie B. Sh. pis pol. V jego córka Izabella za Kazim. Czartor. kanclerzem matka Michała, Augusta, Konstancyi. Złożył podskarbstwo 1684 patrz Referendarz // Jan Andrzej z Raciborska Morsztyn, podsk. w. kor., kowalski, zawichojski, tucholski st. Tak podpisany na akcie Rewizyi Skarbu kor. z 1669 Leop. Hubert Pamięt. hist. t. I 125)

Poniński Tadeusz Adam (Macieja ... wychowany i ... generalnego ... syn) 1775 — laskę sejmu 1775 19 kwiet., zawiązuje konfed. 20 kwiet., marszałkuje do końca sejmu delegacyjnego 1775 marca, otrzymuje ... i Kalisz ... księciem 1775, podskarbi kor. 1775 do 1790, wyrok... 1790 ... wygnany. Sam ... miano... 23 lipca + 1798 ... za konsensem królewskim kupił ...
przez Aug. III kuchmistrzem kor. 27 paźdz. 1762, zrezygnował 1773. marsz. sejmu 1773–75 na którym był dyktatorem, otrzymał został księciem i podskarbim w. kor. 10 kwiet. 1775, a nadto ... zakonu maltań. z pensyją 12.000 złp. Aresztowany 1789, i pozbawiony urzędów i czci w 1790. Targowica przywróciła mu cześć i tytuły, + 4 sierp. 1798 (Encykl. XXI 319 ...)

z Ragowa Hynek w poselstwie do Litwy 1399; podsk. kor., ... nad Jagiełłą 1410 pod Grunwaldem

x ...

x Ragowa Hińcza kaszt. ... przed 1451, sieradzki 1451, do traktowania z krzyżakami 1455, podskar. kor. 1457, kaszt. sandom. 1460 + 1474. — podpisany jako podskarbi kor. 1450 27 marca na akcie Kazim. Jagiell. nadającym miastu Sieradzowi prawo Magdeburskie N 25 przywileje Archiwum Sieradz. Bibl. Warsz. ... pol. ... t. II 340 // Jako kaszt. sieradz. i podskarbi podpisał przywilej dla klasztoru ... 1459 we wtorek przed ... na sejmie w Piotrkowie (ks. Gacki Klasztor Benedyktyn. na Łysej Górze 211)

Stanisławski pilawa Balcer (syn podczaszego sanockiego i Krasickiej siostry ... kor.) (Kacpra ...) kuchmistrz 1586 1588, kaszt. sanocki 1589, podskarbi nadw. kor., nareszcie wielki 1597 + 1610. — podskar. w. kor. mianowany został przez Zyg. III po Janie Firleju. — kaszt. sanocki przed 1606. patrz Tabl. hist. kuchm. kor. N 14)

8.

„Stanisław Sobek z Sulejowa, kaszt. sandom., podskarbi kor., starosta Tyszowiecki i Małogoski tenże podpisał na Unii Lit. z Pol. 4 lipca 1569. naszej. lub. Wojcic. B. St. L. VI 249. + 27 Października 1569.” (Dzien. Warsz. 1855 N 167/13.)

1562

Dębiński herbu Walenty, podskarbi, potem kanclerz i kaszt. krak., synowiec Jakóba kaszt. krak. + 1490, występuje świato we rokoszu 1537 zwanym wojną kokoszą; w 1548 był referend. kor.; w 1550 kasztel. bieckim otrzymał wtedy tego chęcińskie; w 1556 był kasztelanem sandeckim oraz burgrabią krak. trzymał wtedy tego czorsztyńskie; od 1562 był podskarbim kor.; w 1564 17 września został mianow. Kanclerzem kor.; zrzekł się pieczęci na rzecz Piotra Wolskiego a natomiast 9 maja otrzymał kasztelanię krak., + 1585 (Encykl. III 54 Leop. Wabert.)

Materyński Marek, ~~sędzia ruski, i podskarbi wiel. kor. (1670)~~ jastrzębiec, ur. 8 maja 1631, sta grabowiecki, z tego komisarz kor. w marcu 1676 (Sygill. ks. 13 str. 127); deputat do boku królews. wyznaczony z sejmu 1676 (Vol. leg. V 352); do komisji dawnej 1678; pod Wiedniem 1683; podkomorzy kor. 1683; woda ... 1686; podskarbi w. kor. od 1689, ... zamienił to na województwo ruskie 1693. + 1697.

Ossoliński Topór Francisz. Maksymiljan podskarbi w. kor., sta chmielnicki, rotmistrz ziemi drohickiej, marsz. sejmu 1722. Oskarżony podskarbstwo kor. żył w Lotaryngii przy Leszczyńskim; został księciem i parem za łaską Ludwika XV, + lipca 1756 mając lat 80. Syn Maksymiljana Łowczego podlaskiego; ur. 1676; został: regentem Kancellaryi większej kor. 1710; podskarbim nadworn. kor. 1714, marszałkiem w izbie poselskiej 1722; podskarbim w. kor. 1729; przeniósł się do Lotaryngii 1736 + 1756. (Encykl. XX 134 F. M. S.)

Ossoliński Jerzy Maksymilian, nadt. czerski, podskarbi w. kor., sta malborski i kiecki, w sej-
mie 1631 delegowany do rewizyi Szydłowskiego zamku.

Przebendowski herbu Jan Jerzy, (syn Piotra sędziego ziemskiego Lemburskiego z Kalenyny Krakow-
skiej) ur. 1639, młodość przepędził na dworze Jana Kazim. pod Kocmenem, Stawiskami, w po-
selstwie do Kurfirsta brandeb. do Elekt. sask. do Francyi, za to kaszt. chełmiński 1691 skłania
szlachtę do wyboru Augusta II, za to woda malborski 1697, potem podskarbi wiel. kor. + 1729 ur. ………
Małgorzata z Marjanną Flemingówną podskarbi w. kor. mianowany został 1703 po ks. Bałtow. a ……
Fleming ur. 1638; przed śmiercią został jeszcze Generałem tokopolskim + 1729 (Engel XII 663 7 M.S.)

Rokosowski Janów glaubicz, podczaszy poznański poseł na sejm lubel. 1569, potem kaszt. szremski i
podskarbi wiel. kor.

Firlej Jan podskarbi w. kor., + za Zygm. III po nim został podsk. w. kor. Stanisławski Baltazar, posłował Zygm. III
do ces. Zygmunta, podskarbim był lat 19, urząd ten złożył, umarł kasztelanem wojnickim 1614 (Engel.
VIII. 934) jako podskar. w. K. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. od. P. II 198) był podskarbim
w. kor. 1590 Akta Skrzyneckie V 664, 1596 (Kawecki VI 854)

1515 + 1532

Szydłowiecki Mikołaj Odrowąż (brat Krzysztofa kancl. w. kor. kasztel. krak. + 1532) kaszt. radomski, krajczy kor., podkom. krak., potem podskarbi w. kor., sta radomski, oświęcimski, zatorski, olsztyński, krzepicki, grodecki, + 1532 podskarbi kor. 1515 + 1532 potem ~~kaszt. sandomierski~~ [illegible]

Tarnowski Teliwa Jan Stanisław, syn Jana Spytka, woj. sieradz. + 1556 i Barbary Szydłowieckiej, ur. 1515, zwiedza świat, kaszt. zawichost. 1550, podskarb. kor. 1556, woj. sandom. 1563 + 1567 i dziewiczo na! — z kasztelanica radomsk. i podskarbica kor. mianow. miecznikiem kor. 13 sierpnia 1537 i — w czerwcu 1555 jest już kaszt. zawichostskim i król go wtedy mianował podskarbim kor. + woj. sandom.

Warszycki Stanisław abdank woj. podlaski, poseł na zjazd wiślicki 1587 i edykt za Zygmuntem III podpisał, potem kaszt. warsz., w poselst. do Zygm. III i do Moskwy, podskarb. w. kor. + 1626. podsk. kor. Dobrzyński i Osiecki sta 1612 Acta Stryje VIII 952

Zamojski Marcin Jelita (syn Tomasza kaszt. czernichows. i Łańcuckiej), podstoli lwowski, sta Płoskirowski, ordynat zamojski, kasztelan lwowski od 1677, woda bracławs. od 1678, woda lubelski 1683, podskarbi w. kor. mian. 24 maja 1685, + 1689. z Anna Franciszka Gnińska podkanclerzanka chełmińska.

1738 + 1742

Czapski Jan Ansgary lelina, stol. chełm. i łowczy w. kor., potem woj. chełmiński, marszał. podskarbi w. kor. 30 maja 1738, + 7 paźdz. 1742, ż. Zamojska córka Michała ordynata — [illegible] Piotra Aleksandra woj. pomors. syn [illegible] i [illegible] woj. chełmiń. Sta łaszkowski i bratyjański na Pomorzu, później sta nowalewski i [illegible], ż. Xmia Zamojska c. Michała wdy smoleńs. Łowczy w kor. 6–10 Marca 1732 (te dwie daty są w Sygil. ks. 22; w Kurjerze pols. N 14); 19 kwiet. 1732 mian. woj. chełmiński po Bielińskim; w 1736 wyznaczony komisarzem do uregulowania spraw majątkowych króla Stanisława. Z sejmu pacyfikacyjnego 30 maja 1738 mian. podskarbim wiel. kor. po Janie Kantym Moszyńskim (Sygil. ks. 26), + 7 paźdz. 1742 (Kurjer pols. N 305) Encykl. VI 144)

1744 – 1745

Grabowski Maciej Kiemlada, chorąży marsz. (mian. w pierwszych latach Aug. III) z niego Instygator kor. 31 grud. 1735 (po Andrzeju Ponińskim) podskarbi nadworny od grudnia 1738, poseł na sejmie 1740 na którym żądał powiększenia wojska, i na innych. Po śmierci podskarbiego w. kor. Czapskiego objął w administracyę skarb koronny 5 listopada 1742 (Sygil. ks. 25 f. 142), co mu dało prawo do zostania podskarbim w. kor. 10 listopada 1744 (Kurjer pols. N 417); ale w dwa miesiące zrzekł się w styczniu 1745, + 1750 — piszą go Referendarzem ale nie był nim podobno. — Instygator 31 grud. 1735 (Sygill 26 fol. 6); podskarbim nadw. kor. został w Grudniu 1738, a przywilej otrzymał 3 Stycznia 1739 (Sygill 25 fol 76; Kurjer pols. N 102). Lengnich myli się nazywając go Referendarzem, nie był nim; + we wrześniu 1750 (Encykl. X 407 Bartoszewicz

Rzewuski Kazimierz, syn Antoniego podskar. nadw. kor. później kanclerz w. kor.) po ojcu uzyskał podskarbstwo nadw. kor. 5 sierpnia 1762; po Ponińskim podskarbstwo w. kor. 11 lutego 1791, utrzymał się i za Targowicy, w roku zaś 1793 dostał stwo tyszyckie; ż. Barbara Bielińska, [illegible] czerska

Moszyński Jan Kanty, syn Aleksandra Michała skarbnika podlas. i Teresy Orsolińskiej, (ojciec zaś Fryderyka podskarb. w. kor.) sta inowłodzki, został krajczym kor. 4 maja 1729 (Sygil. ks. 20 fol 246); podskarbi nadw. kor. od 1729; podskarbi w. kor. mianowany 6 lipca 1736, + 15 września 1737. — ż. Potocka córka Augusta II. —

Poniatowski Stanisław ciołek ur. 15 września 1676; podczaszy lit., podskarbi w. kor., generał lejtnant infanteryi, dowódca gwardyi kor. – Regimentarz generalny od 1728, który [illegible] w Gdańsku 1733 [illegible] Leszczyńskiego, wojewoda mazowiecki od 1731, kaszt. krak. od 1752, + [illegible] 23 września 1762. z I [illegible] [illegible] [illegible]; II Konstancya Czartoryska od 14 września 1720. –

1745 + 1761. Siedlnicki Karol [illegible], przeniósł się ze Śląska do Polski, podkomorzy w. lit.; [illegible] Sapieha 1732; podskarbi nadw. kor. (1736), przez August dał mu po śmierci Mniszka administracyę skarbu kor.; był i marsz. dworu królowej Maryi Józefy; z podsk. nadw. podskarbi (1739), po [illegible] podskarbi w. kor. (1746), + w listopadzie 1761, z Konstancya z Branickich [illegible] (Encykl. 23, 404). || Królowa wyrobiła mu podskarbstwo, tak że Grabowski Maciej musiał ustąpić a Siedlnicki przysięgł na podskarbstwo w. kor. 2 stycz. 1745, a 11 stycznia otrzymał przywilej (Encykl. X 408 art. Grabowski Bartoszewicz)

1760 1775 Wessel Teodor, z generała wojsk kor. został sędzią łęczyckim, później podskarbim w. kor. podskarbstwo sprzedał Ponińskiemu za 300,000; w konfederacyi barskiej do konfed. z Wielkopolska; syn Macieja kaszt. [illegible] i trzeciej jego żony Teresy Zaleskiej kasztelanki rawskiej; gener. adjutant wojsk kor.; generałem majorem infanteryi kor. mian. w grudniu 1748 (Kuryer pols. N348); 3 sierp. 1757 mian. st. wschowskim (Sygil ks. 29), ale się cofnął, bo szlachta protestowała gdyż w Wielkopolsce nie miał majątku, za to mianowany generał lejt. 6 marca 1758; sta rożański w 1759 r. 11 sierp. został sędzią łęczyckim (Sygil ks. 29; Kur. pol. N33). Podskarbim w. kor. mian. w sierpniu 1761 r. (chyba 1760) bo przysięgał na ten urząd 18 stycz. 1761 a dziękował na radzie [illegible] 8 maja 1761: Podskarbstwo sprzedał Ponińskiemu za 300,000 po upadku konfederacyi barskiej (Encykl. XXVI 699 Bartoszewicz)

1580 + 1590. – Dulski Jan. podskarbi kor., był nim w 1587 || h. Przegina, na dworze Zygm. Aug. od niego otrzymuje [illegible]stwo brańskie, [illegible], [illegible]; w 1573 został kasztel. chełmińskim, gorliwy stronnik cesarza w 1575 pomimo że Batory był już królem, przeszedł do Batorego; w 1580 mianowany podskarbim w. kor., + 1590 (Encykl. VII. 590 Leop. Hubert; Podskarbim kor. mian. 1 lutego 1581 (Grabowski Ojczyste spom. I 31)

Bożydar Dymitr h. Korczak, w 1368 był podskarbim w. kor. (Encykl 4, 218).

Andrzej z Brzezia h. Zadora, będąc podsędkiem krakowskim przyjął [illegible] brzeski, i potem był podskarbim w. kor., a 1441 podkanclerzym w. kor. (Encykl IV 471)

Bużeński Hieronim poraj, żupnik i burgrabia krak., w 1559 był st. brzeźnickim, dobczyckim i krzczonowskim. W 1569 mian. podskarbim w. kor., a w 1578 kasztelanem sieradzkim, na podskarbstwie pozostał do śmierci t.j. † 1596 (Encykl IV 713 Leop Hubert) 1569

Dymitr z Kleczy, węgier, podskarbi kor. za króla Ludwika, otrzymał od niego liczne dobra w lubelskiem 1377, po umarciu jego przybrali nazwisko Ożaryto (Encykl VI 869)
Czy nie ten sam?: Dymitr z Goraja h. Korczak, piastował długo urzędy ziemi krakowskiej. król Ludwik zrobił go podskarbim kor. i na ustanowienie się [illegible]: ruskiego, lubelskiego, sandomierskiego i innych, nadał jemu i bratu Zwonienu włości szczebrzeszyńskie, i po koronacji Jadwigi 1384, usilnie popierał Jadwigę. powstrzymał rękę Jadwigi gdy chciała toporem rozbić zamek, by widzieć się z Wilhelmem. W 1389 nadał mu król Turobin z przyległemi wsiami z prawem niemieckiego dziedzictwa, † około 1400 (Encykl X 201 Leop Hubert)

Rafał Jarosławski h. Leliwa, w 1469 kasztelan sandomierski, podskarbi w. kor., a roku 1476 marsz. w. kor., występuje w układach o pokój z Matyjaszem królem węg. 1479. (Dzwyał XIII 119 Leop. Hubert)

Paweł z Jasieńca h. Porońa, stolnik i chełmski, a później malborski; w 1470 stolnik sandom., następnie podskarbi koronny, a roku 1480 kaszt. sandomierski patrz kaszt. sandomier. || Paweł z Jasieniec podskarbi kor. starosta chełmski, w r. 1475 w obecności Janota z Dębna rady sandom. i styl krak., od pojmadnika swego Jana był krak. niegdyś podskarbiego otrzymał skarbiec Korony. (Leop. Hubert. Pamięt. hist. I 126)

Stanisław z Mędrzejowic, kaszt. radomski i podskarbi kor. patrz Dodatki str. 78)

Szydłowiecki Jakób Odrowąż, Skarbowolski mówi że to syn Stanisława kaszt. radom. +1493) i tak jest w Liber geneseos. Występuje od razu za króla Aleksandra podskarbim w. kor. Paprocki mówi że wiele skryptów i przywilejów Ukoronacyi i koronnych wspomina go pod r. 1506 podskarbim. Lecz Niesiecki zna już przy nadaniu Aleksandra z 1501, i na nim Szydłowiecki podskarbim; Załęski Gorzkowo w Pol. znago pod r. 1505 (str. 207). Z podskarbiego kasztelanem sandomierskim mianowany w Lublinie 1506 po Mikołaju Kamienieckim, który postąpił na województwo sandomierskie. Zatrzymał jednakże podskarbiński urząd (Nominacyja w niedzielę po św. Gregorzu r. 1506. Metr. 22 fol 78). Był starostą sandomierskim, Kurzowskim i Kazimierskim. Bielski za Górskim auctorem Tomicyjanów pisze, że Krzysztof z Szydłowca kasztelan sandomierski był posłem z sejmu koronacyjnego do Węgier r. 1507. Ale jeżeli to był Krzysztof, to nie kasztelan, jeżeli kasztelan, to nie Krzysztof, lecz Jakób. Prędzej także posłował do Węgier kasztelan, a więc Jakób, starszy i zasłużeńszy w Rplitej, jak Krzysztof. Umarł Jakób w 1509, nie 1510 jak podaje || Jako podskarbi królestwa podpisany na potwierdzeniu przywilejów klasztoru benedykt. w Sieciechowie 1504 (Ks Gacki Klasz. benedykt. w Sieciechow 32)

Opaliński Łodzia Andrzej, Macieja + 1558 syn, a synowiec Piotra kasztel. gnieźn. + 1545) kasztel. łędzki, przemęt. 1568, szremski 1572 oraz Marsz. nadw. kor. 1574 (?) [illegible] 1575 zaś Maksymilij ze Stefanem 1577 pod Gdańskiem, prowadził 1583 Gryzeldę) na tytule [illegible] 1592 staje za królem + 1593. Marsz. w. kor. mianowany przez Henryka 1574, patrz tegoż

Opaliński Łodzia Łukasz, syn Andrzeja Marsz. nadw. kor. + 1593 z Kościeleckiej) ur. 1574, wojuje ze Stadnickim zabitym 1608, kasztel. pozn. 1616, marsz. nadw. kor. 1618, wielki 1630, [illegible] 1649, woda rawski, + 1654. —

Opaliński Łodzia Łukasz (syn Piotra, woda pozn. + 1624 i Zofii Kostczanki. Marsz. nadw. kor. 1649 do 1662 z Izabellą Tenczyńską + 1667 z którą Tenczyńskich fortuna wzięła po nim Branicki Jan Klemens) patrz Mar. w. kor., + 1662 (Stara Polska II 292)

Potocki pilawa Jakób, Macieja syn a Bernarda wnuk, Marsz. nadw. 1595, osiadła wsi, z którego syna Mikołaja rozwodziła się trzy gałęzie tego domu. —

Potocki pilawa Stefan, syn Pawła kasztel. kamieniec. + 1674) i Eleonory Sołtykówny, mar. sej. 1724, 1726, woda pomor. 1724, mazow. 1726, marsz. nadw. kor. 1726 + 1730 otrzymał laskę po Mniszechu, Dehmunie + 14 maja 1725. o którą starał się wraz Józefem Potockim, woda kijow. dawniejszym [illegible] króla Leszczyń. [illegible] Potockim pis. pol. kor. i Bielińskim Franciszk. wtedy Oczesnikiem kor.; prawie dwa lata dopiero podskarbim po nim został Franciszek Bieliński woda chełmiński, a już wtenczas laską wahowała, — był zarazem mianow. [illegible] 8 marca 1703 (Zygil 16) postąpił na Referend. kor. w maja 1710 (Tabl. hist.) patrz woda mazow; + 17 maja 1730 Gazeta Berlińska Vossa - Szajn. Szk. hist. II 302

Przyjemski Stanisław, mar. sejmu 1581, Nadw. kor. 1589, w. kor. 1593 + 1595. —

Przyjemski Jędrzej syn Stanisława mar. w. kor. + 1595) kasz. gnieźn. 1600, mar. nad. kor. 1615 + 1618. — Marsz. nadw. kor. zostaje po Mikołaju Wolskim, który zostaje wielkim

Przyjemski Stanisław (kasz. Jędrzeja wojewody syn) wojew. pozn. 1624, a od 1628 Inowrocł. i gen. wp., Mar. nadw. kor. 1630 + 1643. —

1783-1793. Raczyński Kazimierz, Wiktora syn, i ~~Magdaleny Działyńskiej~~ [illegible]), ur. 1739. marsz. konf. wp. 1764, pisarz w. koronny 1768, Marsz. nad. kor. 1788 do 1793, prezes komisyi bankowej [illegible] 1795, hrabia pruski 1798, okryty orderami prus. orła czarn. i czerw., i ros. Al. Newsk. + w Warsz. 1824. 25 listop. mając lat 86; pisarz w. kor. 1768-1776, generał Wkpol. 1775, Tabl. hist. pisa. kor. str. 186; ur. 1729 z ojca Wiktora; w 1764 marsz. konf. Wielkopolskiej; w 1768 pis. w. kor., rezygnował 1776 i Generał Wielkopolski od 1779-91 Marsz. rady nieustającej, zaś w r. 1783 mianowany Marszałkiem nadwor. kor. i piastował to do 1793; po upadku Rpltej prezes komisyi trzech dworów bankowej do umorzenia długów króla; rządz. + 1824 (Encykl. XXI 852 Feliks)

Sieniawski Mikołaj Hieronim (syn Hieronima Adama pis. pol. kor. + 1650 i Elżbiety Potockiej córki rewer.) [illegible] 1664 chorąży po Andrzeju Potockim ~~Janie Sobieskim~~ 1673 ~~1666~~, w kraju jego koronacyi, marsz. sejmu koronac. 1676, Mar. nad. kor. 1676, [illegible] wołyński 1680, hetm. pol. kor. 1682, pod Wiedniem 1683 [illegible] dowodzi + 1684. Z Cecylją Radziwiłłówną córką Aleksandra. Strażnik kor. [illegible] już od 1668, chorąży kor. 1673-1676 Mar. N. Kor. był 1677 (Star. pols. II 581)

Dąbski Wojciech [młodszy] (gostyński) mar. nadwor. kor., + nim 14 maja 1725. po nim nastąpił Stefan Bieliński referend. kor. 1726) ze sty inowrocławskiego został Mar. nad. kor. 22 grudnia 1702. – syn Zygmunta wdy kujaws. + 1704.
ur. 1676, syn Zygmunta wdy kujaws. i Jadwigi Górskiej. sto inowrocławski i dybowski, 1702 + 1725.
z Cecylją Radziwiłłówną c. kanclerza Dominika; marszałek konfederacyi w 1702; marsz. nadw.
kor. 22 grudnia 1702 (Sygillaty nr 16); + 14 maja 1725 (Encykl. III 864 [illegible] Bartoszewicz)

Bieliński Franciszek, [młodszy] (syn Kazim. marsz. w. kor. + 1713 i Ludwiki Morsztynówny podskarb. w. kor.) ur. 1683,
cześnik kor. 1713, wda chełmiński 28 grudni. 1725, Marsz. nadw. kor. 8 kwiet. 1732. łaską jako [illegible]
[illegible] po Stefanie [illegible], marsz. w. kor. 1742. + 8 paźdz. 1766, [illegible] wda chełmiński

Sieniawski Prokop Marsz. nadw. kor. do 1595, po nim laska wakuje lata pięć aż w 1599 bierze ją
Mikołaj Wolski, miecznik w. kor. (+ 1596 (Encykl. p. t. 28 art. [illegible] Zebrzydowski) podczaszy kor.,
syn Prokopa chorążego kaliskiego i Anny Ostrorożanki kasztelanki kamieńskiej. Wstą-
pił na marszałka nadwor. kor. r. 1593 (Bartoszewicz Radziwiłł)

Bieliński Stanisław syn Michała wdy chełmińs. + 1746) sta garwoliński, cześnik kor., poseł
marsz. na drugim sejmie grodzieńskim i obrany tam marsz. sejmu, wziął za to na-
grodę, laskę nadworną koronną w lipcu 1793. – hulaka, awanturnik. –

Rzewuski Franciszek, wojewoda, syn Michała (wdy podolskiego +1769), pisarz pol. kor., poseł w Petersburgu za konfed. radomskiej, marsz. nadw. kor., a po Tyzenhauzie, odjmał zarząd ekonomii litewskiej; rzuca laskę i przenosi się do Włoch, gdzie +

Wielopolski Franciszek [illegible] syn Karola chorążego w. kor. +1773) Marsz. nadw. kor. za Stan. Aug.; potem konfederat barski, po upadku konfederacyi złożył laskę; +1809. — Marsz. nadw. kor. od 14 Listopada 1767, złożył laskę nadworną 1775, +1809 — Z Bielińska wdowa hetmańska (Encykl. XXVI 933 T. Ka)

Jarocki Stanisław Ławrin, kasztelan zawichojski, zarazem Marsz. nadw. kor., był marszałkiem dworu Barbary (Zapolyi) żony Zygmunta I, +10 paźdz. 1515 r. (Encykl. p. t. II art. Barbara Zapolya str. 864). — w r. 1502 starosta stawkowski; został w 1505 marszałkiem nadw. kor. (Metr. kor. 15 f. 215). Następnie w 1507 otrzymał starostwo ~~star~~ inowłodzkie, a w 1508 chęcińskie. Na sejmie piotrkowskim w 1512 podpisał przywilej kapituły warmińskiej względem wyboru biskupów (w 1514 został kaszt. zawichojskim) (Metr. kor. 28 f. 127) Rok jego śmierci niewiadomy (Encykl. 13 str. 85 Leon Rogalski). — Marsz. nadw. kor. i zarazem kasztelan zawichojski +1515 (Encykl. XVIII 62 patrz Dodatki 104).

Mikołaj z Ossolina, kaszt. wiślicki, zawichojski, marschalcus curiae nostrae 20 lut. 1387 (Działyński Zbiór praw str. 2); Marschalcus Regni Poloniae r. 1388 — patrz Dodatki str. 13 i Marsz. w. kor. (Szajnocha Jadw. i Jag. III 377)

Marszałkowie Nadworni Koronni

64

Bieliński Kazimierz Ludwik [nad linią: ginowska] 1702 – 1703, bo w tym roku zostaje wielkim kor., + 1713. Syn Franciszka Pana wdy Malborskiego i Marszałka tryb. 1663. – Kazim. Ludw. był marszałkiem na sejmie elekcyjnym 1697 z Ludwiką Morsztynówną podskarbianką Kor. –

1459 – 1461

Dunin Piotr z Prawkowic także odznaczył się w wojnie pruskiej pod Puckiem, pod Chojnicami, Marsz. nadwor. 1460, z Kazimierzem na Węgry 1472; kasztelan sieradzki 1478. Najpierw burgrabia krak. w r. 1459, w r. 1459 został marszał. nadw. po Janie Kuropatwie z Łańcuchowa podkomorzym sandom., w r. 1461 marsz. nadw. kor był już Mikołaj Bezrat (z Metr. kor 23, 236), a Dunin bierze hetmańskie i zarazem podkomorskie sandomierskie. Między 1471 a 1477 zostaje kasztelanem sieradzkim i tegoż roczniku + 1479 – 1480. Mamy wielkie podejrzenie że Piotr Dunin wda kujawski + 1562 a Mieściechyje, jest tym Duninem, dala było patrzyma (Encykl VII b 24 Bartoszewicz)

Z Kalinowy zarzba Wawrzyniec Marsz. nadw. kor 1420, w zaspicjach o królową Zofię 1427, pan. st. kalis 1433, pobław. telgran 1438; goniec do Świdrygajły, w Węgrzech 1443; wda galiski 1450 + około 1460. Syn Marcina kasztelana sieradzkiego. –

Kazanowski przymała Adam, kasztel. sandom. 1637 oraz podkom. kor; potym 1642 Marsz nadwor. kor. + 1649. ż. Elżbieta Słuszczanka wdzianka trocka. – Władysław IV chcąc wzcie swego ulubieńca postanowił mu pod ten czas urząd Stolnika koronnego i Kazanowskiem go ofiarowal. (Bołomoski Żywot Jerzego Ossolińskiego str. 73); + 25 Grudnia 1649. Szajn. Dzieła hist t IV 103. – Marsz. nadw. kor. 1643 (Acta Stryjc 28 f XVI)

Kmita Szreniawa Piotr z Wiśnicza, $\overset{2}{\text{kaszt. lubel.}}$ 1508, $\overset{1}{\text{Marsz. nadw.}}$ kor 1518, kaszt. woj. nic od 1526, Marsz. w. kor. od 1530, kaszt. sandom. od 1532, wda od 1535, krak od 1536, + 1551. Laskę wielkiej kor. dostał przed kaszt. lubels. + 31 paździer. 1553. miał lat 77 Marsz nadw i razem kaszt. wojnicki patrz Dodatki 104), jako Mar. Nad. kor podpisał 1519 przywilej (Monogr. Mortan III Depeta. 97)

Piotr z Kurozwęk poraj, Marsz. nadw. kor. 1475, 1479; podskarb. kor. 1485, 1495, kaszt. sandom. 1495, 1496. (syn Krzesława wdy lubels + 1458) jako marsz. dworu królewskiego podpisał 1474 przywilej dla klasztoru świętokrzyskiego na Łysej górze (ks Gacki z 17)

Leszczyński Wieniawa Rafał, na dworze cos.; w legacjach do Polski 1470, 1476; cesarz herb i Leszno w hrabstwo mu zamienił; potym kaszt. śrzem. 1487; Marsz. nadw. kor 1488, kaszt. gniezn. po 1495, poznań 1499 + 1501. Marszałek nadw. kor i razem kaszt. gnieźnieński + 1501 (Encykl XVII b 2 Bart. patrz Dodatki 104

1650. — Lubomirski hr. na Wiśniczu Jerzy Sebastjan syn Stanisława wdy krak. +1649 i Zofji Ostrog. marsz. sejmu 1643, marsz. nadw. kor. 1649, marsz. w. kor.; z dostojności wyzuty 1665; — + we Wrocławiu .... patrz Marsz. wiel. — hetman polny kor. —
patrz mar. w. kor.

Lubomirski hr. na Wiśniczu Hieronim Augustyn (Jerzego Marsz. w. kor. syn) [chorąży] Marsz. koronny sejmu 1681, mar. nad. kor. 1683, podskarb. 1692, woda krak. i hetm. pol. kor. 1702, kaszt. krak. i hetm. w. kor. 1702 +1706. — mar. nadw. kor. do 1702 (Dyar. Chrap. w przedm.) +20 kwietnia 1706. F. i Konstancyi Ligęzianki kasztelanki sandom.) chorąży kor. mianow. 20 marca 1676, postąpił na mar. nadkor. od 1682 patrz kaszt. krak.

Lubomirski hr. na Wiśniczu Józef Karol, (syn Aleksandra Michała wdy krak. +1676 i Heleny Ossolińskiej córki Jerzego) Marsz. nadw. kor. 1692, w. kor. 1702, +1703, z Teofila ordynatowna ostrogska, wdowa po Wiśniowieckim, dziedziczka Zasławskich — był komisarzem kor. od r. 1683, następnie Mar. nadw. kor. od 1693 29 maja; w końcu Mar. w. kor. od 25 lut. 1702, + w grudniu 1702 (Sygill. nr. 15, Metr. 220, Epistolae Załuskiego) patrz Marsz. w. kor.

Maciejowski ze Ciołek Stanisław, kaszt. lubel. 1545, wojewoda 1550, mar. nadw. kor. 1553, kaszt. sandom. 1555 +1563. — marsz. nadw. i razem kaszt. sandom. Dodatki str. 104

1742 - 1767 Mniszech Jerzy August Wandalin z Wielkich Kończyc syn Józefa kaszt. krak. +1747) ur. 1715, marsz. nadw. kor. 1742 do 1768, kaszt. krak. 1771, +1778. — Mar. nadw. kor. został po Franc. Bielińskim, wskutek układów, z lub których jego przeszedł na kaszt. krak. Bielański został mar. w. kor. a laskę nadw. oddał jemu. — Kasztelanem krakowskim był do r. 1773. z Brühlówna, +15 paździer. 1778 Najpierw sta. sanocki; od 1724 Łowczy w. kor.; od 1735 podkomorzy w. lit.; w r. 1742 Marsz. nadw. kor. a zarazem Generał Wielkopolski, sta. krzyżeczowski, ... barzowski, białocerkiewski, jaworowski, ... pełnomocnik. Kiedy za Stan. Augusta nie dostał laski wielkiej kor., rzucił się jawnie w objęcia przeciwników i zaczął silnie podburzać za dysydentami sejmiki. Jako Generał Wielkopolski najprzód Radziwiłł wciągnął do Konfederacji w r. 1767 złożył laskę nadworną i został w 1773 kasztelanem krak. z zatrzymaniem urzędu Generała Wielkopolskiego, + w Dukli 1778. Żona brała czynny udział w Konfeder. Barskiej i intrygowała za granicą (Encykl. XVIII. 700 F. M. S.)

Tarło <u>marsz. nadw. kor.</u> 1709 wspomnianego pod tym rokiem Zawisza w swoim pamiętn. str. 144/ — Marszałkiem nadw. kor. w 1702 r. był Wojciech Dąbski, ale że trzymał się Augusta, nie uznawał go król Stanisław, stąd marszałkiem nadw. kor. był u niego naprzód Poniński w czasie koronacyi 1705, a teraz Tarło widziany w 1709, tylko nie wiemy z pewnością, o którym z Tarłów tu mowa (Bartosz. w Pamiętn. Zawiszy str. 144)

Poniński <u>patrz</u> Tarło

Stanisław z Brzezia h. Zadora, w 1469 posł do Czech do Jerzego Podiebrada, który w jego obecności ogłoszony został królem czeskim, a następnie po nim obrano Władysława najstarszego syna króla Kazimierza Jagieł. Był od 1485–88 marszałkiem nadwor. kor. – (Encykl IV 471 Leop Hubert) — 1485–1488.

Chomentowski Stanisław h. Lis, syn Marcina podówczas tylko Łowczego sandom., później indy marsz. i Wierzbowskiej wdowie sieradz.; wda mazow 1706, marszałek nadw. kor 1725, hetman polny kor 1726, † 1728 patrz wda mazow. — 1725–1726

Jan Kuropatwa z Łańcuchowa podkomorzy sandomierski, marszałek nadw kor. zdaje się że do 1459 bo w tym roku zostaje po nim Dunin Piotr z Prawkowic (Encykl VII 624 Bartoszewicz art Dunin)

Mikołaj Beszt marszałkiem nadw. kor jest już w 1461 (Metr kor ks 23 fol 236) Encykl VII 624) (po Duninie Piotrze) — 1461 –

Lubomirski Stanisław Herakli syn Jerzego marsz. w. kor. hetm p. lit. rokoszanina i Konstancji z Bobrku Ligęzianki starości sandom; chociaż sporny, ~~po ojcu~~ podstoli kor 1669, marsz nadw. kor został podczas konfed. gołębskiej 1673 miał lat tylko trzy lata według nowego prawa, ale ta nie utrzymało się. marsz. w kor 1676 19 lutego † 16 lub 17 stycz 1702 (Encykl XVII 359 Bartoszewicz — 1673 – 1676

Pełka marszałek nadw. kor według Niesieckiego herbu Lis, r. 1359, czyli Pełka z Koscielca, jak to widzim z przywilejów u Łabęckiego w Górnictwie II, 101, pod r. 1367, marsalco curiae regaliae. (Encykl XVIII 55 art. Marsz. n. patrz Dodatki 91

Niedzwiecki Piotr marsz. nadw kor hetmanił przeciw Krzyżakom 1410 Dodatki str 106

Rabsztyński Jan, marszałek nadw. kor 1502. W dokumencie wywodu szlacheckiego pochodzenia Erazma Ciołka, ~~nazw~~ w r. 1502, naznaczony był z innymi do wybadania jego genealogii, i nazwany jest przez króla „Marszałkiem naszym nadwornym" Leop Hubert Pamięt hist I 265.

Tęczyński z pod Tarnowa Łukasz Gabryel, (Stanisława syn) ur. 1485, kast. lubel. 1526 w legacyi do Solimana i Ferdyn. Mar. nadw. kor. 1531, kast. wojnic. 1535, woda sandom. 1541 + 1553 20 maja. Marsz. nadw. kor i razem woda sandom. patrz Dodatki 104) Marsz. nadw. i ch. lubelskim był 8 lut. 1539, jak dowodzi list Zygmunta I do Sty Mielec... (Metr. lib 205 s 419 ze Stawarz Polski II 1284)

Wolski z Podhajec Stanisław, kast. brzeziński 1563, rawski 1564, oraz Mar. nadw. kor., kast. sandom. 1565, + 1569 ? ~~i Barbara~~ syn Mikołaja kast. sandom; z Barbara Tarnowsk. wdzianka sandomir. Bart. Tyg. illust. 1863 N 95. art. Mik. Wolski (+1570 świeże) zdaje się że był razem kast. sandom i Marsz. n. k. patrz Tabl. hist. Marsz. N 6. Marsz. nadw kor i razem kast. rawski, był to ostatni Marszałek nadw. z drugim urzędem, + 1566 (Encykl XVIII 62 Bart. patrz Dodatki ch 104.

Wolski z Podhajec Mikołaj, (syn Stanisława kast. sandom. + 1569 r.) i Barbary Tarnowskiej wdzianki sandom z czasarach ur 1550. krajom wróciony. Mar. nadw. kor. 1595, w legacyi do Rzymu i cz. 1613. Mar. w. kor. 1615 + 1630. (5 marca) patrz Mar. w. kor. — w 1595 nie był jeszcze marsz. a był miecznikiem, laska nadw kor. z pięć lat wakowała za nim on ją objął, w 1597 jeszcze jest miecznikiem, zdaje się że wziął ją w 1599. Laska ta wakowała po Przerembie Sieniaws-kim od 1595. — Mar w. kor. został 1615 po śmierci Zygm. Myszkowskiego, postąpił na Mar. nadw. kor nie prędzej jak 1599 a przed 1605 patrz Tabl. hist. Marszałk. kor. N 6)

Zakrzewski z Jastrzębca Mikołaj, Mar. nadw. kor 1444, kast. wiski 1451, 1465

Zborowski z Jastrzębca Jędrzej syn Marcina kast. krak 1565) Miecznik kor. 1574, Marsz nadw. kor. staje za Batorym, prowadzi Annę na Koronacyę 1576, pojmany 1585, z marszałkostwa ustępuje 1589, kast. sanocki około 1595. — Marsz. nadw. kor został 10 marca 1574 (Orzelski a Wolfa I 282. Bart. art. Mik Wolski Tyg. illust. 1863. N 95. i Tabl. his. marsz. N 5) z marsz. ustępuje na kast. sądecką Dodatk. 105. Marsz. nadw. kor. 1577. (Akt. ziem. Stys II-98 i sta Radomski. —

czy to samo co Koronny ?

Mikołaj Trzebuchowski, marszałek nadworny (prefectus cubiculi) królewski, tak podpisany 1557 2 czerwca na przywileju Zygm. Aug. Wójcicki Bib. starož. pol. II str. 357 archiw. [illegible]

Barzi
"~~Stanicki Stanisław dworu naszego marszałek" tak się podpisał w r. 1640 5 stycznia na~~:
" Stanisława Barzego z Blozwic Marszałka Dwornego Koronnego pols. i stg. Świętokrzyskiego, tak podpisany na unii lubel. 4 lip. 1569. Wójc. B. St. VI 290. (Będzie to chyba: Barzi Stanisław h. Korczak, otrzymał 1557 stwo grodeckie, a w 1562 stwo świętokrzyskie. W r. 1568 Marszał. Nadw. kor., w 1569 podpisał Unię Litwy z Polską na sejmie lubels. W r. 1570 został woj. krak. i zarazem stą krak. + 1571. (Encykl. p. [illegible] II str. 978 art. Barzi) w 1570 ~~[illegible]~~ Stanisław Barzi de Blozwia marsz. nadw. sta świętokrzyski otrzymał potwierdzenie przywileju na jarmarki w Kozięgu ~~[illegible]~~ miesiąc [illegible] (Staroż. Polska II 150)

Lubomirski Jędrzej mar. nadw. kor. do 1649 (Dyar. Okrsz. w przedm.)

Branicki Jan Klemens marsz. nadw. kor. do 1673; „Dani i Holsztynie z Czarnieckim [illegible] mianow. Marsz. nad. kor. na sejmie 1662 po Opalińskim (Krajewski według Kochowskiego, Hist. Czarnie. k. 325. + w początkach 1673 (Wyrwicz Konfed. Gołębska str. 227)

Hetman wiel. kor.

Hetman z urzędu jako strażnik granic, znosił się z Turcyą; miał nawet osobną swoją reprezentacyę w Stambule; wyrobił więc sobie przez to prawo historyczne, którego każdy hetman święcie przestrzegał dla samej powagi swego urzędu. Paszowie, wezyr, nawet i sami sułtan, z het. prosto się znosili. Wr. zdaje się 1758 przyjechał do Warszawy poseł turecki; dowiedziawszy się że het. okrężny, najpierwszą wizytę winien mu oddać. Według tego zwyczajowego prawa miał do niego listy od wielkiego wezyra. Gdyby nie zastał hetmana w Warszawie, pojechałby umyślnie do Białegostoku. Chcąc dokuczyć hetmanowi zausznicy dworscy podmówili mar. w. kor. Bielińskiego, aby przed [illegible] najpierw złożył wizytę — mar. posyła zatem do posła i żąda — niespodziewanie, bo hetman posłał już karetę po posła, wreszcie mar. jedzie i przeprowadza hetmana itd. (r. 1758 kronika Podhorecka str. 161, Bart. oryg. Fran. Bieliński w Tygod. illustr. 1863 № 185 str. 146 szpalta średnia)

Do w. hetmana kor. przybył poseł hospodara wołoskiego i baszy chocimskiego, z listami, w których się skarżą na niektóre zajścia graniczne, a zarazem proszą, aby czym prędzej wyznaczyć komisyę do rozgraniczenia, jako też z tureckiej strony komisarze wyznaczeni aby też w Chocimiu na miesiąc kwiecień stawić się mogli. W. hetm. kor. doniósł o tem dworowi — Szajnocha Szkice hist. Gazeta Berlińska Warsz. 1 Maja 1727 (t. II str. 232)

1702. 19) 69

Potocki pilawa Feliks Kazim. na Podhajcach syn Stanisława rewery het. w. kor. + 1667) marsz. sejmu 1669, woda sieradz. 1669, krak. 1682, w boju rozsądny, hetman p. kor. 1692, hetm. w. kor. 1702 + 1702 - kaszt. krakowski. Z hetmana polnego mian. hetm. w. kor. 1 Maja 1702, + 15 maja 1702 (Encykl. XI 735 Hetman - Bartosz)

+1651. 14)

Potocki pilawa Mikołaj syn Jakóba wdy bracł. + 1613; pod Cecorą 1620 jeniec, w rozprawach z tatar. kozak. i Szwed. w Prusiech; gener. l. pod. 1634, hetm. p. kor. oraz wda bracł. 1636, pod Kumejkami, Borowicą zgnębił Pawluka 1637. hetm. w. kor. 1648, pod Korsuniem 1648 23 maja jeniec; pod Białocerkwią 1651 + 1651. kaszt. krakowski; z hetmana polnego, kasztelan krakowski od 1636 + 1651. Po nim wakans trzy lata (Encykl. XI 735 Hetman Bartosz)

1726 + 1728 22)

Rzewuski Stanisław Mateusz syn Michała Floryana podstar. nadw. kor. + 1689) gen. piechoty 1688, rozprawia się ze Szwedami 1702, poseł do Turcyi 1700, 1711, woda podlaski 1717; hetm. pol. kor., hetm. w. kor. 1726, woda bełzki 1728 + 1728; Anny Dzieduszyckiej kasztel. [illegible] ; że był chetmańskiego mianow. krajczym kor. 22 lutego 1702 (Sygill. XVI 15); postąpił na Referendarza kor. w marcu 1703 (Sygillaty, Tabl. hist. Krajew.) woda bełzki, mian. z hetm. pol. hetmanem w. kor. 12 paźdz. 1726 + 4 listopada 1728 - Po nim wakans przez lat 8. Przez ten czas Regimentarze generalni wojsk koronnych: a) Stanisław Ciołek Poniatowski, woda maz., od 1728 - 1733; b) Józef Potocki były hetman Stanisława Leszczyńskiego, woda kijów., od 1733 - 5. - (Encykl. XI 735 Hetman Bartosz + 5 listop. 1728 we Lwowie (Gazeta Berlin Voss. (Szk. hist. II 295 Szujski)); poseł do Turcyi 1699 krajczy kor. 1702, Referend. kor. 1703; hetm. pol. kor. 1706, woda podlaski; hetm. w. kor. 1726 i woda bełzki + 1728 (Encykl. XIII 636). Po nim buława wakuje do 1736 (Kron. Todtowsk., str. 10)

25)

Rzewuski Wacław ur. 1705, stał 1733 przy Leszczyńskim, wybrany marsz. sejmu pacyfikac. 1736, woda podol. 1736, Marsz. trybun. kor. 1737, hetm. p. kor. 1752 woda podlas. 1757, krak. 1761; obrońca Stan. Aug. przeciwny, zaciągnął się do konfed. radom. 1767, z sejmu uwieziony do Rossyi; wrócił 1773 przyjęty hetmaństwo w. kor., zrzekł się go 1773, kaszt. krak. 1777 + 1779 w Siedliszczach (w Chełmskiem); hetm. w. kor. mian. 9 kwietnia 1773, złożył w początku 1774; kaszt. krak. mian. 9 grudnia 1778 złożył buławę wielką 16 lutego 1774, + kasztelanem krak. 27 października 1779 (Encykl. XI 735 Hetman Bartosz); ur. 1706 w 1714 został [illegible], w 1729 otrzymał chorągiew pancerną; pisarstwo pol. kor. uzyskał 1737, woda podolskim 1736, z Leszczyńskim wyjechał za granicę, ale później powrócił, i nanowo mianowany woda podolskim 1750; hetm. pol. kor. 1752, woda krak. 1762, marsz. sejmu 1763, wywieziony do Kaługi 1763 - 77, hetm. w. kor. 9 kwiet. 1773, złożył godność na początku 1774 i został kasztelanem krak. 1778, + w Siedliszczach 1779 (Encykl. XXII 636)

10

9) 1561 +1569

Sieniawski Leliwa. Mikołaj (Hieronima syn) 1489. Zasłużył się 1529 umiej. pod Orszą; pod Obertynem i... 1538 pod Seretem; kaszt. bełzki 1549; woda ruski 1553, hetm. w. kor. 1563 +1569. mianowany na hetmaństwo polne w r. 1539 (w Piątek po niedz. Oculi w Krakowie Metr. 58. 29). Dopiero w r. 1561 został hetmanem wielkim 13. – Z hetmana polnego woda ruski, hetman w. kor. od 1561, +1569. Urzędował przez lat 12. Przez ten czas rządził wojskiem z prawami hetmańskiemi Jerzy Jazłowiecki wojewoda ruski, od 1569 – 1575, kiedy umarł i po nim zostaje tylko hetman Mikołaj Mielecki (patrz go).

21) 1706 +1726

Sieniawski Leliwa Adam Mikołaj (syn Mikołaja Hieronima het. pol. kor. +1683) woda bełzki 1692, hetm. pol. kor. 1702; wielki 1706, kaszt. krak. 1710 +1726 ostatni tego domu, z Elżbiety Lubomirskiej zostawił dziedziczkę Zofię, która owdowiawszy po Denhofie 1728 (wdzie po hetm. pol.) wniosła fortunę w dom Czartoryskich, wyszła za Augusta Czart. woj. rusk. – +18 lutego 1726 we dworze, Fecit Stanisława Marii w. kor. z hetmana polnego wdy bełzkiego, hetman w. kor. od 30 kwietnia 1706 + kasztelanem krak. 18 lut. 1726. Przeciw niemu hetman w. kor. Stanisława Leszczyńskiego, Józef Potocki, woda kijowski od 1706 – 1709 (Encykl. XI 735 Hetm. Bartosz

16) 1668

Sobieski Janina Jan (syn Jakóba wdy rusk. + 1647) ur. 1624, chorąży kor., Marsz. w. kor. 1665, hetm. w. kor. 1667, przeciwny obraniu Michała 1669, przystępuje do związku pod Łowiczem 1672; Chocim 1673 10 listop. – król 1674 21 maja. +1696 17 czerwca; poślubił 1665 Marję Kazimirę Ludwikę d'Arquien z domu Bethune po Zamojskim wdowę, urodzoną 1646 +1716 30 stycz. hetmanem w. kor., mian. z hetmana pol. kor. 5 lutego 1668 (Sygil 20, f 137) Został królem 1675 (Encykl. XI Hetman Bartoszewicz) patrz Monogr. Kotłow. VI 198. –

8) 1527 +1561.

Tarnowski Leliwa Jan Amor Magnus, syn Jana Amora (z Rożnowczykówną Zawiszy Czarnego) kaszt. krak. +1500) ur. 1488; kaszt. wojnicki 1521, woda ruski oraz hetm. w. kor. 1526, kaszt. krak. 1536 +16 maja +1561. patrz Kaszt. Krak. – woda ruski i hetm. w. kor. mianow. we wtorek po niedzieli Laetare 1527. Metr. 40. 722. – hetmanem polnym mianuje go 1530, toż 1532 w Metr. 46, 173 zwany stanem Tirukg. Mianowany jednego dnia hetmanem i wdą ruskim we wtorek po Niedzieli Laetare 1527 (Metr. 40 f 722). Zwyciężca pod Obertynem. Kaszt. krak. w 1536. Tworzy hetmańs two polne w 1539 – Sam więc pierwszy zowie się hetmanem w. kor. + 1561 (Encykl. XI 735 art. Hetman Bartosz). + 16 maja 1561 (Encykl. XIV, 6. K. wł. k)

17) 1676 +1682

Wiśniowiecki Dymitr Jerzy, (syn Janusza koniusz. kor. +1636 i Marjanny Tyszkiewiczówny wojewodzianki wil.) woda bełzka 1659. het. pol. kor. 1668, 1 marca poślubił Marjannę córkę Krzysztofa Zamojskiej, po 1671 Teofilę Zasławską (siostrzenicę króla Sobieskiego); hetm. w. kor. 1676, woda krak. 1678, kaszt. krak. 1680 +1682 w sierpniu. – Strażnik kor. od 1658 hetm. w. kor. od 1676 z hetmana pol.; + kasztelanem krakowskim 1682 (Encykl. XI 735 Hetman Bartosz)

Branicki Jan Klemens z Ruszczy gryf. ~~Jana podkomorzego krakow. syn~~, ur. 1688, + 9 paźdz 1771, woda krak. 1745, hetm. w. kor 1752; marszał. 1761; z sejmu konwok 1764 ustępuje przed stronnictwem Czartoryskich. — syn Stefana i Katarzyny wdy podlaskiego (+1709) i Katarzyny Sapieżanki hetmanowny lit), chorąży kor 1724–1746, hetm pol kor 1735, postąpił na wdz. krak 1 październ 1746 (Sygil/Tabl hist chorąży i 113) patrz dodatki str 16. z hetmana polnego mian. hetm w kor 5 czerwca 1752 [1] + kasztelanem krak 9 paździer 1771. Po nim wakans przez półtora roku (Encykl XI 735 Hetman – Bartoszewicz) (1) Kronika Podhorzec str 31) | 1752 + 1771 | 24)

Do tego patrz str dod. Bartosz. Sebo mus. Ann. ur. 1683

Branicki Franciszek Ksawery herbu ... od 1774 do 1793 – ... Stanisława Augusta, podstoli kor 1764 ... Stanisław kor. od maja 1766 regimentarz 1768 na uśmierzenie konfederatów; hetm. pol. kor. 1773, 16 kwietnia hetm. wiel kor mianowany 8 lutego 1774, składa buławę 1793, + 1819, z Aleksandra Engelhardówna siostrzenica Potemkina. patrz Stadnicki i Tarcz... mian hetm w. kor z hetmana pol 8 lut. 1774 (Sygillaty 33, 62), rezygnował buławę 1793 (Encykl XI 735 Hetman Bartoszewicz) | 1774 – 1793. | 26)

Firlej Mikołaj h. Lewart, poseł do Turcyi 1491; kaszt. lubel. 1501, woda lubel. 1503; pokonywa Moskwę pod Orszą; w Wiedniu 1515; hetman oraz woda sandom. 1515; pokonywa Krzyżaków 1520, kaszt. krak. 1520, + 1526. patrz Święcki patrz kaszt. krak.; woda sandom, Campiductor w 1517 (Tomiciana IV 158) Potem zwie się Campiductor generalis a nawet Generalis imperator exercituum Regni. Kaszt. krak od 1520, + 1527 (Encykl XI 735 art. Hetmani Bart) | 1517 + 1527 | 7)

Jabłonowski Stanisław Jan pras. (syn Jana Stanisł. miecz. kor + 1647) ur. 1634, wojenny zawód zaczął pod Czarnieckim; hetm. pol. kor 1676, wielki 1682, razem kaszt. krak 1692 + 2 kwiet. 1702. — wdztwo ruskie wziął po Sobieskim, z Marjanną Kazanowską córką Aleksandra patrz Święcki hetman w. kor od 1682 z hetmana polnego, + kasztelanem krak 1702 (Encykl XI 735 Hetman Bartosz) patrz woda ruski | 1682 + 1702. | 18)

Jazłowiecki Jerzy, pod Kamieńcem 1528, pod Obertynem 1529 tatary pobił, zdrada przez niego wykryta; hetm. pol. kor. 1561, woda podol. 1567, potem ruski i hetm. w. kor 1569, posłował do Turcyi, + 1575. – Należał kiedyś wojsko patrz Mielecki

Kamieniecki Pilawa Mikołaj, kaszt sandom 1497, woda lubels. 1505, sandom. 1506, krak 1508 pierwszy hetm kor; najazd Bogdana Mołdaw. odpiera 1510 aż pod Suczawę, nad Dniestrem 4 paździer do ostatka zniszczył; w walnej pod Łopusznem z Tatarami rozprawie 1512, + 1515. — Stał krakowski mianowany hetmanem 1 września 1505 po pięcioletnim wakansie (Metr. kor 22. f. 4) Woda krak został na sejmie 24 marca 1507 (Tomiciana I, 18). Exercituum Regni campiductor generalis, + 1515 (Encykl. XI 734 art. Hetman Bartosz) | 1505 + 1515. | 6)

13) 1632 + 1646 Koniecpolski pobóg Stanisław, syn Aleksandra wojewody sieradzkiego i Anny Sroczyckiej wojewodzianki kamienieckiej ur. 1591, wojażował do Francyi 1607, hetm. pol. kor. 1618, pod Cecorą 1620 jeniec, wrócił z niewoli, wojewoda sandomierski 1623, hetm. w. kor. 1624, wraz gromi Tatarów pod Szatanowem, Dunajgrodem, a 1626 pod Martynowem, w Prusiech zatrzymał 1626 Gustawa Adolfa, Gniew, Puck odebrał, pobił 25 czerwca 1629 pod Sztumem, zwyciężył Tatarów 24 lipca 1633 pod Sasowym rogiem, kaszt. krak. 1633, ciemięże pokonał, stawia 1637 Kudak, znosi Tatarów 30 stycz. 1644 pod Ochmatowem nad Siniemi wodami, + 1646. Ż. Żółkiewska córka hetmana Katarzyna, z Podolskim kor. 1615 po nie mającym, i II Ż. Krystyna Lubomirska od 1619, kanclerza wojewodzica, hetm. w. kor. mianowany 5 kwietnia 1632, kaszt. krak. 1633, + 11 marca 1646. – Bart. Tyg. Illustr. 1863. 194 art. Stan. Koniecpols. i hetman polny, najwyższy wód od 1613, dopiero w 1632 otrzymał buławę wielką + 1646 (Encykl XI 735 art. Hetman Bartoszewicz)

10) ~~1579~~ – 1580. Mielecki gryf Mikołaj (syn Jana marsz. w. kor. + 1561) woda podolski 1560, prowadzi Bogdana do Multan 1572, hetman 1575, z odsieczą Potocki, Sokół 1579, buławę składa 1580 + 1585. – po nim Zamojski Jan. Przed nim wakowała lat 12, i przez cały ten czas, od śmierci Mikołaja Sieniawskiego (1569) rządzi wojskiem z prawami hetmańskiemi Jerzy Jazłowiecki, woda ruski, od 1569–1575, kiedy umarł i po nim czytamy tylko hetman Mikołaj Mielecki, woda podolski w r. 1579, który zaraz złożył buławę w 1580. Odtąd zwiemy stali hetmani. (Encykl XI 735 art. Hetman Bartosz)

15) 1654 + 1667 Potocki Stanisław rewera pilawa na Podhajcach, syn Andrzeja kaszt. kamieniec + 1609) ur. 1579, w boju pod Smoleń., Cecorą, Chocimem, Barem, kaszt. kamieniec 1626, woda bracł. 1631, podolski 1631, hetm. pol. kor. 1652, woda kij. 1653, pod Zbarażem 1653, hetm. w. kor. 1654, woda krak. 1655, pod Ochmatowem 1655, Szwedów pod Lublin 1656, a Rakoczy. 1657 23 lipca, a w Lucie pod Cudnowem 1660 17 czerw. królestwo + 1667 — + 13 lut. 1667 (Kraj. Lex. bit. II 446 art Sobieski) Z hetmana polnego, het. w kor. od 1654, woda krak., + 1667 (Encykl XI 735 art Hetman Bartosz)

23) 1735 + 1751 Potocki pilawa Józef (syn Andrzeja kaszt. krak. + 1692) marsz. tryb. kor. 1700, 1723 regimentarz hetm. w. kor. 1736–1752. woda kijowski z Wiktorją Lipską, woda kijowski, poznański, kaszt. krakowski, hetm. w. kor. 1735 przed sejmem pacyfikacyjnym + 7 maja 1751 – po nim Sieniawski Adam hetm. w. kor. || Woda kij., hetman w. kor. od roku Głoskopada 1735, + kasztelanem krakowskim 7 maja 1751 (Encykl XI 735 Hetm. Bartosz) + 19 Maja 1751 (Kronika Podhorecka str. 71)

Zamojski h. Jelita, tarnowski Jan (syn Stanisława kaszt. chełmskiego +1572 z Anny Herburtówny) ur. 1541, kanclerz w. kor. 1576, hetm. w. kor. 1580 pod Wielkimi Łukami, Byczyna 1602 zdrada, +1605 Zamość (Utworzył ordynację 1589. po nim lat 10 wakowała buława. ur 1543 ż. I Anna Ossolińska, II Krystyna Radziwiłłówna III Gryzelda Batorówna ślub 12 czerwca 1583 | Podkanclerzym kor. mianow. 16 maja 1576, [illegible] co roku niespełna umyślnie król usunął Dzialińskiego na biskupstwo płockie, aby Zamojskiemu dać kanclerstwo. (Encykl. pow. 128) Mianowany hetmanem w 1581 +1605 Po nim wakans przez lat siedem (Encykl. XI 735 art. Hetman Bart.) — 1581 + 1605 — 11)

Żółkiewski Lubicz Stanisław, syn Stanisława wojew. ruskiego +1588) ur. 1547. Zamojskiemu w boju towarzysz, na pierwszym zawołaniu 1588 25 stycz. pod Byczyną. hetm. pol. kor. 1588, kaszt. lwows. 1593, z Nalewajką 1595, wołoskiem 1597, pokonał Szwedów 1602 pod Weissenstein; na tymże zjeździe 6 lipca 1607 pod Guzowem; wojew. kijow. 1608, wnet 1613 hetm. w. kor. zwycięża 4 lipca 1610 pod Kłuszynem, jedna 27 sierpnia carski tron dla Władysława, do Moskwy wszedł, do Warszawy Szujskich na tryumf w lutym 1611 przywiódł, zdaje hetmaństwo, kanclerstwo 1618 bierze, ginie pod Cecorą 6 paźdz. 1620. z Reginą Herburtówną, syn Jan jeniec ranny pod Cecorą 1620, +1623, i z córek jedna Koniecpolska, druga Zofja +1634 za wojew. ruskim Daniłowiczem. Encykl. p. 128. — z hetmana polnego het. wielki od 1613. (Encykl. XI 735 art. Hetman Bartosz.) Po nim wakans przez lat 12. Zastępują hetmana w Litwie wojsk koronnych Jan Karol Chodkiewicz het. w. lit. i Stanisław Lubomirski podczaszy kor., hetmanem polnym zwany po dawnych źródłach (Lauria) — 1613 + 1620 — 12)

Lubomirski Hieronim August (syn Jerzego Sebastjana marsz. w. kor. i het. pol. kor., rokoszanina i Konstancji Ligęzianki wojewodzianki sandom.) marsz. sejm. 1681, mar. nadw. kor. 1683, podskar. kor. 1692, woda krak. i het. pol. kor. 1702, kaszt. krak. i het. w. kor. 1702 + 1706 20 kwietnia. — Chorąży kor. 20 marca 1676. postąpił na marsz. nadw. kor. od 1682 (Tabl. het. chorąży N8. Z hetmana polnego mian. hetm. w. kor. 22 maja 1702, + kasztelanem krak. 20 kwiet. 1706 (Encykl. XI 735 Hetman Bartoszewicz) potem kaszt. krak. — 1702 + 1706 — 20)

Ożarowski Piotr Rawicz syn Jerzego oboźnego w. kor. + 1747 i Konstancji Bobrownickiej) z generała lejtnanta pisarz w. kor. od 7 marca 1768 do 1785 bo ustąpił Mielżyńskiemu, starosta surażski i żarnowiecki; potem kaszt. wojnicki od 1781. Za Targowicy od razu hetm. w. kor. 1793, stracony w Warszawie 1794. — hetman w. kor. od 1793, z guzgł 1794. (Encykl. XI 735 Hetman — Bartoszewicz) Był regimentarzem generalnym wojsk kor., pisarzem w. kor. 1768, rezygnował tę godność 1776, kaszt. wojnicki 1781, podczas sejmu 4 let. został generał lejtnantem, a za Targowicy hetm. w. kor. 1793 / Encykl. XIX 234 T. M. I) — 1793 + 1794. — 27)

Belina Żelisław, hetman walki Bolesława Krzywoustego, w czasie wojny ze Swentopełkiem utracił rękę, mimo to jednak otrzymał zwycięstwo, + 1120 kasztelanem krak. (Encykl. t. III str. 84)

Hetmanowie stali, później wielcy koronni:

1) - 1462 Piotr Dunin z Prawkowic podkomorzy sandomierski, podpisał się Campiductorem w r. 1462 (u Hetela w Pantaz str. 300; ob. Encykl. VII str. 624); dawniej marszałek nadw. kor. w r. 1459 i 1460; żył jeszcze w 1470

2) 1466 Feliks z Paniowa h. Godziemba, kasztelan lwowski, + 1483 (Paprocki Herby str. 201). Jeszcze w 1466 był wodzem zaciężnych (Dzieje Książąt II, 360), Capitaneus generalis exercituum (u Łunaczewicza, Krótki opis kościołów I, 93)

3) 1474 Jan Rytwiański, hetman i marszałek kor. w r. 1474 (Bielski str. 221

4) 1488 — Stanisław Pieniążek z Witowic, sta sanocki, mianowany 30 września 1488 (Gołębiowski panowanie Jagiełłów II, 362). U Paprockiego błędna data nominacji 3 lutego 1488 str. 201. — Król go pisze w r. 1491 Exercituum Regni nostri generalis; gdzie indziej pisze go: Campiductor generalis (Załęski Górnic. II 179 i MSS.)

5)

+1500 Tarnowski Jan h. Leliwa, kasztelan krakowski, ojciec obertyńskiego zwycięzcy, + 1500 starcem 80letnim (Starowolski Monumenta Sarmatorum

Hetmani polni koronni		Hetmani wielcy koronni	
		Mikołaj Kamieniecki	+1515
		Mikołaj Firlej	1515. +1526
		Jan Tarnowski	+1561.
Mikołaj Sieniawski	1561	Mikołaj Sieniawski	1561–+1569
Jerzy Jazłowiecki	1561–1569	Jerzy Jazłowiecki	1569–+1575
		Mikołaj Mielecki	1580
Mikołaj Sieniawski	1569–+1587	Jan Zamojski	–1602. +1605
Stanisław Żółkiewski	1588–1608	Stanisław Żółkiewski	1608–+1620
Stanisław Koniecpolski	1608–1624	Stanisław Koniecpolski	1624–+1646
Marcin Kazanowski	1624–+1636		
Mikołaj Potocki	1636–1646	Mikołaj Potocki	1646–+1651.
Marcin Kalinowski	1646–+1652		
Stanisław Potocki	1652–1654	Stanisław Potocki	1654–+1667
Jerzy Lubomirski	–1665		
Stefan Czarniecki	+1665		
Jan Sobieski	1665–1667	Jan Sobieski —	1667–1674
Dymitr Wiśniowiecki	1668–1676	Dymitr Wiśniowiecki	1676–+1682
Stanisław Jabłonowski	1676–1682	Stanisław Jabłonowski	1682–+1702
Mikołaj Sieniawski	1682–+1684		
Jędrzej Potocki	1684–+1692		
Feliks Potocki	1692–1702	Feliks Potocki	+1702.
Hieronim Lubomirski	1702	Hieronim Lubomirski	1702–+1706
Adam Sieniawski	1702–1706	Adam Sieniawski	1706–+1726
Stanisław Rzewuski	1706–1726	Stanisław Rzewuski	1726–+1728. do 1736
Stanisław Poniatowski	1726–1728	vacat —	
vacat	do 1736	Józef Potocki	1736–1752
J. Klemens Branicki	1736–1752	J. Klemens Branicki	1752–+1773
Wacław Rzewuski	1752–1773	Wacław Rzewuski	1773–+1779.
Franciszek Branicki	1773–1774	Franciszek Branicki	1774–1794.
Seweryn Rzewuski	1774–1794.		

Hetmani polni koronni

Branicki Franciszek Ksawery (syn Piotra) ~~1773 – 1779 przechodzi na wielkiego~~ … przy wstąpieniu na tron Stanisł. Aug. był tylko ……… kalicnim, na sejmie koronnym … został jener. adjut. królews.; jener. … wojsk kor.; podstolim w kor., jener. … od maja 1766 krawczy w. kor., hetm. pol. kor. mianow. 10 kwiet. 1773, wielkim 8 lutego 1774 … 13 grudnia 1774, … 1793, +1819. … Engelhard patrz podstoli kor.

1773 – 1774 26)

do tego patrz Święcki dodat. Boll. Lubomirski Stanisł. w 1583

Chomentowski Stanisław pierwszy … 1726 + 1728; – woda mazowiecki 1706; … 1714 … z Turcyi; … 1720 do układów z … mar-szałek nadw. kor. 1725; hetman polny kor. 1726, + 1728 patrz woda mazow. hetmanem pol. mianow. 11 pazdzier. 1726, woda maz., + 2 września 1728 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszew.; po nim buława wakuje do 1736 (Konst. Podhorec. … 110)

1726 + 1728. 23)

Czarnecki Stefan 1665 … a przedtem oboźny w kor. 1652, … 1655, woda ruski 1657, woda kij. 1664. patrz dodatki str. 2. ~~het.~~ het. pol. kor. do 1665 (… przedtem) nominacya na buławę polną kor. podpisana 2 Stycznia 1665 r (Metr. Kor. … 203 str. 355), … w dziesięć lub dwanaście dni po otrzymaniu przywileju. (Tyg. ilustr. N117 r. 1861 art. Śmierć Stef. Czarnieckiego) patrz woda kijowski, +16 lut. 1665 (Encykl. XI 736 Hetm. Bartoszew.)

1665. 13)

Jabłonowski Stanisław Jan … (syn Jana Stanisł. miecznika kor. +1647) ur. (2 Kwietnia) 1634, wojenny zawód zaczął pod Czarneckim; hetm. pol. kor. 1676, wielki 1682, razem kaszt. krak. 1692 + 2 Kwietnia 1702. – wództwo ruskie wziął po Czarneckim – ż. Maryanna Kazanowska córka Aleksandra woda ruski, hetm. pol. kor. do 1682 (Encykl. XI 736 Hetman Bartosz.); oboźny kor.; strażnik kor. ale krótko na tych urzędach; wodą ruskim został 1664. patrz woda ruski

1676 – 1682 16)

Jazłowiecki Jerzy; pod Kamieńcem 1528, pod Oczakowem 1529 … … przez …; hetm. pol. kor. 1561, woda podol. 1567, … ruski i hetm. w. kor. 1569, posłował do Turcyi +1575

Kalinowski Kalinowa … Marcin, (syn Walentego Aleksandra (generała ziem podolsk.) który + pod Cecorą 1620) woda czernihow. 1635, hetm. pol. kor. 1646, pod Korsuniem 26 maja 1648 kozacki jeniec; występuje 1650 … pod Bereszteczkiem; pod Batowem do 1652 poległ. – patrz woda bracławski

1646 + 1652 9)

Koniecpolski … Stanisław, kaszt. halicki, … pod …; pod … pod Cecorą 1620 jeniec; … następnie … hetm. pol. kor. 1624; woda podol. 1632, … pod Mohylowem 1634 + 1636. – 19 pazdziernika woda podolski, hetm. polny od 1633 +19 pazd. 1636 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszew.

1633 + 1736. 5)

4) 1616–1632 Koniecpolski pobóg Stanisław, wdy sieradz. Aleksandra syn, [Annę Stroczyńską wojewodziankę kamieniecką] wlegający do Francyi 1607, hetm. p. k. 1618, wda sandom. 1625, hetm. w. kor. 1624, kasztel. krak. 1633 + 1646. – patrz moim objaśnieniu hetm. w. kor. – podstoli kor. 1615 Tyg. ilustr. hetm. pol. od 1616 do 1632, poprzednio wyżej (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz)

11) +1657 Lanckoroński Stanisław zadora, z młodych lat zaprawiony w boju przeciw Tatarom, kaszt. halicki 1646, wystąpił przeciw Kozakom; kaszt. kamieniec. 1649, wda bracł. 1650, ruski 1651, hetm. pol. kor. 1654, umiej. ruski był pod Kamieńcem 1655, +1657 Encykl. XI 736 Hetm. Bartosz.)

20) 1702 Lubomirski Szreniawa Hieronim Augustyn (syn Jerzego Marsz. Wiel. kor.) mar. sejm. 1681, marsz. nadw. kor. 1683, podskar. kor. 1692, wda krakski hetm. pol. kor. 1702 [hetm. pol. Konstancyi Lezańskiej dziedziczki sandom.] kaszt. krak. i hetm. w. kor. 1702 + 1706. – 20 kwietnia. – chorąży kor. 20 marca 1676 postąpił na mar. nad. kor. 1682. – mianowany hetm. polnym 1 maja 1702, a 22 maja hetmanem wielkim (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz) patrz kaszt. krak.

10) –1654 Potocki Stanisław pilawa rewera na Podhajcach, syn Jędrzeja kaszt. kamienie. +1609) ur. 1579; w boju pod Smoleń., Cecora, Chocimem, Barem; kaszt. kamieniec. 1626, wda bracł. 1631, podol. 1631, hetm. p. kor. 1652, wda kijow. 1653, pod Zborowem 1653 hetm. w. kor. 1654, wda krak. 1655, pod Ochmatowem 1655 Szwedów pod Lublin. 1656 a Rakoczego 1657 23 lipca; a walne pod Cudnowem 1660 17 czerwca zwycięstwo + 1667. – +23 lut. 1667 (Szujski Dzieje III 446). Encykl. XI 736. Hetm. Bartosz.)

19) 1692–1702 Potocki pilawa Feliks Kazimierz na Podhajcach (syn rewery) mar. sejmu 1669, wda sieradz. 1669, krak. 1682, w boju pod Wiedniem; hetm. pol. kor. 1692, hetm. w. kor. 1702 + 1702. – mianow. hetmanem pol. kor. 11 grudnia 1692; hetm. w. od 1702 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz

18 +1692 Potocki Jędrzej hetm. pol. kor. do 1692 (Dyar. Chrapow. w przedm.) syn Stanisława rewery ~~kaszt.~~ [wdy] krakow. ~~Pań~~ i hetm. w. kor. z Zofii Kalinowskiej ~~[illegible]~~ [illegible] podol. Gener.) zesły halickiego ~~[illegible]~~ kor. 19 stycz. 1665. postąpił na wdę kijow. 1668, potem kaszt. krak. i hetman pol. kor. +1692 (Encykl. XI 736 Hetm. Bartoszewicz

Potocki pilawa Mikołaj (syn Jakóba wdy bracł. +1613) pod Cecorą 1620 jeniec, gen. z pod. 1634, hetm. pol. kor. oraz woda bracł. 1636, pod Kumejkami, Borowicą zguszył Pawluka 1637, hetm. kor. 1648, pod Korsuniem 1648 z synem jeniec, pod Białocerkwią 1651 +1651. – hetman polny kor. od 12 ~~lutego~~ lutego 1637, hetm. w. od 1646. (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz) 1637–1646 8)

Rzewuski Stanisław Mateusz (syn Michała Floryana podstol. nadw. kor. +1689) gener. piechoty 1688, rozprawia się ze Szwedami ~~1702~~ 1702, poseł do Turcyi 1710, 1714 woda podlaski 1717, hetm. pol. kor.; hetm. w. kor. 1726, woda lubelski 1728 +1728. – [?] i Anny Drzewskówny krajczy koronnej rozpierania; z pisty chełmskiego mian. krajczym kor. 22 lutego 1702 (Sygill. nr. 15); postąpił na Referendarza kor. w marcu 1703 (Tabl. kiefo) hetman polny od 30 Kwiet. 1706 z Referendarza kor., hetm. w. od 1726 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz pakz hetm. w. kor. 1706–1726 22)

Rzewuski Wacław ur. 1705, stoi 1733 przy Leszczyńskim; wódz [?] mar. sejmu pacyfikac. 1736, woda podolski 1736, marsz. tryb. kor. 1737; het. pol. kor. 1752, woda wołyński 1757, krak. 1761; oboźny Stanisława Aug. przeciwny, zaciąga się do konfed. radom. 1767, z sejmu uwieziony do Rosyi, wrócił 1773 przyjęty hetmanem w. kor., zrzekł się go 1773. kaszt. krak. 1777 +1779. w Siedliszczach (w Chełmskiem) hetm. w. kor. mian. 9 kwiet. 1773, złożył te buławę w pewnym roku 1774; kaszt. krak. mian. 9 grudnia 1778 Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz) ~~[?]~~ hetm. w. kor. 1752–1773 25)

Rzewuski Seweryn (syn Wacława hetm. w. kor. +1779) uwieziony z sejmu 1767 do Smoleńska i Kaługi, hetm. pol. kor. (m. 8 lutego) 1774 do 1794 +1805. – złożył buławę w Targowicy 1793 chociaż mu ją wprzódy sejm odebrał. Generał major 1760, poseł na sejm 1767, uwieziony zaś z nim do Kaługi do 1772 i hetm. pol. kor. 1774, złożył 1793, +1811 w Wiedniu (Encykl. XXII 637) 27)

Sieniawski Mikołaj (syn Mikołaja het. w. kor. +1569) het. pol. kor. 1569, kasztelan kamieniec. 1576, w wyprawach wołoskiej 1572, 1578, pod Wielkimi Łukami 1580 Łańcuty, cześnikowie 1582 +1587. – Mikołaj czy Hieronim Sieniawski, kasztelan kamieniecki, z hetmana ruskiego polny (sic) r. 1581, +1592 (Encykl. XI, 736 Hetman Bartoszewicz 1581+1592 2)

17) ~~1581 + 1592~~ +1683.

Sieniawski hetman Mikołaj czy Hieronim (syn Prokopa +1620 i Anny Eufrozyny Chodkiewiczówny) pod Głuchowem 1664, chorąży po bitwie pod Podhajcami 1666, w boju jego towarzysz, marsz. sejmu koronac. 1676, marsz. kor. 1676, woda wołyński 1680, hetm. pol. kor. 1682, pod Wiedniem 1683 towarzysz szczęśliwie dowodził + 1684 z Cecylią Radziwiłłówna córką Aleksandra, + według Niesieckiego, a rzeczywiście 19 grudnia 1683 r. Dyakowski w Diariusz Józ. Kr. Niemcewicza t. V 277 wyd. Lipsk. 13. Strażnik kor. koronny już od 1668, chorąży kor. 1673-76, postąpił na marsz. nad. kor. 1676. ~~kasztelan kamieniecki, a hetman na ruskiego polny 1581, + 1592 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz)~~ woda wołyński, hetman pol. kor. + 17 grudnia 1683 wracając z wyprawy (Encykl XI 736 Hetman. Bartoszewicz)

21) 1702 – 1706

Sieniawski Adam Mikołaj syn Mikołaja Hieronima het. pol. kor. + 1684 i Cecylii Radziwiłłówny) woda bełzki 1692, hetm. pol. kor. 1702 wielki 1706, kaszt. krak. 1710 + 1726. – ostatni tego domu – córka Zofia z Denhoffów – za Augusta Czartor. – hetm. pol. kor. od 23 maja 1702, wielki kor. 1706 (Encykl. XI 736 Hetman. Bartoszewicz)

15) 1670 – 1676

Wiśniowiecki Dymitr Jerzy, syn Janusza koniuszego kor. +1636 (Maryanny Tyszkiewiczówny wojewodzianki wileńskiej) woda bełzki 1659, hetm. pol. kor. 1668, het. w. kor. 1676, woda krak. 1678, kaszt. 1680 + 1682. w Zborowie (Marca) kaszt. krak. – Strażnik kor. 1658. – woda bełzki, hetman pol. od 1670 – 1676 potem hetman wielki (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz)

3) 1582 – 1613

Żółkiewski hetman Stanisław (syn Stanisława wdy rusk. + 1588) hetm. p. kor. 1588, kaszt. lwows. 1593, woda kijows. 1608, hetm. w. kor. 1613, oddaje wdztwo, kanclerstwo 1618 bierze, + 6 paźdz. 1620 pod Cecorą, żona hetm. kor. z Reginą Herburtówna (Encykl. p. 128. kaszt. lwowski, hetm. pol. od 1582 aż do 1613, kiedy postąpił na wielkiego (Encykl. XI 736 Hetman Bartosz.)

Górka Łukasz, kaszt. poznań. gener. wielkop. towarzyszył w wyprawach do Multan i Wołoch Tarnowskiemu jako hetman polny, +1551.

Lubomirski Jerzy hetm. pol. kor. do 1663 (Dyar. J. Ant. Chrapow. w przedm.) || Marsz. w kor., hetm. pol. kor. ustąpił 1665 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz) patrz Marsz. w kor. -1665 12)

Sobieski Jan het. pol. kor. do 1667 (Dyar. Chrapow. w przedm.), marsz. w kor., hetm. pol. kor. od 1665 1665-1667 14)
hetm. w kor. od 1667 (Encykl. XI 736 Hetman Bartoszewicz) jako Marsz. w kor. i hetm. pol. kor. podpisany 1666 na Deklaracyi Łaski, pókoszej po bitwie pod Mątwami (Pasek 192)

Sieniawski Leliwa Mikołaj (Hieronima syn, ur. 1489, zasłużył się 1529 mniej pomyślnie pod Oczakowem, niefortunnie 1538 pod Sereten, naczel. hetm. 1549, woda ruski 1553, mianowany na buławę polną 1539 (w piątek po niedz. Oculi w Krakowie (Metr. 58, 29). Dopiero w 1561 został hetmanem wielkim B. - nacz. hetm. i sta halicki, hetm. pol. i w. Mianuję po nim lat 6. Przez ten czas podkunał synowi wszystkiej swojej pod obietnicą Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi wojnickiemu, buławę polną Zygmunt August, w wojnie przeciwko Moskwie, jak pisze Niesiecki, ale kasztelan umarł + 1567 (Encykl. XI 736 Hetman - Bartoszewicz). W metryce nazwany Capitaneus exercituum nostrorum campester (ks. 58 f. 29) (Lwów) 1539-1561 1)

Tarnowski Jan Magnus, hetmanem polnym zwany do 1530, 1532 w Metr. 46, 173, + 16 maja 1561. patrz Kaszt. Krak.

7) 1636. Wiśniowiecki ~~Adam~~ Janusz (syn Konstantego wdy ruskiego + 1641 i Anny Zahorowskiej) Koniuszy kor., sta krzemieniecki, pod Chocimem, przeciw Szwedom. Władysław IV wynagradzając zasługi mianował go hetmanem polnym 1636 w tedy właśnie kiedy go śmierć zabrała; z Eufemją Tyszkiewiczówną. Koniuszy w. kor., umarł mianowany hetmanem pol. kor., jakcieśmy to wyczytali w pewnym panegiryku, w tydzień po nominacyi. Śmierć zaś nastąpiła 9 listop 1636, o czem Alb. Stan. Radziwiłł (Encykl XI 736 Hetman Bartoszewicz)

12) –1665 Lubomirski Jerzy Sebastjan (syn Stanisława wdy krak + 1649 i Zofii Ostrogskiej) Marsz. ~~w. kor~~ sejmu 1643, staje pod Zborowem, Beresteczkiem, Żwańcem; Marsz. nad. kor. 1649, wnet wielki kor.; w konfed. tyszowiec. 1655, a oto Krakowa sprowadza Króla, w Siedmiogrodzie, dociska pod Międzybożem Rakoczego 1657 23 lipca; pod Toruniem, rasza Szwedów z prus 1659; w ukończeniu w Oliwie 1660 3 maja; pod Cudnowem 17 wrześ, z Moskwą, pod Słobodyszczami z Kozakami; prześladowany, zwycięża pod Częstochową, a dostojności zyskuje 1665; z konfederatami zwycięża pod Montwami 1666 19 lipca, ugoda, + we Wrocławiu. — hetman polny kor. do 1665

28) 1793 Ożarowski Antoni Stepanowicz. syn Józefa sty warec(kiego) (regimentarza konfed. barskiej i Marjanny z Zielińskich) sta czerczyński, długi czas w niewoli; za Targowicy 1793 został hetm. pol. kor. i był takim ostatnim. Na Mazurach, wsi Ożarski, ur. 1750, dostał się do niewoli w Konf. barskiej 1769, wysłany do Kazania, ma udział w uśmierzeniu buntu Pugaczowa, zkąd łaski, order i pensya; wrócił do Polski po upadku konfed. barskiej i zaraz został pułkownikiem wojsk lit (Metr. ks. 416), poseł czerski na sejm 1776, traci się z matką i odbiera jej Warkę. Za sejmu wielkiego rotmistrz kawaleryi narod., przystępuje do konf. targowickiej jeden z pierwszych i obrany marszałkiem wołyńskim w lipcu 1792. Konfed. targ. dała mu stopień Generała major. wojsk koron. Otrzymuje Order Aleks. Newsk. 10 stycz 1793. Doradzca Sieversa zastępca Potockiego Szczęsnego w Grodnie, gdy ten wyjechał do Petersburga. Dobra Opatowa krak. oddał w administracyi Moszanowskiem (?) [illegible]; Generał inspektor kawaleryi kor., po śmierci Janusza Stan. Ilińskiego; szef regimentu pieszego gwardyi kor.; brał 1000 duk. co miesiąc: hetman pol. kor. po Ożarowskim zaraz po sejmie. + za królestwa kongresowego, z domu Ożarska (Encykl XIX 777 Jul. Bartoszewicz)

24) 1735–1752 Branicki Jan Klemens gryf syn Stefana Mikołaja wdy podlask. i Katarzyny Sapieżanki, hetmanówny) chorąży kor. 1724–1746, hetm. pol. kor. od 1735 ale zatrzymał i chorąstwo i dopiero je złożył gdy został wdą krakow. 1 [illegible] 1746 kast. krak. hetm. w. kor. 1752 + 9 paźdz 1771 patrz Dodatki str. 16) Encykl. XI 736. Hetman Bartoszewicz)

Żółkiewski Łukasz, st. kałuski, wda bracławski, przy śmierci mianowany <u>hetmanem polnym</u>, jak świadczy Jan III bliski jego krewny, w Atheneum Kraszewskiego 1842. II i Swada Danej kaczor. IV. 71. Synowiec hetmana Stanisława; mianowany przed samą śmiercią, która ponieważ nastąpiła 10 listop 1636, więc mianowany być musiał w czasie od 19 października do 10 listopada 1636; nie ma go Niesiecki / Engel XI 736 Hetmani Bartoszewicza

1736. 6)

Helmani

Cześnicy Koronni

Opaliński Łodzia Jan, syn Mikołaja, a synowiec Piotra kaszt. ląd. 1504, 1505) chorąży pozn. Cześnik kor. + 1547

w Bibl. warsz. za Lipiec 1860 są szczegóły

Rudzinski pruss Franciszek, Cześnik kor., sta kruszwicki, marsz. izby poselskiej 1740. syn Kazimierza wdy mazowiec. + 1759); + 1742. –

Smigielski Todzia Adam Cześnik kor. Sta gnieznieński, wspomniany konstytucya 1703, bije szwedów 1706 pod Kazimierzem, 1707 pod Gałowskowem + 1717. z Potocka córka Teresa kaszt. krak. hetm. w. kor. + 1752, wyszła później za Piotra Kossakowskiego kaszt. podlas. B.

Bielinski Franciszek junosza, syn Kazimierza Mar. w kor. + 1713 i Ludwiki Morsztynówny podskarbianki kor. ur. 1683, Cześnik kor. 1713, wda chełminski 28 grudn. 1725 (Sygillatyka 28); Mars. nad. kor. 8 Kwietnia 1732 patrz wda chełminski

Bielinski Michał Janowicz (syn Kazimierza marsz. w. kor. † 1713 i Ludwiki Morsztynówny podskarb. kor.) Cześnikostwo kor. otrzymuje po bracie Franciszku, który 1725 z cześnika zostaje wojewodą chełmińsk.

Złotnicki Mikołaj Janowicz, Cześnik kor. mianow. 18 marca 1688. [illegible] Kazimierzem, Wiadomości Posłanami z Janem III, — sta oświęcki, syn Nikodema; córka jego Marjanna za Małachowskim kant. inowrocł.

Bieliński Stanisław Janowicz, syn Michała (wdy chełmińsk. † 1746) sta garwoliński Cześnik kor., marsz. sejmu grodzieńs. wziął w nagrodę łaski, umiera [illegible] w lipcu 1793 hulaka, awanturnik.

i Maryi Kollowratówny

Brühl Fryderyk (syn Henryka ministra saskiego, a to także syn Józefa, jenerała art. kor. † 17.. sta warszawski od 1750, Cześnik kor. do śmierci [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] którym będąc jenerałostwo art. kor., a cześnikostwo oddaje bratu Karolowi. [illegible]
w r. 1750 Czartoryski wda ruski utworzył dla niego stwo warszawskie, pako [illegible] [illegible] lat 12 więc król nadał mu lat; wziął chorągiew pancerną po śmierci Szołdrskiego wdy inowr. (21 lipca 1757, sta lipnicki, bolimowski, kłodzki, z Potocka c. Franciszka wdy kij. od 1760; Cześnik w. kor. od 4 maja 1761, wyrzucony z izby poselskiej 1762 (bo nie szlachcic); jenerał art. lit. kor. 1763 Po śmierci króla Familja pozbawia go urzędów. Na sejmie koronacyjnym otrzymał indygenat wraz z bratem i mianował powtórnie jener. art. kor. 22 grud. 1764, odzyskał i stwo warszaw. 1767. Żona siostra Szczęsnego umarła w r. 1779, ożenił się więc drugi raz z Marjanną Potocką, córką Ignacego cześn. w. kor. w 1780. Członek rady nieustaj. 1780–2 w departamencie wojskowym, żona † 23 listop. 1782. Stwo Warsz. sprzedał 30 listop. 1785. Szczęsnemu Pot. sprzedał przed sejmem sejmem wiel. generalstwo art. Wyjechał do Saksonii, † 27 stycznia 1793 w drodze do Berlina. Encykl. IV 418.

Cześnicy Koronni

Brühl Karol (Alojz. brat pośredniego, a syn Henryka ministra saskiego w Polsce stały spokojny. i gener. art. kor. +1763) ur. 3 Marca 1742, z nadania szlach. lit. w r. 1763, posłanym bracie, który objął po ojcu jenerałstwo art. kor., mianowany został Cześnikiem w. kor. 30 marca 1763. pobrane tego, wszystko co było saskiego dziać, otrzymał, ale po śmierci Sasa III z godności tych ago- łoszony, wyjechał do Prus, ... i jest generałem ... królewskim +4 lipca 1802 jako jenerał Nadwalczyk pruski (Gaz. korresp. N 57).–

Fryda.

Potocki Cześnik kor. (tegoż córka Beata za Michałem Czackim, podczaszym kor. +1828.–

Mniszech Michał syn Jana Karola podkomorzego kor.) Cześnik kor., sekretarz w. lit. 1778 marsz. nad. lit. wreszcie od 1783 mar. w. kor.– Laskę złożył za Targowicy, +1806 w Wiśniowcu na Wołyniu Rzeczywisty tym Radzcą tajnym.– z Urszulą Zamojską rozwiedzioną Wielopolską, siostrzenicą Stan. Augusta.– otrzymał 16 paźdz. 1777 patrz Drze- wnicki) patrz Marsz. w. kor.

1777-1778

Ożarowski Jerzy, rawicz, syn Piotra hetm. w. kor. +1794) Cześnik w. kor. w r. 1793.–

Sobieski Jan (wnuczek Jana III) Cześnik kor., bił się pod Podhajcami 1698, żył jeszcze w 1743. ż. I Wapowska, II Kossakowska.

Wielopolski Ludwik starygrodzki (syn Jana kanclerza w kor. + 1688) Cześnik w. kor. sta krak. + 1688.

Wielopolski Hieronim starygrodzki, syn Franciszka (i Anny Lubomirskiej) miecznika krak. + 1732) Cześnik w. kor. od 1750, komisarz od (6 lipca) 1754, a od 1768 sta krakowski, w. 1774 złożył komisarstwo, + 1779 - 13 marca (Tabl. hist. i świat.)

Wielopolski Jan starygrodzki, Cześnik w kor., a potem od 20 sierp. 1750 woda sandom. + 1773.

Zadorski Stanisław Cześnik kor. był nim w 1640 (Akta sądów Referend. – Lubomirski Rolnicza ludność w Polsce 6)

Dzieduszycki Tadeusz, Cześnik w. kor., ż. Salomea Trembińska podstolanka lubelska (Tab. hist. prawn. w Lit. 194 N 94) żył jeszcze w 1768, jako regimentarz woj. ruskiego, walczył w szeregach konfed. barskiej, cześnikiem kor. był już 1766 i w legacji z Czaplicem ... (Ewgal VI 141 art. Czapski) Syn Jana podczaszego halickiego i Róży Lipskiej, najprzód chorąży halicki, 28 lut. 1760 chorąży chorągwi pancernej po śmierci Kalinowskiego (Sygillaty); 18 grudnia 1760 mian. podkomorzym halickim (Sygil. ks 29; Kurjer pols. N 52); w 1764 obrany do układania pactów conwentów (Vol. leg. VII 5). Cześnikiem w. kor. został 25 czerwca 1765 po śmierci Ignacego Potockiego (Sygil. ks 30), wybitnym uczestnikiem konfed. barskiej. Na kilka dni przed śmiercią złożył cześnikostwo kor., które po nim wziął 16 października 1777 Michał Mniszech, komisarz edukacyi narodowej, + 1777 (Ewgal VII 883 Bartosz.)

Brzuchowski Jan Cześnik kor. walczył w sprawie Leszczyńskiego wr. 1714 (Ewgal X 808 art. Grudziński Jan – Bartoszewicz)

Jordan Franciszek h. Trąby, otrzymał w 1664 stwo dobczyckie (Syg. 8, 39); w 1672 został podczaszym krak. (Syg. 12, 28); w 1674 podpisał sufragiję za Janem III; z sejmu 1676 wyznaczony komisarzem do rewizyi skarbu kor. i do rozgraniczenia od strony Szlązka; w 1683 komisarzem do roztrząśnienia pretensyi i sporów ze strony elektora brandenb. Około tego czasu został Cześnikiem kor. w 1681 wyznaczony znowu do rewizyi skarbu kor.; do tegoż w 1685 został wtedy i Kasztelanem wojnickim; w 1690 mianowany komisarzem do rady wojennej przy boku króla, gdy groziła burza od Turcyi, + 1694 (Ewgal XIII, 437 Leop. Hubert)

Rzewuski Cześnik kor. jest nim w 1729 (Szajn. Szk. hist. II 297 Gaw. Korlińska Rosa)

Tomko z Wągleszyna Cześnik korony polskiej, pincerna Regni Poloniae (Cod. dypl. Rzysz. II 773–777) tak podpisany na przywileju Władysława ks. Opolskiego, którym ustępował córce swej Jadwidze żonie Wiguntа brata Jagiełły, Włocławek z prawiatem i przyległościami, ziemię Inowrocławską i Bydgoszcz, 25 Stycznia 1390 r. — podpisany także na przywileju z 13 Maja 1390 jako cześnik (Rzysz. II 779, 781)

Chrobierski Stanisław z Chrobrza h. Topór był Cześnikiem kor. 1516; patrz o nim w szeregu krajczych.

Wiśniowiecki ks. Konstanty był Cześnikiem kor. w r. 1668 (Vol. leg. V, 47. ż. Urszula Mniszchówna (Niesiecki) Bibl. Ord. Myszkow. 1860, 155.

Zborowski Marcin Cześnik kor. (pincerna) podpisany na przywileju 1535 dla klasztoru świętokrzys. na Łysej górze (ks. Gacki 225

Generał starosta małopolski, (capitaneus generalis) Było to dostojeństwo w Polsce nie senatorskie, biorące w niektórych czasach swój tytuł od prowincyi, gdyż do pierwszej połowy 16 wieku nazwę tylko starosty krakowskiego używało. Dopiero za panowania Jana Kazimierza Jerzy Lubomirski w aktach publicznych raz mianował się generałem małopolskim starostą, lub generałem starostą krakowskim; wreszcie używał też zwyczaj [illegible] tytułów generała małopolskiego i starosty krakowskiego. Że zaś starosta krakowski, generałem starostą był nazwany, pochodzi stąd, iż władza sądowa jego obszerniejsza była niż innych starostów; wykonywał ją bowiem nie tylko w starostwie krakowskim, ale i w powiatach: proszowskim, księskim i biechowskim (Kromer Polon. ks. I pag 570). Skąd się atoli [illegible] powód, dla czego generałem małopolskim się mianował, władza bowiem jego do jednej tylko Małopolski [illegible] się rozciągała, jak to wymienione powiaty pokazują.— (Encykl. p. t. 9 str 159 art. Generał sta małopolski przez Cezarego Biernackiego)

Generał Starosta wielkopolski. O tem dostojeństwie nie senatorskiem od dawnych bardzo czasów w dziejach Polski są wzmianki. Już bowiem pod r. 1250 czytamy o Wielkim Sędzim (Archidjak. gniez. p. 86), który niczem innym nie był, jak tym, czym później tak zwany generał starosta; on rzeczywiście był sędzią, gdyż starosta grodowy odbywał sądy grodzkie, a jako że władza jego sądowa rozleglejsza była i nad dwa województwa: poznańskie i kaliskie się rozciągała, przeto nadano mu tytuł generała starosty wielkopolskiego, a znaczyło to samo co starosta generalny. Obradzał on urzędnikami siedem grodów wielkopolskich, a mianowicie: poznański, kaliski, kościański, gnieźnieński, pyzdrski, koniński i kcyński. W Poznaniu i Kaliszu sędzili surrogatorowie, pozostałe zaś grody miały starostów podwładnych generałowi. Dawniej Generał starosta Wielkopolski, mógł zarazem być wdą lub kasztelanem poznańskim, albo kaliskim (Archid. gniez. p. 103. 178; Długosz IX 1009, X 2, XI 354); lecz od r. 1454 w którym ustawa wojewodom i kasztelanom, prócz jednego Krakowskiego, piastowania urzędu starostów grodowych zabroniła (Zbiór. Stat. fol. 92. §1; Zamiszewski Sta. p 303), już mu tego nie wolno było. Gdy zaś prócz tego, inna jeszcze ustawa zabroniła jednemu dwa starostwa grodowe trzymać (Konstyt. z r. 1562), przeto generał starosta wielkopolski urząd swój obejmując, jeżeli miał już jakie stwo grodowe, z niego ustępował, jakto uczynił podskarbi Jan Jerzy Przebendowski, który w 1728 został Generałem Starostą. Minister jednak senatorskiego stanu mógł być prawnie Generałem Starostą Wielkopolskim (Lengnich, Prawo pospol. kr. pol. str. 270 / Encykl. p 19. 270 art. Cezar. Biernackiego

Grzymalczyk Domarat z Pierzchna, kasztel. pozn. i sta wielkopolski 1377–1383, 138[illegible] (Lelewel pols. śr. i sz. jej I 420) patrz marsz. pozn.

Tomko z Węgleszyna, cześnik z r. 1390, podczaszy z r. 1401, razem i generał wpolski (Podczaszowie kor. Bartoszewicza)

Sapieha ~~Jerzy~~ J[Jan] Generał Wielkopolski 1707 r. Pierwszy przykład Litwina niemy na generalstwie wielkopolskim. Pewno go mianował Leszczyński, bo generałem od Augusta był Maciej Radomicki od 1703 r. Po bracie Jerzym ponaśladuję że to był Jan Sapieha sta bobrujski, potem hetman, ostatnio żonaty z wielkopolanką, Opalińską, wdzianką Czarnkowskią (Bartosz. w Pam. Zacn. 133)

Węgliński Tomasz kasztelan sandomirski i sta wpolski w r. 1472 – (Paprocki – Herbarz Mikołajowego Kapic, str 98) h. godziemba

Rafał z Gołuchowa podkomorzy kaliski Generał wpolski 1438 otrzymał od Władysława Warneńczyka przywilej na założenie miasta Świątkowa (Baliński Lipiński Star. pols I. 235)

Generałowie Wielkopolscy

85

Piotr z Brina tegoż ~~1429, 1446 w legacyi do ces. Zygmunta, w sprawie krzyżac~~ 1369, w legacyi do Węgier 1370 — (zapewne Opaliński)
po śmierci Kazimierza W. w 1369 jeździł do Węgier ofiarując tron polski królowi Ludwikowi węg. (Encykl. III 809)

Maciej z Mosxina, z Brina wda kaliski 1476, poznań 1477; towarzyszy królewnie Zofii do Brandenb. 1479; w Kołomyi 1485 gdzie hołd Mołdawski; przywodzi w boju z Zegańskim; żył jeszcze 1491 (Lelewel) mieści go w rubryce z Brina tegoż) (zapewne Opaliński) krajczy kor. 1476 Tabl. hist. 13.) wda kaliskim był od 1475–1477 a potem wda pozn. i zarazem gener. wielkopolskim Encykl. III 809)

Czarnkowski Adam (F. W. P.) nalszy 1593, wda łęczycki 1605, + 1627, ur. 1555, syn Sędziwoja wdy łęczyckiego a synowiec Stanisława Marszałka sejmu unii lubels. i referendarza kor. ~~patrz twierdzi~~ patrz wda łęczycki — 1593 —

Górka tegoż Łukasz Gener. w. p. 1448, potem wda poznan 1449, w potrzebie pod Chojnicami 1449 jeniec u Krzyżaków, szlachty płockiej 1461 nie zjednał; był na umowach w Głogowie 7 z krzyżakami 1464 nie wdołał; pod Chojnicami i w umówieniu pokoju toruńs 1466; obecny umawianiu się Wład. czesk. z Matjaszem 1473 w Opawie; stojąc pod Kościanem Tyszecką Matjaszowym nie oparł się, + 1477. patrz wda ~~pozn~~

Górka Łukasz tegoż (Mikołaja kast. gnieźn syn) ur. 1482; kast. ~~łęczycki~~ łędzki potem poznański 1501 razem Gener. w. p. — prowadzi Tatarzy, Czechy i Ruś 1512, 1517; w Niemczech był dwór królowi wyjednał; spisał sam dostojności 1530 na tyle biskupa; sam wda poznań, owdowiały został bpem kujaws. 1538 + 1542. — podpisany pr. 1512 jako wda pozn. i starosta wielkiej polski Generalna przeciw obcym książętom uchwalony na sejmie piotrkow. 1512). — Bib. Han. Pis. pol. t. I 136. przez Wójcicki) ~~Towarzyszył w wyprawach do Wołoch i Moskwy Tarnowskiemu jako hetman polny~~ — patrz kasztelan łędzki — 1508 — 1535.

Górka Andrzej tegoż (syn Łukasza Gen. w. p. wdy pozn. a później bpa kujaws. + 1542). patrz wyżej + 1551. patrz kast. kaliski — 1535 + 1551.

Górka Łukasz kast. poznań. gener. w. p. towarzyszył w wyprawach do Wołoch i Moskwy Tarnowskiemu jako hetman polny + 1551. ten sam co wyżej

12.

Górka Łukasz (syn Andrzeja gen. w. p. † 1551) woda brzeski kuj. od 1554, łęczycki 1557, poznański 1564, Generalstwo ... na Ostroroga ... ~~+ 1573.~~ + 1572
patrz woda brzesko-kujawski

Granowski Wincenty, Gener. w. p. 1341 (Litwa) — ~~kaszt. nakiel. 1396, Gener. w. p. 1400, 1409 — z Elżbiety córki Ottona z Pilcy woj. sandom. 1369, porwaną pannę przez Morawczyka, a to drugiej małżonki za Jagiełłę 1417, + 1419.~~ —

Granowski Wincenty, kaszt. nakiel. i gener. w. p. 1409, 1410, z Elżbiety córki Ottona z Pilcy woj. sandom. 1369 miał syna Jana, dla którego utworzenie hrabstwa pileckiego nie udało się — ona porwana panną przez Morawczyka, za Win. Gran. a w. 1417 za Jagiełłę, +
patrz kaszt. nakielski

Krzesław z Kurozwęk, poraj, Gener. w. p. i kaszt. wiślic. 1440, lubel. 1448 + 1455. —

Mikołaja Kutna ogończyk, jedna szlachtę gostyńską 1462 do potrzeń się z Polską; woda łęczyc. 1471, prowadził Władysł. do Czech, królewnę Jadwigę do Bawaryi 1475, umawiał rozejm z Maciejem 1478, towarzyszy królewnie Zofii do Brandeb. 1479. Generał w. pol. + 1493. —

Leszczyński Wieniawa Rafał (syn Bogusława podkanclerz. † 1660 a ojciec króla) marsz. sejmu 1683, woda kaliski 1685, pozn. 1687, Gener. w. p. 1690, schodzi na województwo łęczyckie 1692, w poselstwie do Turek 1700, Hetman podskarb. kor. 1702 + 31 stycznia 1703. —

Leszczyński imieniem Wacław (syn Rafała wdy brzes. kuj.) po naukach w Strasburgu 1597 pośrednio [illegible]; kasztel. kalis.; wda 1611, podkancl. kor. 1620. kanclerz kor. 1624. Gener. w. p. 1627 + 1628.-

Małski, Wojciech, de Mało, (z Małego), z Węgier wróciwszy, staje w obronie obrażonej królowej 1431, woda łęczyc. 1438 i [illegible] Gener. w. pol. 1439, namiestnik królewski 1439 + 1453.-

Opaliński Łodzia Jan, syn Piotra wdy kalis. + 1661, starosta [illegible] 1660, kalis. 1667, przeniesion na brzes-kuj. oraz Gener. w. p. 1678 + 1684.— Gener. w. p. od 1667 (Encykl. XIX 945 F. M. S.

Opaliński Łodzia Piotr (syn Piotra, wdy kalis. + 1661) woda łęczyc. 1679, marszałek kor. 1681, Gener. w. pol. 1684 + 1692 ojciec Adama + 1696 ostatniego tej linii.-

Ostroróg Matysz Sędziwój Świdwa, woda pozn. 1401, pod Grunwaldem 1410 i Koronowem; w umawianiu małżeństwa Jadwigi z Brandenb. 1421; Gener. w. pol. 1432; pustoszy Pomorze i Marchję 1433; z Kazim. w Czechach pod Taborem 1438; z Władysł. w Węgrzech 1439 + 1439. syn Sędziwoja Świdwy kasztel. nakielskiego + 1399 (Encykl. XIX 163 F. M. S.)

Ostroróg nałęcz Stanisław, kaszt. międzyrzecki do 1450, gnieźn. 1450, Gener. w. pol. 1440 do 1450; woda kalisk. 1451, poznań. 1475 +1477, w legacyach wielu, [illegible] przeciw Krzyżakom, lepiej [illegible] 1440 pod [illegible] -

Ostroróg nałęcz Jan, utr. juris doctor, kaszt. międzyrzecki 1465, w legacyi do Rzymu 1466, kaszt. pozn. 1476, gener. w. pol. 1496 +1499 - pisarz. patrz kaszt. międzyrzecki
Roku 1493 zastępuje Ostroróg Jan starostę małopolskiego (Encykl. XX 168 [illegible])

Pampowski gozdawa z Ostrorogu, (krajczy kor. 1485, wt. postąpił na) kaszt. sieradzki 1493, woda sieradz. gener. w. pol. 1496, walczył z Krzyżakami +1510 -

Przyjemski Stanisław (kaszt. trzeci Wojciecha syn) woda pozn. 1614, od 1628 [illegible] i gener. w p., Marsz. nadw. kor. 1630 +1643.

Szamotulski nałęcz Wincenty, woda pozn. gener. w. p. u Krzyżaków 1330, [illegible] pod Płowcami 1331, zabity od swoich 1332.

Szamotulski Nałęcz Piotr, na Węgrzech 1440, w legacji do papieża 1447, kaszt. kaliski 1447, rozm. 1454, przywiódł wojsko w Prusach 1457, gener. w.p. [illegible] 1467 na śmierć skazał.—

z Szubina Sędziwój, odznaczył się 1345 w boju ze Ślązakami, z Wenetami w Węgrzech; gener. w.p. 1371 do 1377; dwukrotnie 1373, 1375 Władysława Białego napaść [illegible] wyprawie na Ruś 1377; starosta krak. i książę Wielkopolski 1381; [illegible] kaliski 1382, w Węgrzech 1384 wraz z [illegible] Jadwigę 1385 przyprowadził + 1401

Wieniawa Przecław z Gołuchowa woda kalisk. oraz Gener. w.p. 1369, usunięty 1371
Przecław z Gołuchowa h. Wieniawa, najpierw kasztelan, a potem 1360 wojewoda kaliski. Kazimierz W. mianował go Generałem Wielkopolski. Król Ludwik usunął go z Generalstwa a w miejsce jego mianował Ottona z Piliczy. Przecław został zamordowany. Rok śmierci jego niewiadomy (Encykl XX 171 [illegible])

Opaliński Łodzia Andrzej, Gener. w.p.; za Zygm. Aug. kanclerzem [illegible] mianowany i marszałkiem nadwornym. Henryk mianował go Marsz. w. kor. patrz [illegible] — patrz Czarnkowski Adam woda łęczycki

Ostroróg Nałęcz Jakób gener. w.p.; po śmierci Zygm. Augusta piastowanie Rpltej jemu powierzono.— ~~+1568, (syn Wacława, a wnuk Jana Gener. w.p. +1499) Tyg. ilustr. 1865 N 286 [illegible]~~ ~~w [illegible]~~ przyjaciel Stankara; syn Wacława kasztelana kaliskiego. Zygm. August po śmierci Górki zrobił go Generałem Wielkopolski 1566, +1568 (Encykl XX 170 [illegible])

Radzimski Fryczko Borek, gener. wp, i gdy szlachta za wł. dzisł. Łokietka od Polski do Czech odrywała się, i Jan król czeski najechał ziemię wschowską, Borek zebrawszy ludzi, Czechów wyparł, za co od władz. Łokietka dostał miasto Gostyń z 40 wsiami —.

Skoraszewski, Piotr Skora z Gaju, akdant kast. kalisz 1451 podpisał konstytucyę Kazimierza III o zapadł; 1460, 1462; był oraz Generałem Wp. – patrz sand Kaliski

Skorzewski z Górzycy Andrzej, Generał i marszałek konfed. wielkopolskiej za drugiej wojny szwedzkiej

Ostroróg Jakób natęż, syn Wacława, (a wnuk Jana gener. wp. +1499) Gener. wielkop. +1568, przyjął wyznanie braci czeskich, i oddał im w 1553 kościół w Koźminku. – Tyg. illustr. 1865 N 286 a 11. Kościół prot. w Koźminku. —

Wielopolski Ludwik patrz Wielopolski Franciszek [illegible]

Raczyński Kazimierz natsze, syn Wojciecha i Magdaleny Działyńskiej, wnuk Michała wdy pozn + 1737) pisarz w. kor. i Generał W.Kp (1768–1776) 1775 (+ 25 listop. 1824 mający lat 86; Marszał. nadw. kor., (pisarz w. kor. V. s. ch. 18 b. Tabl. hist.) patrz Marsz. nadw. kor.

Przebendowski Jan ~~Jerzy~~, kaszt. chełmińskiod 1691, wda malborski 1697, podskarbi w. kor. 9 lut. 1703; przedtem pierwszy został Gener. wielkopol. + w lutym 1729. został generałem 1728 po Radomickim Macieju patrz podskarbi — 1728 + 1729

Radomicki Maciej, pierwiej kaszt. kaliski, potem od 1702 wda kaliski, ale gdy otrzymał Generalstwo wielkopolskie, przeniósł się podług prawa na niższe miejsce w senacie, t.j. inowrocł., tak że kiedy przyjął w niej, wbrew ukazu kaliskiem w 1703. Zapraszanie wziął 1726 po Żonie Radomickiem i + 1728. Generalstwo wziął po Rafale Leszczyńskim był nim i w 1727 w lutym szajn. Gaz. Vossa t. II str. 215; + 27 Kwietnia 1728 w Lublinie (tamże str. ~~44~~ 294) po nim generałem Jan Przebendowski. — + 1728.

Czarnkowski Wojciech z Czarnkowa, natsze, w 1552 był stg. kościańskim i dworzaninem królew- 1564 skim; w 1557 był oprócz tego Sekretarzem królewskim; w 1563 16 kwiet. Kasztelanem Śremskim; w 1564 został przytem Generałem wielkopolskim; jako kaszt. międzyrzecki podpisał 1569 Unię Litwy z Polską. + 1580 (Encykl. VI 177 art. Leop. Hubertа)

Przecław z Gołuchowa h. Wieniawa, najpierw kasztelan a około 1380 woda kaliski. Kazimierz W. mianował go Generałem Wielkopolskim. Król Ludwik usunął go z Generalstwa, a w jego miejsce mianował Ottona z Piliczy. Przecław został przy wdztwie. (Encykl. X 171 l. Habert)

Otton z Piliczy, patrz wyżej Przecław z Gołuchowa.

Gorka Stanisław Łodzia syn Andrzeja kaszt. poznań.; wda pozn. Gener. wielkopolski † 1592 patrz wda poznański.

Szołdrski Ludwik wda inowrocławski, został generałem wielkopolskim w r. 1729 po śmierci Jana Przebendowskiego (Szajn. Szk. hist. II 297 – Gaz. Berlin. Rossa)

1742 Mniszech Jerzy patrz Marsz. nadw. kor. –

1688 – Wielopolski Franciszek patrz wda sieradzki

Generałowie Ziem podolskich 1758 – 89

Czartoryski Adam Kazimierz, ur. 1734 (grudnia), marsz. syb. [illegible] 1763, marsz. konfed. i sejmu konwokacyi 1764; komendant gwardyi pieszej lit. i korpusu kadetów, generał feldzeugmeistra austryackiej 1795, a razy 1805 i marsz. sejmu i konfed. 1812 + 1823. ż. Flemingówna Elżbieta, podczaszanka lit. – generał ziem podol. od 23 grudnia 1758, poseł na sejm 1756, 1758, 1761; generał ziem podolskich 23 grud. 1758, (Sygillaty 27), zaślubił 19 listop. 1761 Izabellę c. Jerzego Fleminga podskar. lit., marsz. sejmu konwok. 1764, rotmistrz chorągwi husarskiej po śmierci Fryderyka elektora saskiego, 25 grud. 1764, objmuje kierunek szkoły rycerskiej 1766, generał lejt. w wojsku lit. od 1777, po śmierci [illegible] wziął pułk gwardyi lit., obrany do rady nieustającej 1776–8, w 1775 zasiadł w komisyi edukacyjnej, [illegible] wydział szkół [illegible], w 1781 marsz. tryb. lit., po sprawie Dogrumowej wyjeżdża do Galicyi, gdzie mianow. gener. feldzeugmeistr., później z tego pod[illegible], poseł na sejm 1788 z lubelskiego, marszałek sejmu 1812 + 20 Marca 1823 (Encykl. VI 250 Bartoszewicz)

Wąsowicz Marcin z boju [illegible], kast. lwows. 1678 oraz Gener. Ziem podol. i artyleryi, [illegible] kijow. 1683, odbiera Kamieniec podol. od Turków 22 wrześ. 1699; woda krak. 1702, kast. 1706 + 1710. – Kolejno: pułkownik, sta przemyski, jenerał artyleryi od 26 czerwca 1667, jener. z. pod. kast. lwow. od 1678, woda kijow. od 1683; krak. od 1702 i maja; kast. krak. 19 maja 1702

Potocki pilawa Mikołaj (syn Jakóba, wdy bracł. + 1613), pod Cecorą 1620 jeniec; w rozprawach z Tatar. Kozak. i Szwed. wprawny; gener. ziem podol. 1637, hetm. pol. kor. oraz woda bracł. 1636, pod Kumejkami, Borowicą zgubił Pawluka 1637, hetm. w. kor. 1648, pod Korsuniem 1648 23 maja jeniec; pod Białocerkwią 1651 + 1651. –

Potocki pilawa Mikołaj (syn Mikołaj hetm w. kor. + 1651) gener. ziem podol. 1667. – General

Kalinowski Walenty Aleksander ~~Marcin~~, kalinowa, syn Marcina, gener. z. pod. za zasługi i straż granic Rusi, otrzymał puste uroczysko zwane Humań (ustawa sejmu 1609 r.), + 1620 pod Cecorą,

Potocki Stefan (Mikołaja syn, brat Jana wojewody bracł.) woda bracł. gener. z. podol. + 1634

Włodek Maciej [illegible], starosta i generał ziem podolskich, pod Obertynem 1531 jako rotmistrz. —

1750–1758 Czartoryski August Aleksander, syn Kazimierza kasztelana wileń. + 1741 i Morsztynówny podskarbianki, woda ruski 11 listop. 1731, + 4 kwietnia 1782, Generał z. podol. ż. Marja z Sieniawskich wdowa po Dönhoffie; generalstwo po nim przechodzi na syna Adama (patrz woda ruski)

Kącki Jan Stanisław, syn Marcina kaszt. krak. + 1710 (orachowicz) generalstwo z. pod. wziął po ojcu, później miecznik kor., ostatni potomek domu. ~~[illegible]~~ kor. 1722–1727 + w październiku 1727

Tarło Jan wda sandomierski. generał ziem podolskich (po nim August Czartoryski) — 1750

Łowczowie Koronni

Branicki Franciszek Ksawery, korczak, syn Piotra, za usmierzenie hajdamaczyzny, hetm. pol. kor. 1773, w 10 kwietnia, wielki kor. 1774 do 1793. Przy wstąpieniu na tron Stanisław. był tylko stą halickim, a na sejmie koronacyjnym w grudniu 1764 został odrazu jenerał adjut. królews., jenerał lejtn. wojsk koron. podstolim w kor., jenerałem art. lit. i dostał całą chorągiew pancerną. Łowczy w. kor. od Maja 1766, poseł do Francyi i Rosyi, † 1819, ż. Aleksandra Engelhardówna siostrzenica Potemkina. Regimentarz 1768. Potem podstolim kor. — 1766–1773

Morsztyn Tobiasz, Łowczy kor. (testament jego z 1664 w Kopiec Bibl. st. pisa pol. V 116

Skaniawski junosza Fabjan, łowczy kor., sta rachorzewski, poseł na sejm 1724. Łowczy kor. od 1732–1735
Bartoszewicz w dodatkach do Święckiego mówi że był Łowczym lit.)

Załęcki Jan herb, Łowczy kor. poległ pod Chocimem 10 listopada 1673. (Wyrwicz Konf. geogr. str. 256)
To samo Kochowski Wsp. z dodatkiem że był sta bydgoski. Jan Zelecki Łowczy kor. i sta bydgoski. Niekiedy tak, niekiedy zaś Zielińskim go piszą, zkąd i w Niesieckim co do tego zamęt pod obydwoma nazwiskami. Jano Łowczy kor. wspomniany w liście Jana Sobieskiego z d. 15 Czerwca 1665 r. (Bibliot. Ordynacyi Myszkowskich, str. 10). —

—1732. Czapski Jan Ansgary, leliwa, sta kiecki, i Łowczy w. kor., potem wda chełmiński, a z tego został podskarbim w. kor. 30 maja 1738, (Sig 22 / 168) † 7 października 1742, z Zamoyjską córką Michała ordynata.
potem podskarbi w kor.

1742 Czartoryski Stanisław, syn Józefa chorążego lit. † 1750) Cześnik lit., potem Łowczy w. kor. od 21 maja 1742 r., przytem sta Łucki, † 5 kwietnia 1766 — z Anną Rybińską jenerałówną art. kor.
syn Józefa chorążego w. lit. i Teresy Denhofówny wdzi wdowy pomorskiej, w r. 1736 ożenił się z Anną Rybińską wdzianką chełmińską. Za Augusta III najprzód Cześnik w lit. a potem od 21 maja 1742 Łowczy w. kor. (Sygill ks 25) sta Łucki po 1752, pułkownik chorągwi pancernej, 25 kwiet. 1763 stwo Łuckie otrzymuje na rzecz syna Józefa, poseł do Berlina w 1763 z doniesieniem o śmierci Augusta III, † 5 kwiet. 1766 (Encykl. VI 243 Bartoszewicz)

1773—1784 Czaplic Celestyn, z siostrą Feliczyana (Anna Drzewiecka †) Drzewieckiego podkomorzego krzemienieckiego, syn Ignacego podstolego kijows. i Franciszki Piasecznej [illegible] cześnikówny wołyń., h. [illegible], ur. 6 kwiet. 1723, w 1746 już podczaszy kijow. sędzia grodzki Łucki, mian. przez kanclerza Czartoryskiego, potem był podskarbim u tegoż, podkomorzym Łuckim mian. 1765, w 1766 został marszałkiem sejmu, delegat do układów z Repninem na sejmie 1767 i 1768 podpisał układy i gwarancyję w lutym 1768, za co otrzymał dobra dobrzeńskie w Bełzkiem 4 marca 1768. Łowczym w. kor. mian. 25 kwiet. 1773 po Ksawerym Branickim; na delegacyi drugiej został nominowany sędziami [illegible] pod kierunkiem bpa Okęckiego, członek Rady nieustającej 1778—80, złożył Łowczostwo w maju 1784, ~~[illegible]~~, † 23 maja 1804 (Encykl. VI 140) Obszerny życiorys jego w Kalendarzu Jaworskiego na r. 1858.

1703 Dzieduszycki Jerzy, syn Franciszka wdy podols. i Zofii Jabłonowskiej siostry hetmana, ur. około 1665. najprzód sta grodowy żydaczowski, poseł z ziemi lwowsk. do układania paktów conventów z przyszłym królem w r. 1696, poseł do sejmu 1697, w poselstwie Rafała Leszczyńskiego do Turcyi 1700; Łowczym w. kor. mianow. 23 stycznia 1703 (po Stefanie Bidzińskim) Sygill ks. 16 f. 62) w dziewięć miesięcy potem został Koniuszym 30 kwiet. 1704 (tamże), † 6 czerwca 1730 (Kuryer polski kr. № 39 i Sygill ks. 32), z Maryanną Zamojską podskarbianką kor. i córką Marcina (Encykl. VII 882 Bartoszewicz) rzecz jak wyżej.

Bidziński Stefan Łowczy w. kor. do 1703 (bo po nim 23 lipca 1703 mianowany Jerzy Dzieduszycki, późniejszy koniuszy) potem wda sandom. mian. 15 czerwca 1697 (patrz szczegóły w Monogr. Kossak III 154) 1697 – 1703

Jordan Michał z Zakliczyna, z Łowczego w. kor. od 26 kwiet. 1710 wda bracław. † 1739.

Rybiński Jakób Zygmunt, z [illegible], podkomorzy chełmiński i jenerał-major wojsk kor., sławny partyzant saski podczas wojny szwedzkiej, [illegible] i jenerał gardy; Łowczy w. kor. 1710; poseł do Turcyi od Aug. II 1710; jenerał art. kor. co odstępuje mu Fleming; wda chełmiński; ż. Lubomirska córka hetmana Hieronima; II wdowa po kasztelanie bełzkim Bełżeckim, Helena jako wda chełmiński naznaczony 11 kwiet. 1724 członkiem komisyi sądowej w sprawie toruń. 1724 (Kny. D. I. II 1726.

Zamojski Michał Zdzisław, młodszy syn Marcina podskarbiego w. kor. † 1689 i Franciszki Gnińskiej (wdzianki chełmińs.) sta kolimowski i gniewski, potem Łowczy w. kor. od 24 sierpnia 1714, wda smoleński od 10 marca 1732 szósty ordynat i nastąpił po bracie Tomaszu Józefie 1725, † 7 marca 1735. ż. I Anna Działyńska wdzianka chełmińska, II Wiśniowiecka Elżbieta córka Michała Serwacego hetmana.

Zbożniki Franciszek Łowczy w. kor.

Mięczyński Atanazy h. suchekomnaty, z Łowczego w. kor. mianow. Krajczym w. kor. w 1687 (Załus. Epist. h. fam. I 1038); postąpił na podskarbiego nadw. kor. 169..

Fredro Jerzy Łowczy w. kor. był nim w 1672 (Wyrwicz Konfed. Gołąbska str. 205) u Załuskiego Epist. I str. 391)

1724–1735 Mniszech Jerzy August Wandalin z Wielkich Kończyc, ur. 1715 z ojca Józefa kasztelan krak. Najprzód sta sanocki; od 1724 Łowczy w. kor.; od 1735 podkomorzy w. lit.; w 1742 Marszał. nadw. kor. a zarazem generał wielkopolski, sta koryczewski, lubaczowski, białocerkiewski, pułkownik petyhorski, z Bryłowa. W 1767 złożył laskę nadworną i został w 1773 kasztelanem krak. z zatrzymaniem generalstwa wielkopolskiego † w Dukli 1778 (Engel XVII 700 F. M. S.)

Potocki Stefan syn Jana wdy bracławskiego, Łowczy kor. od 1689, – strażnikiem kor. został w 1697 (Bartosz w Pam. Zawiszy str. 178) patrz Monogr. Kossak. III 155)

~~Potocki Stanisław z Łowczego~~ Sułkowski Łowczy kor. (Monogr. Kossak. III, 60)

Kochanowski Jan Łowczy kor. był w r. 1622. W aktach grodzkich Stryjskich jest przywilej Zyg. III nadający mu wsie Klehnia i Rokitnia w pow. Stryjskim. Widać się że ten on poźniej był Chorążym kor. (akta gr. Stryjs. XI. 244) – 1623 (XI 365)

Czarnecki Stefan 1652 kaszt. kijowski 1655, wda ruski 1657, wda kij
1664, hetman + 1665 patrz wda kij. następił po Kalinowskim Samuelu patrz wda kijowski
+16 Lut. 1665 (Szujski Dzieje Pol. III 406)

Daniłowicz Mikołaj h. Sas, zawód swój zaczął służbą wojenną, porucznikiem za lat 9 pod hetmanem 1606—
Janem Zamojskim het. w. kor. Przeciw Kazi Gerejowi hanowi tatarskiemu, znaczny oddział
wojska wołoskiego, naprzeciw wystawionego, poprowadził i tak natarł, że niezmierną część wybił.
Toż samo uczynił przeciw Michałowi wojewodzie multańskiemu. W 1593 jeździł z Zygm. III do Szwecji
W rokoszu Zebrzydowskiego 1606 stawał przy królu, za co jak i za dawniejsze zasługi rycerskie
mianowany Oboźnym kor., otrzymał wtedy stwo drohobickie i bielskie ital patrz podskarbi nadw. kor.

Kalinowski Samuel (po nim nastąpił Czarnecki Stefan po ojcu pod Batowem) Oboźny kor., syn Marcina
wdy czernichows. hetmana pol. kor.) zginął wraz z ojcem pod Batowem 1652. (Skarga
Pols II 1346) Oboźnym kor był w 1650, stwo Bracławskie otrzymał po kanclerzu
Jerzym Ossolińskim (Gral. Ojczyste Spominki II 105)

Potocki pilawa Stanisław Oboźny kor. za jego rady Władysł IV wojnę Turkom wypowiedzieć zamyślał

Radoliński Grodzic Jan, Oboźny kor., Lwowski i dybowski Starosta, ar 1584, + 1621.

Grocholski

Karanowski Adam (syn Marcina hetm. pol. kor. + 19 paździer 1636) Obożny kor. sta Tłumacki i czerkaski, poległ pod Korsuniem 1648. – Tygodnik 1864 №264 art. W. Grochowskiego: Marcin Karanowski. –

Świński Piotr czołowa rotmistrz i Obożny kor. pod Zamojskim hetmanem, z ostatnia księżniczka Rożyńska. –

Wiesiołowski Piotr ogólnyk obożny kor., sta mścikowski i metelski + 1556

Lipski Prokop grabia, sta szremski, z chorążego pozn. został Obożnym w. kor. (mianowany) 21 maja 1742 + 10 marca 1758. – ż. Teresa Dębska podkanie

Stępkowski Józef od 1767 do 1772.

Bekierski Antoni Oboźny kor. spolszczały Turek, przyjął chrześcijańską religię, otrzymał szlachectwo od Augusta II i herb Jastrzębiec, córka jego Elżbieta była za Dalskim i + 1786.

Połocki Jędrzej Oboźny w. kor., a w r. 1662 już sędzia bracławski (Pamiętnik Obuchowiczów str. 91

Karnicki Stanisław h. Pościesza Oboźny kor. [illegible] 1565 (Herbarz Milewskiego Kapicy str. 261. 168)

Ożarowski Jerzy, raczej syn (Bogusława Stolnika krakow. i Teofili Miszowatowny), generał, przy boku Sieniawskiego hetm. w. kor. podczas konfed. tarnogrod. pod którym przeciw Sasom, podstoli kor., Oboźny w. kor. od 1729, stronnik Leszczyńskiego; poseł do Francyi od konfed. dzikowskiej 1733, komisarz w sprawie toruńskiej 1733, marsz. sejmu 1732, +1742. z I Konstancya Bobrownicka, II Urszula Pstrokońska. Wstąpił do służby wojskowej 1711 stolnikiem krak. został 1715 z protekcyą Sieniawskiego, poseł na sejm 1724, wyznaczony był komisarzem do sprawy toruńskiej, deputat na tryb. kor. 1726 i znowu poseł na sejm, czynny w komisyi kurlandzkiej. W nagrodę zasług mianowany podstolim w. kor. 1728, a oboźnym w. kor. 1729 wrócił do kraju 1736; generał lejtnant piechoty koronnej 1737, +1741 (Encykl. XX 234 F.M.S.)

Krasicki oboźny kor. siostra jego za Baltazarem Stanisławskim marsz. sanockim (Tabl. hist. kuchmistrz Nr 14) porównaj Znak. męż. pol. Ball. Nr 8)

Krasiński Kazimierz (stopnicki). Około r. 1780 nabył miasto Bóbrkę (w Galicyi) Kazim. Krasiński Oboźny kor. od Elżbiety z Potockich Rudzieńskiej (Encykl. III. 824. Ił. Widnan) bywszy 1786 — 1763

syn Antoniego kasztelana zakroczymskiego; sta krasnostawski, po Ignacym Cetnerze, w r. 1763 został ostatnim Oboźnym w. kor. (Encykl XV 966 F.M.S.)

Cetner Ignacy Aleksander h. Przerowa syn Antoniego sty korytnickiego i Anny z Krasickich, ur. 1728; Oboźny w. kor. po Michale Wielhorskim od 30 stycz. 1762, wda bełzki zostal 1763 Ad. Patz. wda bełzki lud. bełz 20 marca 1763 (Sig 29 f 373) Spis senat. w Monogr. Kozar III — 1762 – 1763.

Wielhorski Michał Oboźny w. kor. do 1762 (Encykl. V 88 ad Cetner), wnuk Wacława kasztelana wołyńskiego, Oboźny w. kor., w 1762 został Kuchmistrzem w. lit. po zgonieniu Sadowskiego od którego urząd ten kupił; konfederat radomski, posłem barski, od jeneralności poseł w Paryżu był jednym posłem od Francyi, uprosił Rousseau'a o uwagi nad rządem polskim, +1790 (Encykl XXVI 891 F.M.S.)

Lubomirski Jerzy jako Oboźny w kor fundował w r. 1728 klasztor Trynitarzy w Lublinie (Szajn. Szkice hist. Trynitarze II 189 wyd. II – Oboźny kor od r. 1703, – później wda sandomirski + 1735 r. Bartoszewicz Pam. Warsz. str. 243) Oboźny kor był 1720, – wda sandomir. od 1729. (Kaczm. 355) [illegible] (Kaczm.) patrz Kossak Spis Senat.

Jabłonowski Stanisław Jan Oboźny kor. Strażnik w kor. wda ruski 1664, hetm. w kor. itd. patrz ~~hetm.~~ wda ruski

Nałęski Jan Stanisław. w Gazecie Berlińskiej Vossa N 127 z Warszawy 9 paźdz. 1727, (Szajn. Szk. hist. II 271) powiedziano: „Wielki Oboźny kor i miecznik umarł niedawno temu na Podolu.“ – że zaś w tym roku umarł miecznik kor Nałęski, to czyżby on był razem i Oboźnym?

Przyjemski Adam Wojciech Oboźny kor. potem kaszt. gnieźn., zatarył w 1632 miasto Rawicz, w wszystkie porwani... i zwabił tam protestantów (Encykl. XXI 969 art. Rawicz) Bal. Star. pols. I 142

Chełmski Oboźny kor, wspomina go Pasek pod r. 1677 (w Wolfa str. 241)

Podczaszowie wielcy Koronni

1756–1785

Bibljot. warsz. r. 1860 za m. wrzesień są szczegóły.

[illegible]acki Szczęsny, swiecka ~~[illegible]~~ od 1768 więzień w Rossyi przez lat 7. – syn Michała Hieronyma kasztelana krakowskiego +1745, a synowiec Tadeusza. podczaszy kor. od r. 1756, blizko 7 lat więziony w Brodach + 2 czerwca 1790 złożywszy poprzednio urząd swój, ur. 1723. – syn Michała i Konstancyi Wielhorskiej, ur. 1723, najprzód wziął chorągiew pancerną po ojcu 22 listop. 1744 (Sygil. n. 26 str. 179), z Katarzyną Matuszewiczówną kasztelanką kor., sta namagrodzki od 1746 gradowy (Sygil. n. 26), miecznik podczaszy kor. 18 grud. 1756 (Sygil. n. 27), fanatyk, dziwnik metrzydy, aresztowany w 1767 najprzód w domu, później w Brodach, potem przeniesiony do Połonnego, uwolniony 1773, w 1785 złożył podczaszostwo na rzecz syna swego Michała w lutym. (Ewyal. VI 114)

Sieniawski Adam (Prokop, syn Prokopa) podczaszy kor. zjednany dla kościoła rzymsk., marsz. w. kor. 1595 + 1596. (z Elżbietą Lucyą Gostomską, córką Anzelma wdy rawskiego)

[illegible] jastrzębiec Krzysztof, syn Marcina kaszt. kran. + 1565) podczaszy kor., na pałacu z Brzydowem [illegible] 1570, staje na [illegible] 1576, porwany 1585 a zdradzony stany na gardło skazany, usunął się do [illegible].

Ożarowski Sylwester podpisany na akcie praw Ormian lwows. uchwalonych na sejmie piotrkowskim 1512, tak: podczaszy nasz i zawichostski starosta. Wojcicki Bibl. staroż. pis. pol. II

Butler Wilhelm Gotard syn Jakóba pułkownika gwardyi Władysława IV, podczaszy kor., preński i [illegible] starosta, dzielił niewolę z Janem Kazim. królewiczem we Francyi, wraca do kraju, w boju przeciw Szwedom. z Konstancyą Brodzińską, kasztelanką podlaską

Sieniawski Mikołaj (leliwa) podczaszy kor. (patrz w Święc. Grodzicki). Stanisławski, pod Cecorą 1620 do spisu wojsk zaporozk. wyznaczony 1623, + 1636 17 kwiet.; w r. 1624 był krajczym kor. — B. syn Adama Hieronima podczaszego kor., i Katarzyny Anny ze Sztemberku Kostczanki, podkomorzanki sandom. — podpisał się podczaszy kor. (Tab. kiel.)

Rzewuski Wacław Seweryn, podczaszy a potem Referend. kor., marsz. skonfederowanej ziemi chełmińskiej 1727, (syn Stanisława Mat. hetm. w. kor., wdy podl. bełzk. + 1728)

Sieniawski leliwa Adam Hieronim, od Zygm. III mianow. podczaszym kor., 1606 marsz. izby szl. + 1616 według Niesiec., a 3 czerwca 1619 według Starowol. miał lat 43. — ż. Katarzyna Kostczanka ślub 1594, córka Jana wdy sandom. — B. podczaszym kor. był 1600 i fundował kościół w Międzybożu (Encykl. XVIII 556 art. Międzybóż — Enc. Makowski)

Sobocki Jakób doliwa (brat Tomasza kancl. kor. + 1547) podczaszy kor., w marcu 1544 wojski ł. łęczyc. i pacillator curiae był podczaszym naów, co wtedy jedno i to samo znaczyło jak był kor. podkoniuszy

Towiański Krzysztof h. Gerald (Minotaj) ~~podczaszy kor.~~ syn Jerzego Hipolita (+1715) wdy łęczyckiego i Konstancyi Katarzyny Niszczyckiej) siostrzeniec prymasa Radziejowskiego, poseł do Francyi 1694 sta [illegible] 3 kwiet. 1699; podczaszy kor. 11 kwiet. 1699; sta inowrocławski 22 kwiet. 1702 z Lubomirską córką Hetmana Hieronima i podkomorzym kor. i złożył ten urząd 1742 (Tygell nr. 25); +10 września 1741. w Paryżu

Czacki Michał, świeca (~~syn [illegible] 1745~~) sta nowogrodzki po stryju Franciszku a po ojcu podczaszy kor. (~~[illegible] 1745~~); poseł czernichowski na sejm 1788 ~~[illegible]~~, z Beatą z Potockich (1781) cześnikowa kor., on +28 grudnia 1828, ur. 1753. — syn Szczęsnego podczaszego w kor. i Katarzyny z Małachowskich, siostry Marszałka sejmu 1788) ur. 1753

Dąbski Kazimierz godziemba, (wda sieradzki) pełnomocnik króla Leszczyńskiego do wyprzedaży dóbr polskich za Aug III, chorąży nadworny, potem podczaszy kor., od r. 1756 wda, + umarł w 1765. — patrz wda sieradzki

1738 – 1756

Lubomirski Stanisław, szreniawa, (syn Sebastjana żupnika i kaszt. wojnic. +1613) ur. 1583, naprzód sta sądecki, a w r. 1613 był także szóstą spiskim (Metr. kor. ks. 156, 18); dowodził pod Chocimem 1621 po śmierci Chodkiewicza, i był wtedy podczaszym kor., wdą ruskim został 1625, a z tego w r. 1638 wdą krak., sta dobczycki, zatorski i niepołomicki, +17 czerwca 1649. — Podczaszym kor. był na wyprawie Chocimskiej 1621 dodany za towarzysza hetmanowi Chodkiewiczowi (Bokonowski Żywot Jerzego Ossolińskiego str. 104) patrz wda krak. Jako podczaszy kor. mianowany był przez króla Komisarzem do wypłaty wojsku zaległego żołdu 23 Maja 1622 Józef Hubert pamiętnik II 18. — był także sandomierskim, spiskim i białocerkiewskim starostą)

Książę Jerzy Zbarazki Korybut, krajczy kor. w r. 1612, syn starszy Janusza wdy bracławs. i Anny ks. Czetwertyńskiej, postąpił na podczaszego kor. po 1617, późniejszy kaszt. krak. –

Sobieski Jakób Janina, syn Marka wdy lubels. i Jadwigi Snopkowskiej, ojciec króla, krajczy kor. ~~1622~~ 1628, postąpił na podczaszego kor. 1636 (Tabl. hist.); później wda bełzki, ruski.

Zamojski Jan Jelita, syn Tomasza kanclerza kor. + 1638 i Katarzyny ks. Ostrogskiej, sta kałuski, mianow. krajczym w maju 1633, postąpił na podczaszego kor. później wda sandom. od 1659, + 7 maja 1665, z Marją Kazimierą d'Arquien później żoną króla Jana III

Leszczyński Ignacy Jan Wieniawa, syn Władysława wdy łęczyckiego, krajczy kor. ~~[illegible]~~ ~~1668~~ mianow. w marcu 1673, 1674, i postąpił na podczaszego kor. 1676 (Tabl. hist.)

Daniłowicz Mikołaj sam podstoli kor. 1661, podczaszy kor. 1670 + (Tabl. nast. krajowy
" Objął podczaszostwo oddaje się w 1663 po śmierci Konstantego Lubomirskiego
jest nim jeszcze na elekcyi króla Michała 1670 / Vol. leg. II fol. 47/ Bibl. Ordyn.
Myszkowsk. 1860 str. 73.

Zbaraski ks. Jerzy syn Janusza i Zofii Wyszyńskiej (Ossol. † 1608) krajczy kor. przed 1612, podczaszy kor. po śmierci-
ci Adama Sieniawskiego, w czerwcu 1619, kaszt. krak. 12 grud. 1620, † 12 lipca 1631
(Encykl. p. S. 28)

Ostroróg Mikołaj podczaszy kor. w walce z Kozakami 1648 (Bohom. Żyw. Jer. Ossolińsk. 159), syn
Jana[illegible] rady porucz. – wystawił kościół w Krytowie (Lubels. nad Bugiem) 1635 (Encykl. XVI
190 art. Krytów. F. M. S.) podstoli kor. † 1652 był podczaszym kor. w 1649 (Grabow.
Ojcz. spom. I 78.

Leszczyński Stanisław syn Rafała i Anny Katarzyny Jabłonowskiej siostrzeńca hetma-
nowej u kor., ur. 23 paźdz. 1677, starosta odolanowski, woj. poznański, za pano-
wania Augusta II mianowany podczaszym kor. 15 września 1697, obrany królem 19 lipca
1704, koronowany 4 paździer. 1705, powtórnie drugi obrany królem 12 września 1733, zrzeka
się tronu 1736, obejmuje księstwo Lotaryngskie, † 23 lutego 1766. (Encykl. 23, 957. K. Wł. W.)

Sobieski Konstanty, syn Jana III; mianowany podczaszym kor. przez Augusta II w styczniu 1698. August II, jadąc do Warszawy, przybył 8 stycz. 1698 do Wolbórki nad Pilicą, dokąd zjechali najmocniej jego senatorzy i dygnitarze z Warszawy, a między nimi Aleksander i Konst. Sobiescy; za tę gorliwość mianował August Aleksandra jenerałem wojsk saskich, a Konstantego podczaszym (Załuski Epist. I II 621-24) Szujnocha Szkice histor. I II Poznań 1863 str. 83. art. Porwanie Jak. i Konst. Sobieskich)

Lubomirski Konstanty, podczaszy kor. + 1663 (Bibl. Ordyn. Myszkows. 1860, 73.

Krajczowie Koronni

101

Laski Hieronim, syn Jarosława, wdy sieradz. i Łanckorońskiej, która wniosła mu w posagu Lanckoronę), poraz pierwszy spotykamy go krajczym w r. 1520, kiedy wraz z żoną swą Anną z Rytwian Kościelecką uwitując opiekunów jej Mikołaja Ozykowskiego kaszt. połaniec. i swego sługę Jana [illegible] z opieki i administracji jej dóbr (Metr. kor. ks. 37 fol. 20); 1521 (Metr. kor. ks. 37 fol 103, 167); 1522 na sejmie w Piotrkowie (Metr. kor. ks. 37 f. 335, 566, 611); woda inowrocł. 1522 (Metr. kor. ks. 37 fol. 376, 453); a w czasie sejmu w Piotrkowie posunięty został d. 19 grudnia 1523 na wdztwo sieradz. (Metr. kor. ks. 36 f. 426). –

Podkomorzowie koronni.

102

Bobola Andrzej (leliwa) ur. 1540, podkom. kor. i powiernik Zyg. III oraz jezuitów, + 1617. Był to synowiec Andrzeja Mikołaja syn ur. 1591 zaliczony przeciw, apostołujący oto Pińska w Janowie. Wołyńskie 1657 zamordowany, kanonizowany 1852. — patrz książęcy ; w r. 1600 otrzymał po Mikołaju Firleju stwo piżmieńskie (M-K ks. 145 fol 107) ; a roku 1604 został padkomorzym kor. ; w 1611 otrzymał stwo dybowskie

Karanowski gr(?)nata Adam, kast. sandom. 1637 oraz podkom. kor. ; potym 1642 marsz. nadw. kor. + 1649, z Elżbiety Stanisławskiej odziedziczył tracza. — Najpierw Holwik kor. pierwszy na tym urzędzie (Bokomolo Żywot Jerzego Ossolińskiego str. 73), podkomorzym był i w 1639 (Encyk. V 8 ed. Cer. Kenob.) był podkomorzym i w 1637. Szajn. Szkice histor. t. IV 103

Mniszech Mikołaj z wielkich Kończyc, cześnik radom., padkom. kor., w wielkich Łasuadi... dworu + 1553. z Kamieniecka

Poniatowski Kazimierz, ur. 1721 + 1801, syn Stanisława kast. krak. + 1762 a brat króla) z Apolonii Ustrzyckiej ~~sanockanka~~ przemyska padkomorzym kor. mian. 21 Maja 1742 po ustąpieniu Sawickiego (Sig 25 f 128 / Teca hist. Leop. Walerska II 235)

patrz Ks. M. Lok.

~~Ożarowski Sylwester podpisany na akcie praw Ormian lwowskich, uchwalonych na sejmie piotrkowskim 1512 r. kas. podczaszy kor. i zawichostski starosta~~

Trzebuchowski Mikołaj padkomorzy kor. podpisany 1558 27 lipca na przywileju Zygm. Aug. N 39 archiwum miejskiego. Wójcicki Bib. starożyt. pis. pol. II 367. burgrabia zamku krak. — kast. gnieźnieński burgrabia krak. i skalbmierski, ulubieniec od Zygmunta, na jego wesele ro... dzieci... i daje mu stwo bełzkie, umarł w Piotrkowie podczas sejmu 1563. patrz Kast. gnieźn.

Wojenski p. Józef Ledóchowski Franc. p. podc. krzemieniecki

Wołucki Stanisław ~~podkomorzy kor.~~ kaszt. rawski mianowany na sejmie 1618. (Chomentów: Kr. książ. Zbaraski w Bibl. Warsz. 1865 tom IV 427)

Bobola Andrzej podkom. kor. + w 1617 lub 1618, bo w r. 1618 na sejmie na jego miejsce mianowany został Wołucki Stanisław. – umarł w 1616, otrzymał zaś urząd podkomorzego kor. około 1606 (Bibl. Warsz. Sierp. 1866 Korzeniowski o pierwszem ożenieniu Zyg III str. 273)

Kaliński Maciej podkomorzy ziem. Zakroczymski Mścisławski, Żyżmurski, który się podpisany na przywileju Unii Lub. z d. 4 lipc. 1569 r. ziemi lubel. Trojcin B. S. VI 251. patrz kaszt. gdański

Kazanowski Zygmunt, podkomorzy kor. +1634, pułkownik chorągwi husarskiej, później podkomorzy nadworny królewicza Władysława, w wyprawie do Moskwy przeciw Chodkiewicza. Za powrotem z Moskwy, podkomorzy kor., sta. sokolski, kokenhauzki, kłobucki, nowokorczyński i t. d. umarł w 71 roku życia, w r. 1634. (Niesiecki XV 512 K. ...)

Tenczyński Jan h. Topór, kaszt. wojnicki 1569, co się ze Zborowskim do pojedynku 1574 porwali, + 1593 (syn Jana rady lubelsk.) podkomorzy kor., sta lubelski i parczowski, pod Tczewem przeciw gdańszczanom 1576 + [illegible] podkomorzym mianował go 1574 Henryk Walezy. Orelski w Zbiorze pam. o d. Pol. Niemcewicza I 271)

Zbylitowski Swentosław h. Strzemię, podkomorzy kor. 1375

Dönhoff (jego córka [illegible] Lubomirskim Stanisł. Herakljuszem Marsz. w. kor. + 1702) pal. [illegible] 350 Lubomir.

Lubomirski Jerzy Szreniawa (syn Jerzego Sebastjana Marsz. w. kor. i het. poln. kor. rokoszanina) długie lata podkomorzy kor., wreszcie woda krakowski, + 1727 I. z Bokumówna z [illegible] litewska, macocha [illegible] została po rozwodzie księżną Cieszyńską, [illegible] Augusta II, miała z nim syna, [illegible] musiał być jako podkomorzy kor. naznaczony członkiem komisyi sądzącej i następnie wykonawczej w sprawie toruńskiej 1724. – Księg. D. P. II 156. – [illegible] był podkomorzy kor. – [illegible]

Matczyński Marek jastrzębiec, ur. 8 maja 1631, był grabowieckim, z tego komisarz kor. mianow. 10 marca 1676 (Sygill. ks. 13 str. 122); deputat do skarbu królews. z sejmu wyznacz. 1676 (Vol. leg. t. V 352); do komisyi Gdańskiej 1678, podstoli (?) 1683, postąpił na podkomorzego kor. 1683; od 1686 wda bełzki, od 1689 podskarb. w. kor., ale zamienia to na wda ruskie 1693, + 1697 bezdzietny

ostatni — Potocki Wincenty pilawa syn Stanisława wdy poznańs. + 1760) podkomorzy kor. dziedzic fortuny Marszałków, od Józefa II otrzymał tytuł księcia.—

1726 — Tarnowski Krzysztof Mikołaj, h. Gerald (?), syn Hipolita wdy tyszyc. + 1715 i Konstancyi Katarzyny (Niszczyckiej) siostrzenica prymasa Radziejowskiego; poseł do Francyi 1696; był ostrożnie 3 kwiet 1699; podczaszy kor. 11 kwiet 1699; był miecznikiem (?) 1702; podkomorzy w. kor. od 1726 i złożył ten urząd 1742 (Sygill. ks. 25); + 10 wrześ 1761 w Paryżu z Lubomirską córką hetm. Hieronima. — patrz podczaszy kor

1393–1397 — Janusz z Bołurzyna, subcamerarius et magister coquinae aulae nostrae, pisze o nim w liście 1393 Jadwiga w przywileju (Źródła do dziejów polsk.), 1397. (patrz Kuchmistrz kor. N 4)

Mniszech Mikołaj z Kończyc, syn Mikołaja pierwszego przybysza z Moraw podkomorzego kor. i Ka-mienieckiej) [illegible] Tarnowski [illegible], podkomorzy kor. ż. Zofja Działyńska kasztelanka Dobrzyńska. † około [illegible] 1628–1649)

Butler Gothard Wilhelm, ur. 1600, w 1624 pisarz kancelaryi królewskiej, w niewoli we Francyi (1638) razem z Janem Kazimierzem, na sejmie koronacyjnym Jana Kazimierza podpisał się podkomorzym kor. 1649 w Stycz., od 1653 pułkownik wojsk cudzoziemskiego autoramentu, generał straży królews. przybocznej, + 1660 (Engel IV 696) — 1649 + 1660.

Szydłowiecki Krzysztof [illegible] podkomorzy kor. od 1508 (lub 1509) patrz Dodatki str. 79.

Bieliński podkomorzy kor. obrany był marszałkiem poselskim na elekcyi 1697 (Pamiętn. Obuchowiczów str. 60)

Piotr Szafraniec podkomorzy (nie oznaczono jaki, lecz zdaje się że koronny), bo podpisał akt Unii na sejmie w Horodle 2 paźdz. 1413 (Nowa. Zbiór pamięt. Vol. I 147)

Cikowski podkomorzy ... obrany wodzem wojska razem z Górką 1575 podczas elekcyi Stef. Batorego (Orzelski w Zbiorze pamięt. Vol. II 98)

Podskarbiowie Nadworni Koronni

Stanisław z Kurozwęk poraj (syn Dobiesława rady sandom. + 1495) podskar. nadw. + 1513.

Moszyński natęcz Jan Kanty, podsk. nadw. kor., potem 1736 marsz. kor. + 1737 syn Aleksandra Mikołaja skarbnika podlaskiego i Teresy Ossolińskiej siostry rodzonej Franciszka Ksawerego podskar. w. kor.) Ska inowrocławski, zostal krajczym 4 maja 1729 (Sygil. Nr 20 fol. 246); podskarbi nadwor. kor. od 1729; podskarbi w. kor. 1736 6 lipca + 15 września 1737, ~~córę Augusta~~ II z Cosel córka Aug. II. — podskarbim nadw. kor. mianowany 20 maja 1729.

~~Ogiński Mikołaj (syn Jana koni. pol. lit. + 1684) podskarbi nadw. lit. namiestnik trocki 1700, + 1715.~~

Ostrowski rawicz Tomasz Adam, ur. 1739, kanl. czerski 1777, konsyljarz rady nieustającej, podskar. nadw. kor. 1791, ur. 21 grudnia 1735 z ojca Piotra Ostrow. i Konstancji Stońskiej; 24 stycz. 1765 mianowany przez króla posłem i wysłany do Rzymu i do Berlina z zawiadomieniem o wstąpieniu na tron; 17 sierp. 1767 mianow. Sza z ekkanem [illegible]; 8 sierp. 1773 otrzymał przywilej od szlachty [illegible] na [illegible]; 1776 jako poseł z ziemi [illegible] ~~mianow.~~ wybrany na sejmie do rewizji postępowania rady nieustającej; 30 maja 1777 mianowany kasztel. czerskim; na sejmie 1782 wybrany członkiem rady nieustającej, co ponowiono na sejmie 1786; podskarbi nadw. kor. od 1791, z Lędóchowskiej [illegible] Apolonja Czerniechowska; marsz. sejmu 1809, mianowany prezesem senatu 8 grud. 1811, + 5 lipca 1817. w podskarbstwie zawieszony przez Targowicę 1793. pod prezes. [illegible] tytuł hrabiego, marsz. sejmu 1808, a w 1811 prezes senatu + 1817

Przewoski Michał Florjan, zaczął służyć [illegible] pod Gołąbkiem 1658 we [illegible] kozach, pułkownik królewski 1674, podskar. nadw. kor. i regimentarz 1685 + 1689. [illegible]; ż. Anna Dzieduszycka [illegible] [illegible]; najprzód skarbnik lwowski 1663, pułkownik królewski 1674; podskarbi nadw. kor. od 1685, + 1687 (Engel XXII 635)

Stanisławski piława Baltaz. (wnuk Kaspra) podczaszyc sanockiego i Krasickiej siostry (Obożnego kor.) kuchmistrz 1588; kasztel. sanocki 1589, podskar. nadw. kor., namiestnik [illegible] 1597 + 1610. — podskarbim nadw. mianowany przez Batorego, a Zyg. III mianował go kaszt. sanoc. i po Janie Firleju dał mu podskarbstwo w. kor. — kuchmistrz kor. 1586–1588, później podskarbi nadw. kor., kaszt. sanocki przed 1606 (Tabl. hist. kuchm. N 14). p. kaszt. sanoc.

1664

Gniński Jan, Krach, poseł do Szwecji od Wład. IV, po niedworną Marją Gonzagę, marsz. sejm. 1659. 1664 otrzymał potem w nagrodę zasługi podskarbstwo nadw. kor. otrzymał Krzyżyn i Gniezno, posłał do Danii, Szwecji, Brandeb., do Rosji, Turcji. Następnie kazał został Krzyżem i otrzymał podkanclerstwo kor., pod Wiedniem patrz podkanclerzy kor.

Mądrzewski podskarbi nadwor. kor. + 12 września 1683 pod Wiedniem (Kyat. marszałka Wojska w Bibl. Jur. pol. V. – o właściwie nazywano Modrzejowski Andrzej jako dowodzi Bart. na mocy dokumentów urzędowych u Święc.); w wyprawie Jaworskiej 1673, poseł do Turków 1676, podskar. był już w 1683, [illegible]; z Urszula Krasicka, krajczanka przemyska; w konkytuacji z r. 1676 nazwany jest podczaszym sieradzkim; po jego śmierci Urszula wyszła za Pronoskiego Granowskiego ks. Żytomirskiego, a później za Lipskiego Aleksandra Felicjana wdę kaliskiego. – w 1673 był podczaszym sieradzkim (Wyrwicz Kons. geograf. str 252) W nagrodę za usługę z Turcyi, tj. za poselstwo 1676 podczaszym sieradzkim, stał medyckim, przemyskim i [illegible] królewskim, – zginął ostatecznie dnia 12 września 1683. O nim obszernie Dziennik Warsz. 1855 N 237 (Świat XVIII 772 F.M.S.) patrz Samuel hist. Leop. Habit (II, 85)

Siedlnicki Julian Kornel, hrabia, odznaczony, podskarbi nadw. kor. za Aug II patrz Grabowski podsk. w. kor.

Rokossowski Łazarz kasztel. chełmski, podskarbi nadw. kor., w grudniu 1576, patrz Łaszcz chełmski

Wojenski Andrzej Kadosa podskarbi litewski patrz Święcki

Umiński podskarbi nadworny był um. w 1608 (Mosbach, Wiadom. do dziejów polskich 400 (Encykl. XII 828 art. Jabłonowski Stan. Bartoszewicz

Władysław Rej ojciec, z ks. nauczycielki, podskarbi nadw. kor., kanclerz królowej Maryi Ludwiki od 1660, wda lubelski od 1667; został marszałkiem dworu u królowej Eleonory Wiśniowieckiej (Encykl. XIII 899 art. Kanclerze królowej. Bartoszewicz)

Ossoliński Franciszek Maksymilijan, syn Maksymilijana stolnika podlaskiego; ur. 1676. został: regentem kancellaryi większej kor. 1710; podskarbim nadw. kor. 1714, marsz. w czasie posels. 1722; podskarbim w. kor. 1729; przeniósł się do Lotaryngii do Leszczyńskiego 1736, † 1756 (Encykl. XX 134 J. M. S.) podskarbi nadw. kor. był w 1720 (Załuski pamiętn. 355

Jasiński Stanisław kaszt. Brzeski, podskarbi nadw. kor. z Marjanną Łapczyńską córką Jędrzeja wdy mścisławs. (Monogr. Kossak IV 83)

Załuski Teofil jenerał, syn Ignacego i Ksy Mężcieskiego) kaszt. łucki od kwietnia 1786 ale krótko ... poseł na sejm grodzieński 1793 ... od Targowicy podskarbstwo nadw. kor., + 1831. | Członek Komisyi Skarbowej obojga narodów 1791 i 2, złożył krzesło 1791 i do Targowicy gorliwie przystał, jej konsyljarzem od 9 września 1792, poseł sandomirski na sejm grodzieński 1793. Karjerę robił przez żonę, kobietę bez wstydu Stępkowską, wdówkę, ... wydana za Józefa Karolem Lubomirskim. ona wyrabiała mężowi urzędy. podskarbi nadw. kor. w lipcu 1793 po Tom. Ostrowskim. Zapozwany przed sąd najwyższy kryminalny 9 paźdz. 1794. po upadku Rzeczy ... w Galicyi. Encykl. powsz. t. 28)

Daniłowicz Jan Karol sas, syn Piotra krajczego kor. + 1645 i Magdaleny ks. Wiśniowieckiej) sta parczewski, z marsz. tryb. kor. mianowany krajczym kor. 20 marca 1676 na sejmie koronac. przez Jana III (Sygil 13, 95) i postąpił zaraz na podskarbiego nadw. kor. 1675.

Lubomirski Jan podskarbi nadwor. kor. i kaszt. wojnicki, jako kasz. 30 listop 1555 zawarł układy tajnie z Andrzejem Noskowskim ... układy o małżeństwo Zofii córki Zygmunta Starego z posłami ks. Brunświckiego Henryka (Dogiel T 477) po śmierci teścia Seweryna Bonera w 1549, kopalnie olkuskie i żupy wielickie dostał Jan Lubomirski podsk. nad. kor. kaszt. bieckiski, sta ... ki. burgrabia zamku krak. zmarły 1554 (Encykl. V 248 art. Olkuskie kopalnie)

Ossoliński Jerzy, ~~stol~~ podstoli kor. 1631, marsz. sejmu 1631, podskarbim nadw. kor. mianowany przez Wład. IV zaraz po koronacyi 1632, woda sandom. 1636, ~~kanclerz~~ w. kor. a podskarbi nadw. kor. jest jeszcze 1635 (Bohom. Żywot Jerzego Ossolin. 116, 117, 134 patrz Kanclerz – podskarbi nadw. kor. Filzmoni sta 3 czerwca 1632 (Akta grodz. Sterzyc XIII 476. 1634 (1066)
Podskar. kor nadw. Bydgoski sta (XIV 80)

— 1616 Daniłowicz Mikołaj h. Sas, porucznik pod buławą Jana Zamojskiego; w 1598 jeździł z Zyg III do Szwecyi, w Stokholmie stawał przy Zygmuncie, za co mianowany Oboźnym kor., otrzymał wkrótce stwo drohobyckie i bielskie; w 1607 stwo czerwonogrodzkie (Metr. kor 151 f. 131), a w 1609 stwo chełmskie (Metr. kor 154 f 6); około 1613 był już podskarbim nadw. kor i z tym tytułem jest posłem na sejmie 1613, skąd wyznaczony komisarzem do uspokojenia wojska; od r. 1616 był podskarbim w. kor; w 1622 otrzymał stwo krasnostawskie (Metr. kor. 168 f 54), a około tego czasu i samborskie; z Heleną Uchańską [illegible] wdowy bełz.; + 1624 (Encykl VII f 57 Leop Hubert)

1627 — 1632 Daniłowicz Jan Mikołaj h. Sas, poseł na sejm 1593; marszałek koła rycerskiego, jako rotmistrz w wojsku kor. pod Cecorą 1620; otrzymał w tym czasie stwo przemyskie, samborskie, drohobyckie, kolskie, brańskie, w 1624 po śmierci ojca Mikołaja podskarbiego w. kor. czerwonogrodzkie (Metr. kor 169 f 456), a w 1636 ratyńskie (Lauda 182 f. 66). Od r. 1625 podstoli nadwor. kor. Po Andrzeju Górskim posuniętym na wdztwo mazowieckie wziął 15 Grudnia 1627 podskarbiostwo nadw. kor (Metr. kor. 176 f. 136). Co [illegible] śmierci Zygm III, przypadłej 30 Kwiet 1632, został podskarbim w. kor, tak mówi Radziwiłł w Pamiętnikach, ale nominacyja jego na podskarbiostwo oblatowana w Metryce kor. ks 180 f. 50, wydana jeszcze pod dniem 20 lutego 1632, + 1650 (Encykl VI f 58 Leop Hubert)

— 1627 Górski Andrzej podskarbi nadw. kor w 1627 przechodzi na wdztwo mazow., a podskarbiem po nim Daniłowicz Jan Mikołaj (Encykl. VI f 58 Leop Hubert) h. Nałęcz, około 1614 został kasztelanem kaliskim, następnie od 1618 był kaszt. kamienieckim i zarazem podskarbim nadwornym. Sejmy 1619 i 1620 wyznaczyły go do kwarty z Małopolski. W 1624 postąpił na wdztwo Mazowieckie, na którem + 1625. Od r. 1617 był także sta owruckim (Encykl X 280 L. Hubert)

Ossoliński Maksymilijan Topór, syn Zbigniewa wdy sandom + 1623; pod Chocimem dowodził chorągwią hussarską, chorążym sandom. został po bracie Krzysztofie 1633, podkomorzym brzeskiego wdztwa, a po drugim bracie Jerzym wziął podskarbstwo nadwor. koronne, na którem zostawał do 1648; wkrótce otrzymawszy kasztelaniję czerską + 1655 (Encykl XX 131 F. M. S).

Szamowski Jan Lubicz, podskarbi nadwor. kor., sta opoczyński, poseł od Jana III do Turcyi 1678.
był podsk. nad. kor i w r. 1672 (Wyrwicz Konfed. Gołęb. str. 156), był 1677 (tamże str. 26 - 531)

Potocki Dominik Pilawa (syn Mikołaja hetm. w. kor. + 1651) podskarbi nadw. + 1683. (Let. Genealog.
" Król Jan III w liście z pod Preszburga z 19 września 1683 pisanym do żony pisze: „podskarbstwo Koronne oddałem dziś panu podkomorzemu Halickiemu."
(tj. Domin. Potockiemu) Bibl. Ord. Myszkow. 1880 str. 393) - zginął na wyprawie Wiedeńskiej 1683 r. Kazap. X Bagińskiego str. 12)

Grabowski Maciej Niemiłada, chorąży malbor., z tego instygator kor. 31 grudnia 1735.; podskarbi 1738 - 1744
nadw. kor. od grudnia 1738, podskarbi wiel. kor. w listopadzie 1744, składa urząd w ręce króla w styczniu 1745 (w dwa miesiące po nominacyi) + we wrześniu 1750 pata podskar w. kor.

Kossowski Antoni Abdank, sta parczewski, ułożowski, wałecki, w wojsku jenerał major, po Janie Tarle wdowie Sandom. wziął regiment pieszy łanowy 1750; w r. 1744 został podskarbim nadw. kor., ale złożył urząd 1772 (?) Następnie wziął Referendaryę, z której poświęcił się na świeckiego Sekretarza w. kor. na sejmie koronacyjnym był pierwszym takim urzędnikiem w Polsce, + 6 czerwca 1771 mając lat 73. ? po nim był

? w styczniu 1762
?
?
w styczniu 1754
? 1744

Kossowski Roch Michał, syn Antoniego podskar. nadw. kor. a sekret. skarb. kor.) po ojcu wziął podskarbstwo nadw. kor. 1762 5 Sierpnia. Podczas sejmu 4let. dostał po księciu Ponińskim podskarbstwo w. kor. 11 list. 1791, był na sejmie i za Targowicy, ż. Barbara Bielińska [illegible] czerska

h. Suchekomnaty
Męczyński Atanazy podskarbi nadw. kor. za Sobieskiego, a potem wda wołyński od r. 1713, +1723. — z Łowczego w. kor. mianowany krajczym kor. w r. 1687 (Załuski Ep. his. fam. I 1038), postąpił na podskarb. nadw. kor. 169...

Młodziejowski Jacek, [illegible], podskarbi nadw. kor. za Stef. Bat. i Zygm. III; w r. 1581 wojował razem z królem pod Pskowem. — pods. n. k. 1584 i 1594 patrz [illegible] kor. N 14 u Tab. w r. 1588 w Maju był jako pods. n. kor. wyznaczony do prowadzenia [illegible] z Grodna do Krakowa (Niemc. Zbiór Pam. o D. P. II 452) Krzeczowski i Niesiecki [illegible]

1736 —

Siedlnicki Karol, był podkomorzym w. lit., [illegible] stwo mielnickie na Podlasiu dostał 1732, ustąpił mu go Sapieha wda podlaski i podskarbi nadw. kor. 1736; dał mu po śmierci Morsztynowej administracyę skarbu kor. Był i marszałkiem dworu królowej Maryi Józefy. — z podsk. ~~1744~~ wda podlaski 1739, a potem podskarbi w. kor. 1746 † w listop. 1761, ż. Konstancya z Branickich gryfów. (Encykl 23, 404). podskarbim nadw. k. mianowany 6 lipca 1736. —

Sołtyk prus Stanisław (syn ~~kuchcik~~ późniejszy Macieja kaszt. warsz. +1789) stolnik koronny i stolnik pieski (?) Marszałek kor. poseł na sejm czteroletni 1788 do 1792, senator wda 1826, prez. sądem, wyrok 1828 20 czerwca, ogłoszony 1829 18 marca +1831. z Sapieżanką marszałkówną lit., podstolim kor. był 1792 Encykl. powsz. (Kor. Zakrzewski 1.28) patrz Walicki podstoli kor.

Bibl. warsz. Wrzesień 1860 szczegóły

Przyjemski (?) Rozyna córka Wincen. Gosiewskiego het. pol. lit. +1662 i Konstancji

Niemojewski vel Stanisław, (syn Jerzego kaszt. chełmińs. +1615) podstoli kor. był jeszcze 1606 gdy prowadził Dymitra; 1611 komisarz do sporów granicznych, potem kaszt. chełmińs. był podstolim kor. do 1615, i przeszedł na kasztelanię elbląską, a po nim został podstolim Stanisław Koniecpolski, późniejszy het. kor. (Tyg. ilustr. 1863 N 193

Potocki Felicjan, podstoli kor. jest w 1669 marsz. sejmu elekcyjnego (Chrapow. Dyar. i Lelewel sejmy) 1664 —

Felix Potocki h. pilawa, d. 2 Stycz. 1664 mianowany podstolim kor. (Sig. 8 f. 32), postąpił 1 paźdz. 1669 na województwo sieradzkie; potem był wda a wreszcie kasztel. krakows., był polnym a następnie wiel. het. kor. (Leop. Hubert Pamiętnik II, 87)

Danilowicz Jan Mikołaj podstoli nadw. kor. patrz podskarbi nadworny Danilowicz

1669

Lubomirski Stanisław (Herakljusz Szreniawa) podstoli kor. marszałkiem sejmu 1670 w Warszawie (Chrapow. i Lelewel) syn Jerzego Sebastjana, marsz. w. kor. het. poł. kor.), najprzód był stolnikiem, a tego podstolicem kor. 25 listop. 1669 (Sygill. w. 11 str. 67. Marsz. wiel. kor. † 1702 patrz marsz. w. kor.

Koniecpolski Stanisław, syn Aleksandra wdy sieradz., i Anny Sroczyckiej wojewodzianki kamienieckiej) ur. 1591, podstolim kor. został 1615 po Stanisławie Niemojewskim, który przeszedł na kasztel. elbląską. (pierwszy raz z tytułem podstolego czytamy go 26 styczn. 1616 u Mostacha: wiadomości do dziejów polsk. str. 248) hetm. pol. kor. 1618. Od patrz hetm. w. kor. Bartosz.

Szaniawski Józefat jenerał podstoli kor., starościciński, † 1739

Branicki Franciszek Ksawery, herbu Korczak, syn Piotra, przy wstąpieniu na tron Stanisł. był tylko stolnikiem halickim, ale na sejmie koronacyjnym został od razu jenerał-adjutantem królews., jenerał-lejtnantem wojsk koronnych, podstolim w. kor. i ~~[illegible]~~ jenerałem art. lit. i dostał całą ekonomję przemyską (w grudniu 1764). Od maja 1766 łowczy w. kor. uśmierzał bunty ukraińskie, posłował do Francji i do Rosji. hetm. pol. kor. mianowany 10 kwiet. 1773, wielkim 8 lutego 1774. otrzymał darowiznę starostwa białocerkiewskiego 13 grud. 1774, rezygnuje buławę 1793, † 1819. ż. Aleksandra Engelhardtówna siostrzenica Potemkina. Z szambelana i podpułkownika postąpił na pułkownika 18 lut. 1757, chorągiew pancerną wziął po śmierci ojca i zaraz w tymże roku 1762 mianowany jenerał-adjutantem królewskim (Sygn 29 lut. Thornische Nachrichten N10, Kurjer N17 z r. 1762) stol. halickim był już pod koniec rządów Augusta III. Cześnik kor. po Brylu miano przez Stan. Aug., a po drugim Brylu jenerał artyl.; 6 grud. 1764 generał adjutant królewski, 7 grud. 1764 generał lejtnant wojsk kor., 21 Grud. 1764 podstoli w. kor., jednocześnie dostał i kilka starostw; na sejmie koronac. wziął po Czartoryskim Potockim Generalstwo art. lit. (Encykl. IV 288)

Lubomirski Stanisław Szreniawa, syn Jerzego Feldmarsz. wojsk austr. wdy sandom. +1736) 1739 - 1764.

najprzód podstoli w. kor. 29 sierp 1739, wda bracław. mianow. 1764, a w r. 1772 wda kijows. złożył krzesło 1785, +19 lipca 1793. mając lat 89 patrz woda kijowski

111

Ożarowski Jerzy Rawicz, syn stolnika krak.) jenerał; przy boku Sieniawskiego hetm. kor. podczas konfeder. tarnogrodz., bije Sasów pod Żółkwią. podstoli kor 1728 / Obozny w. kor. od r. 1729; stronnik Leszczyńskiego; poseł do Francji z Konfederacyi Dzikowskiej 1733; komisarz w sprawie Toruńskiej 1733, marszałek sejmu 1732 +1741 z I Konstancya Bobrownicka; II Urszula [illegible] a owdowiawszy wyszła za Jędrzeja Mokronowskiego wdę inowrocł. — patrz Obozny w. kor 1728 - 1729

Potocki Stanisław Kostka Pilawa, syn Eustachego jener. art. lit. +1768) podstoli w. kor. i jenerał 1781 + 1784 potem minister oświecenia, prezes senatu, rady stanu i ministrów, +1821. ur. w Lublinie 1752; Mianowany odrazu podstolim w. kor. 1781, złożył to 1784; w 1789 wybrany na sejmie [illegible] do rady Nieustającej, zasiadał w departam. skarbowym. Generał artyl. 1792; Senator woda 1807, w lat kilka prezes rady stanu i ministr.; przytem dyrektor izby edukacyjnej w Księstwie i komendant korpusu kadetów; po ustanowieniu w 1815 Królestwa, został Ministrem wyznań relig. i oświecenia; w 1818 został prezesem Senatu; stronnik postępu, chce znieść klasztory, działa w tym celu pismami swemi, oskarżają go o demagogię; i w 1820 od obowiązków uwolniony, + w Willanowie 14 września 1821 r. (Encykl. XXI 431 Fel. S.)

Leszczyński Rafał Wieniawa, syn Bogusława podkancl. kor +1660 i Anny Denhoffówny) [above: [illegible] sieradzkiej] z podstolego stolnik a z tego krajczy kor. już w r. 1678, marsz. tryb. kor. 1680, postąpił na podskarbiego w. kor. 1683, z tego wda kaliski 1685. Ojciec króla.

Daniłowicz Mikołaj h. Sas podstoli kor. 1661, podczaszy kor. + (Tabl. hist. krajczy 124)

podstoli kor., podkomorzy chełmski, poseł na sejm 1648, podpisał elekcyę Jana Kazimierza, w 1655 wybrany z sejmu deputatem na tryb. skarbowy radomski; a w 1659 komisarzem, względem interesów kościołów wschodnich, skazaczonie do umowy hadziackiej. Mianowany 4 paźdz. 1687 (Metr. kor. Sigill 14 f. 86) w następnym roku zakończył życie. Posiadał przytem sstwo krasieczyńskie i czerwonogrodzkie (Encykl. VI 760 Leop. Hubert)

~~Daniłowicz Mikołaj h. Sas krajczy kor. po 1683 do 1687, postąpił na podst.~~

Przyjemski podstoli kor. z Teresą Tarłówną podkanclerzanką kor., a owdowiawszy za Franciszkiem Wielopolskim sędz. krak. (Tabl. hist. Kuchm. № 25)

Ossoliński Jerzy, mianowany przez Zygm. III podstolim w kor. w r. 1631 (Bohomolec Żywot Jerzego Ossolińskiego 115) późniejszy kanclerz w. kor. potem kanclerz kor.

1636 – 1638 Daniłowicz Piotr z Żurowa h. Sas, otrzymał w 1631 sstwo parczewskie (Metr. kor. 178 f. 407); w 1636 mianow. podstolim kor. (Metr. kor. 182 f. 134), postąpił w 1638 na krajczego kor. (Metr. kor. 185 f. 7); posiadał prócz tego sstwa wyszogrodzkie i krzemieniecki. Z sejmu 1643 wyznaczony został, jako komisarz do wództwa ruskiego, ziemi lwowskiej, przemyskiej i sanockiej, z którymi posłowie nie przystali na nowe pobory, mające być użyte na spłacenie długu Rzplitej. Z tegoż sejmu przeznaczony do komisyi która oznaczyć miała ilość podatku od towarów prowadzonych z zagranicy; + 1643 (Encykl. VI 759 Leop. Hubert)

Potocki Antoni podstoli kor. był w 1730 r. posłem w Petersburgu (Encykl. III, 238 w art. Bestu Arseni)

Borzęcki Stanisław podstoli kor.; w r. 1736 wieś Czaple w obwodzie Samborskim należała do Borzęckiego podstolego kor. (Encykl. VI 139 (K. Wiedman)

Humiecki Stefan, junosza, syn Wojciecha chorążego podol. i Izabelli Łątskiej; podstoli kor. mianow 1702. 8 marca 1702 – patrz woda podolski

Małachowski Jacek, Hyjacynt, także podstoli kor. mian 15 grud 1764 – patrz Kamber

Olszowski Hieronim podstoli kor., znakomity już, wszechstronnie dla nagrobku pod wyższą datą zapieczętowana (Wyrwicz Konfed. Gołąbs. str. 59).

Ostroróg Mikołaj syn Jana (wdy pozn. † 1622), sta drohowicki i rohatyński, był podstolim a następnie podczaszym kor.; w 1632 marsz. izby poselskiej † 1652 (Encykl. XX 173 T. M.)

1787 Walicki Michał, miał się nazywać Mickiewicz, ur. 1746 w castwie mińskim, Sapieha wziął go z sobą za granicę gdzie grał w karty w Wiedniu, z kąd z księciem Esterhazym jeździ do Paryża; z kąd robi ogromne pieniądze. U Bazylego Walickiego wdy rawskiego kupuje nazwisko, herb i przyjście siebie do jego rodzeństwa, zaś w 1787 od Stanisława Sołtykowa za 4,000 dukatów tytuł podstolego kor., a w tolęgach tytuł hrabiego, co Stan. August zatwierdził. Teraz zaczyna ogrywać Ludwika XVI i Maryę Antoninę, po długiem za granicą pobycie wraca do Warszawy, kupił pałac przy ulicy Długiej N 542 i prowadzi życie wystawne † 1828 (Encykl. XXVI 340 T. M. S.)

Lubieński Bogusław podstoli kor. do 1727 bo wtedy mianowany kasztelanem sandomierskim † 1739 (Lelewel)

Branicki Sebastjan h. Gozdawa, kanclerz gnieźn. referendarz kor. miał te dwa urzędy już w 1533. w r. 1535 po Gamracie, już bp. kamieniecki, po nim Referendarzem został Urbański poręczyny prymas, bp chełmski 1538. ale był roh. łokiecki i ustąpił Samuelowi Maciejowskiemu. Ostatni urząd poznańskie i obrany przez kapitułę 6 lutego 1539, a zajechał na stolicę 10 maja 1540. + 6 maja 1544. (Engel IV 281)

Firlej Mikołaj kaszt. biecki, wziął Referendaryję kor. w 1575 po odsądzonym wyrokiem sejmu od wszystkich urzędów Stanisławie Czarnkowskim (Engel VI 175 ale Czarnkowski Bartoszewicz) 1575.

Dzieduszycki Walenty h. Rawicz, występuje śmiało w rokoszu 1537 zwanym wojną kokoszą; w 1548 był Referendarzem kor.; w 1550 kasztelanem bieckim otrzymał wtedy starostwo chęcińskie; w 1556 był kasztelanem sandeckim oraz burgrabią krak., trzymał nadto starostwo czorsztyńskie; od 1562 był podskarbim koronnym; w 1564 17 kwietnia mianowany został Kanclerzem w kor.; z czego był pierwszym na rzecz Piotra Wolskiego, a następnie 9 maja otrzymał kasztelaniję krak. ważniejszą po śmierci Hieronima Mieleckiego. +1585. ż. Barbara Gostomska (Engel VIII 54 Sup. Haber)

Gniński Jan Chryzostom Benedykt h. Trach, syn Jana podkanclerzego kor. i Doroty Zamojskiej, najprzód opat wągrowiecki mian. 20 kwiet. 1663 (Sygil. kr. VII f. 71) nazwany tam Krzysztofem, więc musiał mieć i to imię; w 1676 na sejmie koronacyjnym ojciec uprosił dla niego Referendaryję kor. (Załuski Epist.-hist. fam. I, 680); w 1678 delegowany z innymi do skwitowania rachunków z dochodów i rozchodów miasta Gdańska (Załuski I. 726); w Marcu 1683 wyznaczony do układów z cesarzem względem przyszłej wyprawy pod Wiedeń (tamże I 805); Bp kamieniecki od 1687 ale Referendaryi nie oddaje. Opatem lędzkim mianow. 1689. i król chciał za to wziąć Referendaryję. Nie umiemy pogodzić dat kilku z onej epoki odnoszących się do tej Referendaryi. Pod r. 1680 Łętowski (Katalog III, 218) ma Referendarzem Jana Nierdwanowskiego. Inne źródła liczą Referendarzy w tymże czasie: Michała Radziejowskiego, Mikołaja Wyżyckiego i Jana Władysława Pierzchalskiego. Zdaje się że król po Gnińskim w 1690 na Referendaryję przeznaczył Mikołaja Święcickiego opata trzemeszeńskiego, który musiał już objąć ten urząd, bo Gniński w tymże roku prosi króla żeby nie dopuścił Święcickiego do urzędowania, póki sam nie rezygnuje urzędu (Atheneum Kraszewskiego 1848, III, 84). Urząd zatrzymał samowolnie i Święcicki zdaje się ustąpił prawem swoim przed potężniejszą przewagą nieprzyjaciela. W 1697 oznajmienie o elekcyi króla Augusta II podpisał, jako Referendarz kor. i nominat kamieniecki (Vol. leg V, 984). 1676

A jednak Przerębski w październiku 1696 zowie się także Referendarzem (Załuski Ep. stol. II, 123). W październiku 1696 było już bezkrólewie, zatem Przerębski był na mocy mianowania Jana III referendarzem, a Gniński tak samo; i w taki sposób dwóch było wbrew prawu w jednym czasie Referendarzy kor.; † 1715 (Engel X 10. Jul. Bartosz)

Radziejowski Michał Referendarz kor. patrz Gniński Jan Referen. kor.

Wyżycki Mikołaj Referendarz kor. patrz Gniński Jan Refer. kor.

Przerębski Jan Władysław Referendarz kor patrz Gniński Jan Referen. kor.

Święcicki Mikołaj opat trzemeszyński, Referend kor., patrz Gniński Jan Referen. kor.

Krasiński Jan Bonawentura albo Dobrogost, Ślepowron, syn Jana Kazimierza podskarb. kor. ze stryja Tomczyńskiego Referendarz kor już r. 1668, został w 1689 wojew. płockim, mylnie go nazywają mazowieckim. † koło 1697 (Engel XV 966 F. M. Sz. Referend. był w 166. Leop. Hubert Samuel hist. T 131., Referendarz 1670 (Ak. gr. Ziem. 23-364

Pilichowski rogala Adam, ~~proto~~ na dworze królowej Bony, której był sekretarzem; Referend kor. nakoniec bp. chełmski 1585.

Pokrzywnicki przyjmiała Jan Referend. kor. prezydent tryb. 1694

Poniński Tadeusz Antoni, referendarz kor. potem woda poznan, wydał marszałek w 1720. marsz. sejmu elekcyi 1733, konfederacja koron 1734, pacyfik. 1735, woda poznan 1738 + 1742

Prażmowski belina Mikołaj, od Jana Kazim. na Referend. kor. wyniesiony, naprzeciw podkanclerz Koryciński kim objął wielką pieczęć 1658. bp. chełmski 1659 ~~arcyb~~ arcyb. gniezn. + 1673. — patrz kanclerz

Płoskowski [illegible] Maciej. Za pomocą Tarnowskiego prymasa, referendarstwo koronne, a potem pieczęć mniejszą po Jaśliskim bpie przemyskim wziął kanclerz patrz

1738 Rzewuski Nagroda Seweryn (syn Stanisława Mateusza hetm. w. kor. wdy bełz. + 1728); podczaszy (w 12 lutego 1726) a potem Referendarz kor., marszałek skonfederowanej ziemi chełmskiej 1727
Referendarzem kor. został 17 Grudnia 1738 i miał ciągle ten urząd aż póki nie otrzymał województwa wołyńskiego, i zaraz po nim Referendarstwo wziął 21 Sierpnia 1750 Wojciech Sieniawski, h. Dęboroga, który + 1763. (Enzykl. X 409 art. Grabowski Maciej podskarb. w. kor. – Bartoszewicz) patrz wda wołyński, podczaszy kor.

Tarnowski Stanisław ja[illegible], sekretarz królewski, później Referendarz kor. bp przemyski, wjechał na biskupstwo 1659. +1680. Syn Jana, z Janem Kazimierzem królewiczem jeździł do Rzymu, za powrotem został Kanonikiem krak. 1648, Sekretarzem król., Referendarzem kor. i bpem przemyskim 1659, był przytem Opatem sulejowskim, bp kujawski 1676. +1680 (Enzykl. XXII 974 F. M. S.)

Sieniawski Wojciech, h. Dęboroga, porucznik, husarskiej chorągwi, + Referendarz kor. 1763 wziął Referendarstwo po Seweryne Rzewuskim 21 Sierpnia 1750 (Enzykl. X 409 art. Grabowski Maciej – Bartosz.) Marsz. tryb. kor. 1742-3 (Enzykl. XVII 490 art. Kuropatnicki Bartł.

Zamojski Mikołaj jelita Referendarz u Zygmunta I, kanonik krak. proboszcz tarnowski i wojnicki
+1532

Dembowski Antoni Sebastyan jelita (syn Floryana sędziego ziem. Czerskiego) ur. 2 lut. 1682, 1730–1735
Regent kancelaryi w. kor., potem Referendarz świecki od 1730. po śmierci żony Łucyanny
z Kurpiewskich, został księdzem, nominowany na biskupstwo płockie 3 stycz 1736, prekoni-
zowany w Rzymie 11 marca 1737, wyświęcony w Mara 12 czerwca 1737; bp kujawski
mianow 18 grudnia 1751; dobra i starostwa rozdał niegdy synom w grudniu 1735.
+22 września 1763. Z Referendarza kor. świeckiego bp płocki od r. 1751. (Encykl III 666 biskup płoc.)
2 wrześ 1730 obrany sta grodowym płockim, ~~na sejmiku warsz~~ (?) 1732 10 marca członkiem Komi-
syi murłowskiej, w 1735 został księdzem, a w grudniu zrzeka się ze świeckich urzędów Referenda-
rzem po nim został Antoni Poniński marszałek konfederacyi augustowskiej w bezkrólewiu; prekonizo-
wany biskupem płockim 11 marca 1737. wyświęcony 22 czerwca 1737, bpkuj 1751; + 22 września 1763
(Encykl VI 952 Bartoszewicz) patrz bp kujawski.

Dunin Jakób Jakób, sta nanowski (3 Marca) od 1714, potem bracławski od r. (6 Maja) 1715 Regent kancellaryi 1726+1730
wielkiej kor., czynny był za konfed. tarnogrodz. Był potem Kuchmistrzem w. kor. i na-
reszcie Referendarzem od 6 marca 1726, posiadał krótko starostwo radomskie. posel do Rosyi
1721 z Patocka matka Wacława posły, a dawna po Rykińskim wdowa el. Tunisius. II z Grudzińska (Marja);
+ w lutym 1730 Komisarz do Gdańska w 1710; Regent. w kor od 1711 za Kanclerstwa
Jana Szembeka; Referendarzem w kor został 6 marca 1726 (Sygill ks 20 str. 178) po Stefa-
nie Potockim, który postąpił na radę pomorskiego; w 1728 po Stanisławie Chomentowskim
wziął stwo radomskie, + w styczniu 1730 (Encykl VII 679 Bartoszewicz)

Kossowski Antoni abdank, sta parczewski, radomski, wałecki; jenerał major; po Janie Tarle wdow-
ankow. wziął regiment pieszy łanowy w r. 1750; w r. 1744 został podstolim nadw. kor, ale zło- Podstola czyniec w 1754
żył 1772. Następnie wziął Referendarji, z której pozostał na świeckiego Sekretarza w. kor
? na sejmie koronacyjnym, był pierwszym takim urzędnikiem w polsce. + 6 czerwca 1771. ?

1792 — Małachowski Jan Nepomucen, hrabia, syn Mikołaja wdy sierad. + 1784 (ur. 1764) staros. opoczyński i Referend. kor., za księstwa marsz. naczelnym i marsz. nadworny, za królestwa już senatorem wda., + 18 lutego 1822 i najprzód asessorem przy sądach Referendarskich stryja swego Stanisława, później assesor koronny drugiego stryja Jacka wówczas podkanclerzego, starostą opoczyńskim został 1783 będąc oraz rotmistrzem kawalerji narodowej; marsz. tryb. kor. w Piotrkowie (Pam. Koźmiana I str. 61) posłem na sejm 4 let. ambassador do Drezna 1789, uwolniony z tamtąd 1791; Referendarzem kor. mian. 1 sierpnia 1792 (Sygil. 37 f 1519); po 1807 dyrektor skarbu w Komisyi rządowej później prezes trybunału sądu najwyższego; za księstwa warsz. prezes izby administracyjnej dóbr koronnych i marszałek nadworny, a w 1810 mianowany senatorem wojewodą. Za królestwa od 1816 członek trybunału najwyższej instancyi w senacie a potem członek izby senatorskiej w sejmach, i prezes komisyi prawodawczej. + 1822 (Encyklop. t. XVII 887 F.M.S.). —

1759–1767 Podoski Gabryel junosza (syn Mikołaja wdy płockiego i Maryi Kożuchowskiej) z Referendarza kor. i prałata krak. odrazu wyniesiony na Arcbpa gniezn. 1767. + w Marsylii 3 kwiet. majątek 5 pisarz w kor. 1757–1759, następnie kor. Referendarz 1759 ur. 1719 nauki odbył w Rzymie kanonik gniezn., kanclerz królewiczów Ksawerego, Karola, Klemensa i Alberta; w 1743 deputat gniezn. na tryb. kor. Kustosz Krak. 1756, proboszcz miechowski 1758. Referendarzem kor. został 1759, deputat z kapituły krak. na tryb. 1763; w bezkrólewiu za sasami; dając powyższe federacyi radomskiej, za to został opatem tynieckim i paradyskim, a Arcbpem gniezn. 1767 pogardzany przez wszystkich wyjechał z kraju i kilka lat błąkając się za granicą + w Marsylii 1777 (Encykl. XX 914 F.M.S.) patrz Arcbp

Poniński Władysław hrabia, podkomorzy kor. Referendarz świecki, serdeczny przyjaciel Stan. Leszczyńskiego. — był Referend. w 1704, w następnym zaś w 1724 w październiku jak okazuje się z listów króla Stan. Leszczyńskiego w tym przeciąga czasie do niego pisane. Obraz Polaków i Polski w 18 w. t. 13 do str. III. — Mianowany Referendarzem kor. 21 Listopada 1706 r. Nominacya ta jego znajduje się w Bibl. Ordynacyi Myszkowskiej 1860 str. 541. — powiedziano w nominacyi „Referendariatus Regni post Generosi Rzewuski Referendarius Regni lapsum. Generoso Poniński Vicepraefecto Stabuli Regni conferimus."

Lelewel mówi że to był Antoni patrz Sejmy i Zjazdy

Poniński Józef hrabia, Referendarz kor., stronnik sasa III, marsz. drugiego sejmu elekcyjnego, a zatem marsz. konfederacyi jeneralnej, wda poznański od 17 grudn. 1738 + 8 lipca 1742 patrz Dembowski Antoni Refer. kor.

Czarnkowski Stanisław Sędziwoj, ur. 1526, Referend. kor., poseł do Hiszpanii 1559; marsz. sejmu lubels. unii 1569; od koadjutoryi Arcbpi Gniez. odrzucony 1577, stawał ze strony Zborowskich 1584, 1585, + 1602, syn Sędziwoja kasztelana przemęts. i Kempowskiej (patrz Kasjani) sędzianki sieradz. Jako Referend. kor. w 1568 jeździł od Zygm. Augusta do jego Żony ks. Brunświckiej do Wolfenbüttel Braunschw. (Dyjp. 128 at. Żofja str. 198); sekretarz król. lewski, skarbowy, a od 1567 Referendarz kor. świecki. komandor poznański kawalerów maltańskich od 24 lipca 1567, piatny stronnik austryjaków; wyrokiem sejmowym 1576 pozbawiony wszystkich urzędów, a Referendaryę po nim wziął Mikołaj Firlej kasztel. biecki, wzięty do niewoli pod Byczyną, + 1602 (Encykl. VI 175 art. Bartoszewicza — 1567-1576

Małachowski natęcz Jan (z Aleksandra Teodora, chorążego sieradz. syn), Referend. kor. 1655, bp chełmiń. 1676, podkancl. kor. 1678 do 1680, bp krak. 1681 + 1697 21 sierpnia. Żona była Magdalena Szembekowna, służył wojskowo, był rotmistrzem pod hetmanem Koniecp. Potockim; scholastyk lwowski, kanonik pozn., warszawski, a w 1660 krakows. potem Opat mogilski; Referend. kor., bp chełmiński; podkancl. kor. 1676, bp krak. 1681 (Encykl. XVII 879 F. M. S.

Tarnowski takież Jan, (sekretarz regius) Referendarz kor., towarzyszył królowej do Szwecyi, bp poznań. 1597, kujaw. 1600, Arcbp gniezn. 1603 + 1604. pomimo niezadowolenia Jana Zamojskiego wziął pieczęć mniejszą kor. — Bpem pozn. mianowany 1600, przyczem był tylko piąć niewięcej. Otrzymał pieczęć na sejmie Warsz. trwającym od 8 Grud. 1590 do 15 Stycz. 1591 z Referend. kor. (Bohom. Życie Jana Zamoj. 1 h 132) patrz Podkanclerzy kor. — 1581-1591

Tylicki Piotr, syn Jerzego (i Jadwigi Bielskiej), ur. 1543, Referend. bp chełmiń. 1595, podkancl. kor. 1598 zarazem bp warmiń. 1600, bp kujaw. 1603 + 1616 13 maja, bp krak. — koronował 1605 królowę Konstancyę. ~~Referend.~~ Sekret. kor. był w 1590, 1591, miał wtedy wyrzeczone, jakie pieczęć mniejszą, dostał się ona Zamojski, ale w grudniu 1590 oddał ją król Janowi Tarnowskiemu za staraniem się Arcbpa Karnkow. Bohom. Życie Jana Zamoj. 137) patrz Podkanclerzy kor.

Uchański Jakób Zaremba, Referend. kor., bp chełmiń. 1551, kujaw. 1557, Arcbp gniez. 1562 + 1581 — patrz Arcbpi gniezn. Z referendarza kor. i dziekana płockiego został bpem chełmińskim 155 a kujawskim 1557 (Encykl. III 608) syn Aleksandra marszałka księżnej mazow. i podkomorzego warszawskiego; — sekretarz królewski, (potem) kanonik chełmski 1536, kanonik krak. 1538 i w tymże roku (1583) Referendarzem kor. duchownym i na tym urzędzie 12 lat przesiedział; Sekretarz kor. przy Referendarsturze. Dziekan kolegiaty płocki 1548, archidyjakon warsz. 1549; bp chełm. 1550, bp kujawskim mianowany 1557 przez Zygm. Aug. ale papież 4 lata wzbraniał się, Uchański grozi Pawłowi IV kłótnią i odszczepieństwem, potwierdzony dopiero przez Piusa IV 1561; Arcbp gnieźn. 1562, + 4 Kwiet. 1581 r. (Encykl. XXV 925 F. M. S.) — 1538-1550

(syn Jana i Kowalicrowny)

Wydżga Jan Stefan, kornoktija nacfr..., kanclerz królowej, Referendarz ... był Łucki 1655, warmiński 1660, razem podkancl. kor. 1676, kanclerz 1678, nominowany Arcybp gnieźn 1678, objął 1680 +1686. syn Jana, podstoli lwows. +1653) kanclerz 1678 składa pieczęć 1678, patrz Sekretarz

Załuski Józef Jędrzej syn Aleksandra Józefa wdy rawsk. +1726) (17 ...) ur. 1701, Referend. ... z Święcickiem 1733 z kraju wygnany, bp kijows 1758, w rossyi więziony 1767 do 1773 +1774, patrz bp kij +9 Stycznia 1774. Referend. kor. od 19 czerwca 1728 (Sygill. s. 22 ...) był nim lat 31, mian. bpem kij po Kajet. Sołtyku 20 grud. 1758, prekonizowany w Rzymie 24 kwiet. 1759, wyświęcony w Warsz. 4 listop. 1759, +7 Stycz. 1774 (Encykl. pow. I. 78)

1613 – 1624

Cielecki Hieronim ..., kanclerz królowej Konstancyi, dalej Referend kor., kanonik płocki +1627 był Referendarzem lit w 1617, kanclerzem wtedy królowej zarazem (Bolom. Żywot Jerzego Ossolin. str 46. syn Bartłomieja i Anny Gojewskiej, ur 1563, sekretarz królewski, prokurator krak, kanonik krak od 1608, regent kancellaryi koronnej, proboszcz poznański od 1609, w 1613 po Firleju podkanclerzym bierze Referendaryę, dziekan krak 1614, bpem płockim został 1624, + 6 kwiet 1627 (Encykl X 620) był Referendarzem 1618 (Akta Grod. Sterijckie X 207.

1597

Drohojewski Jan Tomasz, Referend kor. sta przemyski, poseł od Step. Bat. do Francyi i Turcyi, wszystkich wyprawiał z Batorym, 1600 z Janem Zamojskim na wyprawie wołoskiej, zabity od stronników Stadnickiego na cmentarzu w Przemyślu. był Referend. kor w r. 1588 (patrz Święc. Wołucki) h. Korczak; w 1591 do odgraniczenia Rpltej od krajów ościennych komisarzem wyznaczony, w sześć lat otrzymał godność Referendarza kor. (Encykl VII 414 K. W. K.) jako Referend był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o dz. Pol. II 199), był 1604 (Akta Stryj. VII 306

Firlej Henryk (syn Jana marsz. kor. z Mniszchówny) Sekretarz Zygmunta III i wkrótce Referendarz kor. od 1605, bp łucki 1616, podkancl. kor. 1613, bp płocki 1617, Arcbp gnieźn. tylko półtora roku od 1624. - patrz Arcbpi +1626 19 lutego. Referendarzem duchownym kor. był między 1607-1612 (Dyaryusz Jerzego Ossolińskiego, - Żywot Jerz. Ossolińskiego przez Bohomolca str. 7. Został prymasem 1624. Encykl. VIII 933.) — 1605-1613.

Karnkowski junior Stanisław (synowiec Jana bpa kujaw. +1538), ur. 1522, bp kujaw. 1567, Henryka pogrzeb i koron. 1573, 1574 ... Arcbp gnieźn. 1582 +1603. patrz i Arcbp i Sekret.
Sekretarz kor., potym Referendarz kor. i bp kujawski. Arcbpi.

Kryski Feliks, (brat Stanisława wojew. mazow.) Referend. kor., poseł na sejm 1601, marsz. sejmu 1603. Kancl. w. kor. +1617. Referendarzem kor. do 1609, bo w tym roku, po nim Świętosławski Jan.

Lipski Jan Referendarz kor. Arcbp gnieźn. +1641; h. Łada, syn Wawrzyńca sędziego ziemskiego rawskiego, sekretarz królewski, kanonik łęczycki, proboszcz miechowski, kanonik gnieźn., kantor płocki, kanonik krak. od 1627, tamże proboszcz, opat węchocki, Referendarzem kor. został 1632 i kanclerzem królowej Konstancyi; bp chełmiński 1636, Arcbp gnieźn. 1639. +1641 (Encykl. XVII 119 S.M.S.) Referend. kor. 1638 (Akta grodz. Sterz. 18-354) — 1632

1780–1792 Małachowski Nałęcz, Stanisław, Referendarz kor., potem Marsz. sejmu 4let. — za Napoleona prezes Tymczasowej Komisyi rządzącej, a wreszcie pierwszym prezesem senatu ~~[illegible]~~ od 1808, + 29 grudnia 1809. (syn Jana, Kanclerza w. kor. + 1762 i Izabelli Humieckiej; ur. 1736 w Końskich, był najprzód Rotmistrzem znaku pancernego, potem stą. sandeckim, poseł na sejm koronacyjny 1764, a wreszcie potem Marszałkiem tryb. kor. Referendarzem kor. mianowany 1780 i był przez lat kilkanaście nim, poseł na sejm 1788 i wybrany marszałkiem, złożył Referendarstwo 1792; od 1807 prezes senatu (Encykl. XVII 386 F.M.S.)

Morsztyn Andrzej z Raciborska, najprzód Referendarz a potem podskarbi w. kor.; 1662 naznaczony do traktowania o pokój z Rosyą; poseł do Francyi, Rzeszy, Krymu; — córka jego Izabella za Kazim. Czartoryskim kaszt. wileń. matka Michała Kanclerza, Augusta woj. rus. i Konstancyi. W testamencie Tobiasza Morsztyna Łowczego kor. sporządzonym 1664 nazwany Referend. koronnym; ur. około 1620; w 1658 był Referendarzem w. kor.; i w 1684 złożył urząd Podskarbiego, przeniósł się do Francyi, gdzie pod Paryżem nabył wieś Montrouge i majętność Chateauvillain, od której przybrał nazwisko hrabiego de Chateauvillain.

1660– Olszowski Andrzej, [pras] referend. kor., bp chełmiński 1661, podkancl. od Jana Kazim. mianowany 1666, przez 9 lat był podkanclerzym; koronował Jana III 1676. + 1677 ur. 1613, [illegible] 1657, [illegible] za życia, Arcybiskupem 1674, złożył pieczęć 1676
potem Kanclerz w. kor.

Ożga Piotr, sędzia lwowski, później Referendarz kor., poseł do Turek 1603 jako Referend. kor. wyznaczony był przez króla Komisarzem do wypłaty wojsku zaległego żołdu i do sprawowania ~~[illegible]~~ 23 Maja 1622. Pamiętn. hist. Szczep. Helcel II 18.

119

Radziwiłł Antoni, kanonik gnieźnieński, wileński, proboszcz [illegible]; Referendarz kor. od 1767; Sekretarz w. kor. od 1773, + w kwietniu 1778.-

Sołtyk Michał, (prasz) syn Michała Aleksandra (kaszt. sandom. 1757–1761) dziekan krak., Referendarz w. kor. od 1790 po Gorzeńskim Tymoteuszu. Referend. kor. mian. 5 czerwca 1790 (Sig. 38 f 110) Manuscr. Kossak. III 225) 1790

Rzewuski Stanisław Mateusz wojewoda, syn Michała Floryana, podskarbiego nadw. kor. i Anny Dzierżanówny kasztelanki rozpirskiej; ze stoł. chełmskiego mian. krajczym kor. 22 lut. 1702 (Sygill. nr 15); postąpił na Referendarza kor. w marcu 1703 (Sygillaty) z Referendarza kor. mianowany hetm. pol. kor. 30 kwiet. 1706, został wielkim 1726 (Encycl. XI 736 Bartoszewicz pisarz kor. w. kor. po nim Lasocki [illegible] porównać z Woda, podlaskim

Lipski Michał grabia, syn Antoniego Józefa kaszt. [illegible] kanonika gnieźn. proboszcza kollegiaty chockiej, mianow. pisarzem w. kor. 9 grud. 1759 – 1773, postąpił na Referend. w. kor. 12 sierp. 1773 (Tabl. hist. pis. w. k. [illegible] przybył [illegible] kor. 1759 [illegible] Referend. kor. do 1778, sekretarz w. kor., ustąpił z tego Dobrowolskiemu w czerwcu 1779, + 8 stycz. 1780. bo w styczniu roku 4 marca zostaje [illegible] Maciej Grzegorz: – Encykl. p. t. 9 str. 639

Garnysz Maciej Grzegorz, h. Poraj, ur. 1740, kanonik kujawski, proboszcz Inowrocł., dziekan kujawski, w 1774 deputat na tryb. kor. z kapituły kuj., pierwszym prałatem kujaw. mian. 23 maja 1775, wyświęcony na sufragarję i bpa laodicejskiego 10 marca 1776. Referend. kor. został 4 marca 1778 po Michale Lipskim (Sygil. 34 fol. 69); koadjutor chełmski od 1781, w tymże roku bp chełmski, ale przysięgł na krzesło 1 lutego 1782. Referendarję po nim wziął 31 grud. 1781 ks. Tymoteusz Gorzeński; podkancl. kor. 29 grud. 1786. + 6 paźdz. 1790 r. Ob. patrz Podkanclerzy kor. (Encykl. powsz. 9 str. 639)

1781–1790 Gorzeński Tymoteusz, Referendarz kor. mian. 31 grud. 1781, kanonik krak. po Garnyszu (Encykl. p. t. 9 str. 639 art. Garnysz) h. Nałęcz. bp smoleński po Naruszewiczu 1790, przeniósł się na biskupstwo poznańskie w 1805, później został pierwszym Arcybpem dwóch połączonych diecezji gnieźn. i poznańskiej (Encykl. III 689 biskupstwo smoleńskie). W 1790 Referendarję po nim bierze Michał Sołtyk. patrz Arcybp gnieźn.

Ossowski Stanisław h. Gryf, z Referendarza kor. i kantora gnieźn., nominat bp chełmski + 1586 (Encykl. III 608 art. biskupstwo chełmskie) syn Pawła sędziego ziemskiego sandomierskiego, h. Gryf. Kanonik krak.; w r. 1576 kantor gnieźnieński, proboszcz sandomierski, Referendarz kor. + nominatem chełmskim 1580 (Encykl. XIX 137 F. M. S.).

Firlej Henryk h. Lewart, syn Jana i Gertrudy Opalińskiej (marszałkówny w. kor.), kanonik krak. Referendarz kor. od 14 marca 1625 po Hieronimie Cieleckim (Metr. 172 fol. 194); w r. 1631 mianowany bpem przemyskim, ale dopiero w 1632 złożył Referendarję i wyświęcił się na biskupstwo; bp warmiński od 9 lut. 1633, ale nie przyjął, został na przemyskiem, a warmińskie wziął Szyszkowski; bp poznański ale umiera nominatem 3 grudnia 1635 (Encykl. VIII 934 art. Bartoszewicza)

1550 – 1553.

120

Sieradowski ogończyk Jan ur. 1498, żonaty nim zaś był posłem 1548 na sejm piotrk. przeciw małż. Zyg. Aug. z Barbarą przemawiał, kanc. 1550, Referendarzem kor. mianowany, wkrótce postąpił na miejsce senatorskie, kaszt. łęczycki przed 1563, kaliski przed 1569, woda łęczycki 1569 + 1589 jako woda łęczycki podpisał 1569 31 marca przywilej. patrz woda łęczyccy i kaszt. łęcz. ||Zygm. Aug. mianował go Referend. kor. przydawszy do tego kaszt. łęczycką i stare przedecie 1559 (Engel 23). patrz Kaszt. Srzeński

Potocki Stefan, brat rodzony Prymasa. Referendarz, starał się o marszałkostwo nadw. kor. w 1725 po śmierci Wojciecha Dąbskiego ~~kalegony~~ wraz z Józefem Potockim wda wojew. dawnym hetmanem Stan. Lewoniu i otrzymuje w tymże roku; — syn Pawła kaszt. kamieniec. i Eleonory Sołtykówny rodzony brat prymasa Teodora); sta czesnaski, mianow. krajczym kor. 8 marca 1703 (Sygil. ks 16); postąpił na Referend. kor. w maju 1710. – Sygil. – Tabl. kor., patrz Dunin Janów Referend. kor.

Starczewski Marcin jastrzębiec, dziekan płocki, opat trzemeszyński, Referend. kor., z którego w r. 1652 posunął się na sekret. w. kor. ale umarł w początku 1653 (Rudawski p. Sparowecza 1, 221. B.

Suchodolski Sebastjan pobóg Referendarz i Sekretarz Zygm. Augusta – był Referend. 1564. – ale nie żył już 1588 (Milewski Kopica Herbarz str 395)

Sវięcosławski Jan rota Referendarz kor. ~~marsz. izby posels. 1615 i 1619~~ za protekcyą podkomorzego kor. Boboli mianowany 1609 po Krzysztofie Kryskim. Umarł 1620. (Akt. 166, 35). Marsz. izby poselskiej w r. 1615 i 1619. — Referend. kor. i sta Korzenicki 1615 (Acta grod. Stężyc IX 507)

1640 — Trzebiński Aleksander ~~Marcin~~ jastrzębiec, najprzód pisarz, potem podkomorzy lwowski, bron Smoleńska, poseł na sejmy 1623, 1626, na konwokacyę 1633, na koronacyę 1634, — gdy umarli dwaj jego synowie i żona, został księdzem, od Wład. IV mianowany Referendarzem kor., potem bpem przemyskim i podkanclerzym kor., † 1644. Będąc kanclerzem królewny Anny Katarzyny siostry Władysława IV, która potem wyszła za mąż za Filipa księcia neuburskiego, został Referendarzem kor. 1640 (Encykl. XIII 901 art. Kancelarie królewiczów i królewien Karłowicz) patrz podkanclerzy kor., Refer. 1641 Acta gr. Stężyc. XV 535)

Wierzbowski Stefan jastrzębiec, archidjakon łucki, kanonik krak. (1653) opat paradyski, Jana Kazim. niedostępnego Referend. kor., od Jana III na katedrę pozn. podniesiony 1665, † 1687 jako Arcbp. gnieźn., lubo tylko był nominatem (syn Mikołaja kasztelana inowrocł. † 1620), ur. 1620, archidjakon łucki 1653; pisarz skarbu koronnego 1660, opatem paradyskim, jednocześnie Referendarzem kor. po Jędrzeju Olszowskim, w następnym roku j. komisarzem sejmu do lustracyi ekonomii malborskiej; wreszcie bpem pozn. 1665, Arcbp. gnieźn. 1686 ale Rzym stawił opór i niedoczekawszy się † nominatem 7 marca 1687 (Encyklop. XXVI 957 T. M. J.)

Załeski Remigjan z Okoko dołęga, kustr. łęczycki, Referendarz kor., sta warecki, deputowany do poprawy statutu kor. 1641

Szczuka Antoni Stanisł. patrz Podkancl. lit.

Szembek Krzysztof patrz Arcbp. gnieźn.

Małachowski Jacek z podstolego Referend. 1764 – 1780
patrz Kanclerz kor.

Rzewuski Stanisław Mateusz h. krzywda Referend. kor. wdg podles. mian. 2 maja 1710 — 1710
(Sig 17/132/), postąpił na hetmana 1728 / Spis senat. w Monografii Kossak III

Szembek Jan syn Franciszka kaszt. kamienieckiego z Barbary Kępniewskiej; już w 1700 — 1702
we wrześniu jako Referend. w. kor dostał w dożywocie wieś Bronice (Sig 15/76/
w 1696 podpisał elekcję Augusta II jako stabłucki (Vol. leg V 874); podkanclerzym
został w 1702, a Referendarzem po nim Piotr Karwoski (Sig 16/4); następnie
Kanclerz w. kor 1712 † 1731

Szczuka Stanisław Referend kor 1698 (Star. pols. I 236/, 9 listop. 1692 jako Referend kor
otrzymał przywilej na założenie miasta ~~Szcz~~ Szczuczyna (tamże str 491), w akcie erekcyjnym
z 6 paźdz. 1696 podpisany Antoni Stanisław na Szczuczynie i Radzyniu Szczuka
Referend. kor. Lubelski, Warecki sta., Roty Wąskiej i wojska kor. Rotmistrz (tamże 492)

Leszczyński Wacław syn Andrzeja wdy kuj. i Zofii Opalińskiej; ur. 1605; Sekretarz król. kanonik krak. 1633, proboszcz łęczycki po bracie Andrzeju, włocławski dyrektor i prezydent trybunałów kor. — Władysław IV mianował go Referendarzem kor. 1643, biskupem warmińskim został 1644, wyprawiony był posłem do Francyi razem z Opalińskim po rękę po Maryję Ludwikę — Arcbpem gnieźn. został 1658, +1666 (Encykl. XVII 924 F.M.S.)

Kurdwanowski Jan Franciszek, syn Pawła kasztelana zawichojskiego; wszedł do kapituły krakowskiej 1680 będąc proboszczem żółkiewskim i Referendarzem kor. Suffraganem warmińskim został 1713, słynny kaznodzieja, +1730. (Encykl. XVI 476 F.M.S.)

Krzeński Piotr h. Ciwart Referend. kor. Regent Kancel. w. kor., sta stanisławowski, sędzia malborgski mian. 9 lut. 1703 (Met. 243 f 78; Sig. 16 f 25) + 1722 (Opisał w Monogr. Kancel. III i str. 247)

Fredro Jan Maksymilian Referendarz kor. 1645 (Akta Stryjskie (XVI 7.51)

~~Lipski Jan Referendarz kor.~~ Lasikowski Stanisław kast. podlaski Referendarz koronny 1654. Stan podpisany na mandacie Jana Kazi-mierza do Tomasza Zaporskiego Dzierżawcy Ryckiego 8 Marca 1654 r. (Akta Stryjs. 20 f 362)

Chojeński Jan sekretarz, biskup przemyski 1531, podkancl. 1535, bp płocki 1535, bp krak. i kancl. 1537 + 23 marca 1538. – z sekretarza został bpem przemyskim patrz bp krakowski

Baranowski Wojciech z Jastrzębca, kantor płocki i sekretarz kor. – później podkanclerz za wstawieniem się Jana Zamojskiego, bp płocki 1590, Arcbp gnieźn. 1607 mian. ur. + 1615. tamże. || sekretarzem kor. mian. 29 listop. 1581, bp przemyski od 1584, podkancl. kor. od 1585, ustąpiwszy biskupstwa płockiego zrzekł się pieczęci, Arcbpem mian. (7 maja 1608, objął 20 paźdz. 1608, (Encykl. p. t. II str. 852) bp kujawski od 1606 (tamże)

Dantyszek Jan sekretarz kor., bp chełmiński + 1548 patrz Warmiński

Gembicki Wawrzyniec, urodz. ur. 1559. Stefan Bat. mianował go sekretarzem kor., potem od Zygm. III do Urbana VIII, bp chełmiński 1600, kujawski (1610), kanclerz od 1609 ~~[illegible]~~, Arcbp 1616 + 1624 10 lutego złożył kanclerstwo 1614; podkancl. od 1607; sekretarzem kor. był już 1598 (Wojciech Starożytności Warszawy II 100) (patrz Arcbp) Encykl. p. t. 9 str. 845) || bpem chełmińskim mianowany z sekretarza kor. 1601 Encykl. III 604) jako sekret. kor. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II. 1991 sekret. kor. był 5 Maja 1596 (Stara Polska VI 854)

Grochowski junosza Achacy, Zygm. III mianował go Sekretarzem kor., potem bpem przemyskim, łucki 1627, +1632

Jełowicki Hieronim, Sekretarz w. kor. August II używał go do uspokojenia rozruchów w czasie wojny szwedzkiej, sekret. mianow. w latach 1731, + 8 Stycznia 1732, proboszcz jaworowski na Rusi, suffragan łucki bp pelleński. – pisarz kor. 1714 – 1731.

Karnkowski junosza Stanisław, Sekretarz kor., potem Referend. i bp kujawski 1567, witał Henryka Walezego. Arcbp gnieźn. [1582] po śmierci Uchańskiego, +1603.–

Łempicki Jakób, Sekretarz kor., kanonik u Karnkowskiego arcbpa +1608.

Kierski sekretarz w. kor. był nim w 1761 i starał się w tym roku o katedrę łucką, o którą zaś ubiegał się wtedy Wołłowicz Antoni Eraźmy, a po śmierci Ciołkowskiego bpa wil. ubiegał się o bpstwo wil. z Massalskim (Encykl. pow. art. Wołłowicz t. 27 s. 757) || Józef Tadeusz Kierski, sekretarz kor. bp koliński i sufragan poznański, z tego bp przemyski w 1768 lub 1769, doczekał się w tej katedrze panowania austryjackiego i +1783 (Encykl. III. 682 bpstwo przemyskie)

Wołucki Paweł, ur. 1560, kanonik łucki, krak. 1591, potem sekretarz kor. Tegoż roku mianowany bpem kamienieckim, trzymał przytem opactwo mogilskie.. przełożył na bpstwo łuckie, sprowadził jezuitów do Łucka. Bp kujawski 1616, +1622 (Encykl. pow. Fil. d. t. 28 s. 792)

Wydżga Jan Stefan (syn Jana rotmistrza, później pisarza lwowskiego +1643, i Kiewliczówny) kaznodzieja nadworny Władysł. IV i Jana Kazim., kanonik krakows. kanclerz Maryi Ludwiki. Od Jana Kazim. Referendarzem i sekretarzem wiel. mianowany, bp łucki od 1655, tułał się z królem, bp warmiński od 1659, zatarg z Hieronimem Radziejowskim do przyjęcia poselstwa do Turcyi, podkancl. kor. 1676, kanclerz w. kor. 1677, składa 1678, arcbp gnieźn. 1678, +1685 (Encykl. p. t. 28 Majewski)

Zadzik Jakób, ur. 1582, syn Jana h. Korab, mian. kanonik krak. 1608, sekretarz w. kor. i pełnił ten urząd lat trzynaście, bp chełmski od 1624, układa pokój z Karolem Gustawem 1626, podkanclerzy kor. 1627, kanclerz w. kor. 1629, układa pokój 1634, bp krakowski 1635, + 17 marca 1642. sprawdzić czy nie chełmińskim zamiast chełmskiego. Sekretarzem w. kor. został 1613. (Kornel Kozłowski O powtórnem ożenieniu Zygm. III. Bibl. warsz. sierpień 1866)

1633–1635 Gębicki Piotr, h. Nałęcz, syn Jana podczaszego pozn. z Katarzyny Zarębianki Cieleckiej; ur. w Paryżu 1584; sekret. królews. Zygm. III, kanonik krak. od 1613; Regent Kancellaryi kor. mniejszej, po kanclerzu Lipskim, dziekan warsz. od 1625; Sekretarz w. kor. 8 lut. 1633 (Ojczyste spom. 73); posłał do ces. Ferdynanda jako pośrednik pokoju za wojny 30 let., podkancl. kor. od 2 grud. 1635, a pieczęć objął 5 grud. (Metr. ks. 181 fol. 138) (Radzim. I 271); bp przemyski 10 grud. 1635, wyświęcony 1637; kanclerz w. kor. 18 marca 1638, bp krakow. 17 marc. 1642, objął rządy 23 lut. 1643, + 1657 w Kielcach (Encykl. p. t. 9 848.

1641 Gembicki (Gębicki) Jan, h. Nałęcz, syn Jana, podczaszego pozn. i Katarzyny z Cieleckich, kanonik krak. od 1620, Regent kancel. kor.; sekretarz królews.; Sekretarz w. kor. po Mikołaju (Radzim. II, 36) Gniewoszu, w czerwcu 1641, dziekan krak. 1642, kanclerz królowej Maryi Ludwiki 1646; bp chełmiński 1652, płocki 1655, kujaws. 1673 mian. przed samą śmiercią króla, + 1675 (Encykl. p. t. 9 str. 853). || z sekret. w. kor. został bpem chełmiń. 1654 (Encykl. IX 605)

1635–1641 Gniewosz Mikołaj, Sekretarz w. kor. do 1641, i przechodzi na bpa kujawsk., a na sekr. kor. w. po nim następuje Gębicki Jan, w czerwcu 1641 (Encykl. p. t. 9 str. 854), sekretarzem był, w 1639 i zarazem wtedy kanclerzem Cecylii Renaty (Samie V 8), h. rawicz; Łętowski mówi w katalogu że był synem Krzysztofa, który poległ pod Chocimem i Anny Ossolińskiej; sekretarz królewski; jeździł w poselstwie do ces. Ferdynanda II i króla Ludwika XIII; kanonikiem krak. został w marcu 1625; opat koprzywnicki; po pobycie z Gembickim został Sekretarzem w. kor. w grudniu 1635; kanclerz Cecylii Renaty biskupstwo kujawskie bierze 1641 za prośbą królowej, objął rządy bpstwa 1643; wysłany na pogranicze od Gdańska dla powitania Maryi Ludwiki 1646; + 1654 (Encykl. IX 92 Tol. Bartoszewicza

Fredro Aleksander Antoni h. Bończa, syn Stanisława kasztel. czerniechows. z Katarzyny Betzeckiej, wdowy po Korniaktu, wdzianki podols.; kanonik gnieźn. na tryb. kor. 1710–11, kustosz, kantor gnieźn.; Sekretarz w. kor. od 1712, proboszcz międzyrzecki i gołębski; bp chełmski od 1718–1724, przemyski od 1724 – + 26 kwiet. 1734 (Encykl. p. t. 9 str. 300).

Tylicki Piotr. Sekretarz kor. 1590, 1591, miał w tym czasie obiecane podkanclerstwo kor. o co starał się Zamojski, ale za staraniem Arcyb. Karnkows. dostał je Jan Tarnowski — patrz Referend., podkancl. (Boh. Życie Jana Zamoj. 131) patrz podkanclerzy kor.

Bokum Jan Kazimierz de Alten, h. Paprzyca, syn Jana Henryka Cześnika wiel.), kanonik krak., gnieźn., warsz.; goniec z uwiadomieniem o śmierci Jana III do Madrytu, Wenecyi i Rzymu; Sekretarzem w. kor. mianow. 1698 po Mikołaju Wyżyckim, który wziął biskupstwo chełmskie, bisk. przemyskim 1700, ~~chel~~ podkancl. kor. w 1711 po Janie Szembeku, bisk. chełmiński w 1719, † 1721, (wyniesienie swe winien siostrze Urszuli kochance Augusta II z którą król rozwiódł z Lubomirskim podstolim, później podkomorz. kor. (Encykl. III 923

Krasiński Adam Stanisław Ślepowron, syn Jana Mikołaja kaszt. małogoskiego i Elżbiety Sołtykówny, ur. 4 Kwiet. 1714. Kanonik płocki, proboszcz [illegible]. Sekretarzem w. kor. został 1752; bisk. kamienieckim mian. 24 Lutego 1759, wyświęcony w Styczniu 1760, przewodzi w konfederacyi barskiej. † w listopadzie 1800 (Encykl. XV 971 Bart. patrz Dodatki str. 75) — 1752.-1759

Uchański Jakób Sekretarz kor. patrz Referendarz kor.

Łaski Jan Sekret. kor. od 1502 patrz Kanclerz kor. Sekretarzem w. kor. nazwany w dokumencie wywodu szlacheckiego pochodzenia Erazma Ciołka. Dokument datowany w Czwartek w sam dzień S.S. Tyburcyusza i Waleryana męczenników 1502 r. Leop. Hubert Pam. hist. I, 265.

1537 – Maciejowski Samuel, syn Bernarda (kaszt. czechowski i lubels.), ur. 1498, sekretarz kr. kanonik gnieźn. i krak., proboszcz w Gołębiu. Mianowany sekretarzem w kor. 1537, dziekan krak. 1533, podkanclerzy 1539, bp chełmski 1540, łucki 1541, płocki 1542, krak. 1545, Kanclerz 1547 + 1550 (Encykl. XVII 742 T. M. S.).

1768–1773. Poniatowski Michał Jerzy brat króla, sekretarz w kor. od 1768, bp płocki 1773, prymas 1784, +1794 patrz prymas

Prażmowski Mikołaj sekret. w kor. 1655–1658 patrz Kanclerz, arcbp

1550 Przerębski Jan sekret. w kor. 1550 patrz Arcbp

Stanisław z Kurozwęk, krakowski, kujawski i kielecki kanonik, najwyższy królewski sekretarz tak podpisał 1474 przywilej dla klasztoru Świętokrzyskiego na Łysej górze (ks. Gacki 217)

~~Szembek Aleksander Burgrabia krak. Sekretarz J.K.M.~~

Szaniawski junosza Marcyan, brat Konstantyna Feliciana bpa krakow) Sekretarz w. kor., jednocześnie z nominacyą brata na biskupstwo krak 1719, August II nadał mu wakujące po bracie opactwo wąchockie. (Teka podoszczyna t. I str. 316. Tyg. Ilust. 1864 N 258 art. Konst. Felic. Szaniawski

Szembek Ludwik h. szembek, sekretarzem w. kor. mianowany 1710 + tegoż roku. B. Syn Franciszka kaszt. kamienieckiego i Rupniewskiej. Sekretarz w. kor., Nominat opat jędrzejowski + 10 maja 1710, bo już 3 czerwca, sekretarzem w. po nim brat jego Jan Krzysztof (Sieg 1 f 154 / Niesiecki Kasp. III 250) — + 1710

Jan Szembek Krzysztof sekretarz kor., potem bp chełmski, przemyski, warmiński, + 16 marca 1740. B. — 1710 – 1712
patrz Senesci, syn Franciszka kaszt. kamienieckiego + 1693. — patrz bp warmiński
patrz wyżej brat Ludwik i Niesiecki Kasp. 252. patrz tamże str. 263.

Szyszkowski Mikołaj, synowiec Marcina bpa krak (+ 1630), sekretarz w. kor., bp warmiński, + 1642. — 1623 – 1632
h. ostoja, syn Jana z Anny Wejskiej, kanclerz płocki, proboszcz pułtuski, kanonik krak. 1616; kustosz i kantor 1617, z którymi to tytułami niemal zasiadał na trybunale koronnym; potem administratorem opactwa czerwińskiego, został rzeczywistym opatem 1622. Mianowany sekretarzem w. kor. za staraniem bpa Szyszkowskiego, po którego śmierci został administratorem dyecezyi. Dziewięć lat siedział na sekretaryi. Po przesiądzeniu się królewicza Jana Alberta na biskupstwo krak., Władysław dał Szyszkowskiemu w 1632 biskupstwo warmińskie, + 7 lutego 1643 (Encykl. XXIV 880 F.M.S.) Z sekretarza w. kor. mianowany Bpem Warmińskim 9 lutego 1633. — Ambroży Grabowski Ojczyste Spominki (Królewicze Biskupi Rzeczy Kożmiścza str. 202). —

Tomicki Piotr Łodzia syn Mikołaja kasztel. pozn. i Anny Szamotulskiej, Kanclerz królewicza Fryderyka kardynała bpa krak. Sekretarz w. kor. bp poznań 1520, krak 1523, Kanclerz kor., + 29 paździer. 1535. żył lat 71.

Wyżycki Mikołaj h. Osmoróg albo Gerald (syn Stanisława + 1680) opat czerwieński, Sekretarz w. kor. a potem bp chełmiński; mianowany był bpem przemyskim 1702 ale go tenczym nie przyjął, + 1704.
Sekretarzem był w 1696 i wtedy wyjednał Szwedów dla koronowania Augusta II (Encykl. p. t. 28 art. Wyżycki)
bpem chełmińskim 1698 po Bokum Leonet.

Załuski Andrzej Chryzostom ([illegible] syn Aleksandra wojew. rawskiego + 1693), kanonik krak., Sekretarz kor. królowej Kazimiery, kanclerz, poseł do Hiszp. po śmierci Michała króla 1675, do Francyi z doniesieniem o elekcyi Jana III. bp kijows. 1680, płocki 1691, warmiński 1698 przy którym za dozwoleniem stanów otrzymał kanclerstwo w. kor., które posiadał do 1711, + 12 maja 1711
urodził się 1650, w r. 1678 już Sekretarz kor. bp kijows. 1679, płocki, warmiński od 1698, stracił pieczęć
(Encykl. p. t. 28)

Zebrzydowski Józef radwan Opatem jędrzejowskim mianowany 16 maja 1699 z kustosza krakowskiego był i Sekretarzem w. kor. od 19 Grudnia 1700. Złożył Sekretaryą 1710. Patrz o nim art. Bartoszewicza Bibl. Warsz. 1853 t. I (o dziełku Helcla o klasztorze jędrz.)

Dembowski Joachim jelita. Sekretarz w. kor. zachowany w r. 1792 po Sołtyku.

Sołtyk. Kajetan prob. ~~konfederacji lubel.~~ kolegiaty warszaw. (1780) kanonik krak. sekret. w. kor. od 1779. byl sekretarzem i w 1794; opat komendatoryjny sieciechowski od 1798 do 1804; — + 2 Stycznia 1804. M. Gacki Klasztor benedykt. w Sieciechowie 224) patrz Monogr. Kossak IV 219 — 1779 —

Kossowski Antoni, ochdank, star. pomorski, młodawski, walecki; jenerał major; po Janie Tarle wdzie sandom. wziął regiment pieszy łanowy 1750; w r. 1744 został podskarbim nadw. kor. ale złożył urząd 1772; następnie wziął referendarję, z której posunięty na świeckiego Sekretarza w. kor. na sejmie koronacyjnym, był pierwszym takim urzędnikiem w Polsce, + 6 czerwca 1771, po nim ~~Kaszewski~~ sekretarzem Ogrodzki Jacek.

? czynił 1754? list urzędu.

Lipski Michał grabia, syn Antoniego Józefa kasztel. łęczyc. + 1754), opat tuchiński, pisarz w. kor., prezydent trybunału kor. w r. 1759. Za Stan. Aug. sekretarz w. kor. ustąpił tego urzędu dobrowolnie w czerwcu 1779, + 8 Stycznia 1780. (Sig. 34 (130)) — pisarz w. kor. 1759 9 grudnia do 1773 postąpił na Referendarza w. kor. 12 sierp. 1773. Tabl. hist. pis. N6. Monogr. Kossak III 219 — 1779

Małachowski Antoni natsr, syn Jana kanclerza w.kor. +1762 i Izabelli Humieckiej (miecznikówny podolskiej) ze sty ostrołęckiego mian. pis. w. kor. 8 czerw. 1771 (Syg 32. 129) postąpił na Sekretarza w.kor 31 maja 1780 (Sygil ks 33); później woda mazowiec orłami, (Bart. pisarze w.kor. Tablice); + 1796 (Bart u Swięc) patrz woda maz

Radziwiłł Antoni, kanonik gnieźn i wileń, proboszcz miński, Referend. kor. od 1767, Sekretarz w. kor. od 1773, + w kwietniu 1798.-

Załuski Marcin janowa, brat rodzony (syn Alex.) Józefa Załuskiego bpa krak +1758), fundator Kobyłki pod Warszawą, Sekretarz w. kor, dziekan (płocki), potem ksiądz proboszcz na katedrze płocki i suffragan płocki, wyświęcony na bpa drazeńskiego 1732, + 1769 (o nim art. Bartosz. w Kalend. Ungera za r. 1856). ‖ Syn Alexandra Józefa wojewody raws +1726, Sekret. w.kor mian 11 marca 1732, opat sulejowski, został też potem wszystkie dostojeństwa + 17 czerwca 1767 Encykl. p. 1. 28)

Granowski Michał Sekretarz w.kor (Jego córka Marja najpierw za Adam Chreptowiczem kanclerzem lit a rozwiedłszy się z nim Aleksandrem Augustem Zamojskim, po śmierci którego 1800, poszła za mąż za Lubomirskiego.- (patrz Zamojski str. 558) - , h. Leliwa, pisarz w.kor 1783-1784, postąpił na Sekretarza w.kor 3 sierpnia 1784.- (Tab. kor. pis. 190)

Myszkowski Jastrzębiec z Mirowa Piotr, za namową Przerębskiego podkancl. kor. przyjęty na Sekretarza a potem podkancl. kor., syn Jana z Książnicki [?] ... 1505, przyjęty do dworu 1555, podkancl. kor. 1560–1566, bp płocki 1570, krak. 1578, nabył Pinczów + 1591

Opaliński [?] Andrzej, od Zygm. III posłem do Rudolfa i na [illegible] i 1604 sekretarzem wiel- kim mianowany, bp pozn.

Pieczkowski Walenty regent kancellaryi kor. i sekretarz w. kor. u Zygm. Augusta. –

Prażmowski Belina Franciszek, (brat arcbpa gnieźn.) sekretarz kor., bp łucki + 1701. || Po ~~śmierci~~ przejściu Stanisława Witwickiego bpa kijows. na biskup. łuckie 1680, mianowany był bpem kijowskim Franciszek Prażmowski sekretarz w. kor., ale ustąpił Andrzejowi Chryzostomowi Załuskiemu; po przejściu zaś Załuskiego na biskup. płockie w 1691, Prażmowski powtórnie mianowany bpem kijowskim, a później przechodzi na łuckie w 1696 (Encykl. III 675 biskup. kij.) Sekretarzem kor. był w 1672 (Wyrwicz Konfed. gołąb. str. 72) Najprzód scholastyk płocki i kanonik krak., potem wziął administracyę Opactwa sieciechowskiego i sekretaryę w. kor. 1668, przydawał [?] ... rzeczy na trybunale stąd nazywano go wieczystym prezesem, bp kij., łucki 1691, + 1701 (Encykl. XXI 529 J.M.J.) 1668

Rozrażewski dohna Hieronim syn Stanisława kaszt. rogozin. + 1564 z Myszkowskiej) mianowany od Henryka Walezego sekretarzem w. kor. a od Stefana Bat. bpem kujaw., przez dostojeństwa Zygmunta III przybywającego, Annę austr. za żonę zmówił i koronował. +1600 w Rzymie [illegible]

bp kujawski od 1581. +1600 (Encykl XXII. 394 T.M.S.

Rudnicki ~~Wojciech~~ Szymon (syn Jana kasztelana rozpirs.), Rejent koronny, Sekretarz w. kor. większy, po postąpieniu Tylickiego na kujawskie otrzymał biskupstwo Warmińskie, komisarz do ustalenia spraw Księstwa pruskiego w Królewcu 1609 i 1612, + 1621. 4 lipca. ur. 1552, kanonik krak., ~~Kw~~ warmiński od 1601, proboszcz pozn. scholastyk łęczycki, bp Warmiński od 1604 (Encykl XXII 464 T.M.S.)

Starzechowski Marcin jastrzębiec, dziekan płocki, opat tremeszyński, Referend. kor. z którego posunął się w r. 1637 na sekretarza w. kor., ale umarł na początku 1658 (Radawski p. Spasowicz I, 221: [illegible]

Ogrodzki Jacek sekretarz w. kor., szef prywatnego gabinetu królewskiego, pisarz w. kor. 1764-1771. mianowany rejentem kancellaryi koronnej, a więc prywatnej króla 25 grudnia 1764, postąpił na Sekretarza w. kor. po Antonim Kossowskim 1771. —

ur. 1711. Jano [illegible] lubaczowski obrany sekretarzem konfederacyi sejmu konwokacyjnego 1764, pisarz w. kor. 1764, poseł na sejm 1767, sekretarz w. kor. od 1771 i szef gabinetu Stan. Augusta, +1780 (Encykl XIX 800 T.M.S.)

Starostowie Żmudzcy

Wszystkich starostów było 33.

Wakans był na razy od 1729–1742 (Szyg. 128) str. 997

Kieżgajło Michał, kaszt. wileń. 1440, starosta żmudz. 1443; wysłany z bratem Janem 1440 zaprawadzić Kazim. na w. ks. lit. — patrz ciocia Chodkiewiczów, Szczerama kaszt. wil.

Kieszgajło Piotr Stanisław, woda podol. posłuje do Moskwy 1521 i 1526, kaszt. trocki i starosta żmudzki 1533, woda trocki, + 1544.

Laski Jan Alfons (syn Teodora, który był stawał w Inflantach pod Kirchholmem 1605 + po 1613, z siostry tegoż Teodora Hilzymowska, nastyczną siłą zabranej) starosta żmudz. + 1646.

Ogiński Grzegorz Antoni, starosta żmudzki 1696, hetm. p. lit. 1703, marsz. nadw. lit. 1706, hetm. w. lit. 1708 + 1709. syn Jana hetmana pol. lit. + 1684. (ożeniony z Potockiego z Siemiradzkiej) Wkrótce lit. 1690–1698, postąpił na st. Żmudzkiego 14 lipca 1698. mianowany hetmanem w. lit., ale umarł przed odebraniem buławy, 19 paźdz. 1709 / Zawisza w pamiętnikach mówi że + 17 paźdz. 1709

+1709

Pac Grzegorz Piotr Dyzma Michał (syn Piotra który + w Moskwie 1662) starosta żmudzki 1682 + 1696.

Radziwiłł Mikołaj (syn Mikołaja woj. wileń. i kancl. w. lit. + 1508), marszałek ziemski 1499, woda trocki 1505, sprowadził 1506 zbiegłego Szachmata chana zawołżańskiego; woda wileń. i starosta żmudzki ok. 1508; otrzymuje 1509 Goniądz i Mielnik po Glińskim; otrzymuje 1518 tytuł księcia rzeszy; Helenę księżniczkę 1518 + 1522. — Radczemy lit.; woda wil. i kanclerz w. lit. tak podpisał przywilej Zygm. I 1511 w księdze praw i przywilejów narodu ruskiego 1914 fol. 25.

18

Radziwiłł Jan, syn Mikołaja sty Żmudz. + 1522), od r. 1516 [illegible],
starosta Żmudzki + 1542.

Radziwiłł Stanisław na Olyce, syn Mikołaja czarnego kanc. lit. + 1567, urodzony
w r. 1556, [illegible] lit 1587, w lit 1593, zrzekł się starostwa żmudz-
kie 1595 + 1599 [illegible] — patrz marsz. w. lit

Tyszkiewicz Józef mar. n. lit 1733, kaszt. żmudz. 1738, starosta 1742, 1745, + we wrześniu
1754 i pisarz w l. 1730 - 1738, syn Kazimierza sty starodubowskiego i Maryanny
Ogińskiej [illegible] podczaszyny, wdowy po Chaleckim [illegible]

1620

Wołowicz Hieronim Iwanowicz, w wyprawie [illegible], pisarz w l. 1606, pod-
skarb. 1618, starosta Żmudzki 1620 + 1641 podkanclerstwo złożył 1620 i urzędował
starostą żmudzkim [illegible] z Elżbietą [illegible] wdową po [illegible]
podskarbim — ~~starostą Żmudzkim był [illegible] 1619~~ patrz Monogr. Kossak. III 85

Jan Chodkiewicz hrabia na Szkłowie i Myszy starosta Żmudzki, marsz. najwyższy lit., Administrator
i hetman ziemi Inflanckiej, starosta Kowieński [illegible] podpisał przywilej Unii Litwy z Polską na sejmie
lubels. 1569 - [illegible] i 4 lipca 1569 [illegible] || na Szkłowie, Myszy i Bychowie, syn
Hieronima kasztelana wileńskiego i Anny [illegible], kasztelan wileński od 1569, starosta Żmudzki, mar-
szałek w. lit., wielkorządca i hetman inflancki od 1564, sta kowieński. Złożył [illegible]
inflanckie we Lwowie w dzień S. Trojcy 1578 ([illegible] 118), + 4 sierpnia 1579
według Pominalnika Supraślskiego, a według pamiętnika [illegible] 4 czerwca o godzin.
6 popołudniu ([illegible] V 387 [illegible]) tytuł hrabiowski nadał mu Zyg. August 10 czerwca 1568
(Monogr. Kossak. III [illegible] XX. IV; sta Żmudz. 1572 (Plater [illegible] III 10)

1676–1682

129

Sapieha Kazimierz Paweł Jan na Bykowie (syn Pawła Jana wdy wileń. i het. w. lit. + 1665 z pierwszej żony na Koszkowie) był najpierw podskarbim nadw. lit., a potem Brzeskim, Wołpińskim, Krzyżowskim, Barciańskim stą, wdą połockim i hetm. pol. lit. 1680, stą Żmudzkim, następnie hetm. w. lit. oraz wdą wileń. 1682, itd. + 1720 3 marca patrz Hetm. w. lit. z Krystyną Morawską Chlebowiczówną wdówką wileńską — patrz Monogr. Kossak. III 60)

• • • • •

Chodkiewicz Jan Mikołaj Hrabia, (syn Tomasza wdy brzesk. i Rozalii Czapskiej wdzianki pomor.) kasztelan od r. 1765, a w kilka miesięcy obrany Stą Żmudzkim, porzucił się z nowo l... i został jenerał lejtn. wojsk ros. również polskiej, + 26 lut. 1781, ur. 1738, z Ludwiką Rzewuską córką Wacława hetmana [?] ur. 10 Grudnia 1738 (Kurjer polski N 101), pułkownikiem ... 1757, generałem adjutantem 10 sierp. 1762 (Sygill. ks 29 str. 325), stą ... był po ojcu, w grud. 1764 dostał chorągiew petyhorską litewską po księciu Karolu Radziwille i mianowany ... Generał adjut. królewskim 31 grud. 1764 (Sygillaty 30 str. 17). Kasztelanem Żmudzkim został 1765 miał wtedy lat 26, udał się zaraz na Żmudź, gdzie przypadała elekcya starosty, ... ad lat 11 po Józefie Tyszkiewiczu, ... nie dochodziły za ... Obrała go szlachta Starostą Żmudzkim, ... ożenił się z Ludwiką Rzewuską córką Wacława hetmana wdy krak., ... na stwo Żmudzkie 15 maja 1766; ... Kraj i ... do służby rossyjskiej, + 26 lutego 1781 (Enzykl. V. 401)

~~Zawisza Grzegorz stą Żmudzki~~ Kiszka Jan z Ciechanowca, krajczy lit. w r. 1570, 1576, ... do Batorego ... postąpił na stą żmudzkiego i podczaszego lit. r. 1579 (Kotłubaj 84), syn Stanisława wdy witebs. i Anny Radziwiłłówny, ... żmudzkiej (Tabl. lit. krajcz.), nakoniec kasztelan wileński i stą brzeski, zięć Konstantego księcia Ostrogskiego (Encykl. XIV 714. K. W. W) patrz podczaszy lit. N 12) stą żmudzkim i podczaszym lit. był 1582 (Stala Stryjeckie III. 176)

Chodkiewicz Jerzy graf, syn Jerzego Aleksandrowicza kasztelana trockiego (~~...~~ z ... wdy mścisławskiego 1564 i Zofii Obelkowiczówny księżniczki Słuckiej ~~...~~) krajczy lit. ... 1589; postąpił na stą żmudzkiego w r. 1591. — jako krajczy w lit. podpisał 1589 ... bydzińską, w r. 1594 marszałkował trybunałowi lit., jako Starosta generalny Żmudzki, którą to godność objął po Janie Kiszce; i na niej + 26 paźdz. 1595. — po nim stwo Żmudzkie wziął Stanisław Radziwiłł (Encykl. V 397 tel. Bielnicki)

Połubiński Hilary, pisarz pol. lit. 1659–1667; w końcu czerwca 1668 został starostą żmudzkim (Tabl. hist. kuchm. lit. N 13)

Giełgud Antoni ostatni sta żmudzki ~~[illegible]~~, dzierżawca, chorąży żmudzki, i od 1768 ciwun twerski, był wtedy komisarzem do rozgraniczenia Kurlandyi i do komisyi Radziwiłłowskiej, która miała sądzić sprawę książąt z pretensorami w ostatniej instancyi (Vol. leg. VII 547 i 736. Oboźny w. lit. od 1774, w tymże roku strażnik w. lit.; mar. tryb. lit. 1775; kaszt. żmudzki od 1776 (Gaz. Warsz. N 51) przysięgał na miejscu 13 czerwca; zasiadał w departamencie policyi i dwa razy wyszedł z Rady 1778; sta żmudzki obrany 25 sierp. 1783, ale został nim w 1781 po śmierci Chodkiewicza; z Barbarą z Żudyckich, siostrą Józefa strażnika w. lit. O nim w czasie sejmu wielkiego mówiono: Jak bałwan w senacie siedzi sta. (Encykl. p. 19 str. 877)

Chlebowicz Jerzy Karol h. Leliwa syn Mikołaja kasztelana wileńskiego, oszmiański sta od 1642 wda smoleński; w 1651 mianowany starostą żmudzkim, w 1667 otrzymał po Radziwille wdztwo wileńskie na które 14 paźdź. odbywał wjazd; przy traktacie w Andruszowie, zawartym 30 stycz. 1667 miał udział już jako wda wileński i zarazem starosta żmudzki, + 18 kwiet. 1669 patrz wda smoleński. (Encykl. V 328 Leop. Hubert)

1545 – Chodkiewicz Hieronim Kościerza, syn Aleksandra wdy nowogródzkiego i Bazylissy księżniczki ostrogskiej w 1542 został podczaszym lit., w 1544 kasztelanem trockim, przy kasztelanii tej starostą żmudzkim 31 sierpnia 1545; następnie kasztelan wileński i hetman litewski (mniej więcej od r. 1555, + 1561 patrz kaszt. wileński

Chodkiewicz Jan Karol, ur. około 1560, z podczaszego lit. mianowany Starostą Żmudzkim 1599; hetmanem pol. lit. 1600, het. w. lit. 1605, wdą wileń. 1616 + 24 wrześ. 1621. piąty wdą wileński, podczaszy lit. 1599.—

Chodkiewicz Hrehory, syn Aleksandra wdy nowogrodz. hetm. p. lit. 1555, wda wit… 1555 Był podobno i Starostą żmudzkim chwilowo. Kasztelan troc. 1566, kasztelan piąty kasztel. wileński.

Zaranek Sta Żmudzki + w samym końcu roku 1728 lub w początku zaraz 1729, według Gazety Berlińskiej Vossa z r. 1729 – Szujs. Szk. hist. II 295) Kazimierz Zaranek Horbowski był od 1709 r. Sta Żmudzkim, + 1729 (Bartosz. w Pam. Zawiszy str. 126)

Kieżgajło, syn Wolimunta, na chrzcie Jan, Sta żmudzki 1413 (Bartoszewicz Tabl. Geneal. w Pamiętnikach Zawiszy), to czy nie ten sam jako sta żmudzki wymieniony jest w opisie o granice Litwy zawartej 1425 w Grodnie między Wład. Jagiełłą i Krzyżakami (Starož. Polska III 492)

Kieżgajło Jan, syn Jana sty żmudz. Sta żmudzki w sierpniu 1452 (Wapowski III, 191) Bartosz. Tabl. Geneal. w Pamięt. Zawiszy). —

Kieżgajło Stanisław, syn Jana sty żmudz., Sta żmudzki 1509 (Tomiciana I, 31) i razem Kasztelan trocki 1499–1517 (Działyński str. 76). Potem w r. 1522 Kasztelan wileński (Tamże str. 123) (Bartosz Tabl. Geneal. w Pamięt. Zawiszy) czy nie ten sam Stanisław Janowicz, starosta żmudzki podpisał 1492 przywilej dla Litwy (Plater Zbiór pam. do dz. pol. I 29)

Stanisław Stanisławowicz, kanl. trocki, starosta żmudzki 1529 (Plater Zbiór pam. do dz. Pol. I 153)

Radziwiłł Janusz na Birżach i Dubinkach książę - starosta generalny żmudzki hetm. pol. lit., kazimierski, kamieniecki, sejweński, bystrzycki i retowski ob. 28 lipca 1647 (Stat. Polska III 565)

Stanisław Myszkowski z Mirowa, wojski krakowski, stolnik koronny, kuchmistrz, starosta Malborski i Ratmeński, tak się podpisał 1557 25 czerwca na przywileju Zygm. Aug. (Majewski Bibl. starożyt. pis. pol. t. II 357 Archiw. Sieradz. –

Gosliccki Jan stolnik kor. był w r. 1624 (Tyg. Ilustr. 1863 № 94 art. Stan. Koniecpolski)

Szembek Franciszek h. Szembek ~~stolnik~~ chorąży nadworny, ze starosty bocheńskiego od 9 marca 1702, a stolnikiem kor. od 13 kwietnia 1706 + 1712. B. –

Wapowski Konstanty niecisja stolnik kor. i podkomorzy przemyski 1692, podkanclerzy [illegible]

Moszyński August Fryderyk, ur. 1737, szambelan Aug III, poseł na sejm 1750; st(arost)a inowłodzki, stolnik w. kor. mianow. 6 czerwca 1752. składa stolnikostwo w styczniu 1775. rządzi teatrem w Warszawie, + 1786. ż. Teofila Potocka córka Stanisława wdy kijows. – (Syn Jana Kantego podskarb. w. kor. +1737)

Daniłowicz Piotr ..., syn Mikołaja podskarb. kor. i Heleny Uchańskiej wojewodzianki bełz.); st(arost)a parczewski, krasnostawski; ze stolnika kor. mianow. krajczym kor. 26 marca 1638 (Metr. ks. 185 fol. 7); + 1645.

Gębicki Krzysztof ..., ze stolnika kor. mianow. krajczym kor. 1645, postąpił na kaszt. gnieźnień. 1653. – był stolnikiem kor. w 1643. ż. Krystyna Sapieżanka córka Jana Piotra st(arost)y uświatskiego, wdowa po Stanisławie Radziejowskim wdzie łęczyckim (Monogr. Kossak. III 49)

Leszczyński Rafał, wojewoda, syn Bogusława podkancl. kor. +1660 i Anny Dönhoffówny wojewodzianki sieradzkiej, ojciec króla) st(arost)a wschowski, z podstolego stolnik w. kor. a z tego krajczy kor. przybył ok. 1678, marsz. tryb. kor. 1680; chorąży w. kor. od 1683, wda kaliski od 1685. itd +1702

Małachowski Jan stolnik kor., zostaje 5 listop. 1735 podkanclerzym kor. (Tabl. hist. Kuchmicki N 26) 1734–1735
patrz Kanclerz kor.

Kazanowski Adam, Władysław IV chcąc uczcić swego ulubieńca postanowił nowy urząd Stolnika koronnego i Kazanowskiemu go ofiarował. Wkrótce potem mianował go Podkomorzym kor. kaszt. sandom. i marsz. nadworn. kor. (Bohom. Żywot Jerzego Ossolińskiego str. 73) – ż. Słuszczanka wdowa Kacka (Kadzie)

Branicki Stefan Mikołaj. Przez ożenienie się z Sapieżanką odziedziczył około 1701 dobra Bocki (gub. Grodz.) Stef. Mik. Branicki Stolnik kor. (Encykl. III 843)

Tarło Adam Piotr Stolnik w. kor. zostaje wda lubelskim 13 kwiet. 1706 (Sygillaty)
Encykl. VII 517 zob. Bartoszewicz, art. Drzewiecki Alexander)

Humiecki Ignacy, h. Junosza, syn Stefana, wdy podolskiego +1736 i Katarzyny Krosnowskiej, wdziance czernichowskiej; Stolnik kor., ż. Teresa Pociejówna wdzianka witebska (Emigr. XII 312 Bartoszewicz). – Był stolnikiem kor. do 6 czerwca 1732

Wielopolski Jan, syn Jana wdy krak. +1668; Stolnik kor. już 1665, dalej chwilowo krajczy 1666 pod Montwami, później znowu Stolnik, wreszcie podkanclerzy kor. 28 listopada 1677 po postąpieniu Mydlik na Kanclerstwo (Metr. kor. 213 f. 300). W 1678 wziął pierwszą wielką koronną złożoną przez Leszcz. Mydlarz, i tę piastuje +1680. Trzecią jego żoną Ludwika Maryanna d'Arquien siostra królowej Maryi Kazimiery Sobieskiej (Emigr. XXVI 933 T. M. S.) Jan hrabia z Pieskowej Skały Wielopolski, Stolnik kor., generał krak., bocheński, nowotarski etc. Tak podpisany na akcie Rewizyi Skarbu kor. z 1669. Leop. Hubert Pamięt. hist. I, 125)

Olizar Franciszek Kajetan, Stolnik kor. mian. 28 Stycznia 1775.

Połanowski Aleksander, pułkownik w wojsku kor. związkowem (Lubomirskiego) chorąży sanocki, później Stolnik kor., a w końcu podobno kasztelan lubelski. Kochowski Ann. III 182, 288 i nast. (Bibl. Ordyn. Myszkowski 1860 str. 42. Jako Stolnik kor. w r. 1683, 24 lutego, zrobił układ z klasztorem Łysogórskim na zamianę dziesięciny na 200 złp. rocznie (Gacki Klasz. benedykt. w Łysogórze 289)

Ostroróg Mikołaj, podstoli Stolnik od r. 1634, krajczy od 1646, patrz Podczaszy kor.

Piotr z Buina Opaliński Stolnik kor., podczaszy kor. od 1651 (patrz Podczaszy

Strażnicy Koronni

134

Potoccy pilawa Jakób, syn Mikołaja hetm. w. kor. + 1651) Strażn. kor. 1662, pisarz polny. — Strażnikiem w kor. jest w 1664 (Pamiętn. Obuchowiczów str. 123)

Potocki pilawa Józef syn Feliksa karm. hetm. w. kor + 1702) straż w. kor. z. Przeczyca z własnej Genealogii — w r. 1716 był tylko stą bełzkim (Pam. Zawiszy 311)

Łaszcz prawdzie Samuel strażnik kor., chorąży podolski, sta owrucki, pierwszy podgalania czupryny był wynalazcą, + 1649 Samuel Łaszcz Tuczapski Straż. Kor., owrucki, kaniowski sta, w 15 Styczn. 1640 daje przywilej mieszkańcom swego miasta Ukrynowa (Staroż. Pols. II 1250)

Bydzeński Strażnik kor. & yar. Kropow str. 272 mówi o pojedynku jego w Czarneckim pisarzem pol. kor. w końcu 1671 r. — || Bidzieński Stefan, janina, rotmistrz w wojsku kor., w r. 1662 miał podstolim sandom.; w 1664 w wojnie z Moskwą i Kozakami, pomógł do rozbicia Sierki; przedtem w 1648 dostał się w niewolę pod Korsuniem; w 1665 już był stą chęcińskim, od w 1672 został Strażnikiem kor., od w 1693 kasztelanem sandomiers., + 1704 (Encykl. III, 486 Leop. Hubert) płk Kapit sandom. przez Monogr. Kossak III 154 Straż 1669 (Metr. 209 f 148), kaszt sandom przed 1685 i od Straż Kor 1677 (Ma go Stec)

Jabłonowski Stanisław Jan, oboźny kor. Strażnik kor. hetmanem po pobie [illegible] — 1664

Sierakowski Józef dołęga, syn kasztelana bełzk.), poseł do Turcyi 1732 dla przywitowania wstąpienia na tron nowemu Sułtanowi. Ze starosty żytomirskiego mianowany Strażnikiem w. kor. 15 kwiet. 1730, + 1748. B.

1766 + 1787 Czacki Franciszek świnka, syn Michała kaszt. wołyns. + 1745 (i Konstancyi Szaniawskiej) Strażnik w. kor., + 13 lutego 1787, ur. 1727, stał nowogrodzki po bracie Jerzym pod koniec panowania Augusta III. Pułkownik ordynacyi Ostrogskiej już 1762; Strażnikiem w. kor. został w październiku 1766 (Wiadomości warszaws. N 83); z Kunegundą Sanguszkówną marszałkówną w. lit., rotmistrz kawaleryi narodowej aż do śmierci, starostwo nowogrodzkie złożył 1781 na rzecz synowca Michała (Enzykl VI, 117)

1752 – 1766 Lubomirski Stanisław szreniawa (syn Józefa wdy czernichows. + 1732) rówieśnik Czartoryskiego Augusta (z Konstancyą Czar.); ze Strażnika w. kor. (od 1752) został nagle Marsz. wiel. kor. 11 paźdz. 1766, + 12 sierpnia 1783. miał lat 64. był Strażn. kor. w 1764 (Enzykl II 868 Bartosz. art. Dzbsu) patrz Mars. w. kor.

1788 ostatni Sanguszko Janusz syn Pawła m. w. lit. + 1750 z Duninówny, stał krzemieniecki, potem od 17 lutego 1788 Strażnik w. kor. i był nim ostatni. – ż. I Karolina Gozdzka, II Stecka z Ledóchowskich.

1748 – 1752 Lubomirski Antoni syn Józefa wdy czernichowskiego, Strażnik kor. 1748, wda lubels. 1752 itd patrz Marsz. krak

Brzuchowski Strażnik kor. (z wdową po nim, Marjanną Dziulanką ożenił się Stanisław Świdziński Ks. bracławski w 1731) par. Bork u Święc. Świdziński str. 460.

Zamojski Jan Jelita syn Jana z Wierzby i Gorzkowskiej, Strażnik kor., nast. chełmski † 1618.

Zbrożek Strażnik w kor. [illegible] z Adamem Rzewuskim kaszt. podlaskim.

Sieniawski Mikołaj Leliwa, syn Hieronima pis. pol. kor. i Elżbiety Potockiej córki hetmana Rewery). (Za Jana Kazim. Strażnik kor., z tego chorąży od 1668, postąpił na marsz. nadw. kor. 1676, potem woje. wołyński i het. pol. kor. Tabl. hist. chorąży N 7.)

Mierzejewski <u>strażnik kor.</u> (ks. Przyałgowski w żywocie bpa Kossakow. wilen., mówi, że bp wilen. Jan Nep. Kossak we wrześniu 1799 podczas objazdu dyecezyi, znalazłszy w Kimatyszach szopę zamiast kościoła, napisał list do Mierzejewskiego straż. kor., prosząc żeby pomógł plebanowi wystawić nowy kościół). t. VIII str. 220.

Wiśniowiecki Dymitr Jerzy (syn Janusza koniuszego kor. †1636 i Eufemii Tyszkiewiczówny urodzony w r. 1628, walczył ze Szwedami, <u>strażnik kor.</u> od 1658, woda bełzki od 1659, hetman polny kor. 1 marca 1668, het. w. kor. 1676, woda krak. 1678, kaszt. krak. 1680 † w sierp. 1682. z I. Maryanna Zamojska córka Władysława II Teofila Zasławska. (Bart. Encyk. p. 27..

Golski Stanisław h. Rola, od młodości służył wojskowo, z Batorym odbył wojnę moskiew. a z Zamojskim na Wołoszczyźnie, za te zasługi otrzymał [illegible]. Po 1584 otrzymał starostwo barskie, a następnie <u>strażnikostwo kor.</u> Po bracie swym Janie został 1595 <u>kasztelanem halickim</u>, w 1599 <u>wda podolskim</u> (Niesiecki 143/235) <u>wda ruskim</u> 1603, †1612 (Encykl. X 158 Leop. Hubert)

Potocki Stefan, syn Jana wdy bracławskiego, Łowczy kor. od 1689. W r. 1697 został <u>strażnikiem kor.</u> (Bartosz. w Pam. Zawiszy str. 178) – ~~ale Zawisza zamiast ...~~

Odrzywolski Jan strażnik koronny Rotmistrz królewski.
był nim 1620 (Akta grodz. Sterzynin X 612)

Województwo
Bełzey

Do historyi urzędowania patrz Dodatki str. 14

[illegible] Jan [illegible] około 1520, syn Piotra [illegible] ruskiego, który +1553/, [illegible] 1545 [illegible] kasztel. bełzki, wda bełzki 1545, [illegible] 1572 i [illegible] i [illegible] koronacyi [illegible]; +27 sierp. 1577

Koniecpolski [illegible] Krzysztof (syn Alexandra wdy sieradz. z [illegible] Stanisława hetm. w. kor. i kasztel. krak. +1646) wda bełzki 1638, +1659. — [illegible] i Anny [illegible] wojewodzianki [illegible] — [illegible] 1633 postąpił na wdę bełzkiego 16 czerwca 1641

Łaszcz [illegible] Alexander, a [illegible] kasztel. bełzki około 1698, wda 1706 +1720. 1710+1720.
[illegible] — [illegible] kasztel. bełzki, postąpił na wdztwo bełzkie 24 Kwietnia 1710 r. (Sigil. 17 f. 127) (Spis senatorów w t. III [illegible] Moniagr. + 1720 (Banie str. 58) Łaszcz Alexan. Adam [illegible], kasztel. bełzkim
rady mian 24 Kwiet 1710 (Sigil 17 f 127) + 1720 (Spis Senat. w Moniagr. Kossak III.

[illegible] (syn [illegible] +1606) wda bełz. 1622 + 1636 [illegible] — najprzód od Zygmunta III otrzymał kasztelanię wiślicką i [illegible], później kasztelanię kaliską, nareszcie został rady bełzkim, [illegible] 1613; do [illegible] ze Szwecyą wyznaczony 1635 zawarł traktat na lat 25, +1636 (Ewrypt XVII 925 [illegible])

[illegible] kasztel. [illegible] 1527 [illegible] —

[illegible] Jan Alexander [illegible]

~~Wypisanie z partykularza~~ Odrowąż Stanisław ze Sprowy, Jana wdy ruskiego i Katarzyny Tarnowskiej syn, kaszt. Lwowski 1518, belzki 1530, 31 lwowski 1534, woda belzki 1536, ruski 1538 + 1546. — Iz. Katarzyna Tamowna, 2. Anna córka Konrada mazow.

z Pilcy Mikołaj, kaszt. belzki 1500, woda 1509, sandom. 1515 + 1523.

Potocki pilawa Stanisław (syn Feliksa Kazim. hetm. w kor. + 1702) mar. konfed. wojsk pod Kowalem 1716, marsz. tryb. kor. 1719, 1725, woda belzki 1727 + 1732 z Towiczego lit., od 1707 strażnik litewski. Wdą belzkim został w 1720 (Bartoss, w Pam. Zawiszy str. 310) patrz następny.

1720 + 1732

Potocki pilawa Stefan, syn Jana wdy bracł. + 1670, woda belzki 1720 + 1726. — Strażnik w kor., wdą belzkim mian. 3 marca 1720 (Lig 19 / 23 b), + 1732 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III.

1791

Potocki pilawa Teodor, ~~woda belzki~~ syn Jana kaszt. bracł. + 1742) woda belzki 1790. — ostatni woda belzki, mianowany po Michale Janie Borchu 9 lutego 1791. [...] 74 [...] Borch sta olsztyński, wdą belzkim mian. 5 lutego 1791 (Lig 37 / 103) Spis Senatorów w Monogr. Kossak III

Matczyński Marek jastrzębiec, ur. 8 maja 1631, stał. grabowiecki, z tego komisyja uss. m. 10 marca 1676 (sygil. 13 sierp. 1677); deputat do kom. zrekws z sejmu 1676 wyznaczony (Vol. leg. t. V 352); do komisyi gdańs. 1678; pod Wiedniem 1683; wstąpił na podkomorz. kor. 1683; od 1686 woda bełzki; od 1689 podskar. w. kor., ale zamienił to na koniuszostwo ruskie 1693. † 1697 bezdzietny.

Jan z Nieborowa, ma w r. 1462 aż trzy województwa od książąt mazow. Rawskie, Gostyńskie i Bełzkie (u Kołcka Starodawne prawniki 300) – Gostyńskie i Rawskie występowały wtedy w jedną całość (Encykl. powsz. art. woda – patrz Dodatki str. 7). Jan Kmaczota z Nieborowa wda bełzki podpisał zjazd czerwieński książąt mazow. w r. 1452 (Niesiecki) Encykl. t. III str. 113

Paweł z Radzanowa woda bełzki w r. 1436 podpisał pokój brzeski razem z Mikołajem Mażdrzykiem Kaszt. bełzkim. Było to pierw. gdy Bełz należał do książąt mazow. (Encykl. III, 113) / Starož. Polska II 1173

Wątróbka Stefan. – Boryszowski Jędrzej, późniejszy Arcbp. gniezn., był posłem z sejmu korczyńskiego razem ze Stefanem Wątróbką wodą bełzkim do Stefana hospodara wołoskiego w 1475, po odebranie hołdu (Encykl. IV, 130 art. Boryszowski)

1763–1787

Cetner Ignacy Aleksander z Cetwic, h. Przerowa, syn Antoniego i ... Korytowskiego i Anny z Krasickich, ur. 1728, najprzód sta korytnicki po ojcu, potem dwunastoletnim będąc został chorążym w regimencie infanterji Radziwiłło Rybeński kor. pol. lit. od marca 1740 (Kurjer pols. N 1..) poseł halicki na sejm 1753; Oboźny kor. po Michale Wielhorskim od 30 stycz 1762 (Sygil. ks 29); Wdą bełzkim został 20 marca 1763 (~~[illegible]~~ Kurjer warsz.), i Orderu polskiego medialną poz.; w sejmie 1767 wyznaczony delegatem do układów o gwarancyę, po pierwszym rozbiorze został poddanym austryjackim, składa urzędowo 1787 (Gaz. warsz. N 17. (Encykl V 88) Oboźnym kor. wdą bełzkim mian. 20 marca 1763 (Syg 29/373) umarł sis 1787 (Spis senatorów w Monogr. Konar. III

Dobiesław de Bussou wda bełzki był przy uroczystości złożenia hołdu Kazimierzowi królowi przez Stefana wdę Multańskiego 1485 (Niemcewicz Zbiór Pam. o d. Pol. I 320)

Sieniawski Mikołaj wda bełzki hetm. pol. kor. sta halicki w r. 1549 otrzymał przywilej od Zygm. Augusta ~~do~~ na założenie miasta Kałusza; w 1553 przywilej drugi nadający mu miasteczko Kałusz z przywilejami (Star. Polska II 721)

Łunowski wda bełzki, córkę jego pojął za żonę Bolesław ks. mazow.

Niszczycki Krzysztof, sta ciechanowski, wda bełzki pisał się na Uchnowie, z czasów Stef. Bat. pod Gdańskiem syn Piotra kasztelana bełzkiego; był najprzód kasztelanem raciązkim, potem wdą bełzkim. Napisał prawo bartne (Encykl. XIX 470 [illegible])

Prusinowski Adam, podkomorzy włodzimierski i rotmistrz, za zasługi od Zygm. III dostał wieś Radomyśl w ziemi Tureckiej, mianowany wdą bełzki

Starzechowski Wojciech [illegible] wda bełzki, a Orzechowski w żywocie Tarnowskiego mówi że był hetm. pol. nadw. – Atoli co do hetmaństwa, Mikołaj Sieniawski mianowany na hetmana polnego jeszcze 1539 w piątek po niedzieli Oculi, w Krakowie (Metr. 58. 79). Dopiero w r. 1561 został hetmanem wielkim. Datę śmierci 1549 Starzechowskiego [illegible] Niesiecki, co w [illegible] pot. jest, że Jan Ździtowski kast. bełzki po Wojciechu został mianowany wdą 25 paźdz. 1550, więc do tego roku i śmierć Wojciecha odnieść należy. – B. Jako wda bełzki jest 13 lut. 1549 przy wjeździe Barbary żony Zyg. Augusta do Krakowa (Szajn. Szkice hist. I. 197 wyd II)

Firlej Jan kaszt. bełzki do 1556, tegoż roku 25 paździer. zostaje mianowany rządcą bełzkim po Mikołaju Starachowskim B. —

Tenczyński Jan kasszt. (syn Stanisława) rządca bełzki, sta lubelski, namiestny Cecylii królewny szwedzkiej córki Gustawa Wazy 1562, rząd bełz po 1562 po powrocie jego ze Szwecyi

Włodek Stanisław pisarz (syn Macieja gener. k. pod) kaszt. lwowski 1593, potem rządca bełzki sta halicki trembowelski, z Elżbietą Zamoyską siostrą Jana kanclerza i hetmana. — jako rządca bełzki był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. Pol. II, 198) Marek Sobieski rządca lubelski ustąpił dożywocie Świnińskie Włodkowi z Hermanowa rządcy bełzkiemu w 1595 za dożywocie na wsi królewszczyzna (Metr. kor 133 / 601) Monogr. Kossak III 189)

1787–1791 Borch Jan Michał (syn Jana Józefa kaszt. ? +1780 i Ludwiki Zybergowny), uczony podróżnik, mineralog, rządcą bełzkim był od 1787 do 1791, + 1810 ur. 1751, z Eleonorą Brown, córką generał gubernatora rewelskiego, między 780 i 83 został jeneral. lejtnantem wojsk narod., wreszcie oboźnym w. lit., składał urząd 1791, a na jego miejsce mianowany Teodor Potocki 5 lut 1791 (Engel. IV 73) h. własnego, oboźny lit, rządca bełzki mian 23 lut 1787 (Sig 37 / 11) rezygnował 1791, + 1810 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III

Potocki pilawa Antoni, syn Aleksandra kaszt. kamieniec., wdy smoleńs. +1714) 1732 – 1763
wda bełzki 1732 +1762 w poselstwie od Augusta II do Anny cesarzowej, podstoli W. Ks. Lit., wdą bełzkim mian. 14 lipca 1732 (Sig 22 f 196), rezygnował 1763 (Spis senat. w Monogr. Kossak III

Rzewuski Stanisław Mateusz (syn Michała Floriana podstol. nadw. kor. +1689) gener. piechoty 1688, rozprawił się ze Szwedami 1702, poszedł do Turcyi 1700, 1714; wda podlaski 1717, hetm. pol. kor., hetm. w. kor. 1726; wda bełzki 1728 +1728
F... Teresy Dzierżanowskiej, kasztel. rozpirskiej); został chorążym ... mianow. krajczym kor. 22 lutego 1702 (Sygill. 15); postąpił na Referendarza kor. 10 maja 1703 (Tabl. kiel.)
+ 4 listop. 1728 (Star. pols. II 615)

Sieniawski Adam Mikołaj (syn Mikołaja Hieron. wdy wołyń., hetm. pol. kor. +1684 i Cecylii z Radziwiłłów) wda bełzki 1692, hetm. pol. kor. 1702, wielki 1706, kaszt. krak. 1710, +1726, ostatni tego domu, z Elżbietą Lubomirską — córka Zofja za Denhoffem, za Czartoryskim Augustem — hetman pol. od 23 maja 1702 Ewryl XI 736 Bartoszewicz) z Granowa, h. Leliwa Hetm. pol. kor., wda bełzki postąpił na kaszt. krak. 1710. 24 kwiet. (Sig 17 f 127), + 18 lut. 1726) Spis senat. w Monogr. Kossak — 1710.

Sobieski Janina Jakób (syn Marka wdy lubels. +1605 i Jadwigi Snopkowskiej) ur. 1573, przy boku Władysława 1621 pod Chocimiem, co opisał, marsz. sejm. 1623, 1626, 1628, 1632, wda bełzki 1638, wda ruski 1638; w legacyi do pokoju Westfal. w Münster + 1647 11 marca. Posiadł fortunę Daniłowiczów 1627 małżeństwem z Teofilą Daniłowiczówną + 1661, córka Katarzyna za Ostrogskim, potem za Radziwiłłem, ojciec króla. — krajczy kor. najprzód a na rok przed śmiercią kaszt. krak. sta krasnostawski i jaworowski, ... z Daniłowiczówną
+ 1646 11 czerwca B. potem podczaszy kor. sta Krasnostawski 1624 (Metr. kor. 169 f 472 i 476); 3 paźd. 1628 został krajczym kor. (Metr. 177 f 101); podczasz. kor. 12 marca 1636 (Metr. 182 f 86); 20 marca 1638 wda bełzki (Metr. 183 f 7), wda ruski 8 czerwca 1641 (Metr. 185 f 364), a w r. 1646 kaszt. krak. + 11 czerwca 1646 (Monogr. Kossak III 192) 1638 – 1641.

Odrowąż ze Sprowy Jan (syn Jana wdy rusk. 1480) wda bełzki 1508, ruski 1509 + 1515.

Stadnicki ze Żmigrodu Adam (syn Stanisława kasztel. sandeck.) kasztel. kamien. 1611, wojew. bełzki 1615 † 1615. w wojnie z Herburtem, z którym 1607 Herburt zginął.

Tenczyński h. Topor Mikołaj wojew. bełzki 1494, ruski 1496, zginął na Bukowinie 1497

Tenczyński h. Topor Andrzej kaszt. bełzki 1569, kandydat do korony 1573, wojew. bełz. 1576, krak. 1581, kasztel. 1586 † 1588. — wojewodą bełzkim mianował go Henryk Walezy 157[illegible] (Orzelski w Zbiorze Pam. o d. Pols. Niemcewicza I 271)

Uchański Arnold (brat Jakóba Arcybiskupa gnieźn.) wojew. płocki 1565, bełzki 1569 † 1576

Uchański Paweł (Radwan Tomasza syn) ur. 1548, w legacyi do Krzyma 1588, do Ces. wojew. bełzki 1586, w legacyi do Stambułu † 1590. — jako wojewoda bełzki 15 maja 1584 pisze list do Jana Zamojskiego o pojmaniu Zborowskiego (Zbiór pam. do dz. pols. II str. 208. płatn. jako wojew. bełzki poseł do Turcyi 1589 (Grab. Staroż. Pol. II 419. — † na poselstwie 1 grudnia 1589 (Bartosz. Stosun. Pol. z Tur. i Tat.)

Wiśniowiecki Konstanty (syn Konstantego, co był pod Czaśnikami) ur. 1564?, w wyprawie Moldaw. 1599 i na Moskwę 1606; [illegible] 1631, woda bełzki 1637, ruski 1638, +1641 25 maja, Dymitra na Moskwę prowadził z Mniszchówną i inne — 1638

142

żony i Marjanny Tyszkiewiczówny [illegible]

Wiśniowiecki Dymitr (syn Janusza koniuszego w. kor 1634–1636) woda bełzki 1659, het. pol. kor. [illegible] 1688, po żonie Marjanny Zamojskiej pojął 1671 [illegible] siostrzenicę króla Sobieskiego; hetman w. kor. 1676, woda krak. 1678, kasztel. 1680 + 1682. w wyprawie, [illegible] w r. 1658. (Bartosz. Encykl. pow. t. 27)

Wiśniowiecki Konstanty (syn Janusza koniusz. lit. +1636) woda bracław 1670, bełzki 1678 + 1686.

Zamojski [illegible] (syn [illegible]) [illegible] woda bełzki 1690 + 1692. — 1689 + 1692

Kasztelan halicki Generał infanterji kor. mianowany wodą bełzkim w Żółkwi 20 grudnia 1689. (Oryg. w Arch. Ord. Zamojs.) + 1692 (Spis Senat. w Monogr. [illegible] III

Żółkiewski Łukasz Mikołaj, wda bełzki koło 1576. Baltazarewicz w art. Żółkiewski w Encykl. mówi, że Żółkiewski ten wojewodą nie był.

Żółkiewski Łukasz Stanisław (syn Mikołaja ~~wda bełzki 1576~~) ~~wda bełzki 1580, ruski 1586 + 1588~~. podstarości bełzki mian. 1576 (stał był z Zamojskim kanclerzem) (Bielow. Pieśń Żółkiewskiego) kaszt. halicki został po Kiszce 1580; wda bełzki 29 paźdz. 1581 mian. w okazji pod Pskowem po Jędrz. Tęczyń. (Met. 123/924) stał się bełzkim, zaraz po powrocie z tej wojny - oddał mu Zamojski; w r. 1586 przed samą śmiercią króla mian. wdą ruskim, + 25 lipca 1588, ur. 1520. (Encykl. p. l. 28) w 1585 jako wda bełzki zasiadał w sądzie sprawy Zborowskich (Zbiór pam. dz. pols. Platera II 197)

Stanisław Kmita z Wiśnicza, jako wda bełzki podpisany 1502 31 Stycz. na przywileju (Aleksandra) potwierdzającym prawa miasta Sieradza, akt N 29 archiwum sieradz. Wapiński Bibl. star. pis. pol. t. II 344. — syn Dobiesława a brat Piotra marsz. w. kor. i rady. wdy + 1505), 1493 kaszt. przemyski; w 1501 wda bełzki, natomiast wda ruski + 1509, ż. Katarzyna Tarnowska (Encykl. XV 895 K. W. (W)

Dembowski Andrzej wda bełzki i starosta Rubieszowski podpisał Unię Lit. z Pol. 4 lipca 1569 na sejmie lubel. Wajciu B. A. t. VI — ten sam pierwej kaszt. bełz. 1558. (z Dębowej Góry, w Łęczyckiem)
Dębowski Andrzej h. Jelita, sta hrubieszowski, najpierw dworzanin Zygmunta I, potem kasztelan bełzki, wreszcie wda bełzki, podpisał w 1566 przywrócenie ziemi podlaskiej do Korony (Encykl. VII 58)

Wojewodowie Bracławscy

~~utworzone~~ w 1569.
patrz dodatki str. 16.

Czartoryski Michał 1658, wołyński 1662, sandom. 1680 + 1692. syn Mikołaja wdy wołyńs + 1662 i Izabelli Zuzanny księżniczki Koreckiej. patrz wda sandomierski

Jabłonowski Jan Kajetan prees (syn Jana Stanisł. wdy rusk. + 1731) wda bracł. 1755 + 1764 pisał dzieła. — sta czechryński, wdą bracławskim mian. 9 listop. 1754 (Sig. 28/414), + 1764 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III — 6 marca, 1754 + 1764.

Karamowski graymata Dominik Alexander, (syn hetm. pol. kor. i wdy podol. + 1636) wda bracł. 1647 tegoż czasu jud. Kunejk. rauny + 1648 — zaporożcy Sandom.

Kisiel Adam Grzegorza syn, tędzie kapturowy 1633, kast. bracł. 1640, kijow. 1646, wda bracł. 1647, kijow. ~~1648~~, staje przeciw kozakom, radzi Łagodność i jedna- nie 1649, + 1653. 3 maja, wda czernichow, ~~wda bracł.~~ był w r. 1649 i jeździł jako komisarz do Wojska Zaporozkiego (Niemc. Zbiór pam. o D. P. Dyaryusz podróży na Zaporoże, III 352 i Grabows. Ojcz. spom. II 10. było to w lutym; a w maju 1649 był już wdą kijowskim (Grab. Ojcz. Spominki II 21).

Koniecpolski pokój Jan Alexander, (syn Krzysztofa wdy bełzk. + 1659) wda bracł. 1704, sieradz. 1711. + 1720. — (Komisarz Stanisławskiej kastelanki halickiej) Komisarzym nos. mianow. 29 maja 1692, postąpił na wdę bracł. 1704 (Sygil 16) wdą ~~bracławskim~~ mian. 30 kwiet. 1704 (Sig. 16/156), postąpił na sieradzkie 26 kwiet. 1710 (Sig. 17/129) + 1719 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III — 1704 — 1710

~~Koniecpolski~~ kniaź Sanguszko, Grzegorz Lwowicz, kast. bracł.; wda 1571 + 1575. jego córka Alexandra za Kraskim wieczysta kongr. w dom Kiszczickich. ~~a.~~ Zofja kniaziówna Ho- tomczyńska, owdowiawszy wyszła za Bonifacego Mniszcha + Tęłmowskiego, brata Maryny —

Lanckoroński Stanisław z Brzezia, kasztel. halic. 1646, kamieniec. 1649, wda bracł. 1650, ruski 1651. hetm. p. kor. 1654, mniej szczęśliwy pod Trajnieczem 1655 + 1657 —

Myszkowski (Jastrzębiec) Władysław, syn Zygmunta Marsz. w. kor. (założyciela ordynacyi, margrabiego pińczowskiego) wda bracł. 1648, sandom. 1650, krak. 1655 +165[illegible] ordynacya przeszła do linii starszej, do Franciszka kaszt. kal. —

Potocki pilawa Jan, Mikołaja syn, ur. 1555, wespół z braćmi w boju, z Tatarami 1594, w Mołdawii 1595, 1600, pod Guzowem 1607 6 lipca; wda bracł. 1608 +1611.

Stanisław na Podhajcach, Rewera, Andrzeja kaszt. kamienieckiego (+1609) syn, ur. 1579, wda bracł. 1631, podols. 1636, hetm. pol. kor. 1652, wda kij. 1653, hetm. w. kor. 1654, wda krak. 1655, +1667. patrz hetm. w. kor. z Zofją Kalinowską. — mian. wda podolskim po śmierci Kazanows. [illegible] 1636 (Encykl. pl. 28 str. Żółkiew. str. 1046)

Potocki pilawa Andrzej (Janowic syn, rodzony synowiec) zwycięzca pod Konotopem 1659 17 lipca, wda bracł. 1662 +1664. — Oboźny w. kor. — wdą bracł. był 1662, jak dowodzi Rewkowskiego zb. r., (Skarb. Sol. II 1367)

Potocki pilawa Jakób, (Mikołaja syn) ur. 1554, w Mołdawii 1600 jeńcem wzięty tamże; kaszt. kamieniecki 1609, pod Smoleńs. 1611 na murach, wda bracł. 1611 +1613.

Potocki pilawa Mikołaj (syn Jakóba wdy bracł. + 1613), pod Cecorą 1620 jeniec, w rozprawach z tatar. kozak. i szwed. w Prusiech, gener. ziem podol. 1634, hetm. poł. kor. + oraz wda bracł. 3 grud. 1636, F pod Kumejk. Borowicą zgniótł Pawlukа 1637, hetm. w. kor. 1648, pod Korsuniem 1648 23 Maja jeniec, pod Białocerkwią 1651 + 1651.
F Metr. 181 f. 175, Kaspr. II 170) Emyał p. 128 ark. Żółkiew str. 1046); + trzy daty nominacyi: 28 paźd. 1636 (Arch. Grab. str. 235); 12 lutego 1637 (Metr. 182 f. 166), i w listopadzie 1636 (Radziwiłł. I 328)
(Emyał p. 128 ark. Żołkiewski Lwów)

Potocki pilawa Stefan, Mikołaja syn, w Inflant. zdobył Felin 1608, w Mołd. 1616 jeniec; wda bracł. 1629 + 1634. – Złoty polor za którym postału Mohylanki. – Gener. ziem podolskiej

Potocki pilawa Jan (syn Stefana wdy bracł. + 1634) jeniec u kozak. 1649, wda bracł. 1667. + 1670 (Janicz Jan Potocki był wdą bracł. 1673 – z tego robi jego Grabowski w Ojczyst. Spom. II. 227)

Potocki pilawa Piotr (syn Mikołaja het. w. kor. + 1651) wda bracł. 1651, broni Kamieńca 1650, 1652, 1655, + 1658. –

30 marca 1566; Sanguszko książę Roman, ur. w Niesuchojżach i Kokaniach, ur. 1537, wda bracł. hetm. p. lit. 1562, Zerkiszczyzna na polach Iwanickich, umarł 1567, ur. 1568 20 wrześ. zdobył, pod Humaniem Tatarów + 1571. Roman Sanguszkowicz wda bracł. i het. p. lit. podpisał się na unii Litwy z Pol. 4 lipca 1569 na sejmie lub. [illegible] B. Sl. t. VI hetm. pol. mianow. na początku roku 1567 w Lublinie; + 1573 (Encykl. XI 738 Bartoszew.)

Wiśniowiecki Konstanty (syn Janusza koniuszego kor. + 1636) wda bracł. 1670, hetman 1678 + 1686. –

Zasławski książę Aleksander (syn Janusza wdy wołyń. + 1629) kaszt. wołyń. + 1610 od grudnia 1605 wda bracł. 1613, kijows. 1628 + 1629 14 listop. z Lubomirską Eufrozyną, 1. Ostrogską, [illegible] po ordynacji. (Encykl. p. t. 28)

Zbaraski książę Janusz, syn Mikołaja, a synowiec Stefana wdy trock. + 1586) i Korzeniowski pod Czasnikami 1567, wda bracł. 1576, regimentarz 1577 z Tatarami walczy pod Połock. Sokołem 1579, za Toropcem 1580; za posilsku do Moskwy 1581 gromi Tatarów; pod Żurowem 1607 + 1608. – starszeństwo [illegible] z Czetwertyńskiej z Anną Czetwertyńską, wda bracł. 1596 (Acta Hetman. VI 854.

Żółkiewski także ~~Mikołaj~~ Łukasz, (syn Mikołaja) ur. 1594 pod nogami wojsk polskich z Łopuszańskiej ranny pod Cecorą 1620, wyzwolony 1622, wojuje, wda bracł. 1636 + 1636. 10 listopada. ~~Bartoszewicz mówi że nie był ani miesiąca wojewodą.~~ wda bracł. mian. 30 paźdz. 1636 (Metr. 182) f. 129; Kersak II 178); (Encykl. pow. t. 28) był podczas. i hetmanem pol. kor. (także); stąd Jabłoński, przy śmierci mianowany hetmanem pol. kor., jak świadczy Jan III blisko jego krewny, w Athenaeum Kraszewskiego 1842, II, i Swada Dawnej kawiarz. III/II + 10 listop. 1736. patrz hetman / Encykl. XI 736 Bartosz.

146

Jordan Michał Zaklika h. Trąby z Lanckorony, od 26 kwiet. 1710 sędzia bracławski +1739 — 1710+1739.
sędzia bracł. mian. 26 kwiet 1710 (Sig 17/129) +1739 (Spis senat. w Mazowsz. Kossak.)

Kossakowski Michał stężycki, kaszt. potem sędzia wileński od 1787, a po 1793 za nowej organizacji rada bracławski w marcu 1794, +18 stycznia 1798, mając lat blisko 65. — 1794 — Bracławski
sędz. bracł. mian. 14 marca 1794 (Oryg w Arch. Kossak) (Spis senat. w Mazowsz. Kossak III)

Lanckoroński Maciej stolnik podolski, kaszt. kijowski 1762, sędzia bracławski od 1772 +14 sierp 1789. — 1772 + 1789.
sędz. bracł. mian. 29 paźdz. 1772 (Sig 32/188), +1789

Lubomirski Stanisław z Wiśniowca, syn Jerzego Feldmarsz. rady sandom. +1736) podstoli w kor., kandydat do tronu 1764; sędzia bracławski mian. 1764, w 1772 kijowski, złożył krzesło 1785, +19 lipca 1793 mając lat 89 patrz sędzia kijowski podstoli kor. — 1764 - 1772
sędz. bracł. mian. 15 grud. 1764 (Sig 30/5), podkanclerza kijowski 29 paźdz. 1772 (Sig 32/188) Spis senat. w Mazowsz. Kossak. III

1739 – 1754. **Świdziński Stanisław** półtorski, syn Wawrzyńca kaszt. ... +1725); ur. około 1683; pułkownik wojsk kor., regimentarz partji ukraińskiej, sta bracławski, radomski od 1730; w r. 1731 ożenił się z Marjanną Dzialanką, wdową po Bruchnalskim strażniku kor.; woda bracławski mian. 28 lutego 1739, woda rawski mian. 9 listop. 1754. Składa... jeszcze w początkach r. 1757, + 7 listopada 1761. sta radomski, woda bracławs. mian. 28 lut. 1739 (Sig 26 f 91), postąpił na rawski 9 listop. 1754 (Sig 28 f 414). Spisowal w Monogr. Kossak. III)

Zamojski Marcin jeden syn Zdzisława kaszt. czernichows. i Lanckorońskiej) podstoli lwowski, sta płoskirowski, kaszt. lwows. od 1677, woda bracławs. od 1678, lubelski od 1683, podskarbi w. kor. mian. 24 maja 1685, + 1689, z Anną Franciszką Gnińską wojewodzianką chełmińską. –

Wiśniowiecki Andrzej, syn Iwana sty ...) sta bracławski, kaszt. wołyński, woda bracł., woda wołyński – 1571 wojował przeciw Moskwie za Stef. Bator. – więcej o nim w Materjałach do żywota Kurbskiego (Bibl. Encykl. pow. t. 27 str. 229. + 1585. –

1683 + 1685 Sapieha Mikołaj, syn Jana pisarza pol. kor. i Konstancji Herburtówny kasztelanki kamienieckiej, sta owrucki od 1660 (Sig 3 f 73); w 1673 dostał chorągiew kozacką (Sig 12 f 69) w 1683 woda bracławski po Marcinie Zamojskim, + 1685. z Anną Charlińską miecznikówną wołyńską (Monogr. Kossak. III 98)

Grocholski Marcin kanclerz bracław., w r. 1790 postąpił na wdę bracł. (Empak. VI 548 art. Crekowskiego Bartoszewicz), + 1807 (Encykl. XII 229 art. Hryców) 1. syn został kancl. bracławsk., wdą bracławskim miał 20 paźdz. 1790 (Sig 37 f 87 / Spis senat. w Monogr. Kossak. III — 1790

Gniński Jan h. Trach, syn Jana podkancl. kor.; sta gradecki i knyszyński, które otrzymał po ojcu; został w 1681 wdą czernichowskim (Metr. kor. 213 f 600); następnie w 1683 bracławskim, a w 1695 pomorskim, + 1703, w 1696 z tejmu był nawet razem do traktowania z wojskiem; podpisał sufragiję na Augusta II, a w 1699 pacta conventa (Encykl. X 104 Leop. Hubert) — wda bracławski od 1685 żonaty z Teresą Potocką, podkomorzanką bracł. / Bartoszewicz Pam. Zawisz str. 178. — — 1683–1695

Sanguszko Grzegorz wda bracł., jego córka za Jerzym Kraśnickim chorążym kaliskim, stą dolińskim

Chomentowski Marcin h. Lis, kasztel. czarnkowski i wda ~~bełzki~~ bracławs. miał przed 19 lutego 1694, jak to widać z nominacji Marchockiego na kasztelanię czarnkowską (Sig 15 f 66); nominacja jednak wyszła d. 24 lutego, postąpił na wdztwo mazowieckie 30 kwiet. 1704 (Sig 16 f 156) 1706 (Spis senat. w Monogr. Kossak. — 1694–1704.

1648

Kalinowski Marcin, syn Aleksandra Walentego generała ziem podolskich i Heleny Strusiówny ścianki halickiej i śniatyńskiej; – ż. Helena ks. Korecka córka Joachima. Po zawarciu z Stanisławem Rewerą Potockim został w 1626 podkomorzym kamienieckim, w 1633 pod Smoleńskiem. Kiedy stanęła konstytucja 15 marca 1635 ustanawiająca województwo czernichowskie i zaraz wdztwo dano Kalinowskiemu, a przedtem dostał stwo czernichowskie; (Vol. leg. IV 865-866); otrzymane po ojcu stwo letyczowskie odstępuje Przerębskiemu kasztelanowi sieradz. 20 grud 1636 (Metr. ko 184, 175). Ogłoszony przez kanclerza Ossolińskiego hetmanem pol. kor. na sejmie 1646 10 listop (Radziwiłł II, 217); w lutym 1648 mianowany wdą bracławskim; dostał się do niewoli kozaków 28 maja 1648 (pod Korsuniem), wrócił 1650 + poległ w rozgromie pod Batohem 3 czerwca

Wojewodowie Brzesko-Kujawscy.

D. hist. Dodatki str. 17

Zbylut z Panigroda (Paprocki o herb. p. 15, Okolski t. III, p. 9 wymieniają go nie podając roku kiedy by żył; wątpliwy tedy.

Maurycy 1222.

Arnold wojewoda mazowiecki 1223, 1228 (acta bor. 274, 394 ap Raeppel; Rzy 32). woda brzesko-kujaw. 1228 (Księgi p. t. III str. 206) Na dokumencie nadania ziemi Chełmińskiej przez Konrada Mazowieckiego Zakonowi Teutońskiemu 1228 9 Maja podpisany Arnoldus <u>pala</u> kujawski (Niemc. Zbiór pam. o daw. Polsce I 311). Stronek wzory pism Jawicza

Janusz z Kościelca 1236 (Rz. 1. II 16) Data tego dokumentu dziwnie zmylona, na rok 1236 nie 5 przypada indikcja, ale 9; litera <u>e</u> może być niedzielną, bo niedzielne były f, e.

5 Bogusz 1251, 1254 (Krzy. 58, 69, l. II. 52) zwany senior 1257 (acta bor. 141 ap. Roeppell), 1258 (syn jego Bogumił, Krzy l. II. 16).

6 Marcin Prawdzic 1259

7 Mathias 1270 (Krzy. l. II 89). 1271 Słownik. torony pesa dom.

8 Lupus 1282 (Krzy. l. II, 102)

149

9 Jaroslaus 1286 (Krz. 120, 178)

10 Krystyn 1292 (Krz 144, 151; Roepell)

11 Bronisz 1294 (Krz. l. II 126), 1298 (Krz 59), 1299 (Racz. 91).

12 Jan z Płomykowa Leżwyc 1304.

13. Bronisz Wieniawa 1306 ?

14. Stanisław 1308 (Krz. l. II, 186)

15. Jan syn Bezdrada 1315 (Krz. l. II 204)

16. Mikło 1316 (Krz. l. II 207)

150

17 Jan (wda Brzeski) 1320 (Krz. t. II p. 225); 1818 (Lelew. 216) W akcie 1318 dopatrzytem Bessc'i dosić pewnie należało widzieć B'escidonia, to jest brzeciański, brescita, brzescidski, brzeicidowski; innego nieznanego wojewody być tam nie mógło; patrz w cod. dypl. Rzyszcz. p. 183, w akcie r. 1311. –

18 Albertus Kościelca Ogończyk (wda Brzeski) 1332 (Nai), 1339, 1340, 1346, 1348 Krz. t. II. 262, 274. 277, 278). – Wojciech Kościelecki, krzyżacy 1331 pod Radziejowem pokonali, Łokietek trwoni, proporzec zaś; wda Brzeski 1332, 1356. –

19 Wincenty 1351, 1354. 1356 (Krz. t. II 296. 300, 303)

20 Jaberlus, Albert Ostroróg nateze (wda brzeski) 1359, 1361, 1362. z lutego (Krz. 216. 217, t. II 308). –

21. Mościwoje 1362. 13 lutego (Rzy 217)

22. Jędrzej z Łabiszyna prawdzic + 1383. z Łabiszyna Jędrzej czy lwowski, cuda
Czesnik ruj 1383 -

23. Piotrasz Matocha gryf(?) 1384.

24. Czesław z Kościelca 1398, 1401, 1408 (Rzy 267, 272, 281)

25 Maciej z Łabiszyna prawdzic 1413, 1421. inowład 1422 – (Bielski str. 87) jako woda brzeski podpis. na akcie Unii lit. z pol. 1413 na sejmie w Horodle (Niemc. Zbiór pam. o d. pol. I 346) – Matheus z Łabiszyna woda brzeski był na zjeździe w Warcie 1423 (Długosz XI str. 472 / Bibl. Warsz. Czerwiec 1874 r. str. 439) r. 1413 u Plątera w Zbiorze pam. do dz. pol. I. str. 14.

26 Jan z Lichina pilawa 1341 (Nies.), 1433, 1438 (Dzy. 311, 316, 321), jako woda brzeski podpisany 1430 16 maja na dyplomie Wład. Jagiełły MS w archiwum Łęczyc. (Wajzicki Bibl. star. pis. pol. t. II 332) 1434 (w Gackiego Laurent. Łyszyński 205)

27 Marek z Łabiszyna doliwa + 1441, woda brzesko-kuj. 1440 + 1441 (jego syn Janusz podstolim kal. 1448)

28 Jan z Kretkowa dołęga 1451. || pierwszy senator w tej rodzinie. W r. 1433 z kasztelana dobrzyńskiego, wojewoda brzesko kujawski, kasztelanię wziął po nim Mikołaj Stap z Wierzbicka (C. D. Rz. i V. L.) a województwo Mikołaj ze Szczytna koło 1452 (C. D. Rz. II.). Długosz pod 1457 wspomina kasztelana brzeskiego Jana, lecz nie wiem chyba był to ten sam Jan wojewoda, ale po zrzeczeniu się urzędu jeszcze wyższy. Synowiec jego Jędrzej był kasztelanem brzeskim po Mikołaju z Brudzewa od 1460–1474 (Engel XVI 54 Sob. i Henryński)

29 Mikołaj z Kościelca ogończyk, 1458, 1462. Tenże wda brzeski podpisał 1459 we Włocławku przed zawarciem tego Pawła na sejmie w Piotrkowie przywilej dla klasztoru Benedyktynów na Łysej górze (ks. Gacki Klasztor Benedykt. na Łysej gór. 211); w 1460 był wdą brzes. i bywał w zastawie Nowej Nieszawy, (Starod. pole I 353

30 Jan z Oporowa sulima 1475; 1493 (Kny 203). ten sam co wyż Oporowski sulima Jan wda brzes.-kuj. 1475–1493 – ~~trockiego~~ patrz Jan z Oporowa wda inowrocł. i jako wda brzeski podpisał 1491 przywilej dla klasztoru Świętokrzyskiego na Łysej górze (ks. Gacki 221)

31 Maciej ze Słuszowa radwan + 1496. Maciej ze Słuszowa wda kujawski podpisał 1491 przywilej dla klasztoru Świętokrzyskiego na Łysej górze. – ale przed nim na tymże przywileju podpisany jest także Jan z Oporowa wda brzeski, widocznie więc Maciej ze Słuszowa był wdą nie brzesko-kujawskim, ale innym (ks. Gacki Klasztor Benedyktyński Świętego Krzyża na Łysej górze 221) patrz inowrocł. wda.

32 Jędrzej z Lubcenia dołęga; 1496;

33 Minotaj z Kościelca ogónczyk. 1501, 1505 (Kozy. 229, 357), 1508.–

Działyński Michał ogończyk (jego syn Kacper ur. 1595 był bpem Chełmińs. 1639 + 1646) syn starszy Pawła kasztelana dobrzyńskiego + 1613 i Krystyny Kostkówny wdowy chełmińskiej.– Sta gniewski, bobrowniecki i nieszawski. Poseł na sejm 1589. Podpisał transakcję będzińską. Wda inowrocławski od 25 Kwietnia 1602. Siedział na tym urzędzie jeszcze w listopadzie 1608. Wkrótce posłem do Szwecji, w nagrodę, że podjął się tego poselstwa, otrzymał stwo gniewskie (Kraszewski dopełn. do Niesieckiego wyd. Bobr. III 460) Postąpił na wojewodę kujawskiego wr. 1609 lub następnym. Komisarzem do pogranicza od Śląska w 1613; ż. Czemówna wdowa po ... , II Regina Eisenreichówna, która po jego śmierci poszła za Alb. Stan. Radziwiłła kanclerza ... Datę jego śmierci położywszy ... na 1615, ale kiedy umarł w istocie, niewiadomo (Encykl. VII 853 Barkowiczowa)

Górka Łukasz syn Andrzeja Generała ... p. ... + 1551) wda brzes.-kuj. łęczycki 1557, 1554–1557
poznań 1564, Generalstwo ... 1566 ... na ... + 1573.–
sta buski, gnieźnieński, kolski, od r. 1554 do 1557 wda brzeskokujawski, potem do 1564 wda łęczycki, postąpił nakoniec na wdztwo poznańskie. Był oprócz tego Generałem wielkopolskim. ż. Halszka z Ostroga, którą najpierw uwiózł za granicę Dymitr ks. Ostrogski + 1572 (Encykl. X 246 L. Hubert)

Leszczyński Wieniawa Rafał, wda brzesk.-kujaw. po 1544, zrzekł się wdztwa 1550 ..., przy starostwie Radziejowskim pozostał; później kaszt. śremski 1580; ... ... 1582. Jako wda brzeski domagał się rozwodu Zyg. Aug. z Barbarą na sejmie 1548 (Orzechow Kroniki 18)

Leszczyński Wieniawa Jędrzej wda ... od 1555, wda brzeskokujaw. ... 1590 + 1606. Syn Rafała kaszt. śremskiego, a później (...) brzesk. kujaw.) zasiadał 1599 na soborze dyssydenckim toruńskim.– poprz. Krotkowski Grzegorz wda kaliski. Jako wda brzeski był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II 197), + 1606 (Starowolski ... II 487); wda brzes.-kuj. 1596 (... Akta ... VI 854), 1600 (... VII 173)

Opaliński Łodzia Jan, syn Piotra (wdy kalis. † 1661) wda inowrocł. 1660, kalisk. 1667, przewodnicz. brzesk.-kuj. oraz gener. w. p. 1678 † 1684. —

Oporowski Sulima ~~Jan, wda brzeski-kuj. 1475–1493~~ ~~[illegible]~~ Andrzej, kasztel. kruszwicki 1505, łęczycki 1519, ~~brzeski-kuj. 1526, łęczycki 1531.~~ — ~~Andrzej~~ ~~Oporowski kaszt. kruszwicki 1505, brzesko-kuj. od 1512, łęczycki od 1519, wda~~ ~~łęczycki 1532 (Ency. ~~XIX~~ 978 F. K. S.)~~ w 1531 kaszt. brzeski, z Łagrabowski (Przyjaciel) króla Zygmunta I (Star. pols. I 252)

~~Szczawiński prawdzic Paweł, syn Jnota kasztel. łęczy., administrator królewskiej kasztel. brzesko-kuj., wda podlaski 1632~~

Szczawiński prawdzic Paweł syn Szymona kaszt. inowrocł. † 1589) ur. 1577 marsz. trybun. 1616, 1620 wda brzes.-kuj. 1622 † 1637 (O nim Kozłowski Spis hist.-fam. I, 451 (Encykl. XXIV 568 F. M. S.)

Szczawiński prawdzic Jan Szymon, syn Pawła wdy brzes.-kuj. † 1637, kasztel. brzesko-kuj. 1637, wda 1643, marsz. tryb. kor. 1645

~~Dąbski Ludwik podczaszyc, syn Antoniego wwdy kujaws. + 1770~~ (i Lubomirskiej) wwda kujaws. + 27 lut. 1782. **Wojewodowie**

chorąży kujawski, sta gniewkowski, potem sta inowrocławski grodowy; z Marjanną Sapieżanką wdową po Ignacym Kurzeniuskim; wwdą kujawskim został po ojcu w 1770, ale oddał za to stwo inowrocławskie Józefowi Brezińskiemu; został stą dybowskim po ojcu 20 grudnia 1770. (Sygil. nr 23 fol. 107); + 27 lutego 1782 / sta inowrocław. Wwda brzes-kujaw 20 grud. 1770 (Sig 32 f 108) + 1783 (Spis senat. w Monogr. Kossak. III.

1770 + 1782

153

~~Mniewski Zygmunt, ostatni Kasztel. kujawski~~: Dąbski Stanisław, pułkownik regimentu piechoty przy Branickim hetm. w. kor. w sierpniu 1761 (Thornische Nachrichten); podpisał elekcję 1764 (Vol. leg. VII 254); z Józefą Mierzławną siostrą golębską; 11 kwiet. 1766 dostał chorągiew hussarską, którą stracił August Dąbski sta dybowski (Sygill nr 30); stą kowalskim od 1766, w Konfederacyi radomskiej marszałek razem kujawski i inowrocławski 1767; Kasztelanem kujawskim został w styczniu 1783 (Nominacya w Sygillatach nr 35 pod dniem 20 stycznia), po ustąpieniu Pawła Dąbskiego (Gaz. warsz. N 8); wwdą kujawskim został 20 czerwca 1783 (Sygillaty nr 35; Gaz. warsz. N 52). Ostatni wwda kujawski (Encykl. VI 868 Bartoszewicz) kast. brzes-kuj, wwda brzesk-kuj mian. 20 czerwca 1783 (Sig 35 f 122) (Spis Senat. w Monogr. Kossakow III

1783. – 1795

Dunin Piotr h. Łabędź, starosta tczewski, malborski, rawski i brzeźnicki, w r. 1557 był wojewodą brzesko-kujawskim. + 1562 (Encykl VII 614)

Działyński Zygmunt Ignacy syn Jana Dominika kast. chełmińskiego; sta inowrocławski; mianowany 16 maja 1661 wwdą brzeskokujawskim (Metr. kor 204 f 44); postąpił w 1678 na wwdztwo kaliskie. W 1670 podpisał potwierdzenie praw Rptej przez króla Michała na sejmie koronacyjnym; w 1674 podpisał suffragija za Janem III, a następnie w 1676 na sejmie koronacyjnym potwierdzenie praw przez tegoż króla, + około 1685 (Encykl VIII 856 Leop. Hubert)

1661 – 1678

1620 Gostomski Jan, natur. syn Hieronima wdy poznańskiego; od 1588 sta wałecki, a od 1590 i warecki, które mu ojciec ustąpił. W 1596 był wdą inowrocławs. w 1620 mian. wdą brzesko-kujawskim, co wkrótce w tymże roku 10 października postąpił na wdztwo kaliskie, †1623 (Encykl. X 339 L. Hubert)

Dąbski sta dybowski później został wdą kujawskim (patrz Gorzimirski kasztel. bełzki)

Mikołaj ze Ściborza wda brzeski kuj. patrz Jan z Kretkowa dotyczy, patrz także wda inowrocł.

Mikołaj z Kretkowa dotyczy, najprzód kaszt. rypiński 1496, następnie wda inowrocł. 1501 do 1505 (C. D. Rz. I, II), w końcu Brzesk. kuj. po Mikołaju z Kościelca (Encykl. XVI 55. Hub. Henrzyński)

Kretkowski Grzegorz dołęga, brat Erazma kaszt. gnieźn. +1558) był najprzód kasztelanem a potem wdą brzeskokuj., po Piotrze Potulickim, posunięty na wdztwo kaliskie 1586, +1590 (Metr. kor. 136 f 101). Encykl XVI 55 J. Bl.

Kretkowski Andrzej dołęga, syn Grzegorza wdy kaliskiego +1590; z kasztelana w r. 1637 wda brzeski-kujawski po Janie Leszczyńskim, +1643 (Encykl XVI 55 J. Bleszyński

Mikołaj de Scharley wda brzeski 1454 podpisany na dyplomacie nadania Pomorzanom prawa (Niemc. Zbiór pam. o d. Pol. I 363)

Pstrokoński Maciej h. Poraj, kaszt. spicimirs., wdy brzes-kuj mian. 16 marca 1706 1706 (Sig 16 f 218) (Spis Senat. w Monogr. Kossak III.

Niewiarowski [?] Jerzy z Niewiadowa, syn [illegible], woda brzeski 1653 †1657 [illegible]
[illegible] 1650, woda brzesk-kuj 1653 †1657 [illegible]
[illegible]

Niewiarowski [?] [illegible], kaszt. [illegible] 1652, woda brzeski-kuj 1657.
[illegible] 1661 † 1665

Zebrzydowski [?] Bartłomiej (syn Wojciecha z [illegible] [illegible]), kasztel.
brzeski-kuj 1551, woda 1583, 1586.–

Jan ze Służewa, ~~kaszt.~~ woda brzeski podpisał tak 1569 31 marca przywilej dla Sieradza Zyg. Aug. N43
archiw. Sieradz. Wojcica. Bib. staroż. pis. pol. II 364. – podpisał Unję Lit. z Pol. 4 Lipca 1569. [illegible].
[illegible] woda brzeski był w 1563. Akta Stryjeńskie [?] I, 2,

+1726

Potulicki prymata Jan (Jakób), woda brzeski, wydał historyą o rewolucyi szwedz. i duńskiej 1701. ~~czy nie ten sam~~ Jan Jakób z podkomorzego pomorskiego i sty borzechowskiego woda kujawski od 15 grudnia 1710, + 1726; sta borzechowski, dały podkomorzy pomorski, woda brz.-kuj od 1710 + 1726 (Encykl XXI 443 S.M.J.) Spis Senat. w Monogr. Kossak III

1684 +1704

~~Tyblicki Bartłomiej lubicz, kast. brzesk.-kuj.~~ Dąbski Zygmunt godziemba, syn kasztelana słońskiego, a brat Stanisława bpa krak), woda kujawski +1704. — podkomorzy inowrocł. poseł w 1674 na konwokacyę, na elekcyę a w 1676 na koronacyjny sejm. Około 1680 został kasztelanem inowrocławskim, a w 1684 postąpił na wództwo brzesko-kujawskie. posiadał stwa inowrocławskie i dybowskie. W 1687 był marszałkiem tryb. kor. w Piotrkowie. Z sejmu 1699 wyznaczony do rozgraniczenia wództwa brzeskiego a inowrocławskiem +1704 (Encykl VI 858 Leop Hubert), już w 1699 wdy brzes-kuj (Vol leg VI, 37) +1706 (Spis Senat w Monogr Kossak III.

pod

1726 +1734

Dąbski Jędrzej godziemba (syn Zygmunta wdy kujaws + 1704), woda kujaws +1734 kast. brzes-kuj, wda brzes-kuj mian 8 lipca 1726 (Sig 21 f 95) +1734 (Spis Senat. w Monogr Kossak III

1734 –1770

Dąbski Antoni godziemba (syn Wojciecha marsz. nadw. kor. + 1725), wdą kujawskim został po stryju Jędrzeju w r. 1734, + 1770. syn Wojciecha marszałka nadw. kor. i Radziwiłłówny kanclerzanki lit.; sta inowrocławski, z Anną Karoliną Lubomirską wdzianką sandomierską; poseł na sejm konwokac. 1733. i. od 1734, już woda kujawski; stwo inowrocławskie ustępuje 1758 synowi Ludwikowi; 19 grudnia 1770 ustąpił synowi Ludwikowi stwo dybowskiego, a nazajutrz 20 grudnia złożył województwo, które wziął po nim syn Ludwik (Sygillaty ks 32 f. 107 (Encykl. VI 864 Bartoszewicz) sta inowrocławski, wdą brzes-kuj mian 20 paźdz 1734 (Sig 24 f 75) - Będzie to Dąbski Antoni, który rezygnował w 1770 (Spis Senat w Mon. Kossak.

h. Bażen

Bażeński Gabryel 1466 + 1476, — pierwszy był wdą Malborskim 1454., należał z pierwszymi do związku pruskiego mającego na celu przyłączenie Prus do Polski, 10 r. 1454 lub 1455 został wdą chełmińskim. +1476 (Encykl. pl. II, 1082)

Działyński Jan ogończyk, kaszt. elbląg. 1547, woda pomors. 1551, Chełmiń 1556, +1585. Jan z Działyń wda Chełmiński podpisał 1564 31 marca przywilej Zyg. Aug. dla Sieradza Wojska N43 - Bibl. Stow. II 369. — || syn Mikołaja wdy pomors., sta brodnicki i lipnicki; najpierw od 1544 – 1545 kasztelan elbląski, dalej do 1553 kasztelan chełmiński, następnie wda pomorski; mianowany wreszcie 5 stycznia 1556 wdą chełmińskim (Metr. kor. 87 f. 156), +1585 (Encykl. VII 841) był mąż przez czas dwóch elekcyi po śmierci Zyg. Aug. i jest prawie głównym twórcą sprawy gdańskiej (Leop. Hubert) + 1584 (tamże str. 850)

1556 + 1585.

Działyński Mikołaj ogończyk, (syn Jana wdy Chełmiń. + 1585) woda Chełmińs. 1585 + 1602. należał do wszystkich czynności i bezprzykładnych obrad jakie miały miejsce w Prusach królewskich podczas bezkrólewia po Zygm. Augusc., po śmierci ojca 1584 r. (dnia 2 Maja) mianował go król Stefan odrazu wdą chełmińskim (Metr. kor. 129 f. 464). choć poprzednio nie sprawował żadnego urzędu. Miał przytem stwo bratyańskie, + około 1602. ż. Dolska podskarbianka kor. (Encykl. VII 850 Leop. Hubert). wda chełmiń. 1596 (Akta Stryjeńs. VI 854.

1584 —

Działyński Stanisław ogończyk (syn Jana wdy chełmiń. + 1585), kaszt. elbląg. 1588, wystawił dla poddania Szwedów 1609; wda malbors. 1611; potem 1612 wpr. Elbląga do kościoła nie oddawał przysięgi 1612 królewiczu pruskiej dla Jana Zygm. wda Chełmiń. 1615 + 1618. sta tolkmicki, od r. 1582 – 1610 kasztelan elbląski, następnie wda malborski; wreszcie od 26 kwietnia 1615 wda chełmiński (Metr. kor. 158 f. 155); poseł do Szwecyi w 1609; w 1612 z sejmu wystawiony jako komisarz do Prus książęcych, + 1618, ż. Plemięcka (Encykl. VII 849 Leop. Hubert

1615 + 1618

Działyński Tomasz ogończyk, marszałek nadwornego... 1690, marsz. tryb. 1692, 1712; woda chełmiń. — 1702 + 1714. ski 1699, poseł do Moskwy, + 1714 — syn Mikołaja (sta bratyańskiego) co poległ pod Cudnowem i Katarzyny Kobierzyckiej; sta bratyański, mian. Krajczym kor. 1691; podskarbi ziem pruskich 1694; postąpił na wdę chełmińską z r. 1702. (Sygill. nr 15) Tabl. kat. kraj.; wnuk Pawła wdy pomors.; rotmistrz królewski, komisarz na uspokojenie pretensyi Elbląg do elektora berlińskiego 1690 (Vol. leg. V 974), krajczy, w 1694 został podskarbim ziem pruskich; wdą chełmińsk. mian. 21 lut. 1702 po Janie Kossie (Sygill. nr 15); sta tolkmicki 1703, na sejmie w lipcu 1703 naznacz. komisarzem do wybrania i dystrybuty pyborny (Vol. leg. VI 98), poseł do Cara 1704 i zawiera traktat, + 1714 (Encykl. VII 856. Barkowski)

wdą chełmiń. mian. 21 lut. 1702 (Sig. 15 / 158) + 1714 (Spis Sen. w Monogr. Kosz.)

Gniński trach. Jan, wr. Stanisł. 1646; marsz. sejm. 1654, 1664; woda chełmiń. 1669; odprawia wielkie legacye; obrawszy stan duchowny podkancl. kor. 1680 + 1685. patrz podkancl. kor

1668 — 1679

Konopacki Maciej starosta kaszt. chełmiń. Jerzego syn podkomorzy, potym woda chełmiń. spłodziwszy trzy córki a trzech synów został 1610 bpem chełmińskim podkomorzy chełmiński, wda chełmiń. z Elżbieta Dulska kasztelanka chełmińska; + 1614 (Encykl. XV 339 F. M. S.)

Kostka dąbrowa Stanisław kaszt. Elbląg 1539, chełmiń 1544 woda pomor 1545, chełmiń ski 1551 (może 1551) (po „Zelewela więc zgodnie chronologicznie) + 1555. –

Kostka Jerzy dąbrowa (wdy pomors. Krzysztofa syn) kaszt. chełmiń 1605, woda 1607, w m syi do Prus królewie 1609 + 1611.

Wejher Ernest de Leba z Pomorzanii, uchwycił 1564 z Arkta Zygm., pokryw pod Gdańs. 1577, pod Połoc 1579, woda chełmiń 1602, z Anna Mortęską podkomorzanką malbor

Wejher Jan Krzyn Ernesta wdy chełmiń 1602 (i Anny Mortęskiej podkom. malbor), w Francyi a z poselstwami w Węgrzech, kasz Elbląg 1612, woda malbor 1615, chełmiń 1618, pod Warszawą 1621 + 1626.
z Anną ze Szczawińskich. –

Wejher Melchior, syn Ernesta wdy chełmiń 1602, w legacyach do Danii, do Niemiec kaszt. Elbląg 1618, woda Malborg 1621, woda chełmiń 1626 + 1643. –

Wejher Mikołaj syn Jana wdy chełmiń. + 1626, a wnuk (Ernesta) wda chełmiń. 1639 czyniący tenże sam wda malborski.
+ 1643.

157

Mortęzki Ludwik z Mortęga, 1466 kaszt. chełmiński, potem wda.

Mortęzki Ludwik (prawnuk Ludwika wdy chełmiń., urodzony z Elżbiety Kostczanki) wda pomorski, sta pokrzywnicki; komisarz do oznaczenia granic od Pomeranii 1609, wda chełmiński + 1615 (ostatni tego domu. —

Rybiński Jakób, wydra, poseł na sejm 1697, potem wda chełmiński; podkomorzy chełmiński. 1714. + 1725
i jenerał majr kor. starszy przed przed sasów Augusta II; jenerał jazdy, łowczy w. kor. od 1710; poseł do Francji od Augusta II 1710; jener. art. kor. od ... po Flemingu; wda chełmiński, ż. I Lubomirska córka hetmana Hieronima, II Helena wdowa po Bełchackim kasztelanie bieckim. Jakób Zygmunt, jako wda chełmiń. członek komisyi śledczej w sprawie toruńskiej 1724 z sierpnia 11 naznaczony z innymi. Kupr. Dawp. II 156.
Z Łaszczyk mianowany wda chełmiń. 20 sierp. 1714 (Sygillaty) Sygnat III 862 ark. Działyński Bartoszewicz
+ 1725 (Bartosz w Pam. Kawiory str 243) Łowczy kor., wda chełmiń. mian. 20 sierp. 1714 (Sig 18/78) + 1725
Spis senat. w Monogr. Kasiak III

pierwszy wda chełmiński

Schere Augustyn h. Sternberg, z Czech przeniósł się do Pruss w r. 1466, a Schere mianowany był pierwszym wdą chełmińskim w nagrodę za najczynniejszy współudział przy Trzymaniu prawincyi pruskiej Królewskiej.

1725–1732

Bieliński Franciszek junosza (syn Kazimierza marsz. w. kor. + 1713 i Ludwiki Morsztynównej podskarbianki kor.) ur. 1683, star. grodowy czerskiem mianowany 24 marca 1713 (Syg. ks. 18); cześnik kor. 1713; podskarbi nadworny kor. 1 sierpnia 1714; w 1725 po śmierci Dębskiego Wojciecha słowem przeznaczony nadaną kor. majątkowo; wda chełmiński mian. 28 grudnia 1725 (Sygillaty ks. 28) cześnikostwo ustąpił bratu Michałowi marsz. tryb. w Radomiu 1728; 10 Stycz. 1730 bierze ślub z wdową po Janie Mikołaju Radziwille wdzie nowogrodzkim, a córką Puchendorfowej podskarb. Dorotą Henrykową; Marsz. nadw. kor. 8 Kwiet. 1732 r. Mar. w. kor. 2 maja 1742 (a nadworną laską bierze Mniszech, Jerzy August Wandalin) Sygillaty 26/137) + 8 października 1766.

Cześ. kor., wda chełmiń. mian. 28 grud. 1725 (Sig. 21 f. 54), marsz. w. kor. 21 Maja 1732 (Sig. 26 f. 137) + 1766) Spis Senat. w Monogr. Kaczan III)

1648–1660

Koss Jan wda chełmiński, (żona jego Marjanna Wolfówna, wda chełmiński (1648–1660), sta korzeckowski, a poprzednio kasztelan elbląski od 15 Stycznia 1643 (Metr. kor. 185 f. 476) Empal XV 669 T. Bl.)

Zakrzewski Karol von Felden, wda chełmiński z Bawarskim najpierwsze przyczynił się do wybicia się Prus spod władzy Krzyżaków za Kazim. Jagiell.; otrzymał starostwo golubskie.

Bieliński Michał, *(?)*, syn Kazimierza Ludwika marsz. w. kor. + 1713 i Ludwiki Morsztynówny, podskarbianki kor.), cześnik kor. 1725 po bracie; w-da chełmiński od 1738. + 23 czerwca 1746, ż. I Marja Aurora hr. Rutowska córka Augusta II, II ż. szlachcianka — 1738 + 1746

Cześ. kor., w-da chełmiń. mian. 24 listop. 1738 (Sig. 25 f. 63) + 1746 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III

Czapski Jan Ansgary, leliwa, z w-dy chełmińskiego został podskarbim w. kor. 30 maja 1738. był poprzednio star. sztumskim i łowczym w. kor. + 7 paździer. 1742 ż. Zamoyska córka Michała ordynata pisarz podskarbi w kor., łowczy kor., w-da chełmiń. mian. 19 kwiet. 1732 Sig. 22 f. 168), został podsk. w. kor. 30 Maja 1738 (Sig. 26 f. 63) + 1742 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III — 1732 – 1738

Czapski Franciszek, leliwa, w-da chełmiński od 1766 przeżył Rzeplitę. — syn Ignacego kasztelana gdańs. i Teofili Konopackiej, starości chełmiń.; ur. 1725, pułkownik wojsk kor. 1758 (Kurjer pols. z r. 1758 N 51; Sygil. ks. 27 str. 454), podkomorzy chełmiński 1758 po Stanisławie Skórzewskim, który postąpił na kast. elbląs. (Sygil. ks. 29 fol. 308; w listopadzie 1761 kasztelan chełmiński (Thornische Nachrichten); w 1766 mian. w-dą chełmińskim po śmierci Kretkowskiego, zarazem star. grodowym starzewskim (Wiadom. warsz. N 51; Sygil. ks. 30 fol. 115), radziła kuratorów Karola Radziwiłła, uczestnik Konfed. barskiej; I ż. Dorota Działyńska wdowa kaliska, II Zofja Mielżyńska c. Izydora star. krzywińskiego III Weronika Radziwiłłówna, był ostatnim w-dą chełmińskim, + 9 kwietnia 1802 (Encykl. VI 149) kast. chełmiń., w-da chełmiń. mian. 25 czerwca 1766 (Sig. 30 f. 115) (Spis Senat. w Monogr. Kossak III — 1766 + 1795

~~Rzewuski Stanisław, w-da chełmiński (był nim w 1715 (Konf. Tarnogr. Raczyński Obraz pol. w 18 w. t. 14 str. 15)~~

Kretkowski w-da chełmiński + w czerwcu 1766 i po nim zaraz mianowany Czapski Franciszek (Encykl. VI 149); Zygmunt, dotąd star. gradowym kowalskim został 1736 po Stefanie Benedykcie Skorzewskim, niegrodowym zaś dzierżawski. Kasztelanem dobrzyńskim mian. ze star. grodowego kowalskiego 31 maja 1738, po śmierci Mikołaja Lochockiego (Sygil. ks. 26. Co się zrobiło, trudno zgadnąć, ale w 7 miesięcy potem „30 grud. 1738 mianowany tymże kasztelanem także po śmierci Lochockiego, Umiński podkomorzy dobrzyński (Sygil. 25 f 69). Nie było to w owym kancelarji kor. pod względem wakansu. Lochocki rzeczywiście umarł około 10 miesięcy przed pierwszą nominacją Kretkowskiego. Trzeba więc przypuścić, że Kretkowski dobrowolnie ustąpił krzesła dla Umińskiego, który musiał być starszym. Z w-dą chełmińskim mian. 10 lutego 1746 po śmierci Michała Bielińskiego (Sygil. ks. 26). Wziął wtedy stara Kowalewska (po prusacz. (Schönsee) (a poprzednio kowalskie, to inne, a to inne). Przysięgał przed królem 14 paźdz. 1746 (Kurjer pols. 513), + 1765 (Encykl. XVI 55 Sol. Bartoszewicz) Kretkowski Zygmunt, p. dotąd star. kowalski, w-da chełmiński mian. 2 paźdz. 1746 (Sig. 26 f. 206), + 1766 (Spis Senatorów w Monogr. Kossa — 1746 + 1766

Dąbrowski Mikołaj h. Dąbrowski, w 1476 kasztelan chełmiński, podpisał potwierdzenie praw Prusom; w 1481 był wdą chełmińskim + 1483 (Encykl VI 849)

1647 +1648 Działyński Jan, syn Stanisława wdy chełmińs. +1618, sta pokrzywnicki w r. 1618, oraz kowalski i pucki; za Zygm. III i Władysł. IV ma udział w wojnach moskiewskiej, pruskiej i tureckiej; prowadzi zatargi z domem Wejherów i swoje sejmik generalny w 1632; z Wejherami najwięcej toczy zatargi; w 1645 podczas sejmu warszawskiego; mianowany w 1647 wojewodą chełmińskim. + 1648 (Encykl VII 850 Leop. Hubert)

1633 — Działyński Kasper, syn Michała wdy kujawskiego i Czemównej wdziańki pomorskiej, ur. 1597, walczy ze Szwedami, poseł na sejm 1629 zarazem wyznaczony deputatem na tryb. radomski (Vol. leg III 611); w 1633 został wdą chełmińskim był pierw wdą 1635, potem ~~sprzyjający~~ obrał stan duchowny, i do Krymu wyjechał, gdzie wyświęcony na księdza, był tam w 1638; bpem chełmińskim wyświęcony w Toruniu 19 czerwca 1639, + w marcu 1646 (Encykl VII 854 Bartoszewicz)

1680 + 1687 Działyński Michał Ignacy, syn Stanisława kasztelana chełmińskiego; sta kowalewski i kiszewski; w 1655 walczył przeciw Gust. Adolfowi; w 1669 mianowany miecznikiem ziem (Sygill. III f. 14) pruskich; bawiąc na sejm 1674 mianowany został doradcą przy boku prymasa przez czas bezkrólewia; następnie na elekcyi tegoż roku podpisał akt przysięgi Jana III. — W 1676 już jako kasztelan gdański podpisał potwierdzenie praw Prus przez tegoż króla. Dnia 29 pazdziernika 1677 otrzymał kasztelanię elbląską (Metr. kor. 212 f. 296); wreszcie mianowany 1680 wdą chełmińskim, + 1687 (Encykl VII 856 Leop Hubert). —

Działyński Piotr agończyk, syn Michała a wnuk Michała ~~a wnuk Michała~~ sędzi brzesko-kujawskiego; 1663
będąc podkomorzym ziemi dobrzyńskiej, w r. 1648 posłował na sejm elekcyjny.
W 1658 został kasztelanem dobrzyńskim; a w 1663 d. 20 lipca postąpił
na województwo chełmińskie (Sig. 7 fol. 140); jednocześnie otrzymał stwo kowalskie
(Encykl. VII 856 Leop. Hubert)

Koss Jan wojew. chełmińskim mianowany 1688, +1701. Był poprzednio kasztela- 1688 + 1701
nem inflanckim, po Felerzanie Ottonie, starostą ostrołęckim, starogradzkim
i Szynwałdzkim (Encykl. XV 669 f. 131), kasztel. inflanc., wojew. chełmińs. mian.
18 czerwca 1788 (Sig 14 f 115) + 1701 lub 1702 (Spis senat. w Muzeum Kaliss.

Województwo Czerniechowskie

– patrz Dodatki str. 39.

160

Bieniewski Stanisław Kazimierz, radwan, 1667 zawarł traktat andruszowski, a przedtem był kasztelanem wołyńskim 1655, wojewodą z Zatorą 1667 – był w Moskwie kiedy i strona z potwierdzeniem ... 1676. , w r. 1648 był pisarzem grodzkim łuckim i posłem na sejm, także 1650, skąd deputowany na tryb. radomski, poseł był na 11 sejmach, w wojnie ze Szwedami; pomiędzy 1655 i 1658 został kasztelanem wołyńskim; w r. 1660, 4 września został wdą czerniechowskim po śmierci Krzysztofa Tyszkiewicza, poseł do Moskwy 1667, sta łucki od 3 paźdz. 1673 (Syg. 12 f. 25), w 1676 poseł do Moskwy skąd powracający wkrótce umarł. (Encykl. III, 533 Leop. Hubert)

Kalinowski, kalinowa, Marcin, (syn Walentego ~~Aleksandra~~ [generała ziem podol.] który + pod Cecorą 1620) wda czernich. 1635, hetm. p. kor. 1646, pod Korsuniem 2 maja 1648 dostał się w jeniec; występuje 1650 koło Żwańca pod Beresteczkiem; pod Batohem poległ 1652. –
patrz wda bracławski — 1635–1646

Ledóchowski szalawa Stanisław, marsz. tryb. kor. 1701; konfeder. tarnogrodzkiej 1715, sejmu niemego 1717; wda Czerniechow. czy wołyński 1723 + 1725. — ? jaki

Ledóchowski szalawa Franciszek ur. 1728, podkomorzy 1765; wda czernich. 4 grud. 1776, usunął się z kraju, + 1783 — wda czerniechowski mian. 4 grud. 1776 (Sig 32 f 390), + 1782 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III — 1776 + 1782 (podkomorzy?)

Potocki pilawa Piotr, syn Pawła kaszt. kamienieckiego + 1674) kaszt. bełzki 1719, wda czernihows 1723 + 1726. — kaszt. bełzki, wda czerniech. mian. 26 marca 1724 (Sig 20 f 97) + 1726 (Spis Senat. w Monogr. Kossak — 1724 + 1726.

Załuski junosza Franciszek (syn Aleksandra wdy rawsk. + 1693) kaszt. wojnic. 1699, wda czernihows od 1696 – 1735. – potem płocki wda, + 17 listopada 1735 a Załusk, kaszt. wojnicki, wda czerniechowski mian. przed 5 czerwca 1695 (Sig 15, f 94), był 1699, 1703, i 1710 (Vol. leg. VI s. 7, 98 i 177) postąpił na płockie (Spis Senat. w Monogr. Kossak III — 1695

Kisiel Adam, wda czerniechows. (od 1648 po Kalinowskim Marcinie), a potem kijowski, + 3 Maja 1653. Gryzono tyu, sędzia ziem. ... turowy 1633, kaszt. bracł. 1640, kijow. 1646, wda bracł. 1647, kijows. 1648, słoje jeszcze ... rady ... ugodowie i sejmie 1649 + 1653. —

+1723. Krasnowski Mikołaj wda czerniechowski +1723 był wdą Czern. w 1715 (Raczyń. Obraz p. 18 ... Koaf. Tarnogr. t. 14 str. 70. h. junosza). podkomorzy ... wdą czerniech. mian. po 1717 + 1723 (Spis Senat. w Moncyg. Kossak. III

Tyszkiewicz Krzysztof Leliwa, podczaszy kijow. przeciw Kozakom i Tatarom, otrzymał w zastępstwie miesto wdy czerniechowskiego i stwo żytomierskie, + zapewne w 1660, bo w tym roku 4 września po jego śmierci został mian. wdą czerniech. Bieniewski Stan. Kazim. kaszt. wołyński. (Encykl. p. III 532 art. Leop. Hubert: Bieniewski). —

1783 — Wilga Ludwik, dziedzic Ponaców na Wołyniu, ze stwa grabowieckiego, ostatnim wdą czerniechowskim mianowany 20 Stycznia 1783 r. h. Bończa, sta grabowiecki, wda czerniechows. mian. 20 Stycz. 1783 (Sig 35 f. 101) Spis Senat. w Mon. Kossak. był nim w 1787 (Starożytna Polska III 880)

Felkerzamb Otto Fryderyk, sta czorsztyński już w r. 1680, które wziął po żonie Butlerównie z domu, która była wpierw za Ernestem Magnusem Grotussem, pułkownikiem i sta czorsztyńs. (Metr. kor. 214. 33.); marsz. inflancki, a potem wda czernichowski od r. 1689, na sejmie inflanckim przed śmiercią Jana III 1696; + 27 listopada 1705, ż. II Elżbieta de Windischgrätz. —

Lubomirski Józef stremiańsa, syn Stanisława Herakl. marsz. w. kor. + 1702, a brat Teodora wdy krak. + 1745) 1726 + 1732.
wda czernichowski ~~+ 1732~~ wdą czernichowskim mian. 26 czerwca 1726
(Sig. 20/190) + 1732 (Spis senat. w Monogr. Kossak. III), + 12 czerwca 1732 (Skar. Pole II 66).

Mieczyński Piotr (syn Stanisława wdy wołyńs. + 1723) kasztel. chełmski, potem wda czernichowski — 1737 + 1776
od 1737, + 1776. — h. Suchekomnaty, kasztel. chełmiński, wdą czernichowskim
mian. 8 lipca 1737 (Sig. 26/41), + 1776 (Spis senat. w Monogr. Kossak.

Potulicki Józef grzymała ze sty borzechowskiego i netawskiego, wda czernichowski 1732 + 1734.
mianow. 19 czerwca 1732, + 1734 — sta borzechowski, wdą czernichowskim
mian. 19 czerwca 1732 (Sig. 22/186) + 1734 (Spis senat. w Mon. Koss.

Gniński Jan h. Trach, syn Jana podkanclerzego kor.; st-a gradecki i knyszyński, które otrzymał po ojcu, został w 1681 wdą czerniechowskim (Metr. kor. 213 f. 600); następnie w 1683 bracławskim, a w 1695 pomorskim; + 1703. Na 1696 r. sejmie był komisarzem do traktowania z [illegible], podpisał elekcję Augusta II, a w 1699 pacta conventa. (Żychl. ~~XX~~ X 104 Lep. Hubert)

1680 + 1689 Jaskólski Stanisław Marcjan, h. Leszczyc, starosta [illegible] i krzemieniecki, strażnik polny kor.; w 1663 mian. kasztelanem sanockim (Sygil. 7 f 181) na sejmie 1676 mian. kaszt. kijowskim (Sygil. 13 str. I), a w 1680 wdą czerniechowskim (Metr. kor. 213 f. 267), + 1689. patrz kaszt. kijowski

1734–1737 Narzymski Jakób, jako rada wdztwa czerniechowskiego delegowany był z sejmu na trybunał skarb. radomski, który odbywał się wiosną 1737 r. (Lep. Hubert pam. hist. II 216) czy nie był później pomorskim? h. Dołęga, podkomorski, wdą czerniechowskim mian. 24 paźdz. 1734 (Sig. 24 f 25) postąpił na pomorskie 8 lipca 1737 (Sig. 26 f 40) Spis senat. w Monogr. Kossak.

Wdztwo utworzone 1635 r. a kasztelanija 1633 – pierwszym woje-
wodą Marcin Kalinowski
a pierwszym kasztelanem
Mikoł. Kossakowski
Staroż. Polska II 1390

Wojewodowie Dobrzyńscy

Piotr był w r. 1300 sędzią dobrzyńskim, księciem Dobrzyńskim był wtedy Ziemowit syn Kazimierza
(Kodex Lubomirs., Dyplom. p. 178 ed. Ziemowit str. 558)

Denhof Otto wda derpski 1585.

Wojewodowie Dorpaccy

Denhof Kasper, Teodora wdy Inflant syn, ur. 1588; wda dorpacki, potem 1633 sieradzki, jeździł po Cecylię Renatę 1637, tytuł książęcy principes s. r. i. dla całego imienia otrzymał, +1645.

Leszczyński wieniawa Przecław (syn Andrzeja wdy brzes-kuj. +1606) ur. 1605, kształcił się w Belgii 1625, wraca 1629; wda derpski 1638. (brat Arcbpa gnieźn. +1658)

Leszczyński Jędrzej wieniawa (syn Rafała wdy bełz. +1636) wda derpski +1648.

Leszczyński wieniawa Wacławowicz Władysław (syn Rafała wdy bełz. +1636) wda derpski 1667, postąpił na łęczyckie +1679.

Opacki Zygmunt, wda derpski 1634.

Kurcz Marcin z Kuraszów miecznik na Wołyniu, był sędz. dorpskim

Tyzenhauz Gotard Jan, nadt. inflancki 1621, potem sędz. derpski, i ekon. malborski, w podróży z Zyg. III do Szwecji ~~[illegible]~~ umarł pa [illegible] 1645 - , +1641 (Monogr. Kossak. III 49)

Karnkowski Dadźbóg Junosza sędz. dorpacki, żona jego Gryzelda Łobuska córka Marka sędz. lubels. (Monogr. Kossak. III 189)

Kiszka Mikołaj z Ciechanowiec sędz. dorpacki 1620. żona Helena z Obor Leśniowolska (Akta grodzkie Stryjcain X 587), 1622 (XI 293

Bażeński Jan (spolszczone z von Beisen) burmistrz i rada Gdańsk 1454. + ...

patrz o nim świązni żył jeszcze 1478 kiedy otrzymał konsens na nastawnictwo żaglowego w Haffie (Metr. kor 12 f. 238. (Encykl. p. 1. II str. 1081)

Wojewodowie Gdańscy

Mis.

nr 230

Wojewodowie Gnieźnieńscy.
Wkp.
patrz Dodatki str. 40.

166

Jarosz h. Łodzia 1145 (Niesiecki upewnia że w liście fundacyi klasztoru Lędzkiego, Jarosz gnieźnieńskim się mieni).

Bronisz wda został po r. 1234, był nim 1237, wymieniony w akcie konfirmacyi nadania w tym roku in codice dipl. Raczyń. p. 18, umarł przed 1244. (Wda poznańskim zwany od Okolskiego mylnie jak to postrzega Niesiecki t. II p. 311)

Dzierżykraj, wda w latach 1244, 1246, 1252, 1256 in codice dipl. Raczyń. p. 27, 30, 39, 44; Nakiel. p 167, 172; Jaberzyński archiv. theol. wyczytał Wirzytragio; Roeppel.

Herkobald wymieniony w r. 1259 przez Naruszewicza. Policzył go wszakże poznańskich Niesiecki jako Herkobalda herbu Wieniawa pod latami 1253, 1258, a to na słowo Długosza, ale sam w t. V p. 270 pod Kościeleckiemi, odrzucało, idąc za zdaniem Kromera lib 9. Herkardem go zowie Bielski p. 182. — Tenże wymieniony jest w 1258 u Jaberzyńskiego archiv. theol. p. 359 (Roeppel); w 1260 in codice dipl. Raczyń. p. 56. — Tenże pisany Jarkelbold 1276 dipl. pulav. w prawod. pol. civil. i krim. p 200. Tenże może jeszcze w r. 1278 in codice dipl. Rzyszcz. t. I p 99; a pewnie 1280 (Nakiel. 205), którego jako Arkenbolda herbu Nadwan w 1280 między kaliskich Niesiecki wciągnął (t. I p 145), choć w liście Przemysława Wielkopolskiego u Nakielskiego Miechovii p. 205 wyraźnie wdą nazywany gnieźnieńskim. Byłby tedy ten Herkobald gnieźnieńskim wdą lat najmniej trzydzieści. — 1278 Kod. Małopolski I. 94.

Tomisław w. 1290. in codice dipl. Raczyń. p. 82. Tego Niesiecki a Bielskim p. 213. i Okolskim l. II pod imieniem Tomisława z Szamotuł Ostroroga herbu Nałęcz, w wojewody poznańskie zaciągnęli, naznacząc mu rok zgonu 1300.

Benjamin zabity 1354 od Maćka Borkowicza poznańskiego wdy (Boguph. inter script. Sommersb. l. II p. 93.; Długosz, etc. –

1768 – 1775

Lutkowski August wda gnieźn. 1768, kaliski 1776, poznań. 1781 + 1785 (Stycz. syn Aleksandra Józefa (nadw. lit. książęcia imperii) + – maltiż zakonu maltańskiego w Polsce, Marszałek Rady nieustającej w 1775-6, + 7 stycznia 1786 miał lat 57. – i Maryi hrabianki Stein Oettingen; pisarz w. kor. 1764 – 1768 mianowany od Stanisława; postąpił na wdę gnieźn. 7 marca 1768 (Tab. hist. pis. kor. 185) wda gniez. mian. 7 marca 1768 (Sig. 32 / 15) rezygnował 1775 (Spis senat. w Monarch. Kossak.

1775 – 1786

Lutkowski Antoni (syn Aleksandra Józefa Lanckiego nadw. lit.) wda gniezn. 1776, kaliski 1784, kanclerz za Targowicy kor. 1793, 4 maja + 1794 apopleksją + 1796 16 Stycz. Przeczytawszy Radziwiłła i Stanisławie Sułkow. Generał wojsk kor. wda gnieźn. mia 11 Kwiet. 1775 (Sig. 32 / 340), postąpił na kaliskie w 1786 (Spis senat. w Monarch. Mossakowski

Zbijewski Ruch, roda, uantelan z kolei: nakielski, gnieźnieński, kaliski i poznański, 1790.
wreszcie woda gnieźnień od 21 paździer. 1790, umarł zaraz po tej ostatniej nominacji. Dawniej był marszałkiem prymasa Władysł. Łubieńskiego — kaszt. pozn.
woda gniezn. mian. 21 paźdz. 1790 (Księg. 37 f. 87) + 1790 (Spis Senat. w Monogr. Narsan III

Janusz z Kościelca woda gnieźnień 1412 (Luk. Gołęb. Panow. Jagiełław I 521). - tenże w Horodle, w grudniu 1413 jest wodą gniewkowskim (Vol. leg. I, 71) i zaraz potem znowu wodą ino wrocławskim. (patrz Dodatki oznikami wedtu sh 7) Jan z Kościelca
woda gniezn. 2 paźdz. 1413 podpisany na akcie Unii z Litwą (Plater Zbiór pamiętn. do dz. pols. I str. 14

Franciszek
Kęszycki Klemens kaszt. kaliski przeszedł na wództwo gnieźnieńskie, a kasztelanję kaliską po nim w Styczniu 1786 wziął Rafał Gurowski patrz Gurowski Rafał kaszt. poznański
h. nałęcz, kaszt. kaliski, woda gniezn. mian. 6 lutego 1786 (Księg. 36 f. 38) 1786 + 1790
+ 1790 (Spis Senat. w Monogr. Korsak III

Radzimiński Józef h. Brady, sędzia ziemski gnieźnieński, woda gnieźnieński 1790
mian. 13 listop. 1790 (Księg. 37 f. 93) Spis Senatorow w Monogr. Korsak III

Wojewodowie Inowładysławscy (Lel.)
albo
(inowrocław. czyli gniewkow.)

169

Jarosław, wda władysławski 1288 (Roeppell) Jest to inny od Jarosława brzeskiego kujawskiego. Gdy bo w r. 1307 książęta Władysławscy we Władysławiu potwierdzają sprzedaż Włodzimira z Łojewa syna wdy Jarosława (Kzp. p. 178), tego Włodzimierza nie za syna brzeskiego Jarosława, ale za Jarosława władysławskiego przyjąć wypada. –

Bronisz wda władysławski 1304 (Kzp. I. V. 166, 167)

Jan z Płutnicowa wda władysławski 1339 (Kzp. I. II 262, 264), 1343 (Naruszew.)

Mościerou, wda gniewkowski 1355 (Kzp 212).

5. Maciej z Radolina leszczyc. wda włodysł. (ino) 1400, 1401 (Rzy. 272), 1403.
Radoliński

6. Janusz z Kościelca ogończyk 1413 wda gniewkow. (Dział.); 1422, 2 kwiecień. wda inowładysł. (Rzy. 300) wda inowrocł. i gniewk. 1413–1422; wolegacyi do ... 1420 z krzyżakami. – Jan z Kościelca wda włocławski był na zjeździe w Warcie 1423 (Długosz XI str. 472 ed. Lips.) (Bibl. Warsz. Czerwiec 1874 str. 439). –

7. Maciej z Łabiszyna prawdzic 1422. – wda brzeski ... 1413, 1421, inowrocł. 1422. – (sprawadził z Brześcia)

8. Jarand z Grabie lub z Brudzewa pomian 1433 wda włodysł. (Rzy. 321) 1434 wda inowładysł. (Rzy. 316) 1438. – Jarand z Brudzewa, jako wda włocławski podpisany na dyplomie Wł. Jagiełły 1430 16 maja, w Nib. archiwum Sieradz. Bib. Ossol. pis. pod. Wojcik t. II 332. – chorąży kujawski, z sejmu 1426 posł do Mistrza krzyż. i w r. 1427 był już wda inowrocł. i dopełniał rozgraniczenia z Krzyżakami (Engel IV 412)

Mosrzyc był wsią gniewkowską przez cały panowanie na tem księztwie Władysława białego, najpierw od 1349 (Encykl. pow. art. Wład. biały. t. 27 str. 361)

Województwo Gniewkowskie
później Inowrocławskie

Janusz z Kościelec woda Gniewkowski podpisany na akcie unii Lit. z Pol. 1413 na sejmie w Horodle (Niemc. Zbiór pam. o d. pol. I 346). Hanns wajewode czu Gnewcow 1414 (Stronczyń Wzory pism dawnych)

9 Maciej Dołabowski topor.

10 Mikołaj Scibor Szarlej junosza +1457. str. tuchowski i tucholski. pod Chojnicami dostał się w niewolę Krzyżaków.

11 Mikołaj z Kościelca ogończyk 1457, 1461.

Jan z Łabiszyna woda Inowład 1459.

12 Jan z Kościelca ogończyk 1466, 1470. Jako woda Inowrocławski podpisał 1459 we Wtorek przed nawróceniem ś. Pawła na sejmie w Piotrkowie przywilej dla klasztoru świętokrzyskiego na dziesięciny (zob. Gacki Klasztor bened. na Łysejgórze 211) także 1463 (tamże 213)

13 Jędrzej z Kretkowa dołęga 1478, w r. 1479 podpisał jako świadek przywilej dla klasztoru świętokrzyskiego na Łysej Górze (ks. Gacki 219)

14 Mikołaj z Kościelca ogończyk 1480.

15 Jan z Oporowa sulima 1483 || syn Piotra, a po zmarłym Janie synu Mikołaja zrazu inowrocławskim został brzeskokujawskim (Żegal XII 978 Fel. S.)

16 Mikołaj Działyński ogończyk 1485. || syn Piotra podkomorzego dobrzyńskiego, młodość spędził w wojnach z Krzyżakami; w r. 1484 podniesiony do województwa inowrocławskiego (Metr. kor. 14 f. 94). Ożeniony z Donaborską. (Żegal VII 841 L. Haler…

17 Maciej ze Służowa Radwan 1493 (Rzy. 203) postąpił na województwo brzeskie kujawskie. Maciej ze Służewa wda kujawski podpisał przywilej dla klasztoru świętokrzyskiego na Łysejgórze, r. 1491 w piątek po św. Trzech na ścieżce Radawskim, ale niemógł być kujawskim wdą, bo tenże przed nim podpisany Jan z Oporowa wda brzeski, tym sposobem Maciej ze Służewa musiał być wdą inowrocławskim (ks Gacki klasztor Benedyktyńskiego księża na Łysejgórze 221

18 Jan Kościelecki ogórczyk 1497

19 Mikołaj z Kretkowa Dołęga 1501 (Rzy 229. 357) 1505, postąpił na województwo brzesko-kujawskie — najprzód kaszt. rypiński 1496, następnie wda inowrocławski 1501 do 1505 (C. D. Rz I, II), w końcu brzesko-kuj. po Mikołaju z Kościelca (Encykl. XVI 55 J. Bieniewski)

1512–1523

Łaski herbu Korab Hieronim czyli Jarosław syn Jarosława wdy sieradz. 1510–1519), wda inowrocław, i Łanczycki wnet sieradz 1524. †1542 — patrz wodowie sieradz. — krajczy kor. 1520 (Metr. kor. ks. 37. fol. 20); 1521 (Metr. kor ks. 37 f. 103, 147); 1522 (Metr. kor ks. 37. f. 135; ks 35 f. 566; ks. 35 f. 611). — Wda inowrocł. od r. 1522 (Metr. kor. ks. 37 fol. 376, 453). — w czasie zaś sejmu w Piotrkowie (Metr. kor. ks 36 f 426) posunięty został 19 Grudnia 1523 na województwo sieradzkie, a opróżnione po nim miesto zajął Andrzej z Oporowa. — (Bibl. Warsz. 1861. Lipiec Art. Łaski Hieron.)

Latalski Janusz z Łabiszyna, pod Orzanowem 1529 jeniec tatarski; wda inowrocł. 1535; w legacyi do ces. 1533; wda pozn 1539; w legacyi na przyjazd Elżbiety 1542 †1557.

od 1659

Opaliński Łodzia Jan, (syn Piotra wdy kalis. +1665) wda Inowrocł. 1660, kaliski 1667, przeszedł na brzes-kuj. oraz gener. w. p. od 1667/1673 +1684

F. M. L. Engel XIX 945.

Przyjemski Stanisław (kanl. brzes. Wojciecha syn) wda pozn. 1674, a od 1628 Inowrocł i gener. wp. Mar. nadw. kor. 1630 +1643. —

~~Radoliński Leszczyc, Maciej z Radolina~~ Moraczewski prawdziw Łaski Ludwik syn Jakóba wdy brzes-kuj +1657) kanl. inowrocł. woda 1669 +1679. —

Szczawiński prawdzic Jan Albert, syn Jakóba wdy brzes-kuj +1657) kasztel. inowrocł. 1670, łęczycki 1671, wda inowrocł 1679 +1683. —

1729 – 1748

Szołdrski Ludwik, kaszt. gnieźn 1720, wda kalis 1722, inowrocł 1729 +1756

generałem wielkopolskim został w 1729 po śmierci Jana Prebendowskiego (Szajnocha Szk. hist.-Gaz. Berlińska Vossa – II 297) h. Łodzia wda kaliski, wdą inowrocławskim 15 Maja 1729 (Sig 2247), postąpił na pozn. 1748 (Spis Senat. w Monografii Wolsk

Łomicki Łodzia Stanisław, syn Mikołaja ... kast. międzyrz. od 1520, kalisz. 1527, wda inowrocł. 1525, kalisz. 1535 + 1539.

Żegocki Jastrzębiec Krzysztof, syn Jarosza kaszt. przemęckiego + 1634) ... 1655 pod Koźminem, 1658 w Danii, marsz. tryb. kor. 1660, wda inowrocł. 1667, ~~[illegible]~~ bp chełmski 1669 + 1672. — Niesiecki mówi że ... obrał ... 1671 i bpem chełmskim był mianowany, a Bartosz: że umarł jako był nominat kujawski w czerwcu 1673 — a bpem pozn. ... 1672 i na sejmie 1673

Z wdy inowrocł. mianowany bpem chełmskim 24 paźd. 1669 (Encykl. III 408 ...) biskupstwo chełmskie zostawił bpem kujawskim w Kwietniu 1673 (Łamże) i umarł zaraz nominatem (Łamże Jan

wda inowrocławski podpisany w 1666 na deklaracji łaski królewskiej po bitwie pod Mątwami - Łasek u Wolffa str. 192. jest to tak zwana ugoda łęgońska. —

Andrzej z Oporowa wda inowrocł. od 1523 (albowiem Hieronim Łaski wda inowrocł. mianowany został 19 Grudnia 1523 na sejmie w Piotrkowie wdą sieradzkim (Metr. kor. Ks. 36 f. 421 b), — a opróżnione po nim krzesło zajął Andrzej z Oporowa. — (Bibl. Warsz. 1861. Lipiec art. Hieron. Łaski) 1523 —

Krotoski Jan wda inowrocławski podpisał unię Litwy z Pol. na sejmie lubel. 4 lipca 1569 r. Wespół Bibl. ... pol. t. VI. Jan z Krotoszyna wda inowrocławski podpisany na przywileju Zygm. Augusta z 7 maja 1572, którym Zyg. Aug. potwierdza Mikołajowi Sapieże ... tytuł hrabiego na Kodniu nadany mu przez ces. niem. (Bohomolec Życie Lwa Sapiehy str. 72 u Bobrowicza Lipsk 1837)

Radomicki Kotwicz, Hieronim, woda inowrocł., sta wschowski, z sejmu 1628 komisarz do ustanowienia granicznych sporów, +1652.

Rozrażewski Doliwa Jakób Hieronim, ~~kasz~~ woda inowrocł., pułkownik wojsk polskich, walczył przeciw ~~Kozakom~~ 1648. jako woda inowrocł prowadził w 1655 pospolite ruszenie przeciw wkraczającym do Polski Szwedom pod Ujście (Szajn. III 352 art Opaliński Krzysztof), wodą inowrocł do 1659 (tamże 373)

Spławski Jan Leliwa, woda inowrocławski 1587 podpisał elekcję Zygmunta III. jako woda inowrocł. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. Pol. II, 198)

1790 — Sumiński Piotr Leszczyc, sta bodzanowski, rotm. nowalski, później kujawski, dostał województwo inowrocławskie 1790. Ostatni dostojność tę piastował. W. laski marsz. brzes-kuj. woda inowrocł mian. 29 listop. 1790 (Lig 37) 95 (Spis Senat. w Monarch. Konarski III

Szmeryński Piotr prymata, wda inowrocław podpisał protestacyę przeciw dyssydentom 1573.

Moszczeński Jędrzej Nałęcz, sta kujawski, administrator starostwa na Spiżu ~~najprzedzeski~~ ~~Lubomirskiego~~ wjechał na Spiż 7 lutego 1745; kaszt. inowrocław w lipcu 1754, a stwo Kujaws. abdykował na brata Teodora: wda inowrocł. 1764. +1784. ~~kaszt.~~ wda inowrocł. mian. 14 grud. 1764 (Sig 30/4) + 1783 / Spis Senat. w Mon. Korsak III — 1764 + 1783.

Mycielski Józef wda inowrocł. przedostatni, od r. 1784, +1790. – sta kamiński (Ényel. XIX 116 Polsk.) h. Dołęga sta kamiński, wda inowrocł. mian 10 stycz. 1784 Sig 35/160/ + 1790 — 1784 + 1790.

pała Bart. h. Świeże co znaczy: i przed nim czy i Antoni był wda inowrocł. ?

Radomicki Maciej, kaszt. kaliski, od r. 1702 wda kaliski, ale gdy otrzymał Generalstwo Wielkopolskie, przeniósł się podług prawa na niższe miejsce w senacie, to jest na inowrocławskie, tak że ledwie kilka miesięcy siedział na wdztwie kaliskiem w r. 1703. – poznański wszedł 1726 po Zygmuncie Radomickim i + 1728. h. Kotwicz Generał Wkpolski, wda inowrocł. mian 8 lut. 1703 (Sig 16/23), rezygnował 1725 następnie wda poznański / Spis Senat. w Mon. Korsak III — 1703 – 1725

1726 +1728

Radomicki Jan, syn Jędrzeja wdy poznań. w ciągu po ustąpieniu Macieja wdztwo inowrocł. (więc pewno 1726 bo w tym roku Maciej przeszedł na pozn.), + w Lublinie jako marsz. tryb. lubels. w kwietniu 1728. — h. Kotwicz, sta międzyrzecki i osiecki, wda inowrocł. mian. 15 Lipca 1726 (Sig 21 f 59) + 1728 (Spis Senat. w Monogr. Kossak.

1757 – 1764.

Zamojski Jędrzej Józef syn Michała Zdzisława wdy smoleńs. + 1735 i Działyńskiej Anny wdziwnej chełmiń.), ur. 1716; sta rostocki i halicki; wda inowrocławski został 21 sierp 1757. Na sejmie koronacyjnym Stan. Aug. Kanclerz w., w grudniu 1764, złożył pieczęć 14 października 1767; w r. 1776 wyznaczony przez sejm do spisania kodeksu dla Rplitej. + 10 lutego 1792, z Konstancyą Czartoryską wdową po synowcu Klemensie, pasierb kanclerza. — sta rostocki, wda inowrocł. 21 sierpnia 1757 (Sig 29 f 42), postąpił na Kanclerstwo W. Kor 1764 (Spis Sen. w Mon. Kos

1596

Gostomski Jan, wda inowrocławski był nim 1617 (Bohom. Żywot Jer. Ossolińskiego 17) h. Nałęcz syn Hieronima wdy poznańskiego; od r. 1588 sta wałecki, a od 1590 i warecki, które mu ojciec ustąpił. W 1596 był wdą inowrocławskim w 1620 mianowany wdą brzesko-kujawskim; wkrótce w tymże roku, 10 października postąpił na wdztwo kaliskie, + 1623 (Enzykl X 339 d. Wóbert) wda inowrocł. 1603 Acta Stor. IX 66, 1615 f. 461., 1616 (X 15), 1619 (X 379)

1602 –

Działyński Michał syn starszy Pawła kanl. dobrzyńskiego + 1613, i Krystyny Kostkówny wdzianki chełmińskiej; sta gniewski, bobrowski i międzyłęski. Poseł na sejm 1589. Podpisał transakcyę będzińską. Wda inowrocławski od 25 Kwietnia 1602 — siedział na tym urzędzie jeszcze w listopadzie 1608. Wówczas posłem do Krymu; w nagrodę że podjął się tego poselstwa, otrzymał stwo gniewskie (Krasicki dopełn. do Niesieckiego III 460). Postąpił na wdę kujawskiego w r. 1609 lub następnym. Konieczna do pogranicza od Śląska w 1613; z I. Czemówna wdzianka pomorska; II Regina Eisenreichówna, która po jego śmierci poszła za Alb. Stan. Radziwiłła ochmistrza polnego litewskiego. Datę jego śmierci położyć należy na 1615, ale kiedy umarł właściwie, niewiadomo (Enzykl VII 853 Bartoszewicz)

Grudziński Zygmunt h. grzymała, syn Stefana kaszt. nakielskiego +1588); w r. 1617 __woda inowrocławski__, postąpił w 1628 na __województwo kaliskie__ (Metr. ser 177 f 47). Z tym w 1629 wyznaczony do komisyi mającej się zająć rozgraniczeniem Polski od Węgier, Szląska i Brandeburgii. Dalej wnosi czynność pierwszy go tym z r. 1638, a potem do kapituły wojska kor. walczącego z Moskwą. +1653. (Ensgal X 800 L. Habert)

~~Oporowski Władysław sulima legt. __Kasztel. inowrocławskim__ w 1498. (Ensgal XIX 978 F. M. S.)~~

~~Op~~ Jan z Oporowa __woda inowrocławski__ w 1527 (Ensgal XIX 978 F. M. S.)

Gałecki Franciszek, __woda inowrocławskim__ nazywa go Zawisza w pamiętnikach swych pod r. 1797, str 191. wysłany był wtedy z Flemingiem przeciw Kontemu de Prus. przez Augusta II Gałecki Franciszek Zygmunt h. junosza, z Kuchnistrzów już w 1699 __woda inowrocław__ (Vol. leg __VI__, 56) postąpił na kaliskie 1703 (Spis Senat w Monogr Kossak — 1703

Grzybowski Franciszek __kasztelan inowrocławski__ 1705 (pod tym rokiem wspomina go Zawisza w swych Pamiętnikach str 232. —

Szołdrski Władysław h. Łodzia, (syn Ludwika wdy kalis, inowrocł, poznan. od 1748) 1748 +1757. Generał Wkopolsk, __woda inowrocł__ mian 16 sierp 1748 (Sig 28 f 83) +1757 (Spis Senat w Monogr Kossak III

Wojewodowie Kaliscy.

Nkp.

176

Jarosz 1173, 1188 (Lelew. p 172. 180) Jarosz wojewoda kaliski 1145 (sic)

krabia z Ostoja.

Mikołaj z Czarnkowa natsir + 1192. Czarnkowski, Mieczysław Stary ks. wielkp. nadał mu na zamek Czarnków i dobra, przywilej datowany w Rogoźnie. Następnie po 1. kwiet 1193 uwolnił poddanych od władzy wójtów mieyszych i nadał im prawo sądzenia decapitationis, mutilationis et eruvationis, które niektóre wszędzie wałeckim przylegały. nadał 1192 (Starož. pols. I 125)

Stefan 1212, 1236 (Voigt. cod. p 9; Dreger p. 175; Roeppel)

Dzirżykraj 1242 (Rzy. 46; Roeppel), 1243, 1244 (Naruel. 167; Roeppel). Czy można powiedzieć czy postąpił czy przeniósł się gdy z tym imieniem na ostatek Gnieźnieńskim się mianuje. –

5 Sędziwoj z Czarnkowa natsz. + 1245.

6 Jarostius czyli Jaroslaus 1247 (Rzcz. 33, 37; Roeppel

7 Jan syn Albrechta 1252 (Racz. 257). Stronnyniś ktory piem dam

8 Erkenbold 1253 (Rzy. 67) czy można powiedzieć że wreszcie na Gnieźnieńskie postąpił, bo to imię kaliskim się więcej nie mieni, a wyraźnij gnieźnieńskim. (Dlatego tak Arbeldusa h. Wieniawa 1264 zmarłego, jak Arkenbolda h. Nadwar 1280 zmarłego, jak też Kosiecki nalazł, wypada na Gnieźnieńskie odesłać wszystko. -

9 Mikołaj z Kościelca ogończyk † 1258.

10 Janek owo 1280 (u Naruszewicza)

11 Mikołaj z Czarnkowa nałęcz † 1283.

Kościelecki Mikołaj ogończyk, wda kalis. więziony przez Kazim. kujaw. sieradz. † 1285.

12 Mikołaj (inny od poprzednich) 1286 (Rzy. I. II, 114), 1288 (Rzy 125. 133; Racz 79), 1292 (Jabczyns. p. 368), 1293 (Racz 84), 1294 Dogiel IV, 33; Jabczyń. p. 96), 1297 (Rogge), 1302 (Racz 92). M. Czarnkowa nałęcz umarł 1283 wedle Niesieckiego: ten tedy Mikołaj z aktów nam znanych może inny. – Z Kalinowy, zaszła, Mikołaj wda kaliski 1286–1302. – Mikołaj z Czarnkowa h. nałęcz między 1280 a 1305 był wdą kaliskim (Encykl. VI 169)

13 Marcin 1314, 1327 (Rau. 98; Kzy 184, 188, 189)

14 Mikołaj z Szamotuł matza 1343

15 Przecław grzymała + 1360.

16 Przedysław z Gołuchowa Wieniawa 1369 (Kzy. 234, 236) + 1370. Przedysławem zwany u Naruszewicza. wojew. kalis. oraz Generał ok. r. 1360, usunięty 1371. !!
Przecław z Gołuchowa h. Wieniawa, najpierw kanclerz, a około 1360 wojewoda kaliski; Kazimierz W. mianował go Generałem Wielkopolskim. Król Ludwik usunął go z Generalstwa a w jego miejsce mianował Ottona z Pilczy. Przecław został przy wojsku. Rok śmierci jego niewiadomy (Encykl. X 171 Leop. Hubert)

17. Sędziwoj z Szubina topor. 1382 (Dług.) ~~1369 (Rzy 234, 236)~~ 1392, 1396 (Racz. 135, 137; Rzy. 65) 1401. 11 Marca (Rzy 272) + 1401. Odznaczył się 1346 w kraju ze Szlązakami, Niemcami i w Węgrzech; gener. wp. 1371 do 1377 i dwukrotnie 1373, 1375 Władysława Białego napaść uskromił; w wyprawie na Ruś 1377; starosta kraw. i brzes. i kujawski 1381, oraz woda kaliski 1382; w Węgrzech 1384 więziony; Jadwigę 1385 przyprowadził, + 1401 – woda kaliskim podpisany 1382 na akcie konfederacyi w Radomskiej dla utrzymania na tronie polskim córki króla Ludwika (Dobrzeg. I ~~58. Band~~ 26 w z Okręgi. Czapsko Dar. pol. 187 / Szajn. Jad. i Jag. I 317); podpisany na przywileju dla klasztoru tynieckiego danym w dniu w Oktawę św. Szczepana 1393 (Ks. Gacki Klasztor benedyktyn. w Tyńcu 201)

18. Maciej z Łabiszyna (z Wyszora topor), 1408, 1416 (Rzy. 243, 281), 1421. Maciej z Wąssoce woda kaliski han podpisany na akcie Unii Litwy z Polską w Horodle 1413 (Kemen. Zbiór Pam. o dawn. Pol. I. 346) i w Płaskowa 1413, w Zbiorze pam. do d. pol. I ch. 14), 1414 Stronczyńskiego Wzory pism dawn. № 45

Mikołaj z Wszeradowa woda kaliski był na zjeździe w Wiedniu 1423 (Długosza XI 472 [illegible] od Lipska (Bibl. Warsz. Czerwiec 1874. str. 439). —

19. Sędziwoj z Danaborza topor. 1430 (Rzy. 306, 316), 1431,

Maciej z Brzezia Łodzia, dworzanin Witolda w. ks. lit. przyjęty w Horodle Mierucha, jednego z panów lit. do herbu Łodzia, żył około r. 1432. –

20. Marcin ze Sławska nadwan, 1437 (Rzy 318), 1438.

21 Marcin z Kalinowy zaręba 1477, 1478.

22 Stanisław Ostroróg nateż 1469 (Krzy 341) postąpił na poznański 1475. namiestnik międzyrzecki do 1450, gnieźn. 1450, gener. w. p. 1440 do 1450; wda kaliski 1451, poznań. 1475 + 1477, w bogactwach wielu, mniej rycerski, wierny przeciw Krzyżakom, lepiej sławny 1440 pod Warną. — w 1475 jako wda kaliski odprowadzał Jadwigę córkę Kazim. Jagieł. księżnę Jerzemu bawarskiemu do Bawaryi (Szujski Lesie hist. II 120 wyd. II według Długosza). 1459 podpisał przywilej dla klasztoru Łysogórskiego jako wda kaliski (ks. Gacki Klasztor Bened. na Łysejgórze 211); 1463 (tamże 212)

23 Maciej z Mośzyna czyli z Bnina Łodzia postąpił na poznański 1477; wda kalis. 1476. generał wielkopolski; towarzyszy królewnie Zofii do Brandenb. 1477; w Kolonji 1485 przy koronacji; przywódca w boju z Tęgańskim; żył jeszcze 1491. Był wdą kaliskim od 1475–1477 a później wdą pozn. i zarazem gener. wkpolskim (Encykl III 809)

24 Jan z Kalinowy zaręba, 1478, 1479. namiest. santocki 1460, sieradzki 1461; stoje przeciw Krzyżakom jeszcze 1475; wda kaliski 1478, 1479, 1479 (ks. Gacki 219)

Jan Świdwa z Szamotuł natąp. 1493 (Rzy 203) postąpił na poznańskie 1495.

Jan Sędziwoj Czarnkowski natąp., postąpił na poznańskie 1497. Już r. 1476 będąc kasztelanem santockim załatwił spór z Janem Kostką i Bażeńskim, w 1485 został kasztelanem gnieźn.; w 1495 wdą kaliskim i podpisał w 1496 potwierdzenie statutu króla Kazimierza (V. L. I, 280); w 1497 postąpił na wdztwo poznańskie na którem † 6 maja 1499 (Engel. VI 171 Leop. Hubert) 1495 - 1497

Sędziwoj Szamotulski natąp., postąpił na poznańskie 1499. Szamotulski, kasz. międzyrz. 1476, kaliski 1487, wda 1497, poznan. 1499 † 1510.

Mikołaj Gardzyna z Lubrańca godziba 1501, 1505 (Rzy. 229, 357) postąpił na poznań. 1510 (syn Grzegorza Dzikerusa podkanclerza i wojewodzica † 1496); kaszt. lendzki 1496, wda kalisk. 1499, poznań 1510 † 1510, przekazał i brat. tem Janem bp. poznań. wszystkie dobra na Tomasza kaszt. brzes.-kuj. 20 lutego 1537 ostatniego z Lubrańczyków. Mikołaj Gardźnia z Lubrańca wda kaliski podpisany 1504 na potwierdzeniu przywilejów klasztoru benedykt. w Lubiechowie (Ms. Gochk Klasztor Benedykt. w Lubieszowie 32)

1628 + 1653

Grudziński Zygmunt przypuszcz. wda kaliski do 1653 (bo Łukasz mówi że po nim nastąpił syn jego Jerzy Karol. Syn Stefana kasztel. nakielskiego +1588; w r. 1617 wda inowrocławski, postąpił w 1628 na wództwo kaliskie (Metr. kor 177 fol. 47) Z sejmu 1629 wyznaczony do komisji mającej zająć się rozgraniczeniem Polski od Węgier, Śląska i Brandeburgii. Do tejże samej czynności przeznaczył go sejm z r. 1638, a przytem do zapłaty wojsku kor. walczącemu z Moskwą. + 1653 (Encykl. X 800)

1653 – 1661

Grudziński ~~Jerzy~~ Karol przypuszcz. (Zygmunta wdy kalis. +1653) syn), po ojcu wda kaliski 1653, poznań. 1661, +1678, zasłynął przy Karolu Gustawie, wonczas żwawie stawał przeciw Duglasowi i Szwedom pod Toruniem. — Święcki nazywa go Jędrzejem, Kochowski nazywa go Andrzejem. || Andrzej Karol. hr. na Rogoźnie; w 1650 został kasztelanem nakielskim; 1653 d. 16 Kwiet. (Metr. kor 195 fol 1) posunięty na wództwo kaliskie; z którego 1661 przesiadł się na poznańskie; którym też zostawał do 1665, ale w 1656 już [illegible]; sejm 1670 wyznaczył go komisarzem do rozgraniczenia i załatwienia sporów między Śląskiem a Wielkopolskiemi prowincjami. + 1678 (Encykl. X 801 i Hubert)

Z Kalinowy Zaręba Wawrzyniec, (syn Marcina kaszt. sieradz.) marsz. nadw. kor. 1420, w supplicacjach do królowej Zofii 1427; kaszt. kaliski 1433; posłaniec Szlązski 1438, pomoc do Świdrygajły; w Węgrzech 1443; wda kaliski 1450 + około 1460.

Z Kalinowy Zaręba Jan kanl. pozn. 1505, wda łęczyc. 1510, kaliski 1513, w pruskiej wojnie 1520, umarł + ... podpisany 1520 25 Kwiet. na ~~[illegible]~~ przywileju [illegible] teraz jako wda kalisz. Wojciech Bel. [illegible] +1520 Encykl. powsz. 28 art. Szkaranda; – Zygmunt przychyla się do prośby Jana Zaremby z Kalinowy wdy kaliskiego daje 1512 przywilej na jarmarki w miasteczku Dynowie (Star. Polska II 680)

Leszczyński Wieniawa Rafał, marsz. sejmu 1683, wda kalis. 1685, poznański 1687, gener. w. p. 1690, schodzi na wództwo łęczyckie 1692, w poselstwie do Turcji 1700, [illegible] podskarbi kor. 1702, + 31 Stycznia 1703. — syn Bogusława podkanclerzego kor. + 1660, a ojciec króla Stanisława. — był wychowany, z podstolego, stolnik, krajczy kor. już był w r. 1678, chorąży w. kor. od 1683, postąpił na wdę kalis 1685 ~~[illegible]~~ z Anny [illegible] dziedziczki [illegible]

Leszczyński Wieniawa Wacław (wdy brzes-kuj. Rafała syn); kanl. kalis., wda 1611, podkancl. kor. 1620, kanclerz 1624, gener. w. p. 1627 + 1628. — ojciec Andrzeja arcbpa gnieźn. + 1658. –

Leszczyński h. Wieniawa Stefan (syn Wacława wdy podlask. +1722) wda kalis. 1709–+1722, sta nowelski, wdą kaliskim miał przed 1715 (Sig 18 / 128), – 1718 (Vol. leg. VI 396) +1722 (Spis senat. w Monogr. Kossak. III). +1722

Lipski h. Łada Aleksander Feliks, kaszt. sieradz. 1692, marsz. tryb. kor. 1694, 1698; wda kaliski 1699 + 1701. ż. Urszula z Krasickich, ~~pod~~ podkomorzanka przemyska, najprzód za Andrzejem Modrzejowskim marsz. nadw. kor. +1683, potem za ... Granowskim sta żytomirskim, a na koniec za nim (Bon. u Święc. w art. Modrzejowski) h. Łada +1702 (Spis Senatorów w Monogr. Kossak. III) +1702

Małachowski h. Nałęcz Stanisław (syn Franciszka kaszt. sieradz. +1690), w wyprawie pod Wiedeń 1683, podczaszy 1687, kaszt. sieradz. 1690, wda kalis. 1692, poznań. 1698, pełnomocnik do pokoju karłowic. 1699 26 Stycz. + 1699 –

Opaliński h. Łodzia Piotr, krajczego Piotra syn, ur. 1600, wda podlaski 1659, kaliski 1661 + 1661

Opaliński h. Łodzia Jan, (syn Piotra wdy kalis. + 1661) wda inowrocł. 1660, kaliski 1667, przeszedł na brzesk.-kuj. oraz generał w.p. 1678 + 1684.

Opaliński Łodzia Jan, syn Jana marsz. rogozin. + 1598, i Barbary Ostrorożanki) kasztelan nakielski 1614, woda 1615, poznań 1628, + 1637 –

Ostroróg z Ostroroga Stanisław, woda kalisk., colegacyjnie posłów do Lateranu 1516, a ces. Max. II zajeżdżał, poseł bywał comites imp. towarzyszy przybywającej Bonie 1517. Kaszt. kaliski był już w r. 1514, (syn Jana gener. wielkop. + 1499) Tyg. ilustr. 1865 N 286 a ks. Wojciech parafii w Kórniku. – Syn Wacława generała wielkopolskiego + 1568; Kasztelan ~~poznański~~ kaliski 1514, później woda kaliski, sprowadził Bonę 1517, + ~~1568~~ + 1508 (sic) (Encyk. XX 170 Tokarz)

+1699 Przyjemski Władysław (kanclerza Zygmunta syn) zagrzewał się na Francyi, w boju przeciw Moza..., kaszt. kalisk. 1695, woda 1698 + 1699 h. Rawa, woda kaliski już w 1698 (Metr. kor. 242/26) + 1699 (Niesiecki) Spis Senat. w Monogr. Kossak.

1729 – 1737 Rozrażewski z Rozrażewa Michał Kazimierz, Zygmunta syn, ur. około 1650, w legacyi do Madrytu 1680; z podczaszego poznań. kaszt. gniezn. 1701, kalisk. 1720, woda 1729, poznań. 1737 ~~...~~ 24 lipca, + 5 grudnia 1737. – kaszt. kaliski, wdą kaliskim mian. 14 Maja 1729 (Sig. 22 f 7); posłapił na poznań. 1737 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III

1778 – 1782 Lubkowski z Ł... syn ... (nadw. lit.) woda gniezn. 1768, kalis. 1776, poznań 1781 + 1785 7 stycznia. – Wielki mistrz zakonu Maltańskiego w Polsce; Marszałek Rady Nieustającej 1775–6; + 7 stycznia 1786. – Rzeczywisty radca tajny i szambelan Austrya. h. Sulima, woda gniezn., wdą kaliskim mian. 1778, postąpił na pozn. 1782 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III

Działyński August, regimentarz, wda Kaliski, (ojciec Ignacego i Ksawerego posłów na sejm 1788) 1750 + 1760
Syn Józefa i Marjanny Sokolnickiej, podkomorzy wschowski; w sierpniu 1750 postąpił odrazu na wdę kaliskiego (Kurjer polski); ż. Anna Radomicka wdzianka inowrocławska. + 1760 (Szyszkowski? nr. 20 (Enzykl. VII 863 Jul. Bartoszewicz) h. Ogon., wdą kaliskim mian 29 sierp 1750 (Sig 27 f 191) + 1760 (Spis senat. w Monogr. Kossak III

Mielżyński Józef ze Sły sędzicjowski kast kaliski od 1758, poznańs. od 1760, wda kaliski od r. 1782. i poznański od 1786. ostatni. — h. Nowina, kast. pozn. wdą kaliskim mian 24 kwiet 1782 (Sig 36 f 22) + 1785 (Spis senat. w Monogr. Kossak III 1782 + 1785

Radomicki Maciej, najprzód kast. kaliski, od 1702 wda kaliski ale gdy otrzymał Generalstwo wielkopolskie, przeniósł się podług prawa na niższe krzesło w senacie t.j. na Inowrocławskie, tak że tylko kilka miesięcy siedział na wdztwie kaliskiem w r. 1703. Poznańskie rządził 1726 po Zygmuncie Radomickim i + 1728. — h. Kotffic, kast kalis, wdą kaliskim mian 1 Sierp 1702 (Metr 242 f 195); a z kancellaryi wyszła nominacya d. 31 sierpnia 1702 (Sig 15 f 227); został Generałem Wielkopolskim i wdą inowrocławskim w 1703 (Spis senat. w Monogr. Kossak III 1702 – 1703

Radomicki Zygmunt, brat Macieja wdy pozn + 1728) kast. kaliski, poznań. potem wda kaliski, poznański do 1726. — h. Kotffic, kast pozn., wdą ~~pozn.~~ kaliskim mian 29 paźdz 1709 (Sig 17 f 16), postąpił na wdztwo poznań. (Spis senat w Monogr. Kossak III 1709 —

1763–1777 poprawić daty

Twardowski Ignacy ze Skrzypna Ogończyk, syn Wacława kaszt. santockiego, kaszt. międzyrzecki od 1754, poznański od 1768, wda kaliski od 1763. Złożył wdztwo aby wziąć marszałkostwo Rady nieustającej 1776–8; wda lubelski 1778; † 11 lut. 1782. W r. 1775 ~~komisar~~ przez komisyi do rozgraniczenia Polski od Rosyi. — h. Ogończyk, kaszt. pozn., wdą kaliskim mian. 21 marca 1763 (Sig. 29/374), postąpił na lubelskie 1777 (Spis senat. w Monogr. Korzon III

Breza Wojciech Konstanty h. Breza, sta nowodworski i [illegible] pozn.; w 1680 został kasztelanem pozn.; poseł do Rzymu za króla Michała; wdą kaliskim został 6 czerwca 1687 r., a 1692 wdą poznańskim, † około 1700 (Encykl. IV 334 Leopold Hubert)

Dzierżykraj na Człopie wda kaliski pochodzący od książąt pomorskich, otrzymał w 1192 prawem dziedzicznym zamek czarnkowski od Mieczysława III księcia wielkopolskiego i od tegoż miejsca wraz z następcami imię Czarnków odtąd przybrał (Encykl. VI 167)

1606–1611. Czarnkowski Andrzej z Czarnkowa h. Nałęcz, sta inowrocł. w 1592 jeździł z Zygm. III do Szwecyi; w 1595 był kaszt. kamieńskim, potem rogozińskim, zaś 1599 22 sierp. postąpił na kaszt. kaliską (Met. k 143 f. 188), wreszcie 1606 d. 25 czerwca, po Potulickim otrzymał wdztwo kaliskie (M. k 151 f. 67) † 1611 (Encykl. ~~[illegible]~~ VI 177 Leop. Hubert)

Dersław z Grzybowa h. rawa, w 1413 był wda kaliskim (Enc. XI 937)

Konarski Jerzy h. abdank, synowiec Jana bpa krak. †1525; jako kasztelan kaliski podpisał unię księcia Oświęcimskiego i Zatorskiego 1563; był następnie wdą kaliskim (Encykl XV 274 K. Wł. W)

Kretkowski Grzegorz dołęga, brat Erazma kast. gnieźn. †1558; żonaty z Barbarą Drzewicką, zmarłą 1622; był najprzód kasztelanem, a w końcu wdą brzeskim, po Piotrze Potulickim, posunięty na wództwo kaliskie (1586), †1590, Andrzej Leszczyński wziął po nim wództwo w Styczniu 1591 (Metr. kor. 136 f. 101), a Niesiecki mylnie życie mu przedłużył do 1622, a nawet z niego dwóch Grzegorzów zrobił (Encykl XVI 55 A. Bieniszewski)

Gałecki Fran. Zygmunt h. junosza, wda inowrocł., wdą kaliskim mian. 3 lut. 1703 (Sig 16 f 21), postąpił na wództwo pozn. 1709 (Spis senat. w Monogr. Kossak.) 1703–1709.

1737 + 1748 Koźmiński Maciej h. poraj, kant. pozn. wdą kaliskim mian. 14 lipca 1737 (Sig. 26 f. 52), + 1748 (Spis senat. w Monogr. Kossa III

1749 – 1750 Garczyński Stefan h. własnego, kant. pozn. wdą kaliskim mian. 10 stycz. 1749 (Sig. 27 f. 127), postąpił na poznańskie 1750 (Spis sen. w Mon. Kos)

1760 + 1763. Miaskowski Wojciech h. bończa? kant. pozn., wdą kaliskim mian. 11 sierp. 1760 (Sig. 29 f. 227) + 1763 (Spis sen. w Mon. Kos.

Piotr wda kaliski 1151 jak pokazuje słup kamienny w mieście Koninie (Bal. i Lip. Starož. polska I, 153)

1784 +1792

183

Sułkowski [illegible] Antoni (syn Aleks. Józefa, nadw. lit.) wda gnieźn. 1776 (1776), kalisz. 1786 (1786), kanclerz 1793 (4 maja) książę [illegible] 1794 + 1796 16 stycznia, kiedy starał się przytłumić powstanie Kościuszki. [illegible] i szambelan w Austryi + w kwietniu 1794. h. Sulima, wda gnieźn., wdą kaliskim mian. w 1784 +1792 (Spis senat. w Monogr. Kossa III)

Szołdrski Ludwik, kaszt. gnieźn. 1720, wda kaliski 1722, inowrocł. 1729 + 1756. porównaj Szołdrski 1722 – 1729

h. Łodzia kaszt. gnieźn., wdą kaliskim mian. 9 grud. 1722 (Sig. 20 j 60), został wdą inowrocławskim i gnieźn. listopada 1729 (Spis senatorów w Monogr. Kossa

Tomicki [illegible] Stanisław, syn Mikołaja chorąż. pozn. (i Anny Szamotulskiej, a brat rodzony bpa krak.) kaszt. międzyrz. roku 1520, kalisz. 1527, wda inowrocł. 1525, kaliski 1535 + 1539.

Zborowski Jastrzębiec Marcin, syn Andrzeja kaszt. wielun. około 1500) kaszt. kalisz. 1545, wda 1550, poznań 1557, kaszt. krak. 1561 + 1565. patrz kaszt. kaliski Jako wda kaliski domagał się rozwodu Zyg. Aug. z Barbarą na sejmie 1548 (Orzechow. Kroniki 28), jednym pierwsz. 13 lut. 1549 przy wjeździe Barbary do Krakowa (Szajn. Szkice histor. I 197, wyd. II

Zebrzydowski Radwan Kasper, syn Wojciecha z [illegible] kaszt. kalisz. 1569, wda 1572, 1580.

Działyński ogończyk Zygmunt, wda kaliski, w r. 1675 dał do Częstochowy wielką blachę srebrną która zasłania obraz +1686. Syn Jana Dzienniaka kasztelana chełmińskiego; sta inowrocławski; mianowany 16 maja 1661 wdą brzesko-kujawskim (Metr. kor. 204 f 44); postąpił w 1678 na wdztwo kaliskie; w 1670 podpisał potwierdzenie praw Rpltej przez króla Michała, na sejmie koronacyjnym; w 1674 podpisał sufragija na Jana III, a następnie 1676 na tymże koronacyjnym potwierdzenie praw przez tegoż króla, + około 1685 (Encykl. VII 856 Leop. Hubert); w 1684 dał przywilej ~~miastu~~ wsi Dobrzyń obierać wójta itd (Starož. polska I 344)

1620 + 1623 Gostomski nałęcz Jan wda kaliski, (syn Hieronima wdy poznań. (+1609), i Zofii z Sieniawskich) od r. 1588 sta wałecki, a od 1590 i warecki, które mu ojciec ustąpił. W 1596 był wdą inowrocł. w 1620 mianow. wdą brzesko-kujaws. i w tymże roku 10 paźdz. postąpił na wdztwo kaliskie, + 1623 Encykl. X 339 L. Hubert), 1621 wda Kalis. (Akta sk. sejm. XI 31), w 1625 już nie żył (XII 39.

Potulicki grzymała Piotr, wda kaliski, ż. Zofja ze Zbąskich patrz Kretkowski Grzegorz
jako wda kaliski był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II 197)

Wojski, wieniawa, wda kaliski

Wojewodowie Kijowscy

184

Chmielecki Stefan, bracław, ... +1630 – j z pod Cecory 1620 umknął, tatary gromił pod Białocerkwią 1626, na Podolu 1629; ~~wda kijowskim mianowany 1631. i w tymże roku umarł.~~ Swięc, to samo i Bartosz. w życiu Adama Kiss. Sanguszki Tygodnik 1864 N 26 zgłoszonego przez Seweryna Gołębiow. w Bibl. warsz. 1853 l. II j z chorążego bracławskiego został odrazu na tem urzędzie 1629 r. wkrótce potem otrzymał stwo grodeckie, +16 lut. 1630 z Czernilińska; objął po Tomaszu Zamojskim, który przeszedł na podkancl. kor.; otrzymał przywilej na pierwszy dzień stycznia 1630 r., a 20 ~~sty~~ lutego 1630 przywilej na stwo czorneckie, ale Chmielecki już nie żył (Rękopism Kurkowskiego o Tomaszu Zamojskim – Szajnocha Opowiad. o królu Janie III s. 90). –

...

1664

Czarniecki Stefan 1664, hetman +1665, a przedtem Oboźny w kor. 1652, kaszt. kij. 1655, wda ruski 1657 – ur. 1599, syn Krzysztofa, sty na Żywcu dworzanina Zygm. III i Krystyny Kreszowskiej; jako towarzysz zaciągnął się pod chorągwią hetmana Koniecpolskiego, pod Kazanowskim dostużył się porucznikostwa 1632, Rotmistrzem hussarskim odbył wyprawę Mikołaja Potockiego przeciw Pawlukowi 1638; chorąży sandomierski; jako pułkownik wiedł dwie chorągwi Stanisława Lubomirskiego na dyktak; Oboźny w. kor. 1652; Kaszt. kijowski 1655, wda ruski po Stan. Lanckorońskim 1657 wda kijowski 22 lipca 1664; hetm. pol. kor. 9 stycz. 1665 po odsądzonym Jerzym Lubomirskim, +1665; otrzymał wieczystem prawem stwo tykocińskie; sta Piotrkowski od 10 maja 1654, Kaniowski i Czehryński od 1659 r.; ż. Zofija Kobierzycka synowica kasztelana krzywińskiego (Encykl. VI 162 Bartoszewicz)

+16 lutego 1665 (Szajn. Szk. hist. III 406 art. Stef. Czarniecki)

Gedigold Jerzy, wojewodował w Kijowie 1411, wysłany na sobór Konstancjński; sta podolski 1421, wda wileński 1430, 1431. –

–1702

Kątski Marcin, w tym roku urzędzie, (kaszt. lwow 1678 ~~oraz Gener. z podolskiej artylerji.~~ (kolejno: pułkownik, sta przemyski, Jener. art. 7 Bezerwca 1667, Gener. z podol) wda kijows od 1683, odbiera Kamieniec podol. od Turków 22 września 1699; wda krak 1 maja 1702, kaszt. 1706 + 1710. – kaszt. krak 19 maja 1702. ~~P~~ Spis senatorów w Monogr. Kossak. II

Kisiel Adam Grzegorza syn, sędzia naznaczony 1633, kasz. bracł. 1640, kij 1646, wda bracł. 1647, kijows 1648, stając przeciw kozakom, radził łagodnie i jednanie 1649, +1653, 3 maja wda czerniakows. – w 1649 w Kwietniu był wdą kijowskim (Grab. Ojcz. Spomin. II 117)

Ostrogski Konstanty Wasil syn Konstantego hetmana, wdy trock. +1533 i (Olełkowiczówny Aleksandrowny) wda kij 1557 gromił tatarów ... stojąc przy unii florenckiej pragnął jedności, odradziła go unja brzeska 1595, +1606 – +1608. pat. Stryjeński. z Zofją Tarnowską, ur. 1527; w 1560 był wojewodą kijowskim i do śmierci przesiedział na tym urzędzie, +21 Marca 1608 (Encykl. XX 160 Bartoszew., wda kijow. 1596 (Akta Grodz. VI 854) sta włodzimierski tamże)

Stanisław Potocki pilawa rewera na Podhajcach, syn Andrzeja kaszt. kamienic. + 1609) ur. 1579, kaszt. kamieniec. 1626, wda bracł. 1631, podols. 1631, hetm. pol. kor. 1652, wda kijow. 1653, podol. krakowski 1653, hetm. w. kor. 1654, wda krak. 1655 + 1667.
patrz hetm. w. kor.

wdy krak. i hetm. w. kor. i Zofii Kalinowskiej generałówny kam. podol.
Potocki pilawa Andrzej Stanisław (Stanisława rewery syn) za Stanisławowie) wda kij. 1668, krak. 1682, kaszt. 1684 + 1692. – ze sty halickiego chorąży kor. mian. 19 stycznia 1665, postąpił na wdz. kijow. 1668. – W 1651 był rotmistrzem (Metr. kor. 192 f. 148); w 1660 był stą halickim, kołomyjskim i leżajskim (sig 3 f. 64); 19 stycz. 1665 został chor. kor. sig. 9 f. 12) w 1667 miał także stwo mościskie (sig 10 f. 66), a w 1668 i medyckie sig 10 f. 188); w 1668 spotykamy go już wdą kij. (sig 11 f. 12); około 1680 postąpił na wdztwo krak., a 1682 na kaszt. krak.; w 1684 został hetm. pol. kor. (Leop. Hubicki Pamięt. hist. II 80).

1744–1756

+ 7 maja 1751
Potocki pilawa Stanisław, syn Józefa hetm. w. kor. ~~x~~ 1736–1752), wda smoleński 1736, kijows. 1748, poznań. 1753 + 1758. wdztwo kijows. wziął po ojcu, potem pozn. + 1760 wda smolen. wdą kijowskim mian. 4 wrześ. 1744 (sig 26 f. 162) postąpił na poznańskie 1756 (Spis senat. w Monogr. Kossak.)

1756 + 1772

Teofili Potockiej [illegible]
Potocki pilawa Franciszek Salezy, syn Józefa, ~~[illegible]~~ Mazurka w kor. i ~~[illegible]~~) a Felixa karm. wnuk) Marsz. tryb. kor. 1726, wda kij. 1748, konfed. barski 1768 + 1771. – z ze sty bełzkiego mian. krajczym kor. 19 listop. 1736 (Sygil. 26, 23); postąpił na wdz. wołyńskiego 1755 wda wołyń., wdą kijow. mian. 19 grud. 1756 (sig 27 f. 368) + 1772. + 22 paźdz. 1772 (Krasz. Starości. bełzka)

Proński Kniaź Fryderyk czyli Siemion, syn Hleba, który + w bojach z tatar. pod Mińskiem 1513, wda kijow. 1543, w ekspedycyi 1544 + 1555. Proński.

Radziwiłł Jerzy (syn Mikołaja wdy wileń. i kancl. † nolo 1508), wda kijow. 1519, wda trocki, hetm. lit. i kaszt. wileń. 1533. † 1541. - patrz Kaszt. wileń.

Stanisławski pilawa Michał (syn Adama) wda kijow. 1665 † 1668, dom. wygasł. - jako wda się podpisany w 1666 na ~~[illegible]~~ ugodzie Tęgowskiej po bitwie pod Mątwami między królem i Lubom. (Lasek 192 u Wolffa); był wdą kijow. 1668 (Akta gr. i zm. 12 - 867)

Tyszkiewicz Janusz (syn Teodora), wda kijow. 1630 † 1648. - sta świątycki i żytomirski, pod Cecorą ranny, pod Chocimem

Wyhowski Iwan, abdank po Chmielnickiego przejściu, hetman kozacki 1657 umową hadziacką 1658 16 września, wda kijow. pod pretekstem zdrady rozstrzelany 1664. syn Ostapiego, pod Żółtemi Wodami dostaje się do niewoli tatarom, Chmielnicki go wykupił i zrobił pisarzem wojska kozackiego, po śmierci Chmiel. obrany hetmanem w sierpniu ~~1664~~ 1657; wdą kijowskim zn. 1659, rozstrzelany 1664. (Encykl. p. 1-28).

Zasławski książę Aleksander (syn Janusza wdy wołyń. † 1629) kaszt. wołyń. ~~1610~~ (od grudnia 1605), wda bracł. 1613, kijows. 1628 † 1629 (14 listop.) we Lwowie po zjeździe urzędników [illegible]. ż Eufrozyną Ostrogską córką Janusza kaszt. krak. wniosła mu ordynację Ostrogską. Encykl. p. 1.28)

Żółkiewski Stanisław Łukasz (syn Stanisława wdy rusk. +1588) hetm. pol. kor. 1588, kaszt. lwow. 1593, woda kijow. 1608, het. w. kor. 1613, zdaje województwo kanclerstwo 1618 b[illegible], + pod Cecorą 6 paździer. 1620 – pełen het. w. kor.
z Reginą Herburtówną Encykl. p. 128. –

Ostrogski Bazyli Konstantynowicz, woda kijow. podpisał unię Litwy z Pol. na sejmie lubel. 4 lipca 1569 r.
Wojcie Bibl. [illegible] LVI

1702 – 1744

Potocki pilawa Józef (syn Andrzeja wdy krak. i hetm. p. kor. +1692) woda kijows., hetm. wielki kor.
woda kijow., poznański i kasztel. krakowski, hetman w. kor. 1735 zarazem przed tym wcześniej pacyfikacyjny, +7 maja 1751. jako woda kijow. w r. 1727 fundował ołtarz Trójcy Św. w Tomaszowie (Szajn. Szkice hist. II 189 art. Trypillia), woda Kijowski w r. 1709 (Zawistna Pamiętniki str. 265) stał kalicm, wodą kijowskim mian. 31 Maja 1702 (Lig. 15 f 197), posłużył na poznań 1744

(Wiśniowiecki Konstanty, woda kijows., przyczynia się 1567 do zniesienia Serebrnego pod Czasnikami.
Bart. w artykule o Wiśniow. w Encykl. pow. 127 str. 230, mówi że wodą kij. nie był

Zamojski Tomasz jelita (syn Jana kanclerza kor. i hetmana w. + 1605 i Barbary Tarnowskiej), wda od lutego 1618 podolski 1617, wkrótce postąpił na kijowskie 1619, podkanclerzy kor. 13 lut. 1628, kanclerz 1635 28 listopada założył Tomaszów, + 1648, ż. ks. Katarzyna Ostrogska. Order art. Tower. po Ghirow. w Bibl. Warsz. 1853 t. III; wda podolski 1618, ~~kijows~~ + 8 Stycznia 1638. –

Lubomirski Stanisław szreniawa, syn Jerzego feldmarsz. austr., wdy sandom. + 1736 i Joanny Starzhausen rodzony niemieckiej hrabianki — 1772–1785
podstoli wielkor., kandydat do tronu 1764, – mianow. wda bracław 1764; kijowskim 1772, złożył krzesło 1785, + 19 lipca 1793. mając lat 89.
ur. 1704; od 1735 sta grodowy sądecki, marsz. tryb. radom 1739 (Kurjer pol. 123); podstoli kor. od 29 sierp. 1739 (Sygil. nr 26), kandydat do tronu 1764; mian. wdą bracław 15 grud. 1764 wdą kijowskim 29 paździer. 1772; na sejmie delg. wybrany do delegacyi, brał udział w ustwierdzeniu gwarancyi; w lutym 1785 złożył krzesło wdztwa kij., + 19 lip. 1793 (Encykl. XVII 364 Lel. Bart. — zakupił klucz podstępem od Walewskiej i stworzył Smilańszczyznę, którą syn jego Ksawery sprzedał Potemkinowi (Kaniów) wda bracł., wdą kijowskim mian. 29 paźd. 1772 (Sig. 32 / 188), rezygnował 1785 (+ 1793) (Spis senatorów w Monogr. Kossak. III

Potocki Prot pilawa, (syn Jana Zygmuntowskiego) wda kijowski co kupił od Stempkows. — 1791
Antoni Protazy czyli Prot, wdą kijowskim mianowany 8 marca 1791. + 1801 (Encykl. XXI 437 F. M. S.) wdą kijowskim mian. 28 marca 1791 (Sig. 35 / 112) Spis senatorów w Monogr. Kossak. III.

Stempkowski Józef Gabryel suchekomnaty, syn Jakóba kszt. żarnows. 1722–1764) — 1785–1791
Obożny, pok. kor. od 1767, kszt. kijowski od 1772, wda od 1785, za sumę 4[?] sprzedał to wdztwo Protowi Potockiemu, był potem jenerałem lejtnantem w wojsku kor. kszt. kijow., wdą kijowskim mian. 12 lut. 1785 (Sig. 36 / 32) rezygnował (w r. 1791) Spis senat. w Monogr. Kossak. III

Chodkiewicz Iwan h. Kościesza, jako namiestnik witepski, marszałek litewski w 1453 był wysłany od stanów lit. na sejm w Parczowie celem domagania się poprawy unii, oraz zwrotu Podola i Wołynia; w 1458 przyprowadził Kazimierzowi na wojnę pruską 2000 litwy, w 1466 pod Chojnicami, w 1474 w wyprawie przeciw Matyaszowi królowi węg.; w 1476 razem z bratem Pawłem bp. kamienieckim przystąpił do unii z kościołem Rzymsko-katolickim. Z monografii Kossakowskiego wiemy, że pomimo zaprzeczenia Niesieckiego, był rzeczywiście wojewodą kijowskim i starostą łuckim po Marcinie Gasztołdzie około 1480. Za twierdzeniem Kossakowskiego przemawiają dokumenta znajdujące się w Metryce litewskiej i w zbiorach po ś.p. Konstantym Świdzińskim i Opisanie spoczywającego ciała w Supraślu z r. 1644, w którym wspomniano że w kościele supraślskim pod wielkim ołtarzem spoczywa ciało Jadwigi (Agnieszki) Skirgiełłówny małżonki Iwana Chodkiewicza wdy kijowskiego, matki Aleksandra Chodkiewicza wdy nowogrodzkiego, fundatora tego klasztoru. (Encykl. V 386 Jul. Bartoszewski)

Gasztołd Marcin wda kijowski przed 1480 patrz Chodkiewicz Iwan.

1555 Chodkiewicz Hieronim, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazyliny z Jarosławiców, podkomorzy jego król. mości 1544, hetm. pol. lit. już 1555; wda kijowski pomiędzy Fryderykiem Pronskim ur. 1555, podpisany imi i na statucie litewskim z dnia 8 czerwca 1563, hetmanem najwyższym wojsk w. ks. lit. został 1564-6, kasztelan trocki 1566, Dufaug poluje, który od niego Sanguszko właściwie dopiero 1569, chociaż Chodkiewicz zrzekł się ich i oznajmił o tem wojsku 2 marca 1566, w 1549 występuje już jako kaszt. wileński patrz Kaszt. wileński.

1511 Niemirowicz Jędrzej wda kijowski był nim w 1515 (Encykl. VI 803 art. Daszkiewicz Bartłomiej wda kijowskim był od 1511 przez lat siedmnaście (Encykl. XII 61 Holowiński Janusz-Bartłomiej Andrzej Janowicz Niemira wda kijowski dzierżawca świsłocki 1529 (Platon Zbiór Pam. do dz. Polski I 154)

187

Puciatycz Dymitr kniaź, był najprzód namiestnikiem mceńskim i lubeckim, a potem wojewodą kijowskim w r. 1496 do 1503 (Encykl VII 446. Druccy–Bartoszewicz)

Dubrowicki Janusz Jurgiewicz czy Jerzy Iwanowicz, syn Aleksandra Jurgiewicza ~~[illegible]~~ Algimunta Holszańskiego kasztelana wileńskiego i stq grodzieńskiego, stronnika unii z Polską, przyjaciela Bony; Janusz ten był młodszym synem, ztąd Dubrowicki (na Dubrowicy), a Paweł bp łucki starszym, ztąd Holszański; — W r. 1504 jest krajczym lit i stq słonimskim (Zbiór dyplomatów Krupowicza I, 32). Wojewodą kijowskim został w Wilnie r 1542 (Stryjkowski wyd. warsz. z roku 1846 str. 399), a w Brześciu w r. 1547 mianowany wdą trockim [1544], † 1549 Niesiecki nazywa go Jerzym (Encykl XII. 544 Bartoszewicz), † 1554 (Encykl XII, 61 art Holszański Janusz – Bartoszewicz

1542–1547

Niemira wda kijowski w r 1535 odebrał Homel (gub. mohilew) zdobyty przez wojska mosk w 1534. (Karamzin Hist t VIII / Encykl XII 92 art. Homel

Gliński Iwan Lwowicz był wdą kijowskim 1506–7 / Encykl XII, 61 art Holszański Janusz – Bartosz 1506–1507 w 1506 podpisał przywilej kr. Zygmunta, dla Litwy (Plater Zbiór pam. do dz. pol. I 40)

1508–1510 Jurgi Montowtowicz był wdą kijowskim 1508–1510 (Engel XII 61 at Kotzowicki Janus-Bartoan)

1658 Zamojski Jan jelita, z krajczego kor. podczaszy w 1654–55, syn kanclerza Tomasza i Ostrogsk. postąpił na wdę kijows. 1658

Puciatycz Dymitr. książę wda kijowski, poseł do Tatarów, umarł na tem poselstwie. Zbornik Muchanowa str. 23. Inny to był książę Puciatycz, nie ten co umarł w 1503 r. jak to widać z porównania dat, gdy Glińscy i następni posłowie już po nim jeździli do Hordy (Bartosz. Stosun. Pols. z Tur. i Tat.)

Bohdan Andrejewicz, wda trocki, marsz. ziemski, poseł do Mengli Gereja. (Zbornik Muchanowa str. 31) Niema tego Bohdana u Niesieckiego w spisie wdów. W źródłach Mik. Malinowskiego znajdujemy Bohdana Andrejewicza w Kijowie wdą w tomie II str. 120 pod rokiem 1484. Jest przytem marszałkiem ziemskim i staj. polackim. Może to jedna osoba (Bartosz. Stos. Pols. z Tur. i Tat.)

Do krakowskiego następstwa wielu pcha się z ambicyi po śmierci Leszka Białego. Jest dziedzic krwi i obrany po ojcu, Bolesław Wstydliwy, ale to nie przeszkadza dwom najpotężniejszym w Lechii książętom, Henrykowi Brodatemu i Konradowi Mazow. żeby się nie ubiegali o panowanie w Krakowie, tytułem opieki nad Wstydliwym. Jest więc razem trzech książąt. Każdy swoich sędziów mianuje, i naturalnie ten pan coś w Krakowie znaczy, którego panuje sam książę. Nie tylko w Krakowie, ale i w Sandomierskiem to samo. W Krakowskiem zatem może być aż trzech razem sędziów krakowskich. Przy pogodzeniu się książąt potem, sędziowie jedni siłą okoliczności tracą swoje stanowiska, drudzy się na niem utrzymują. Bolesław Wstydliwy jako najmłodszy, przeżył i Brodatego i stryja odepchnął, bo Krakowianie go nie znosili, więc i jego sędziowie poszli górą. Względem sędziów, nowe zachodziły kombinacye. Jeżeli książęcia nie uznali, bezwarunkowo tracili wszystko, jeżeli uznawali go, musieli się cieszyć stanowiskiem podsędzików w urzędzie na przyszłość. (Encykl. pow. t. 27. str. 627 art. Bart. sędz.)

Krakowskie księstwo z rąk pierwszego Władysława syna Bolesława Krzywoustego wydobywszy się, nie miało własnej dynastyi i przyzwyczaiło się do wolnej elekcyi książąt. Gdyby dynastya Władysława utrzymała się w Krakowie, byłoby tam jak na Śląsku wielu sędziów w bardzo licznej i rozrodzonej linii książąt (tamże)

27

Wojewodowie Krakowscy Mp.

189

Stefan Jaxyc, Jaxa h. Gryf, +1175. Jaxa wda krak. popiera 1177 Kazimierza Sprawiedliwego –

Mikołaj lis, +1206, wda krak 1175+1206, z Mieczysławem Starym i Leszkiem Białym przeciw; pod Mozgawą 1196

Pakosław 1212 (Rzysz. 21)

Marek gryf, 1220, 1228 (Rzy. 21, 22, 23) Niesiecki mówi że Marek +1226, oczywiście żył dłużej, a dopisany (t. I p. 126) 1222 Marcin bez wątpienia jest Markiem. Marek wda krak 1222 Stronczyń. Wzory pism dawnych

Wojciech Poraj +1230

Janusz z Mokrzowa pilawa +1239; w poselstwie do Węgier w 1239 po Kunegundę dla Bolesława Wstydl. (Szajn. Szkice hist. I s. 3)

Włodzimierz Gryf +1241 ~~Włodz. z Ruszczy gryf, wda krak, zostawszy się nagotem przed Chmielnikiem i Szydłowem poległ 1241.~~ ~~Niesiecki nazywa go Klemensem~~ toż i Szajnocha Szkice hist I, 13)
Braniecki Włodzimierz z Ruszczy był od 1239 do 1241 wdą krak (Encyk IV 280)

Sulisław z Ruszczy gryf +1241. 9 lutego, naznaczony wdą krak po śmierci brata Włodzimierza ~~Włodz. z Ruszczy ...~~ który poległ pod Chmielnikiem, sam zginął zaraz w bitwie z Mongołami pod Lignicą razem z Henrykiem ks. lignickim i wrocławskim (Encykl IV 281)

Mistui jastrzębiec 1241, 10 listop. 1243 (Rzy. 44, t. II 37.) Niesiecki nadmienia że r. 1242 ustąpił, może w chwili w owe czasy zawichrzeń, sam z ręki Konrada będąc. Ustąpił drugiemu Bolesławowskiemu, czy nie Klemensowi z Ruszczy (o którym niżej) gdy miał się gdzieś umykać wda Klemens w 1241 (Niesiec. t. II p. 271) a przy tem ukazuje się 1249 kiedy Mikołaj ustępuje.

Mikołaj lis, ustąpił 1250

11 Klemens z Ruszczy gryf (może od r. 1241) 1249, 25 lipca (Rzy 55) + 1256; Salisław syn, woda krak. ukrywający sprawy Boles. wstyd. pokój Wierzbięty stoczonej Konradowego 1243 pod Suchodołem (Tymczasem wojewodują w Krak. Mistui Jastrzębiec 1241, 1243 i Mikołaj do 1250); Klemens wraca do wództwa 1249, + 1256.—

12 Mikołaj Nałęcz, 1257 (Rzy. 82, 85) + 1260 podpisany na dokumencie z r. 1257 którym Bolesław Wstyd. nadaje żonie swej Kunegundzie za posagowe sumy, by tytułem wiana ziemię sądecką (Szujski. Szaje hist. Św. Kinga I 84)

13 Sulek z Ruszczy gryf 1263.

14 Piotr 1264 (Papr. ogrod. pag. 161), 1266 (Długosz) 1271 (Rzy. 91) Niesiecki tego Piotra herbu Szreniawa wojewodowanie przeciąga do 1280, i 1286; Przezdziecki do 1280. Te atoli lata przerywają Nowostępski i Żegota tak że lata 1280, następne są latami wojewodowania Piotra innego. –

15 Neustampo 1275, 1278 (Rzy. 94, 107)

16 Żegota Topór 1282, 1284 (Nies. Przezdz.) Postąpienie jego na kasztelanię krak. nie jasne, trudności doznaje i wątpliwo, gdy 1287 kasztelanował Sulek; a na województwo już 1286 ukazał się Piotr, kaszt. 1286 + 1287.—

17 Piotr 1286, 1287, 1288 (Przezdz. confer. Nies.)

18 Teodor z Ruszczy gryf + 1288.

Stadniccy Marcin ~~wojew~~ ze Żmigroda woda krak. około 1289, według Paprockiego.

19 Mikołaj Zaremba + 1290.

20 Świętopełk lis 1291. (Rzy 143, Helcel. Przezdz.)

21 Janusz Wierzbięta, 1300 postąpił na kasztelana krak, 1306

22 Wojciech ze Książa Śreniawa +1305.

23 Mikołaj z Mokrzowa pilawa 1306.

24 Świętopełk 1307. 10 Maja (Rzy. l. II p. 180)

Tomisław Ostroróg natęż 1318. 23 czerwca (Rzy. l. II. 215) lecz nie umarł 1318, jak mniema Niesiecki; Jako woda krak podpisany na przywilejów potwierdzeniu w dzień św. Jana Chrzciciela 1319 przez Władysława ws Krak. (Kod. Gaczi klasztor benedykt. w Tyńcu 196)

26 Spicimir leliwa z Melsztyna 1320, postąpił 1330 na kasztelana, wierny Łokietka sprawie; woda krak. od 1320, kasz. 1331, + po 1337 – założył Melsztyn i Tarnowa – patrz Dodatki n° 6.
był nim w 1329 (Szajn. Szkice hist. I 133 wyd II)

Mikołaj z Kamienica 1331–1337. 10 Pardzie (Rzy. 190

Jędrzej z Pilcy topor. W Niesieckim kas. Mikołajowi jak Jędrzejowi dany jest rok śmierci 1336 mylnie, woda krak 1336 –

Ambram z Witowa Okrza, lata 1342, 1348, 1358 (w Niesiec) 1352 (Kod. p. 110.) ostatni raz spotykamy go w 1361 na palacyi krakowskiej, albowiem w 1363 już dowodzie dzierży Andrzej Tęczyński. –

Jędrzej z Tęczyna topor +1366 woda krak 1359 +1366.

31 Piotr Neorza topór +1368. kasztel. wojnic. 1353, woda sandom 1365, krak 1366 +1368.

32 Jan z Tęczyna topór 1369 (Nies. t. I p. 244), od 1369 (Łętowski Katal. I. 284)

33 Dobiesław z Kurozwęk Poraj, postąpił 1379 na kasztelana. bywając w Węgrzech, woda krak 1370 (1370) jeden z trzech namiestników Ludwika 1381, Elżbiet odpart, staje przy Jadwidze i Jagielle +1397. jako woda krak podpisany na przywileju danym przez Elżbietę królowę Węgier i Polski navajuta po Wszystkich Świętych 1379 synowcom Macieja Manelcza Dobrzyńskiego (Ks. Gacki Klasztor benedyktyn. na Łysej górze 200)

1383–1399

Jan z Tarnowa woda krak od 1399 potem kaszt. krak.

34 Spytek z Melsztyna leliwa +1399, cz. 1362, woda sandom 1377, krak 1380, Ziemowita do tronu wołać sam się 1385 odpiera, odzyskuje Ludwik 1396, ziemia podolska jemu 1395 zapisana, zginął 1399 nad Worsklą wraz z synem Rafałem, (syn Jana kaszt. krak +1352) ~~Tarnowski~~ * Elżbieta Tenczyńska syn ~~Spicimira kaszt. krak 1331-1350~~ Jana Melsztyńskiego kaszt. krak 1368–1381), sam woda krak od 1383 +1399 (Szajnocha Jadw. i Jag. t. II str. 370); 1382 w dokumencie księcia Radomskiego z r. 1382 (Vol. leg. I 58, Bandtkie jus pol 187) (tamże)

trzciniawa
35 Piotr Kmita 1406 (Krzy 279. 281) kaszt. lubel. 1389, woda sandom 1403, krak 1406, + ... syn Jaśka starosty sieradz. a potem krak. który pogrzebał Władysława Łokietka i był gońcem do Elżbiety 1376 ... jako woda krak podpisany na przywileju danym przez króla Władysława w środę po Niedzieli 3 postu 1409 klasztorowi Łysogórskiemu (Ks. Gacki Klasztor benedyktyn. na Łysej górze 202)

woda krak
36 Jan z Tarnowa Leliwa, 1413 w Horodle; (Niemc. Zbiór pam. o d. p. I 345) i Stat. ... do dz. pol. I str. 14 1416, 1422 (Krzy. 243. 300) +1433. Tarnowski leliwa, Jan, Jana wdy sandom syn, ... pod Grunwaldem 1410, pod Koronowem 1411, w Horodle 1413, ... woda krak ... 1430 +1433 — woda krak 1410 (Długosz Hist. X 242; 1415 Łętowski Katal. bisk. krak I 363) z Szajnochy Jadw. i Jag. t. II Dodat. 371). Syn Jana wdy sand 1382, wdy krak 1399, kaszt. krak 1406); 1414 ks Gacki Klaszt. na Łysej górze 1419 (tamże 204). Był na zjeździe jako woda krak w Warcie 1423 (Długosz XI str. 472 ed. Lips. (Bibl. Warsz. Czerwiec 1874 str. 439).

37 Piotr z Pieskowej Skały, Szafraniec, szafraniec 1434 (Krzy. 316) +1438, syn Piotra z Łuczyc, prowadził ... pod Grunwaldem 1410, podkom krak 1422, woda sandom 1431, woda krak 1433 +1438 —

38 Jan z Czyżewa, 1438 (Krzy 321) woda sandom 1435, krak 1437, kaszt. 1438 +1457.
potem kaszt. sandom.

39 Jan z Tęczyna, topor 1441, +1459 || 1459 we wtorek przed Nawróceniem św. Pawła na sejmie w Piotrkowie podpisał przywilej dla Klasztoru Benedyktynów na Łysej górze (Ks Gacki Klasz. Ben. na Łys. 211) jako woda krak. podpisany 1454 na wyłomanie wcielenia ziemi pruskiej (Niemc. Zbiór pam. o d. pol. I 363)

40 Jan z Pilcy leliwa 1469, 19 maja (Krzy. 341, postąpił na kasztelana. — kaszt. wojnicki 1451, woda krak. 1459, kaszt. 1469 +1477. Jako woda krak podpisał 1463 przywilej dla klasztoru Benedyktynów na Łysej górze (Ks Gacki Klasz. Bened. na Łysej górze 212)

41 Jan z Tęczyna Topor +1469, kaszt. wojnic. 1436, woda sandom 1437, krak. 1438 +1469.

42 Derslaw z Rytwian jastrzębiec. 1477 postąpił na kasztelana. woda łęczyck. 1440, sandom 1457, krak 1470, kaszt. 1477 + 1477.—

43 Jan z Rytwian Jastrzębiec +1480. (syn Klemensa kaszt. żarnowskiego 1422) marsz. w. kor. 1458, przywodził wyprawie pod Wrocław 1474, kaszt. sandom. 1474, woda krak 1477 + 1480.—

44 Jan Amor Tarnowski, leliwa 1490 postąpił na kasztelana, ur. 1416, kaszt. sandec. 1454, wojnicki 1461, woda krak 1480, kaszt. 1490 + 1500, uczestniczył do cna 1461, 1469, towarzyszył w wyprawie Kazim. Jagiellończyka do węgier 1471, ordynację Jarosław. rozwiązał, a posiadł z małżonką Gorajską Szczebrzeszyn.— woda krak podpisał 1485 przywilej (ks Gacki 220)

45 Spytek Jarosławski leliwa, 1499 (Rzy 355), 1500 postąpił na kasztelana 1490 – 1501
patrz 52, to ten sam, a nazywa się Jarosławski bo byli Tarnowscy i na Jarosławiu wespół z Janem Tarnowskim, a trzymali ordynację jarosławską która weszła w działy Tarnowskich, podkomorzy przemyski, następnie kasztelan lwowski, oraz 1476 wojewoda ruski, potem 1480 sandom, 1490 krakowski, wreszcie w 1501 kaszt. krak (Metr. kor. 19 f 7). Staro sądeckie dostał 1499 (Metr. kor. 16 f 271) pisał kaszt. lwowski (Encykl XIII 119 Leop Hubert) w 1491 jako krak podpisał przywilej Lipowskiemu (Gacki 221)

46 Piotr Kmita Szreniawa + 1505, star. na Spiżu 1491, 1494 (Świeżaw. Bart.) Marsz. w. kor. od 1493 i sta sądeckiemu w r. 1500 po Spytku Jarosławs. został woda krak +10 Kwiet 1505.— (Starow. Monum. Sarmat). „Woda krak i marsz. królestwa pols" jest podpisany na potwierdzeniu przywilejów klasztoru benedyktyńskiego w Sieciechowie, w czwartek przed niedzielą 2 postu 1504. (Benedykt. klasztor w Sieciechowie przez ks. Gackiego 32)

47 Branicki Jan Klemens z Branicy gryf ~~1746~~, hetm. w. kor 1752, kasztel. 1762, z sejmu konwokacyjnego występuje przed stronnictwem Czartoryskich, żona Poniatowska, ~~syn Jana pod-komorzego krakowskiego~~, ur. 1688, + 1771. Syn Stefana Mikołaja wody podlask. i Katarzyny Sapieżanki hetmanowny, ch. chorąży kor 1724–1746, hetm polny 1735 woda krak 1 paźdz. 1746, patrz Dadalski str. 16 woda krak mian 1 paźdz 1746 Sig 26 f 205) postąpił na kaszt krak 1762 (Spis Senat w Monogr Kossak. 1746 – 1762

48 Dębiński (Dębski) [illegible] Jakób z Dębna (odrowąż ze [illegible]?) wojował Czecha 1460; walczy Niemców pod Nakłem 1461; uspokaja krakowskie zajścia z rabus. Tenczyn. 1462; podskar. 1464/5; Kanclerz; woda sandom 1472; potem [illegible] po stracie urzędów stojąca; **woda krakow 1479 + 1490.** — kaszt. małopolski, krak. —

49 Firlej Jan Lewart (syn Piotra wdy rusk + 1553) ur. około 1520; wysłany 1545 do sejmu rzeszy; kaszt. bełz. woda bełzki 1545, lubelski, marsz. w. kor. 1561; woda **krak 1572**, w bezkrólewiu i na elekcji przywódca innowierców obozu, + 27 sierpnia 1574 r.

50 Firlej Mikołaj (syn Jana wdy krak + 1574) ~~z [illegible] kaszt. [illegible]~~ z Dombrowicy kaszt. biecki 1577, **woda krak 1588**, + 1600 by tylko [illegible] [illegible] nieprzyjat. — **woda krak** ~~sta~~ (Akta Skryc VI 854) 1596 Akta Skar XI 52 Nowomiejski i Kazimierski sto. —

51 Herburt [illegible] Mikołaj odnowski **woda krak 1552–1555**

52 Tarnowski Spytek (Jarosławski, bo na Jarosławiu) woda ruski 1468, sandom. 1480, **krak 1490** kaszt. 1500 + 1520. patrz nr 45. to ten sam.

Jordan Wawrzyniec Spytek z Melsztyna, Jana syn, kasztel. sądecki 1549 oraz podczas. kor.; woda sandom. 1556, krak 1563, kaszt. 1563 + 1568. – patrz woda sandom — 1563 – 1565

Kamieniecki pilawa Mikołaj, kaszt sandom. 1497, woda lubel. 1505, sandom. 1506, krak 1508 pierwszy hetm. kor.; zwycięża Bogdana mołdaw. hosp. 1510. i pod Łopuszną, nad Dniestrem 4 sierpnia do ostatka zniszczył; w walnej pod Łopusznią Tatarów rozgromił 1512, + 1515. – hetmanem kor. mianowany 1. września 1505 po 5letnim wakansie (Metr. kor 22 f 4); wdą krakowskim został na Walnym 24 Marca 1507 (Tomiciana I, 18), +1515 (Encykl XI 735 art Hetman - Bartoszewicz) patrz dodatki str. 41 — 1508 – 1515

Koński Marcin, po bracie wziętym (kaszt. lwow. 1678 ... generał podolski ... (kolęja: miecznik, stol. przemyski, Jener. art. 26 czerwca 1667; Generałem podol.) teryi, woda kijow. od 1683, obiera Kamieniec podol. od Turków 22 lutego 1699, woda krak od maja 1702, kaszt. 1706 + 1710. kaszt. krak od 19 maja 1702. woda krak mian 30 maja 1702 (Sig 15 f 196), potem kaszt. krak 1706 (Spis Senat. w Monogr. Konars. — 1702 – 1706

Kmita Piotr szreniawa z Wiśnicza, kaszt. lubel. 2 1508, marsz. nadw. kor. 1 1518, kaszt. wojnic od 1526 marsz. w. kor. od 1530, kaszt. sandom. od 1532, woda od 1535, krak od 1536, + 1551. – +1 paździer. 1553. (rękopism pod tyt. Piotr Kmita z Wiśnicza dołączony do kroniki Orzechowskiego, przetłomaczony przez Wojcick. Bibl Warsz. 1865 r. Czerwiec str. 403) ż. Anna córka Łukasza Górki kaszt. poznań bezpotomna, II Barbara Herburtówna córka Jana także bezpotomna – majątek zostawił Barzom i Stadnickim. także. Laskę wielką kor. dostał przed kaszt. lubelsk. + 31 paździer 1553 (Starow. Monum. sarmat. str. 28.) –

Leszczyński wieniawa Jan, syn Andrzeja wdy brzes. kujaw. 1606) kaszt. srem. 1633, gniezn. 1640, na Mołdawiu ... 1645; woda łęczyc 1655, w legacyi do Szwecyi; woda poznań 1656 w legacyi do Wiednia; podkancl. kor. 1661, do Moskwy; kanclerz kor. 1663 do Francyi marsz. tryb. kor. 1667, wda krak 1677 + 1678. –

Lubomirski szreniawa Stanisław, (syn Sebastjana kaszt. wojnic. +1613 ...) ur. 1583, pod Smoleńsk 1610, pod Chocimiem 1621, komendę przyjmuje ... ... przywódzi wojska ... 1622, woda ruski 1624, potrzymuje Tatarów 1629; pojęty był ... ces. rz. ... 1637 ..., woda krak 1638 + 1649, 17 czerwca ż. Zofja Ostrogska gdy dowodził pod Chocimiem po śmierci Chodkiewicza jako regimentarz jeneralny obydwóch narodów, to był wtedy podczaszym kor. wdą ruskim został 1625 — 1638 + 1649.
Był najpierw stolnikiem, a w 1613 został stolnikiem ... (Metr. kor 156 f 18); hetmanem polnym nie był, bo Koniecpolski był wtedy w niewoli; ruskim został 1625; w 1635 został starostą ..., w 1638 wdą krak, + 17 czerwca 1649 (Encykl XVII 355 J. Bartoszewicz)

1702.

Lubomirski trembowa Hieronim Augustyn (syn Jerzego Marsz. w. kor.) hetm. pol. kor. i Konstancyi Ligęzianki kasztelanki sandom.; mar. sejmu 1681, Mar. nadw. kor. 1683, Podskar. kor. 1692, woda krak. i hetm. pol. kor. 1702, kaszt. krak. i hetm. w. kor. 1702 + 1706. 20 kwietnia chorąży kor. 1676–1692 – postąpił na Mar. nad. kor. 1682. Tabl. hist. chorąży N8. – patrz kaszt. krak. wdą krak. mian. 8 maja 1702 (Sig 15 / 191) postąpił na kaszt. krak. w tymże roku (Spis senat. w Monogr. Kossak III

Lubomirski yrcianow Aleksander Michał (syn Stanisława wdy krak. + 1649 i Zofii Ostrogskiej wdówki wołyńskiej, a brat Jerzego Mar. w. kor.), woda krak. 1668 + 1676. z Heleną Ossolińską córką Jerzego) ze sty sandom. mianowany koniuszym w. kor. 3 marca 1645 i ztąd postąpił na wdz. krak. 1668, po Janie Małopolskim (Kossak w Tabl. hist. 139). Aleksander Mikołaj, hrabia na Wiśniczu i Jarosławiu Lubomirski woda krak., sendomirski, zatorski, niepołomicki, lubaczowski starosta. Tak podpisany w akcie rewizyi skarbu koronnego odbytym w 1669 (Pamiętn. historycz. Lucyana Siemieńskiego? t. I str. 125.–

o Myszkowski Jastrzębiec Stanisław (syn Marcina kaszt. wieluń. ok. 1530?) kaszt. sandom. 1563 potym woda krak. 1565 + 1570. 1569 31 marca przyrzekł radnie, Wojciech? Bib. Warsz. II 369. – Mikołowa, Unię Lit. z Pols. 4 Lipca 1569. Wojna t. VI. wojski krak. i krajczy kor. na sejmie krak. w marcu 1553 ztąd patrz Tabl. hist. postąpił na kaszt. sandom. 14 kwie. 1563.

o Myszkowski Jastrzębiec Władysław, syn Zygmunta Marsz. w. kor., założyciela ordynacyi i pierwszego margrabiego) woda brac. 1648, sandom. 1650, krak. 1655 + 1658; ordynacye pochodzi do linii starszej z Stanisława kaszt. ...

Potocki Stanisław na Podhajcach Rewera, syn Andrzeja kaszt. kamieniec. + 1609) ur. 1579, walczył pod Smoleńskiem, Cecorą, Chocimiem, Barem; kaszt. kamieniec. 1626, woda brac. 1631, podol. 1631, hetm. p. kor. 1652, woda kij. 1653, pod Żwańcem 1653; hetm. w. kor. 1654, woda krak. 1655, pod Ochmatowem 1655, Szwedów pod Lublinem 1656 a Rakoczego 1657 23 lipca; a walne pod Cudnowem 1660 17 czerwca xiążętwo, + 1667 – +23 lutego 1667 (Szuja. dzk. hist. III 446)

—1702

Potocki pilawa Feliks Kazim. syn Stanisława rewery het. w. kor. + 1667) Mar. sejmu 1669 woda sieradz. 1669, krak 1682, w boju rowzdzie, hetm. p. kor. 1692, hetm. w. kor. 1702 + 1702. — hetm pol. kor. i woda krak. już w r. 1697; postąpił na kasz. krak. i został zarazem hetm w. kor. 1702 (Spis senat. w Monogr. Kossak. III

Potocki pilawa Andrzej na Stanisławowie (syn Stanisława rewery + 1667 syn), woda kij. 1668, woda krak. i hetm. w. kor. z Zofii Kalinowskiej, gener. z pod krak 1682, kasztl. 1684 + 1692. — został kaliskiego chorąży kor. 19 stycznia 1665 podstolim na woda kij. 1668

1762–1778

Rzewuski Wacław, ur. 1705, stał 1733 przy Leszczyńskim, wreszcie marsz. sejmu pacifikac. 1736, woda podol. 1736, hetm. polny kor. 1752, woda lubel. 1757, krakow 1761; obrońca sprawy przeciwny, zasięgnął się do konfed. radomsk. — z sejmu wywieziony do Kaługi, w r. 1773 przyjął hetmaństwo w. kor., zrzekł się 1773, kasztl. krak. 1777 + 1779. woda krak. mian. 18 wrześ. 1762 (Sig 29 f 333), kast krak 1778 (Spis senat. w Monogr. Kossak.

1515–1527

Szydłowiecki odrowąż Krzysztof, syn Stanisława marsz. radom + 1492) kaszt. sandom. i podkancl. kor. 1510, kanclerz 1513, woda krak 1515, kasztel. 1526 nie spuszczając kanclerstwa, + 1532. — patrz Dodatki str. 79; jako woda i sta krak i kanclerz, w kod. podpisał się 1521 (Monogr. Kossak. III Dopełnienie 84)

Tenczyński Topór Andrzej, ur. 1473, kaszt. wojn. 1501 do 1505, woda lubel. 1515, sandom 1523, krak 1526, kasztl. krak 1533 + 1537. —

Tenczyński hrabia Stanisław, (syn Gabryela chorążego) kaszt. lwow. 1553, wda kra-kow 1554 +1563

Tenczyński hrabia Andrzej (syn Jana wdy lubel.) kaszt. bełzki 1569, kandyd. do tronu 1573, wda bełzki 1576, krak. 1581, marszał. 1586 +1588.-

Tenczyński hrabia Jan (syn Jędrzeja kaszt. krak. +1588) wda krak. 1620 +1628. +1637 (Staroż. polska II 71)

Wielopolski margrabia Jan z pieszowej skały, w legacyi do cez. 1656, przyznał tytuł hrabi imp. kaszt. wojnicki 1649, wda. krak. 1667 +1668 7 lutego (rozmiary w Tabl. hist. N13. str. 134) patrz kaszt. wojnicki.

1728 + 1732

194

Wielopolski starszy Franciszek, syn Jana kanclerza kor. + 1687 [nad: +1688] w poselstwie do Jakóba II angiel. 1686, do Wiednia 1692, woda sieradz. [od] 1720, krak [od] 1728 + 1732 - 8 kwiet.
Ta krak od 20 marca 1688 po bracie Janie kr. cześniku kor. (Zygm. II s14) i ż I Anna Lubomirska córka Hieronima hetm. - II Teresa Tarłówna kanclerzanka kor. — ojcz
woda sieradzki Myszkowski z Wielopolskich Franciszek, woda sieradzki, woda krak
mian 15 czerw 1728 (Sig 21 / 174) + 1732 (Spis senat. w Monogr. Kutrz.

i Maryanny Trzanowiczowny podskarbianki wiel
Wiśniowiecki Dymitr Jerzy (syn Janusza koniusz. kor. + 1636) woda bełzki 1659, hetm. p. kor. [1 marca] 1668, hetm. w. kor. 1676, woda krak 1678, kaszt. krak 1680 + 1682 [z w sierp.]
I ż Maryanna [córka Krzysztofa] Zamoyska, II Teofila Zasławska. — (Encykl. pow. Bałt. s. 27)

i Chodorowskiej podkomorzanki lwowskiej
Wiśniowiecki Janusz Antoni (syn Konstantego wdy bełzk. + 1686) kanonikiem od 1799.
~~1697~~ kaszt. wileń [od stycz.] 1702, woda krak. [25 maja] 1706, mar. kor. 1710, kaszt. krak 13 października
1726 + 1741. i Teofila Leszczyńska, + 16 stycznia 1741 (patrz woda wileński.
woda krak mian 25 Maja 1706 (Sig 16 / 237), potem kaszt. krak 1726
(Spis senat. w Monogr. Kutrz. III

1706 – 1726

Warszycki (?) Władysław Dominik (syn Aleksandra [i Eufrozyny Ostrogskiej] podkom. ... + 1629) ...
woda sandom. [3 marca] 1645, krak 1649 + 1655, ż II Katarzyna Sobieska. I Zofija Zygmuntówna
c. Mikołaja kaszt. sandom.; + 5 Kwiet 1656 (Encykl. pow s. 28

Zborowski ... Piotr (syn Marcina kaszt. krak + 1565) kaszt. biecz., komisarz,
do Prus 1566, kaszt. wojnic. 1567, ... 1569, woda sandom.
1569, krak 1574, ... za Batorym 1576, pod Gdańskiem 1577, + 1580.
woda krak mianował go Henr. Walez. (Orzelski w Zbiorze Pam. o d. Pol. Niemcewicza I 271)

28

Zebrzydowski Radwan Mikołaj, syn Floryana Kaspra wwod. lubel. +1565 i Dzikowny, wwoda lubel 1588, marsz. kor. 1597, wda krak 1601, wielki rokosz sandom. 1606, rozbity pod Guzowem 1607 +1620. i Herburtówna, ur. 1553 pod Toropcem, starosta krzyżycki, bolesławski 17 sierp 1582 (Metr. ks. 129/129) sta krak. 1585; stalanckorowski, hetman nadworny, a przed samem odprowadzeniem Maksymiljana mianowany wdą lubelskim (Ambr. Grab. Staroż. Pols. II 414); przed samym sejmem koronnym 1696 marsz. w. kor, złożył województwo lubelskie a zatrzymał stwo krak., (Biels 264, Herb 379); rzekał się laski i bierze 1601 wdztwo krak, podniósł rokosz, pobity pod Guzowem 6 lipca 1607, +17 czerwca 1620 (Encykl. pow. t. 28)

Zebrzydowski Radwan Michał, syn ~~Mikołaja wdy krak +1620 i Herburtówny~~ miecznika kor Jerzego +1640, i Barbary Lubomirs. ksz. Wojnicka wda krak ad 1667 +1667. — Miecznik kor 1647 do 1667

do hist. kasztel. i wodzowa

Skarbimierz Abdank, hrabia z Góry, wda krak i hetman wojsk za Bolesława Krzywoustego, gromił Pomorzany i do zwycięstwa pod Psiempolem (pod Wrocławiem) nad Henrykiem ces. niem. dopomógł. Czechów nad rzeką Olzą poraził, na ostatek uległ podejrzeniu Bolesława, jakoby o spisek i tajemną zmowę ze Zbigniewem bratem naturalnym tegoż króla. Wyłupiono mu oczy, wtrącono do więzienia, krzesło i buławę odebrano, a odtąd kasztelanom krak. pierwsze w senacie dano miejsce

Tarnowski Leliwa Jan Szrama wda krak. poseł 1501 do Aleksandr. w. ks. lit. ofiarujący mu koronę polską. — przedtem wda sandom 1501 (Krzyż 356) postąpił na wdę krak 1505. —

195

<u>Dembiński Stanisław $\overset{\text{Kortka}}{\text{Rawicz}}$</u> (syn Piotra kaszt. bieckiego +1735) z podczaszego krak. kaszt. wojnicki od 1764, nareszcie <u>woda krakow</u> od listopada 1779 +13 grudnia 1781. — starosta wolbromski; podczaszym krak został po śmierci brata Arnolfa w czerwcu 1758 (Kurjer pols); <u>kasztelan wojnicki</u> od 15 grudnia 1764; dostał chorągiew husarską po śmierci prymasa Lubieńskiego 24 czerwca 1757 (Sygill. ks 31); <u>wodą krakowskim</u> został w listopadzie 1779 (Gaz. warsz. N 90. suplement), +13 grudnia 1781. Był do śmierci porucznikiem chorągwi pancernej, którą wziął po nim Anastazy Walewski (Encykl. VI 942 Tal. Bartoszewicz) <u>wdą krak</u> m. 29 lutego 1779 (Sig 34/148) +1781 (Spis senat w Monogr Kossak)

1779 + 1781.

<u>Lubomirski Teodor</u> Szreniawa (syn Stanisława Herakl. marsz. wiel. kor. +1702) sta spiski, od 23 sierp. 1700 (Metryki 220 fol. 203) partyzant Stanisława podczas wojny szwedzkiej, stronnik Leszczyńskiego, ojciec Anusi o którą starali się Tarło z Poniatowskim, a która poszła za Esterhazego do Węgier. <u>Wdą krakow</u> mianowany 19 kwietn. 1732. +6 lutego 1745 ożenił się z Krystyną Mniszchówną, o którą starali się Tarło i Poniatowski. <u>wdą krak</u> mian, ~~sta spiski~~ 19 Kwiet 1732 (Sig 22/168) +1746 (Spis senat. w Monogr Kossak <u>III</u>)

1732 + 1746

Lubomirski Antoni Szreniawa, syn Józefa wdy czernichows. +1732) wda lubels. od 1752, marsz. królewica Karola Kurland. — <u>wda krak</u> od 1778, a w r. 1779 został kaszt krak. +8 marca 1782. — ż. Zofja Krasińska kasztelanka mielnicka +27 paźd. 1790) patrz Kaszt. krak; <u>wdą krak</u> mian 11 grud. 1778 (Sig 34/104), postąpił na kaszt krak 1779 (Spis senat w Monogr Kossak

1778 – 1779

Małachowski Piotr (Nałęcz, syn Adama koniuszego kor. +1767) kaszt. wojnicki, z tego przechodzi na <u>wdę krak</u> i był ostatnim. ż. Kordula Zachowska — bezdzietny. Kasz. Zn. M. pol (Geneal) <u>wdą krak</u> mian 10 styczn. 1782 (Sig 36 f 15) Spis senat. w Monogr Kossak <u>III</u>

1782 ——

Barzi Stanisław h. Korczak. dworzanin królewski, otrzymał 1557 r. stwo grodeckie, a w r. 1562 stwo śniatyńskie. W 1568 był Marsz. nadw. kor. i podpisał następnego roku unię Polski z Litwą na sejmie lubels. W r. 1570 został <u>wdą krakowskim</u> i zarazem stą krakowskim, + 1571. (Encykl. p. t. II str. 978)

1533 + 1536. Otto z Chodcza h. Poraj, sta halicki, lwowski, kołomyjski. w 1505 mianowany <u>kasztelanem halickim</u> (chyba lwowskim) po zrzeczeniu się Stanisława z Chodcza marszałka w. kor; postąpił wkrótce na <u>kasztelanję halicką</u>, z której w 1507 otrzymał <u>wództwo podolskie</u>. W 1512 na sejmie w Piotrkowie podpisał przywilej dla kapituły warmińskiej; w 1515 przesiadł się na <u>wdztwo ruskie</u> przyczem otrzymał w dożywocie miasto Śniatyń i Kołomyję; w 1527 10 maja mianowany <u>wdą sandomierskim</u>, zaś d. 23 marca 1533 postąpił na <u>województwo krakowskie</u> + 1536. (Encykl. V 384 Leop. Hubert)

Teodor <u>wda krakowski</u> w Szczyrzycy 1234 w powiecie krak. fundował zakon cystersów (Encykl. <u>VI</u> 102 art. Cystersi L. R. – C. B.)

1726 + 1728. Lubomirski Jerzy Dominik <u>wojewoda krakowski</u>, wczoraj na apoplexję skończył życie, ~~wiadomości z Warszawy~~: Gazeta Berlińska Vossa N 101. z Warszawy 28 sierp. 1727 (Szajn. Szwde hist. <u>II 259</u> i tamże z 4 ~~[illegible]~~ września N 12 powiedziano: dnia 21. m wywieziono tu stąd z niezmierną pompą ciało księcia Lubomirskiego do Częstochowy, aby go tamże pochować – str. 261); Lubomirski Jerzy syn Jerzego rokoszanina; <u>podkomorzy kor</u>, <u>wda krak</u>, + 1727 I z Bokumówna kochanka Augusta II, rozwiódł się, zostaje księżną Cieszyńska; II z Tarłówna, podkom. kor. <u>wdą krak</u> mian. 7 listop. 1726 (L. 9 20 y 200) + 1728 (Spis senat. w Manusk. Korsak II

MściQuiew <u>woda krak</u> 1339; tak podpisany na przywileju danym w dzień św. Kryspina i Kryspiana 1339 klasztorowi tynieckiemu przez króla Kazimierza, (Ks. Gacki Klasztor benedykt. na Łysej górze 197); 1340 (tamże 198)

Lanckoroński Franciszek na Włodzisławiu z podkomorzego krakowskiego mianowany przez króla Stanisława <u>wojewodą krakowskim</u> po Marcinie Koteckim przeciw Januszowi księciu Wiśniowieckiemu, który był <u>woda krak</u> z nominacyi Augusta II. Starosta wielicki, bocheński i stobnicki; był pod Wiedniem 1683. Syn Stanisława Kazimierza podstolego krak. Niesiecki VI (Bartosz. w pamiętn. Zawiszy 135)

Konrad ks. mazowiecki dwom synom zostawił całą dzielnicę, z tąd jeden wziął właściwe Mazowsze ze stolicą w Płocku, drugi zaś Kujawy ze stolicą w Łęczycy. Pierwszy książę na Łęczycy Kazimierz Konradowicz miał pięciu synów, z tąd więc Kujawy rozpadły się na pięć księstw i dostały pięciu osobnych panów. Potem ci rozdrabiali księstwa, lubo niektórzy, mieważąc po kilku synów, księstw więc się mnoży i panów bez liku. (Encykl. pow. art. Bart 17 str. 628)

Mstiwoj 1239 (Krzy. 43. t. II 22)

Wojewodowie Łęczyccy

Piotr Dunin Łabędź 1240. — (Jan Korsz herbu Kroje 1210, bajka; także ten Piotr coś więcej jak wątpliwy. || Dunin Piotr h. Łabędź, kta kaliski, kruszwicki i koniński w r. 1240 był wodą łęczyckim (Encykl. VII 624)

Bogusza, (1242) 1241 (Krzy. 44), pierwszy woda Mazowiecki 1228-??, z księciem Konradem przeniósł się do Krakowa, i występuje tam kaszt. krak. w październiku 1242, i jeszcze w sierpniu 1243. Nie utrzymał się w Krakowie jak i jego książę i na stare lata osiadł na województwie w Kujawach, bo pod r. 1251-53-54-55 czytamy Bogusza woda kujawski, w r. 1257 nawet z dodatkiem że to jest Bogusza senior, stary, starszy, musiał być i młodszy jakiś drugi (Encykl. pow. art. woda. t. 27 str 631) patrz też Mazow.

Chcibor. Scibor jastrzębiec 1242. 30 lipca (Nakiel. 164), 1243. 17 Maja (Krzy. t. II. 37), 34, 597)

5 Bogusz później 1243.

6 Spitygniew z Dąbrowy później 1248.

7 Sieciech 1261 (Rzy. 60, 85)

8 Dirsikraj 1292 (Rzy. 145, 148).

Swiętopełk bis 1310.

Jan 1316 (Kzy. l. II. 207)

Paweł ze Spicimirza Łęgoieczyn 1329 (1339)

Borzywoj 1332 (Kzy. l. II. 250)

13 Fal 1346, 1348 (Rzy. t. II 271, t. I 201)

14 Jan (z Oporowa salinia) 1357 (Olszow. Damal.), 1359, 1363, 1364, 1374 (Rzy. 216, 217, 227, t. II. 311, 323. Oporowski salina Jan wida trzeci 1357 + 1374.-

15 Jan Ligęza półtorzec 1379 (raczej 1369). Tak się zdało Niesieckiemu. Jest godzi się to Paprockiego, Okolskiego, Bzowskiego, dawnie poprawiać, bo być raczej 1389 było, tak że jeden Jan Ligęza niepotrzebny.

16 Jakób z Koniecpola połcy + 1380

17 Jan Ligęza półtorzic 1386–1395; 1396. 25 styczn. (Rzy. t. II 346)

18 Stanisław Ligęza półtorzic, 1398, 1399.

19 Jan z Leżenic natsz. 1399 (+1400 ?)

20 Jan Ligęza półtorzic 1399, 18 sierpnia (Rzy. 271, 22), 1406 (Rzy. 279) 1413. 2 paźdz. (w Horodle) ~~1415~~. 1418 (Okolski t. II, 478) 1413 (Kemu. Zbiór praw od P I 346) in Platera w Zbiorze praw do dz. pol. I 14

21 Mikołaj z Oporowa kalisz 1418. 4 sierpnia (Rzy. t. II. 391), 1422. 1424 (Rzy. 300, t. II 401) + 1425. Oporowski

22 Marcin Scibor z Borzysławic, z Rytwian jastrzębiec 1434 (Rzy. 316); jako sędzia łęczycki na dyplomie Nijarchium [illegible] w r. 1430 16 maja w Brześciu, tylko bez imienia Marcin; Bibl. [illegible] p. t. II 332. Wapien

23 Jan z Kalinowy zarębo + 1438.

24 Wojciech z Malc nałęcz 1446 (Rzy 328) + 1453. Malski, wojewoda de Male (z małego) z węgier [illegible] staje [illegible] obrażonej królowej 1431, sędzia łęczyc 1438 i [illegible] 1439, [illegible] 1439 + 1453.
na dworze Zygmunta króla Węgierskiego, w nagrodę zasług, otrzymuje wielkie dobra w Węgrzech; powróciwszy był kasztelanem łęczyc, bronił sławy królowej itd —

25 Piotr z Oporowa sulima 1455 Oporowski, syn Mikołaja, w r. 1436 był chorążym, w 1451 podkomorzym, a w 1457 wda łęczycki (Encykl. XIX 978 i II S. Jano wda łęczycki 1459 podpisał na sejmie w Piotrkowie we Włoch przed uwolnieniem św. Tomasza przywilej dla klasztoru Benedyktynów na Łysejgórze XII), tamże 1463 (tamże 212) Jano wda łęczycki podpisany 1454 na dyplomacie wcielenia do Polski ziem pruskich (Kancz. Zbiór pam. o dz. Pol. I 363)

26 Mikołaj z Kutna ogończyk 1475, 1478; 1493 (Rzy. 203, 222). Niesiecki twierdzi że 1489 postąpił na poznańskie wdztwo i niższy poznańskiemi zapisał go też; uwiedziony pewnie tem że Mikołaj z Kutna był razem generałem wielkopolskim jak widać z dokumentów 1493. 17 Kwietnia i 11 czerwca (Rzyn. 203, 222) palatinus lanciciensis et capitaneus majoris poloniae generalis. Zgon jego roku 1495 wymieniony musi być mylny. Tomasz z Kutna, gostyński 1462 do połączenia tej z Polską, wda łęczycki 1471, prowadzi Władysława do Czech; królowę Jadwigę do Bawaryi 1475, umawia rozejm z Krzyżakami 1478, towarzyszy królewnie Zofii do Brandenb. 1479; gener. w. p. † 1493. – wda łęczycki przynajmniej od 1463 do 1479 (Kodeks dubowicz. str. 287, Pamiętn. rel. moral. 1862. Kurier. str. 403) (Encykl. wda łęczyc. i sta gostyński 1479 (ks. Gacki klaszt. Bened. na Łysejgórze 219)

Oporowski sulima Jan, wda łęczyc. 1483.

27 Marcin ze Zborowa jastrzębiec 1493. Zborowski Marcin (z Zborowa) wda łęczyc. 1493/1500.

28 Piotr z Mirowa Myszkowski jastrzębiec 1501 (Rzy. 229, 357), +1507. – kasztel. wieluń. 1493, rozpier. 1496, wda łęczyc. 1501, marsz. w. kor. 1505 † 1507. – Jano wda łęczycki podpisany na przywileju Aleksandra potwierdzającym prawa Sieradza N 29. actum 1502 21 Stycz. Wójcicki Bib. Star. pis. pol. I II 344. jako wda łęczycki 1504 ks. Gacki. 32 Klasztor Benedykt. w Sieciechowie.

Czarnkowski Andrzej, natsz.

Czarnkowski Adam natsz. 1605, + 1627, ur. 1555, generał w. p. 1593, syn Wojciecha, woj. łęczyckiego, a synowiec Stanisława, referendarza kor. i marszałka sejmu ... ur. 1555, w młodości w wojnach z Moskwą za Stef. Batorego, od którego otrzymał w 1579 stwo pyzdrskie (Mel. kr 123 (66); w 1593 po Andrzeju Opalińskim został Generałem Wielkopolskim, a w 1605 wdą łęczyckim; w 1602 otrzymał stwo gnieźnieńskie (Mel. kor 123 (66), a później międzyrzeckie i wolsztyńskie, + 1627 (Encykl VI 180 Leop. Hubert)

1557 - 1564

Górka Łukasz Wdzia (syn Łukasza Gen. wp. + 1551 kasztelana poznańskiego) wda brzeski kuj.; łęczycki 1557; poznań 1564, generalstwo zaraz 1566 ... + 1573. sta buski, gnieźnieński, kolski, od r. 1554 do 1557 wda brzesko-kuj., potem do 1564 wda łęczycki, postąpił nakonie na wdztwo poznańskie. Był ... tego Gener. Wielkopolskim. Z Haliną z Ostroga, którą najprzód uwiózł za granicę, dziedzic Ostrogski; + 1572 (Encykl X 246 L. Hubert)

Z Kościelca Jan, starosta, kaszt. pozn. 1505, wda łęczyc. 1510, kaliski 1513, w pruskiej wojnie 1520, umarł + 1520 (Sobieszczański w Encykl. p. 128)

Łaski Hieronim Jarosław (brat kanclerza ...) wda łęczyc 1507, sieradz 1510 - 1519.

Leszczyński Wieniawa Jan (syn Andrzeja wdy brzeskiego +1606), marsz. trybun. 163, [illegible] 1640, na colloquium toruńskie 1645; wda łęczyc. 1655, w legacyi do Szwecyi; wda poznań 1656 w legacyi do Wiednia; podkancl. kor. 1661, do Moskwy; kanclerz kor. 1663 do Prus; marsz. tryb. kor. 1667, wda krak. 1677 +1678.—

Leszczyński Wieniawa Wacław czy Władysław; wda derpski 1667, postąpił na łęczyckie +1679.— syn Rafała wdy bełz. +1636.—

Leszczyński Wieniawa Rafał, marsz. sejmu 1683, wda kaliski 1685, poznań 1687, gener. wp. 1690, schodzi na wdztwo łęczyckie 1692, w poselstwie do Turek 1700, wreszcie podskarb. kor. 1702 +31 stycz. 1703.— syn Bogusława i Anny Dönhoffówny wdzianki sieradz.; z pasterbyo stolnik, krajczy w kor. już był w r. 1678, chorąży w kor. od 1683, wda kaliski od 1685 od ojca wola wda łęczyckim, już w 1697 Vol. leg. V, 8), został pods. w. kor. 1702 (Spis Senat. w Monarchii Polskiej)

— 1702

Leszczyński Wieniawa Wacław (syn Wacława kancl. kor. +1628) wda łęczyc. 1656, +1659.

Opaliński Łodzia Piotr, (syn Piotra wdy kalis. +1661) wda łęczyc. 1679, marsz. tryb. kor. 1681, gener. wp. 1684 +1692, ojciec Adama +1696 ostat. męż. tej linii.—

Opoczowski Jędrzej kast. krzemien. 1505, Łęczyc. 1519, woda brzes-kuj 1526, Łęczycki 1532 Kast. krzem. 1505, brzesko-kuj 1512, Łęczyck. 1519, woda łęczycki 1532 (Encyol. XIX 978 F.K.S.

Radziejowski pieczęna Stanisław wwd. raws. koło 1615, wolni 1618, Łęczyc 1627 + 1633 z Katarzyną Sobieską córką Marka; ojciec Michała kardynała arcyb., umarł w r. 1639. Pamiętniki ks. Albrychta Radziwiłła I, str. 429 pod dniem 17 Listop. 1639 r. (Szajnocha Szkice histor. t. II str. 144). Zdaje się że w 1624 był już woda Łęczycki. Stefana Paca Obraz dworów europejskich w dzienniku podróży królewicza Władysława wydał Plebański Warszawa 1854 str. 10. —

1568 —

[illegible] 1498, [illegible] 1549, 1550, kast. łęczycki [illegible] 1563, kaliski [illegible] 1569, woda łęczycki 1569 + 1589. woda Łęczyc podpisał 1569 31 marca przywilej nadania Zygmunta [illegible] N 43 archiw. [illegible] Wojcicki B. H. II 369. podpisał unię z Lit. [illegible] 4 lipca 1569. jako woda Łęcz. 1548 [illegible] Zyg. Aug. z Barbarą na sejmie Piotrkow. Referend. [illegible], [illegible] senatorem, [illegible] kast. [illegible]

1761 + 1773

[illegible] Tomasz (syn Józefa kast. lubel. + 1735) woda Łęczycki 1760 od 1761 + 1773 - 28 sierp. podkom. lubel. woda Łęczycki mian. 23 Stycz. 1761 (Sig 29 / 263) + 1773 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III i str 217)

1702 + 1715

[illegible] Hipolit h. Gerald. Jerzy, kast. Łęczycki 1696, w konfed. warsz. 1702, woda Łęczyc 9 maja 1702 + 1703. z Konstancyą z Niszczyckich, [illegible] po Leszczyńskim; z Konstancyą Niszczycką ur. 1686, + 1715 [illegible] kast. Łęczyc., woda Łęczycki mian. 3 Maja 1702 (Sig 15 / 192 i Metr. 242 / 180) + 1715 (Spis Senatorów w Monogr. Kossak. III

Dospowski Chryzostom, starosta przedecki, kasztelan kujawski 1713, później wda łęczycki mian 18 września 1715 (Sygill. ks 18) tak pod Towiański kaszt brzeskiej, wda łęczycki mian 18 wrzes 1715 (Sig 18 / 180), + 1715 (Spis senat. w Muzeum Konar.

1715

204

Walewski Józef, sobiemna, syn Konstantego kaszt. brzeskiego + 1709) kaszt. brzeziński, łęczycki, nazwany od 21 sierpnia 1750 wda łęczycki (+ 1759) (Sig 27 / 190) Spis senat. w Muzeum Konar III

1750 + 1759

Wessel Teodor, 11 sierp 1759 z jenerała wojsk kor. został wdą łęczyckim, później podskarb. w. kor. z Wielopolska zw konfeder. barskiej; sprzedał podstarostwo Poniatowskiemu za 300.000 [illegible], podskarbi w. kor. starostwo rożański wda łęczycki mian 11 sierp 1759 (Sig 29 / 164), wziął podskarbstwo w. kor 1761

1759 – 1760
1761

Brudzowski Mikołaj wda łęczycki r. 1548 na sejmie w Piotrkowie domagał się rozwodu Zygmunta Aug. z Barbarą. (St. Orzechow. Kroniki wyd. 1767 str. 28)

Zaremba Jan z Kalinowy, kasztel. poznań. 1505, wda łęczyc. 1510, kalisk. 1512, + 1520 (Encykl. t. 28 art. Sokolniczanie)

1787 — Gadomski Stanisław Kostka, rotm., generał adjutant Józefa Potockiego hetm. był już w r. 1747 (Kurjer polsk. N 542) 27 maja 1757 został pułkownikiem wojsk kor. (Metr. kor. f. 242), w tym samym miesiącu i generał majorem. — Deputat wojewódzki na tryb. skarb. radomski 1760, podkomorzy sochaczewski 5 październ. 1760; sta ex nowogrodzki na Podolu 1761; 12 listop. 1762 gener. lejtn. (Sygil 29 fol 347); zasiadał 4 lata w radzie nieustającej i wyniesiony 1778 w departamencie wojskowym, marszałek sejmu 1786; wda łęczyckim mianowany 1 październ. 1787 (Sygil. ks 38), wjechał na województwo 14 lipca 1788. — ostatni wda łęczycki, + po podziale kraju. podkomorzy gostyń. wdą łęczyckim mian. 1 paźdz. 1787 (Sig 38/16) Spis senator. w Monogr. Kossak.

1775 + 1787 Dzierzbicki Szymon, wda łęczycki, + 1787, nagrobek jego zamurowany w posadzkę w kościele Karmelitów na Lesznie, — Tygod. illustr. N 328 r. 1866) Kasztel. brzeziński 1767, wda łęczycki 1774 patrz kasztel. brzeziński t. 4 topor kaszt. brzezin., wdą łęczyckim mian. 10 kwiet. 1775 (Sig 32 f 340). + 1787 (Spis senat. w Monogr. Kossak. III

Sokołowski Wawrzyniec wda łęczycki, około 1500 r. wystawił obronny zameczek we wsi Biesiekierzach, w powiecie łęczyckim (Encykl. III. 543 art. Biesiekiery)

Jan Jarand z Brudzewa, h. Pomian, kasztelan spicymirski podpisał 1496 statuta Jana Alberta. W 1501 był kasztelanem kaliskim i podpisał elekcyę Aleksandra Jagiel. Następnie podpisywał statuta króla Aleksandra w Piotrkowie 1504, w Radomiu 1505 i Zygmunta I w Wilnie 1516. W r. 1512 został wojewodą łęczyckim, † około 1521 (Encykl. IV, 412 Leop. Hubert)

Mikołaj Jarand z Brudzewa h. Pomian, mianowany 1538 kasztelanem łęczyckim, w 1545 był wojewodą łęczyckim, na sejmie 1548 przeciw małżeństwu króla z Barbarą (Encykl. IV 414 Leop. Hubert)

Dunin Piotr ze Skrzynna h. Łabędź, w r. 1191 był wodą łęczyckim (Encykl. VII 621

Gomoliński Karol wda łęczycki ustąpił 1774 i po nim zaraz zięć jego Szymon Dzierzbicki (Encykl. VII 913 art. Dzierzbicki Bartoszewicz)

Oporowski Jan sulima, syn Mikołaja, wda łęczycki w 1775 (Uruski XII 978 Fałek).

1773 – 1775 Małachowski Mikołaj hrabia, h. Nałęcz, st. opoczyński, wda łęczycki mian. 28 sierp. 1773 (Sig. 32/223), postąpił na sieradzkie 1775 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III)

Leszczyński Władysław wda łęczycki 1670. żona Agnieszka de Kotacin Plichcianka I voto za Mikołajem Radziejowskim kaszt. łęczyckim, II za Zygmuntem Walewskim podkomorzym łęczyckim, III za tymże Leszczyńskim wdą łęczyckim (Ak. gr. Sier. 23-387)

1718 + 1733

Warzycki Jerzy, syn Mikołaja wojewody sandom. + 1697 i Heleny Warszyckiej córki Pawła) szam. trybiński 1701, kaszt. łęczyc. 1702, woda 1718 + 1733, ostatni z Warszyckich, ze stypiatrzanow. kasz łęczyc. mian 12 maja 1702, a woj. 19 listop 1718. Dziwak, okrutnik satrapa, tyran. — h. Abdank, kaszt łęczyc, woda łęczyc. mian. 19 listop 1718 (Sig 19/127) + 1733 / Spis senat. u Manugi Konarsk

z Brudzewa Jan Jarand, ~~podp~~ woda Łęczyc. podpisany 1512 na uchwale praw brańian Mazowsza, uznanych na sejmie piotrkow. 1512 r. — (Bibl. starożyt. pis. pol. Wyd. Wójcicki, t. I 136.)

Gembicki natęcz, Stefan woda Łęczycki wyznaczony do korrektury praw kor. przez konstytucję 1641. —

Mniski Stanisław woda Łęczycki; podkancl. kor. umarł w Będzinsku, podpisał + w Padwie 1607 jako woda Łęczycki był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. Pol. II 197), woda łęczycki i skarbiec podpisał nobilitację akt Saganowskiego 1596 (Akta Skrzyń. VI 854)

Przerębski nowina Maksymiljan, wda łęczycki, wpród poseł na sejm 1611, z niego komisarzem naznaczony do granic od Szląska 1613. Marsz. sejmu jeszcze jako sta piotrkowski. Ochmistrz królowej Konstancyi i Cecylii Renaty. ż. Anna Mohylanka

1734 + 1750

Skarbek Franciszek z Gory, poseł na sejm 1724, potem kaszt. i wda łęczycki, mian. 26 lutego 1734 (Sig 24 f. 6) + 1750 (Spis senat. w Monogr. Korzona III f. 129

Sokołowski Mikołaj mianow. wda łęczycki 1664. wprzód skarbn. kor.

Załuski, jenerał wda łęczycki (jego syn Wojciech poległ pod Wiśniowcem w bitwie z tatarami)

h. Baisen
Bażeński Gabryel 1454, potem Chełmiński 1466, + 1476. brat Jana, należał czynnie do związku pruskiego mającego na celu przyłączenie Prus do Polski. tor. 1454 lub 1455 został wdą chełmińskim, + 1476 (Encykl. p. I. II. 1087)

Bażeński Scibor 1466 + 1481, ~~był pierwszy rządzcą i wdą królewieckim 1455.~~ (brat Jana ~~i Gabryela~~ wdy gdańs. i Gabryela wdy Malb. i Chełmiń.) (Metr. kor. ks 10 f. 134, podpisał traktat toruński z Krzyżakami 1466 mocą którego Prusy przyłączone do Polski tor. 1466 został wdą Malborskim, + 1481 (Encykl. p. I. II. 1087)

Bieliński Franciszek Jan ... 1678. — ; na Moskwie 1660 odzyskał Grodno, starosta ... 1663. — ... Elbląg 1683. — pod ... + 1685 Tyg. ilustr. 1865 N 281 art. Kościół ś. Jana w Warsz.)
syn Adama z Konstancji Skoblińska ... i Zofii (Cieklińskiej) ur. 1632, podkomorzy płock. 1662 z tego ... 18 marca 1667 – 1678, postąpił na wdę malbors. przed 1683. —
został wdą malborskim około 1678; — komisarz do Elbląga dla rozpoznania pretensyi elektora brandenburs. i do Inflant dla ustanowienia kościołów katolickich i opatrzenia ich w dochody, długo wysłany go z sejmu 1683. Grodno z rąk obcego wojska odebrał i pod Brzeznem też wygrał walną rozprawę (Encykl. III 515. Leop. Hubert) + 1685 Encykl. XXVI 447 art. Warszawa T. III. 1)

Cema (Zehma, Czema) ~~wezele~~, Achacy, 1546, + 1565. – a przedtem był podkomorzym malbors. 1513; kaszt. gdańskim 1532; w 1524 był już podkomorzym malborskim, kasztelanem gdańskim został 1532, wdą malborskim 1546, + po 1563. (Encykl. V. 43 Leop. Hubert)

Cema Fabian 1565, + 1566 (brat poprzedniego) a przedtem kaszt. gdański 1549; ... 1556 — jako wda Malborski podpisał 1569 31 marca przywiley Zygmunta dla ... Wojcicki Bib. stor. II 369. — Czema. i 4 lipca 1569 na unii Litwy z pol. na sejm. lub.
ten sam co niżej

Cema, Fabian, ~~Achacego~~ 1566 + 1607 (syn Achacego wdy malb. + 1565). Cema Fabian h. wezele syn Achacego wdy malbors. w 1545 już jako podkomorzy pomorski otrzymał starostwo tucholskie (Metr. k. 70 f. 145); kasztelanem gdańskim został w oczach ... później a wdą pomorskim 5 lipca 1556 (Metr. k. 87 f. 185); w 1564 po śmierci ojca został wdą Malborskim, star. ... a od 1562 i sztumski, + 1606 (Encykl. V 44 Leop. Hubert)

1610–1615

Działyński Stanisław ogończyk (syn Jana wdy chełmińs. + 1585), kaszt. elblag. 1588, wysłany dla jednania Szwedów 1609; woda Malborski 1611; połączał 1612 z pół Elbląga ze konkoatorem oddawał; przypadła 1612 królewszczyzna prawy dla Jana Zygm: woda Chełmiński 1615. + 1618. – sta bobrowicki, od r. 1582 – 1610 kasztelan elbląski, następnie woda malborski; wreszcie od 26 września 1615 woda chełmiński (Meth. ks. 158 f 153); poseł do Szwecyi w 1609 i w 1612 z sejmu wysłany jako komisarz do Prus książęcych, aby nową przysięgą, według wiecznie unió wieczystych paktów k Janem Zygmuntem elektorem brandenburskim, koronie polskiej zobowiązał. + 1618. z Pleniężeno (Enzykl. XII 849 Leop. Hubert)

Konarski z Sorta Stanisław, generał gwardyi, kasztel. gdańs. 1607, jeniec u Szwedów 1610, woda Malbors. 1618, + 1626.–

Łoś dąbrowa Władysław z Krzywonogi, kast. chełmiń. 1681, woda pomors. 1683, malborsk. 1694, podskarbi pruś. + 1694. – 1683 delegowany do komisyi z Elbląg.

Wejher Jan, (syn Ernesta wdy chełmińs. 1607 i Anny Mortęskiej podkomorzanki malbors.), w Szwecyi z x. posłami w księgarz, kastl. elblag. 1612, woda Malbors. 1615, chełmiński 1618, pod Chocimem 1621 + 1626. – z Anną ze Szczawińskim

może trzeci a nie trzeci.

Wejher Jakob (syn Jana wdy chełmińs. + 1626 i Anny Szczawińskiej) w Holland., w Niemcz. i Hiszpanii i przy Wallensteinie, pod Smoleńskiem i Białą 1632, woda Malbors. 1643. .... Puck 1655, trzeci Malb. 1656 + 1657.–

Bąkowski wda malborsk 1616

Dönhoff Ernest wda malborsk

Wejher wda malbors (Dyar. Janusza Tyszkiewicza 1625) list Pawła Sapiehy podkancl. lit. do Tyszk. wdy mścisl.) wojew. B. Sl. V 19) był wda 1625

— 1703

Przebendowski hr. herbu Jan Jerzy, (syn Piotra sędziego ziemskiego lemburskiego i Katarzyny Krokowskiej z Wejherowa) ur. 1639, młodość przepędził na dworze Jana Kazim. pod Chocimem, starosta nami, w poselst. do Kurfirsta brandeb., do Saksonii, do Francyi, za to Kaszt. chełmiński 1691, skłania szlachtę do wyboru Augusta II, za to wda malborski 1697 podskarbi w. kor., † 1729. ~~[illegible]~~ ożeniony, z hrabianką Flemingówną. Małgorzata Elżbieta podskar. w. kor. mianowany (?) 1703 patrz Bartl. u Święcic

wda malb. już 1699 (Volleg. VI 74) został podskar. w. kor. 1703 / spis [illegible] w Mon. Kossak.

Wejher Mikołaj h. Skarzyna, wda malborski sta radzyński i nowakowski, wprzód poseł na sejm 1631, deputat na tryb. skar. radom. i na konwokacyi 1632.

1756 – 1795 Czapski Michał h. Leliwa, sta kościerzyński, wda malborski od r. 1756, przeżył Rpltę.
syn Piotra kapitana cudzoziemskiego zaciągu, potem chorążego pomorskiego i Dorpowskiej; sta kościerzyński już w r. 1756. potem kiszporski już 1761; został wdą Malborskim po śmierci Jakuba Działyńskiego, ż. I Teresa Przebendowska wdzianka malborska, II Brygida Działyńska, wdzianka kaliska III Anna Ledóchowska wdzianka czernichowska; przeżył Rpltę, ostatni wda malborski (Encykl. VI 150 Lit. Bartoszewicz) wda malbor. mian. 31 grud 1756 (Sig 28 (525) Spis Senat. w Monogr. Kossaka III

1657 Działyński Stanisław h. Ogończyk, wda malborski +1677. Syn Stanisława kaszt. chełmińskiego +1643, sta kirszborski i tolkmicki; w 1657 wda malborski, podpisał elekcyję i potwierdzenie praw przez króla Michała 1670. W 1673 otrzymał list przypowiedni od króla na 400 ludzi pieszych (Sygill 12/67.) + 1677. ż. Maryanna z Kościeskich, wdowa po Grudzińskim, kasztelanie nakielskim (Encykl VII. 855 Leop. Hubert)

1703+1722. Kczewski Piotr, wda malborski, tak na dedykacyi pisma Michała Działyńskiego kaszt. kujaw. pod tyt. Odgłos konwokacyjny Ojczyzny etc w Argentynie (Toruniu) 1714. — Marsz. tryb. kor. — [illegible] Referend. kor., Regent kanc. w kor., sta stanisławowski wda malbor. mian. 9 luty. 1703 (Met. 243 f 28; Sig 16 / 25) + 1722 (Spis Senat. w Monogr. Kossaka III

Bażeński Mikołaj wda malborski (syn Jana, a brat Jerzego), po jego śmierci został mianowany wdą malborskim brat jego Jerzy w r. 1511 (Metr. kor. 25 f 69) Encykl II, 1082. –

Bażeński Jerzy h. Baisen, syn Jana, w r. 1486 był posłem ziem pruskich, a w. 1490 już go spotykamy podkomorzym malborskim. W r. 1511 mianow. został wdą malborskim po śmierci brata swego Mikołaja (Metr. kor 25 f. 69; w r. 1517 otrzymał st-wo gniewskie, – żył jeszcze w 1535 (Encykl. t. II str. 1082). –

Bażeński Mikołaj syn Gabryela, dworzanin królewski, około 1482 został wdą malborskim. W r. 1494 podpisał pokój wieczny ziem pruskich przez ks. Jana Albrechta, a w r. 1498 traktat z wdą mołdawskim (Metr. kor. 17 f 187); w r. 1501 podpisał elekcyę króla Aleksandra, + 1511 (Encykl. p. t. II str. 1082)

Bąkowski Jan Ignacy h. Ryś, w r. 1647 poseł na sejm warsz. z wództwa chełmińs. i znowu na każdym następnym, w 1652 chorąży i podwojewoda chełmiński; – był powodem zerwania sejmu 1653; w 1659 z sejmu delegowany do urządzenia mennicy; 1661 podpisał pakta oliwskie; wdą pomorskim został 8 marca 1665, otrzymał wtedy i st-wo skarszewskie; w 1678 jako wda malborski delegowany z sejmu do rady przy boku króla. – (Encykl. p. t. II – 1086); + 25 Grudnia 1679 (Bibl. ordyn. Myszkows. 1860 str. 325) – wda malbors 1674 (Ak. gr. Lw. 25 – 783)

1755-1756 Działyński Jakób <u>woda malborski</u> (po nim został woda malb. Michał Czapski ostatni woda) Encykl. VI 190 art. Czapski Bartoszewicz) || Syn Mikołaja kasztelana nakielskiego i Ludwiki Niegolewskiej chorążanki wschowskiej. Sta[rosta] kiszporski i marzynowski. Podkomorzy kaliski. Z tego mian. <u>woda malborskim</u> 22 Maja 1755 po Piotrze Przebendowskim (Sygillat 27 fol. 353); + 20 Grudnia 1756 (Encykl. VII 863 art. Bartoszewicz) podkom. poznań. <u>woda malb.</u> mian. 27 maja 1755 (Sig 27/353) + 1756 (Spis senat. w Monogr. Kurzaka III)

Szotowski woda malborski (córka jego za Mikołajem Działyńskim woda pomorskim 1544 + 1545) Encykl. VII 841 art. Działyński Hubert; – w innym miejscu nazywa go Hubert woda pomorskim

Przebendowski Piotr woda malborski, + zapewne 1755 bo zaraz potem 22 maja 1755 mianowany Działyński Jakób (Encykl. VII 863 Bartoszewicz)

Ostroróg Jan woda malborski zostawszy katolikiem odebrał protestantom 1591 kościół w Międzychodzie nad Wartą w dawnie pozn. (Encykl. XVIII 557 art. Międzychód)

Przebendowski Piotr h. własnego, woda inflancki, <u>wdą malborskim</u> mian. 21 listop 1722 + 1755
1722 (Sig 20/43) + 1755 (Spis senat. w Monogr. Kossak III)

Konrad panował nad całem księstwem Mazowieckiem i stolicę miał Płock, więc i wojewoda był jeden, ale umierając zostawił dwóch synów, z których jeden wziął właściwe Mazowsze ze stolicą w Płocku, drugi zaś Kujawy ze stolicą w Łęczycy. Księstwo Mazowieckie nie bardzo się dzieliło i rozpadło się na dwie główne połowy, płocką i czerską, która się później warszawską przezwała, wreszcie czasem trzy i cztery wyłączyły się z Mazowsza księstwa, chociaż dla chwilowych okoliczności chwilowe tam powstawały dzielnice, jak np. oprawy, dożywocia dla matek księżnych, zawsze jednak Mazowsze do większego rozdrobnienia się nie czuło i los tak sprawiał, że linje często wymierały, i stąd owszem nie do rozdrobnienia się, ale do skupienia przychodziło ziemiom Mazowieckim, i niejeden raz w dziejach trafia się wypadek, że całe Mazowsze łączy się pod jednym panem, ostatni raz za Ziemowita III zmarłego 1381. (Engel. pow. ost. Bibl. nr 127 str. 628) Sieciech jedyny wojewoda króla Hermana nie może nazywać się krakowskim, ale całego państwa, a ponieważ rządy jego przypadały już pod ów czas, kiedy król Herman miał swoją stolicę w Płocku, to i właściwiej byłoby go nazwać od stolicy tej płockim niż krakowskim (tamże str. 671) Bolesław Kędzierzawy panujący na Mazowszu miał jednego mazowieckiego woda, który od stolicy książęcej Płocka mógł się także nazywać płockim. Syn jego młody Leszek, panujący po Ojcu na Mazowszu, pod opieką Kazimierza Sprawiedliwego, miał również jednego woda Żyrę lub Żyrosława. Ale odtąd Mazowsze całe, zaczyna się na dzielnice rozpadać za Konrada. Wprawdzie ten Konrad ma jednego tylko woda, całego państwa swego, po zabójstwie Krystyna, nikt się więcej, obawia się ich, ale ponieważ w państwie tem są i Kujawy obok Mazowsza, przeto i woda innego ludzie w tytule swym odrębnie (zwanie) przez się czasami mazowieckim i kujawskim. Takim wodą mazowiecko-kujaw. jest Arnold w r. 1223-1228 (u Röppla, z Acta boruss. I, 274) Arnold częściej tylko Mazowieckim pisany w Stronczyńskiego Wzorach str. 13. w Kodeksie Magdeb. str. 3., wreszcie pozostaje na Kujawach, tylko. Po Arnoldzie występuje w dziejach Boguza woda mazow. w r. 1228 (inaczej Bogusza, Bogusza u Stronczyńskiego Wzory str. 9. pod r. 1238. – Jeszcze nie umarł ten Bogusza, kiedy w r. 1237 znajdujemy w źródłach nowego woda Mazowsza, ale oryginał dyplomatu zepsuty, całego nazwiska wyczytać nie można (w r. 1237 w przywileju Panoszczan z Tyszmina czytamy go tak: ......rius palatinus Mazovie." (Kodeks Lubomirs. str. 8). Bogusza zaś występuje w r. 1242 wodą Łęczyckim, niezawodnie to dawny woda mazowiecki, do książe Konrad miał dwie stolice Płock na Mazowszu i Łęczycę na Kujawach, i niejeden sam nawet zwał się po dyplomatach, jak również i syn jego Kujawski Kazimierz, księciem Łęczyckim. Ks. Konrad musiał więc przenieść Boguszę do Łęczycy na wodę, bo od początku w swojem państwie miał ich dwóch przynajmniej, jeżeli nie trzech, mazowieckiego, łęczyckiego i kujawskiego, gdy synom wyznaczał za życia dzielnice, naczelny wyższe zaś sprawując, w nadziei że się uda mu zupełnie opuścić Mazowsze i przesiedlić się na stolicę krakowską. Nie umiera w 1242 Bogusza, chociaż ślad jego na Mazowszu zniknął, lecz z Konradem przeniósł się do Krakowa i występuje tam kasztelanem krak. w Październ. 1242, i jeszcze w Sierpniu 1243. Nie utrzymał się w Krakowie jak i jego książe, a mamy podstawę do domysłu, że na stare lata osiadł na wództwie w Kujawach, bo pod r. 1251-53-54-55 czytamy Boguszę woda Kujaw, w r. 1257 nawet z dodatkiem że to jest

Bagusza senior, stary, starszy. Pod koniec zaś tegoż miesiąca lipca 1242 w którym wzmianka na Mazowszu Bagusza, wdę, trzecim jest Ciborius (Nakiel 164); 1243 (Rzyszcz. II 34, 59) ani więc chybi jeśli to coś z roku 1237 następca Bagusy na wdztwo mazow., ów .... rius, nie odczytany dotąd, a teraz i jego następca na trzecim. – Po Ciborze zdaje się bezpośrednio idzie Abraham woda mazow., ale potem upadł i kasztelanem płockim został (Kodeks Lubomirs. str. 15 pod r. 1250 czytamy: Abraham nunc castellanum plocensem, tunc palatinum Mazovie). Potym idzie Przybysław z Rostkowa (palatinum nostri ducatus, któremu książę r. 1246 w nagrodę za odparcie Jadźwingów nadaje Przasnysz. Paproc. wyd. Tur. str. 414, następnie Dawno, Paweł i Abraham. Kiedy się Mazowsze już wtedy oddzieliło od Kujaw, pojawiają się rozmaite tytuły wdów mazowieckich, których dawniej nie spotykaliśmy. Dawniej był jeden palatinus ducatus nostri, więc ogólnie Mazowiecki, teraz książęta udzielnych na Mazowszu kilku i wdów kilku. Powstają więc razem: czerski, warszawski, płocki, później nawet przybył rawski i gostyński (lawski)

Książęta mazowieccy Stanisław + 1524, a po nim roku 1526 Janusz. Mazowsze zaraz przyłączone zostało do korony. Król zostawił mu pewnego rodzaju udzielność. Postanowił w niem swojego namiestnika, którym był zarazem z urzędu wda mazowiecki. Pierwszym na tej godności siedział Feliks Brzeski. W 1527 po wcieleniu już do korony upominali się u króla Mazurowie żeby im dał na księcia Zygmunta Augusta — odmówił - za to potwierdził ich prawa i przywileje w 1529. – Mazowsze więc zgodziło się ostatecznie z prawodawstwem. Posłowie i senatorowie mazowieccy pierwszy raz zasiedli w r. 1529 w Piotrkowie na sejmie koronnym. Udzielność Mazowsza zniósł dopiero Stefan Batory 1576 na prośby szlachty mazowieckiej która zrzekła się swoich praw a przyjęła koronne, zniesiony wtedy i urząd namiestnika mazowieckiego (Encykl. XVIII 220 art. Mazowieckie księstwo - Bartoszewicz)

Graniczyło na północ z Prusami książęcemi i wdztwem podlas. na wschód w części z podlas. kiem i lubels., na południe z sandom. a na zachód z rawskiem. Herb Orzeł biały w czerwonem polu bez korony, miało 10 ziem: czerską, warsz. wyszogrodz. zakroczymską ciechanowską, wiską, liwską, nurską, rożańską i ...ską: Każda z nich sejmikowała osobno, oprócz Zakroczymskiej; generalne sejmiki dla wyboru deputatów na trybunał odbywały się w Warszawie u ... Augustyjanów, w ten sposób że co piąty rok kolejno obierała każda ziemia jednego deputata, dwie przeto ziemie co rok wysyłały dwóch deputatów. Popis rycerstwa w każdej ziemi, w niektórych zaś ziemiach we trzech miejscach z powodu znacznie osiedlonej szlachty. Senatorzy: wda mazowiecki, kasztelanowie: czerski, warszawski, wiski, wyszogrodzki i liwski. W 1768 ustanowiono mazowieckiego. (Encykl. XVIII 240 C. B.)

O namiestnictwie mazowieckiem patrz obszerny art. Bartoszewicza pod tytułem Vicesgerentowie tom XXVII str. 185. Z tego niektóre szczegóły: Król na dniu 23 lutego 1528 mianował Feliksa z Brzezia, wojewodę księstwa swoim namiestnikiem w Mazowszu. Chodziło tu jedynie o Mazowsze wschodnie, dawniej czerskie, później Warszawskie to jest o to które najdłużej zachowało swoją udzielność i teraz właśnie wcielało się

dokonany, bo inne kraje [illegible]wieckie, gostyńskie i sochaczewskie, rawskie i płockie, już od lat siedmdziesięciu [illegible]egły, wtedy rodzinnymi i niczym nie różniły się od innych koronnych. Akt mianujący namiestnika jest u Niemcewicza w Zbiorze pamięt. III wyd. lipskie str. 349. Król Feliksowi z Brzezia nadawał tylko prawo sądu, obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem publicznym. W 1529 pierwszy raz mazowieccy senatorowie, wojewoda, siedmiu kasztelanów i posłowie po dwóch z ziemi zasiedli w radzie koronnej na sejmie i pokój swój uchwalili (Bielski). Niewiadomo czy żył podówczas Feliks z Brzezia. Po nim rządy mazowieckimi i namiestnikiem mianował król Wawrzyńca Beliny Prażmowskiego, dawniej kasztelana czerskiego. On zwołuje zjazd do Warszawy, na którym uchwalono że władza namiestnika miała być taka jak dawniej książąt Piastów, czyli miał namiestnik z radą mazowiecką, tj. z kasztelanami ziem rządzić i wymierzać najwyższą sprawiedliwość; szlachta miała ten przywilej że nie stawała przed zwyczajnemi sądami tylko przed księciem we wszystkich swoich sprawach, — a teraz przed namiestnikiem. Odbył się ten zjazd podobno 1528. — Po nim mianowany rządy i namiestnikiem Jan Brodzic Łaski, patrz rada mazow. Czwartym był Stanisław Dołęga Grodzieński +(1535); ~~Stanisław Dołęga Grod. Grodzieński +1535;~~ V Piotr Kacper Poraj Gozdzki mian. 10 listop. 1535 (Metr. 51 f. 149); VI Jan Sulima Gamrat +1544; VII Jan Dziersgowski; VIII Stanisław ze Strzegocina Łowicki potem; Radziwiłł wybrany przez szlachtę, a przez Batorego usunięty. Nakoniec rządy mazowieckimi mianowany Stanisław Prandota Krzyski 1576 kaszt. rawski; ale współcześnie namiestnikostwo zniesiono. Orzelski III 257 i Vol. leg. 927–929, 931–950). Encykl. XXVI 185. Namiestnikostwo trwało lat 49, namiestników było 8. — (Łaskie)

Żyra (dębno) 1163. 1178, 1184. opiekun Leszka, zmarł tego 1185.

Krystyn + 1217 (Naruszewicz)

Arnold (radwan) 1222, 1223, 1228 wda mazow. i kujawski (Dogiel t. IV p. 2; acta bor. 274, 276, 394, ap. Roeppell; Rzy. 32), wda łęczycki, następ. krak. patrz wda łęczycki.
był wdą mazow. 1222, a brzeskim kujaws. około 1228. (Encykl. t. II. 206)
1222 Stronczyń. Wzory pism daw.

Bogusa (dąbrowa) 1228 (akta bor. 396 ap. Roeppell); 1231 (Racz. 5); 1233 (Dreger 157); 1238 (Dogiel t. IV. 13). patrz hist. wdztwa Mazow. Bogusz ~~fundował~~ wda mazowiecki fundował w 1243 w Koronowie klasztor Cystersów (Encykl. VI 103 art Cystersi h.R. – C.B.)
1228 Stronczyń. Wzory pism dawnych; 1238 tamże

Ciborius – patrz historję wdztwa Mazow.

po Abrahamie.

5 Przybysław z Rostkowa (Dzbrowa), 1246. (sic) Rostkowski Przybysław, dzbrow, był woj. mazow. w r. 1247. – Konrad mazow. za pobicie Jadźwingów nadał mu Prasnysz w r. 124[illegible]

6 B. (Abraham?) 1236 (sic) (Rzy. II, 16) woda mazow., ale potem upadł i został kasztelan. płockim (Kodeks Lubomirs. str. 15. – Abraham 1250 tytułuje się obecnie (nunc) kasztelanem płockim, uprzód (tunc) będąc wdą mazowieckim, i ten sam lub inny Abraham pisze się wdą Mazowsza 2 marca 1257, gdy 18 lipca t. r. zjawia się quondam palatinus Masoviae (Kod. Lubom. Mazow. str. 15. Rostk. III 76. Rzyszcz. I, 67 (Niwa marzec 1875 r.)

7 Dasko albo Damian vojala 1250.

8 Paweł (w roku 1257, 18 lipca (byłym) quondam palat. mazov. (Rzy. I 83) woda mazowie. 1250–1254 (Kodeks Lubomirs. str. 15–18)

216

Radziminski Brodzic Stanisław, po śmierci Łośnego wyniesiony na urząd wdy mazow. gdy uporni trzymał stronę Maksymiliana, Batory ~~województwo~~ mu odebrał 1576 i Kryskiemu oddał; potym kaszt. zakroczymski 1583 ..... czerski 1587; od Zygmunta III mianowany wdą podlaskim 1589. Wlegacyach do Moskwy. na poselstwie zagranicą żyje za koncyt. — po śmierci Stanisława ze Strzegocina Ławs kiego, szlachta obrała wdą i namiestnikiem maz. Stanisława Brodzica Radziminskiego, kasztelana zakroczymskiego, ale Batory odebrał mu urząd, a na jego miejsce mianował Stanisława Prawdzica Kryskiego kaszt. raciązkiego 5 maja 1576, ale dla utrzymania królewskiej powagi powiedziano w przywileju że bezpośrednio po Łaskim (Encykl XXVI 191 Bartosz)

Krzycki wda mazow. poseł od Stef. Bat. z Sapiehą Miatkiem do cara Iwana, patrz świeżo II 66

Krzycki (z Niesiec. Kossak III 89)

Sarbiewski prawdzic Stanisław, brat Macieja Kaźm. poety + 1640 wda mazowiecki, marsz. sejm. 1647 + 1665, wdą mazow. był już w 1660 w traktowaniu z Moskwą (Encykl V 329 art Chlebowicz Sap. Habr.) w 1660 traktował z innymi z Moskwą 1660 w Mińsku (Pasek Aqu Wocfo)

Małachowski Antoni natsz. syn Jana kanclerza w kor + 1762 i Izabelli Humieckiej wdzianki podolskiej; ze stołu strażnego mianowany pisarzem w kor 8 czerwca 1771 (Zygell 32.129); postąpił na sekret. koron 31 maja 1780 (Zygell, ns 33); później wda mazow. oskalni (Bartpisarz w. kor), + 1796 (Święc. Bar); wda mazow po Mokronowskim zdaje się od 1785, patrz Bart. u Święc. art. Sufczyński. Sekret w. kor, wdą maz. mian 19 czerwca 1784 (Zig 35/187), rezygnował 1794, + 1796 (Spis Senat w Niesiec. Kossak III

1784 – 1794

1766 + 1781 — Mostowski Paweł, (syn Teodora kaszt. płockiego + 1755) ze sty piotrkowskiego wda pomorski od 1758, a mazowiecki od 1765, + 18 kwiet. 1781, ur. 1721. — ż. Rozalija Hylzenówna córka Jana Aug. wdy Mińskiego h. Dołęga, wda pomorski, wdę maz mian. 20 maja 1766 (Sig 31 (74) + 1781 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III

— 1766 — Opaliński Wojciech, [wprzód] sta kolesławski, wda mazowiecki od 15 grud. 1764, sieradzki od 1765, + 1775, ż. Teresa Potocka siostra [?] sty kaniowskiego, urodzona bedr[?] [?] wdowa po Warzyckim wdzie sieradzkim, ona + 10 paźd. 1778. — ostatni tego domu —

1752 + 1759 — Rudzieński Kazimierz [przez 3ci] [?] podczaszego czerskiego kaszt. czerski od 1723, na prośbę mazurów którzy go wołali, marsz. tryb. kor. 1730 i 1748 [?]; — wda mazowiecki od 1752, + 1759. — wdą maz. mian. 6 czerwca 1752 (Sig 28 (285) + 15 [?] 1759 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III, + 1759 (Starożytna Polska I 403)

1760 + 1765 — Rudzieński Michał, [przez 3ci] syn Kazimierza wdy mazow. + 1759) [?] po ojcu został wdą mazowieckim (więc 1759), + w maju 1764 w bezkrólewiu sta [?], wdę ma[z] mian. 11 czerwca 1760 (Sig 27 (496) + 1765 (Spis Senat. w Monogr. Kossak III + 1764 (Star. polska I 403)

— 1574 — Stanisław ze Strzegocina Ławski pobóg, po Janie Dzierzgowskim mianowany wdą mazowieckim. Ziemianin łomżyński, był niegdyś chorążym warszawskim. Wdą i vicesgerentem występuje o ile wiemy dopiero 1556 – 7 na sejmie Warsz. (Paprocki 55) Czytamy go też wojewodą w Metryce pod r. 1566, w Przyjacielu chrz. prawdy 1836 t. II str. 10[?] pod r. 1570. Wiemy z Orzelskiego t. II str. 275, że umarł 1574, a może nawet i w pierwszych 1575 w bezkrólewiu po Henryku. Po nim szlachta obrała sobie Stan. Radziwiłła, ale się nie utrzymał (Encykl. XXVI 190 Bartoszewicz

Kępski Mikołaj, kaszt. raciąski za Augusta II, a wojewoda mazowiecki za Stanisława (Tyg. Ilustr. N III. 1861 r. art. Bartosz. Jerzy Matuszewicz). Po śmierci Chomentowskiego Marcina, August II mianował wdą mazow. jego syna Stanisława Chomentowskiego 27 marca 1706 (Sygillaty nr 16), a król Stanisław mianował swoją drogą kasztelana raciąskiego Mikołaja Kępskiego h. jastrzębiec. (Encykl. V 446 art. Chomentowski)

Brzeski Feliks h. prawdzic, wda mazowiecki, po przyłączeniu Mazowsza do Korony podpisał 1526 dekret stanów mazowieckich przeciw heretykom; wyznaczonym był zarazem do odebrania przysięgi na wierność królowi od Mazowszan, i tegoż roku mianowany został namiestnikiem królewskim w księstwie mazowieckiem (Metr. kor. 40. fol 219. W 1528 otrzymał od króla stwo ciechanowskie (Encykl. IV 467) (Lop. Hubert)

patrz Dodatki

Górski Jędrzej z Załesia nałęcz, wda mazowiecki + 1626. właściciel Czerniakowa pod Warszawą (Encykl. VI 497 art. Czerniaków F. M. S.) II był podskarbim nadw. kor. i z tego został wdą mazowieckim a podskarbim po nim 1627 został Daniłowicz Jan Mikołaj 1627 patrz Daniłowicz. — Otóż 1614 został kaszt. halickim, od 1618 kaszt. kamienieckim i zarazem podskarbim nadwornym kor. Sejmy 1619 i 1620 wyznaczyły go do kwarty z Małopolski. W 1624 postąpił na wdztwo mazowieckie, na którem + 1625. Od 1617 był także stą owruckim (Encykl. X 280 L. Hubert) — 1624 —

Siemakon wda mazowiecki 1304 podpisany na potwierdzeniu przywileju dla wsi Brochowa i Ławęcina, wraz z Krystynem wda. czerskim i Stanisławem kasztelanem czerskim (Metr. kor. 23, f. 867) Lop. Hubert)

Parys Hieronim jako woda mazowiecki był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II, 198. wda maz. 1596 Akta Skrzyń. VI 954), nie żył już w 1628 (Akta gr. Stryj. XII 621.

1605 + 1624

Gostomski Tomasz h. Nałęcz, syn Anzelma wdy rawskiego +1587; sta rzeczypospolitej, a od 1617 warszawski; został w 1605 wdą podlaskim i tegoż roku ponownie został na wdztwo mazowieckie. Podczas rokoszu Zebrzyd. 1607 stawał przy królu. Na sejmach 1612 podpisał inwestyturę na księstwo pruskie dla Jana Zygmunta margrabiego brandenburskiego; w 1616 mianowanym dla rozgraniczenia wdztwa podlaskiego od Brzesko-lit; w 1620 deputatem do rady wojennej przy hetmanie, +1624 (Encykl X 339 L. Hubert), wda maz. sta rzeczypolit. 1605 (Acta Stryj. VII 1094, VIII, 3, 1606, VIII 57, 1608, 373, 1620 (X 680), 1622 (XI 262), w 1623 już nie żył (Acta stryj. XI 390)

Krasiński Wojciech Ślepowron, syn Ludwika, po ojcu i stryju kasztelan ciechanowski, w r. 1663 wziął wdztwo mazowieckie, odstąpiwszy kasztelanii ciechanowskiej bratu swemu Dominikowi; +1691, a wdą płockim (?!) chyba mazow. został po nim Franciszek Rogala Wessel, a nie Jan Bonawentura Krasiński jak to mylnie Kołłątaj... (Encykl XV 966 Fr. M. S.)

Stanisław Dołęga Grad Szreński; po Janie Bradicu Łoskim mianowany był namiestnikiem i wdą mazowieckim, był wprzódy kasztelanem wizkim +1535 (Encykl XXVI 188 Bartoszewicz)

Goryński Piotr, był wdą mazowieckim przed Feliksem z Brzezia (Encykl XXVI 188 art. Bartosz. Vicesgerentowie mazowieccy) (jest tu sam wyżej wypisany)

Gamrat Jan Sulima był mianowany po Goryńskim Piotrze Kacprze Namiestnikiem i wdą mazowieckim (z kolei starostę warszawskim). Mieniąc się brat Prymasa, ale to niepewna. +1544, a po nim ~~Stanisław~~ był Jan Skierzgowski (Encykl XXVI 189 Bartoszewicz)

Dzierzgowski Jan jetkiewicz, kaszt. ciechanow. około 1536, potem wda mazowiec.; naznaczony był do zebrania dawnych zwyczajów i spisania praw księstwa mazowieckiego. — 1544 +1548

sta warszawski i viceregent księstwa mazowieckiego; w r. 1532 mianowany kasztelanem ciechanowskim; około 1540 postąpił na kasztelanję czerską, w której 1544 został wdą mazowieckim +1548 (Encykl VII 916 Łap Hubert) mianowany wdą i namiestnikiem po Gamracie Janie który +1544, więc w 1544, ale zapewne że już w Krakowie w Kwietniu 1545 był wojewodą (Łabęcki Górn. w Polsce II.254), był nadto stą warsz. i wiskim. Namiestnikiem z kolei był szóstym. Kładą zwykle śmierć jego na rok 1548, ale żył z pewnością 1552 i nawet 1553 / bo 1551 czytamy go w Kodeksie Mazowieckim str. 156, w marcu 1553. w Dodatku tygodniowym do gazety Krakowskiej 1851 str. 65, tylko tam zapewne przez złe odczytanie nazwany Janem Drajowskim. (Encykl XXVI 189 Bartoszewicz)

Goryński Kacper z Ojrzanowa, wda mazow. Kacper Piotr. h. Poraj; w r. 1535 mianowany wdą mazowieckim, +1542 (Encykl. X 238); Piotr Kacper Poraj Goryński z Ojrzanowa, mianowany namiestnikiem mazowieckim (a więc i wojewodą) 10 listopada 1535 (Metr. ks 51 f. 149). Namiestnikiem był piątym z kolei. Bo był na sejmie w Krakowie przed Wielkanocą 1540 (Raczyń. Cod. dipl. Maj. Pol 228). Po nim był namiest. Jan Lubina Gamrat (Encykl XXVI 189 Bartoszewicz) — 1535 + 1542.

Kossobudzki wda mazowiec. Kommissarz do traktow. ze Szwedami 1625. (List okólny króla do komisarzów o Byar. Zamurza Tyszk. w Bibl. str. pis. pol. IV str. 49 — to samo i w liście Zygm III do Lwa Sapiehy z 2 Sierp. 1625 Bohom. Życie Lwa Sapiehy 303)

Plichta marsz. książęt. mazow. w r. 1409 odbywał poselstwo do Wacława króla czesk. (Paprocki mówi że był wdą warszawskim

Plichta Konstanty wda mazow. Gostyniński, Lipiński, Noszewski sta. marsz. Władysław królewicza

Podoski Jan, kaszt. ciechanowski, z sejmu 1616 komisarz do granic, później wda mazowiecki z Brzostowa

Porsiński Andrzej ciotek z Porsina, wda mazow.

Prażmowski Wawrzyniec belina, wda mazowiec i wice-król Mazowsza, patrz dawniej i dodatki pierwej kasztelan czerski, mian. wdą i namiestnikiem mazowieckim po Zelińskim z Brzezia, więc zapewne 1528 w początkach lub w końcu 1527, bo w 1528 przewodniczył na zjeździe warsz., a także na zjazdach 1531, 1532. Po jego śmierci mianowany wdą i namiest. maz. Jan Brodzic Łaski dawniej kaszt. grodu Wizny w lutym 1533 (Encykl XXVI 188 Bart.)

1794 Sobolewski Maciej h. Ślepowron, kasztel. warsz., wdą mazow. mian. 15 marca 1794 (t. i 9 41 / 3) a się już nazywał warszawskim wdą, podług nowej organizacyi drugiego sejmu grodzieńskiego (Gaz. Warsz. 1794) + 1804 w Warszawie (Spis senat. w Monogr. Korzon III

217

9 Abraham, 1257. 2 marca (Krz. 82; Fejer IV. 2, p. 443, ap. Roeppell) podpisany na dokumencie z r. 1257. 2 marca, którym Bolesł. wstydl. nadaje księżną sandecką żonie swej Kunegundzie za jej posagowe sumy (Szajn. Szkice hist. I, 64 św. Kinga)

10 Mancina vidua de Corasz, Czerski 1271 (Stenzel, Przeź.)

Plichta pódnozie

Jan ciotek roku 1300.

32r

13 Wacław wda czerski 1343 (Boy 194)

14 Marcin dzbrowa + 1387.

15 Erazm ciołek 1388.

16 Jakób z Leżenic natęcz 1390

17 Jędrzej ciotek + 1396. osoba. patrz Księga Ciotek

18 Pilko rogala + 1399

19 Maciej Radziminski brodzic, 1400. marsz. dworu 1382 księcia Ziemowita mazow.; potem wda mazow. 1410.

20 Piotr Pilko, Pylyk rogala brodzic, 1400, 1401, 20 kwiet. wda mazow (stat. maz.) ~~[illegible]~~ 1421 wda czerski (Rzy. 208)

21 Jan Głowacz z Łężenic notarz + 1436.

22 Jędrzej z Czechowic wda 1446. Ciechomski Andrzej z Ciechomic, wda mazow. podpisał 1446 przywilej Władysł. ks. mazow. dany katedrze płockiej, kasztelan płocki, w r. 1436 podpisał pokój brzeski, posłujący po tem na sejm warszawskie mazowieckie (Encykl. V 608 Leop. Hubert) Czechowicz Jędrzej h. maz. był w 1436 kasztelanem płockim, w 1446 sprowadzony do rady mazowieckiej (Encykl. VI 349 Leop. Hubert)

23 Jan z Suchocina, rogala, 1452 pisze się Jan rogala wda czerski, a 1448, 1453 Jan rogala z Węgrzynowa wda mazow. (stat. maz. edit. Bandt. p. 438, 457. 490) Węgrzynowski Jan rogala wda mazow. podpisał pokój brzeski 1453. był na zjeździe w Zakroczymiu. –

24 Mikołaj Boglewski jelita 1463. posłował od książąt mazow. do Kazimierza króla pol. na sejm Piotrkowski upominając się o Płock [illegible] jako wda mazowiecki

25. Jan z Węgrzynowa rogala 1466.

26. Mikołaj z Dobrankowa lub de Bogata wojski 1472, 1478 (stat. maz. 460. 462).
Mikołaj Bogacki z Dobrankowa h. prawdzic, około 1474 był wdą mazow. (Enzykl. III, 849)
Mikołaj z Dobrankowa h. Prawda, nosił nazwisko czy przydomek wąż, i jako kasztelan ciechanowski, już w 1442 synowi swemu Mikołajowi odstąpił dobra Wróblewo i Obromb (Metr. kor.); następnie w 1448 nabył dobra Bogate, od którego też spotykamy go po dyplomatach 15w piszącym się de Dobrankowo lub de Bogathe. Od 1452 znajdował się na zjeździe książąt mazowieckich w Czerwińsku, następnie zaś został wdą mazowieckim, z którym tytułem występuje w Metrykach mazowieckich z lat 1471 i 1472. patrz kasztel. ciechanowski (Enzykl. VIII 179. Zob. B. Tereszyński)

27. Jędrzej z Ostrołęki ciotek, ~~[illegible]~~

28. Jakób z Golinina h. biała 1496 (stat. mazo. p. 449. Jakób z Golymina, od 1472–1482 kasztelan ~~[illegible]~~ ciechanowski, a potym mianowany wdą mazowieckim + około 1496.
(Enzykl. X 174)

29 Stanisław Warszäwicki piepszyca 1501.

Piotr Gorzyński poraj 1511 (Nies. t. IV. p 215)

1704 + 1706

Chomentowski Marcin pieczęć lis ... do 1706. pierwszy nazt. Żarnow. ojciec hetmana. + 1706 rada bracł, woj. mazow. mian 30 kwiet 1704 (Sig 16 f 156) + 1706 (Spis senat. w Monogr Kossak III

1706 – 1725
1726 – 1728.

Chomentowski Stanisław 1706 pieczęć lis syn Marcina
... ; jako wda maz.

Członek komisyi śledczej w sprawie toruńskiej 1724 (Kny? D. P. II 155) Był wdą mazow. w 1715 (Konf. Tarnogr. (14 str. 15, Raczyńs. Obraz Pol. i Pols.) syn Marcina podówczas tylko towarzysz sandomier. i Wierzbowskiej miecznik sieradzkiej; sta gradowy radomski po ks. Stanisławie Kl. Dominiku Radziwille od 29 wrześ. 1697 (Sygil. ks 15), następnie sta drohobycki nabywa po ojcu, sta złotoryski; z Dorota Tarło na c. podkanclerzego kor. marszałek związkowy konfed. sandomierskiej 1704, stwo zwoleńskie otrzymał 28 marca 1705, walczył tyż walnacze Szwedami; po ojcu mianowany wdą mazowieckim przez Augusta II 27 marca 1706 (Sygil. ks 16) 1720, a król Stanisław mianował od siebie wdą mazow. kasztelana rac. płockiego Mikołaja Rybskiego; poseł do Turcyi 1712, gdzie uwięziony, poseł do Rzeszy wyznaczony z sejmu 1718, wyjechał do Petersburga dopiero w marcu 1720, w Warszawie konsul 1724; marszałkiem nadw. kor. mian 24 grud. 1725 (Sygil. ks 20) po Wojciechu Dąbskim; hetman. pol. kor. mianow. 11 paździer. 1726 (Sygil. ks 20); zamienił się ze Stef. Potockim, oddał mu laskę, a wziął po nim na powrót wdztwo mazowieckie 23 listop 1726 (Sygil. laty), + 1 września 1728 (Eng. II 444) + 1 wrześ 1728 / Gazeta Berlińska Vossa (Szajn. Szk. hist. II 294) podług Spis senat. w Monogr. Kossak III

pieczętowanie wda mazow. mian. 11 paźdz. 1726 (Sig 20 f 197) + 1 wrześ 1728 / Spis senator. w Mon. Kossak

Kryski prawdzic Stanisław (brat Wojciecha podkom. płock. posła do papieża, Anglii, Hiszp. 1586) wda mazow. 1576, w legacyi do Moskwy, + 1593, sta płocki, popierał 1569 restytucyę Podlasia do Korony, + 1592 (Encykl. XVI 211 K. W. K.) — Batory nie przyjął mianowanego w bezkrólewiu po Henryku przez szlachtę wdą maz. i namiestnikiem Stanisława Radziminskiego i ustanowiony go na kasztelanyę, jak wprzódy, mianował wdą mazowieckim Stanisława prawdzica Kryskiego kasztelana z Raciąża, 5 maja 1576 podczas sejmu koronacyjnego; dla utrzymania królewskiej powagi powiedziano w przywileju że bezpośrednio po Zawiskim (Mets ks 114 i Orzelski k. III str. 257) i już namiestnikiem nie był, które zniesiono (Orzelski III, 257, vol leg II 931–950), vol leg 927–929) — (Encykl. XXVI 191 Bartoszew.)

Mokronowski Andrzej ur. 1704, wysłany od Senatu do konfed. barskiej 1768; sprawy za granicą; uwolniony 1776 gener. inspek. jazdy, marszałek sejmu w sierpniu, wda mazow. 1780 + 1784. — ur. 1713 z ojca Franciszka chorążego warszaw., służył najprzód w gwardyi pieszej kor. — potem Aug II wziął go do grand muszkieterów; po jego śmierci służył Leszczyńskiemu majorem w regimencie jego dragonów, został potem we Francyi lat 8 i służy w wojsku. Powrócony Generał lejtn. w wojsku pol.; Generał inspektorstwo w kancellaryi kor. wziął 1752 do 1779. Branicki ustąpił mu szefostwa; ankońskie, od króla dostał Błoniacki 1768, t. j. wysłany od senatu do Konf. bars. udał się potem za granicę; marsz. sejmu 1776 a przytem Komisarz edukacyjny. wda mazow został 1781, + 1784. On to dostarczył Rulhierowi materyałów i wiadomości do jego dzieła Hist. de l'anarchie de Pol. (Encykl. XVIII 760 F. M. S.) — 1781 + 1784

ki bogorya, Generał lejt. wda maz. mian. 12 maja 1781 (Sig 35 / 47) + 1784 Spis senat. w Monarchii Korzak.

Morsztyn Stanisław pod Cudnowem, Cieciorą, Lwowem, Bydgoszcz. starosta, kasztelan czerski 1676, wda mazow. 1696, sandom. 1704 + 1717. urodzony z Arciszewskiej; ustąpił krzesła w 1717. — syn Jana, kasztel. czerski 1687, wda mazow. 1696, sandom. 1704, + 1725 (Encykl. XVIII 896 K. W. W.) patrz Spis senat. w Monarchii Korzak. III — 1704

Poniatowski ciołek Stanisław, ur. 1676, podskarbi lit. (podczaszy lit.), wódz regimentarz kor., wda mazow. 1731, kaszt. krak. 1752 + 3 sierpnia 1762. — z Magdaleną Jasienczanką wdową po Ogińskim, II Konstancyą Czartoryską — ojciec króla — patrz Kaszt. krak. — + 23 września 1762. patrz Podskarbi w. kor. — mian. wdą maz. 15 grud. 1731 (Sig 22 / 134) postąpił na kaszt. krak. 1752 — 1731 – 1752

Rybiński Stefan syn Jana kaszt. kamieńskiego i Eleonory de Stynarow, + (1711) poseł na sejm. 1724, 1726, wda pomorski 1724, mazow. 1726, marsz. nadw. kor. 1726 + 1730. — sta czerniański, mianow. krajczym kor. 8 marca 1703, postąpił na Referend. kor. w maju 1710 (Tabl. hist.) wda mazow. mian. 9 marca 1726 (Sygillaty ks 20 str. 179 / Encykl. V 449 art. Chomentowski), oddaje województwo na powrót Chomentowskiemu, a bierze od niego marszałkostwo nadw. kor. 23 listop. 1726 (Sygillaty) (tamże); + 17 maja 1730 Gaz. berlińska Vossa Szajn Szk. hist. II 302) patrz Spis senat. w Monarchii Korzak.

Warszycki Stanisław ur. 1599 wda mazow. 1632, kaszt. krak. 1651 +1680.
wda ~~generał~~ mazowiecki 1643 (Ateneum ... XVI 85)

Warszycki Paweł, kaszt. ..., potem wda mazow. 1651 +1660.

+1696 Wessel Franciszek, syn ~~brat~~ [i] stryjeczny ... wda mazow. 1662 +1696 — córka Maryi Kazimiery, krajczy kor. już w r. 1690; postąpił na wdę mazow. 1691 (Zaleski ... Mara. ... opis. hist. fam. I, 1222 Tabl. hist. krajczy) +1696 (Morawski Kasztel. III 208)

Łaski Brudzic Jan, jako kaszt. wizki wspominany jest w obradach sejmu Warsz. 1525 (Vol. leg.); podpisał dekret księcia Janusza przeciw heretykom 1525 (Vol. leg. t. I str. 448 gdzie mylnie wydrukowano Łaski), niedługo potym został wdą mazowieckim, nakoniec Zygm. I na sejmie Piotrkowskim 1533 mianował go namiestnikiem w tem[że] księstwie. — Niesiecki opuścił go w spisie wdów mazow. — nadto mylnie daje herb ragala i dzerotem za paprockim. — Bibl. Warsz. 1864 czerwiec — art. Franciszka Kozłowskiego Łosia — i Pod Warszawą Prażnowskim, mianowany był namiestnikiem mazowieckim, a co za tem szło i wojewodą, Jan Brudzic Łaski z Chynowskiej Woli, dawniej Kasztelan grodu Wizny (w lutym 1533 w piątek przed św. Dorotą (Metr. ks. 48 f. 608). Źródło na urzędzie (Ewyal XXVI 188 Bartosz)

221

Boglewski h. Jelita sędzia mazowiecki; córka jego Anna za Mikołajem Krzysztofem Sapiehą, sędzią nowogrodzkim 1620-1638 (Monogr. Kossak III 87)

~~Górlowski Stefan h. Leżenie sędzia mazowiecki~~